

ZHUAN FALUN

LI HONGZHI

Prijevod na hrvatski
Prosinac 2020.

O DAFA (LUNYU)

Dafa je mudrost Stvoritelja. To je kamen temeljac stvaranja, ono od čega su izgrađena nebesa, zemlja i univerzum. Obuhvaća sve stvari, od najsićušnijih do najvećih među najvećima, različito se manifestirajući na svakoj kozmičkoj razini postojanja. Iz dubina kozmičkog tijela, po prvi puta se pojavljuju najsitnije čestice, nakon kojih slijede slojevi nad slojevima nebrojenih čestica, veličinom u rasponu od malih do ogromnih, sve do vanjskih razina poznatih čovječanstvu – onih od atoma, molekula, planeta i galaksija – i sve dalje, do onih još većih. Čestice različitih veličina sačinjavaju živote različitih veličina kao i svjetove različitih veličina koji prožimaju kozmičko tijelo. Životi na svakoj od brojnih razina čestica opažaju čestice na sljedećoj, većoj razini kao planete na njihovom nebu, i to važi za baš svaku razinu. Životima na svakoj razini univerzuma, to izgleda kao da ide u beskonačnost. Dafa je stvorio vrijeme i prostor, mnoštvo života i vrsta, sve što je stvoreno, sve postoji zbog njega i ništa se ne nalazi izvan njega. Sve to su opipljive manifestacije principa Dafa: *zhen, shan, ren*, na različitim razinama.

Pristupi ljudskog istraživanja svemira i ispitivanja života mogu biti napredni, međutim dobiveno znanje je ograničeno na određene dijelove ove jedne dimenzije u kojoj žive ljudska bića, na niskoj razini univerzuma. Ranije, u vrijeme pretpovijesnih civilizacija, ljudi su istraživali druge planete. No, bez obzira na udaljenost i visine postignuća, čovječanstvo nikad nije uspjelo iskoračiti izvan dimenzije u kojoj postoji. Istinska slika univerzuma će mu zauvijek biti izvan dosega. Da bi ljudsko biće razumjelo misterije univerzuma, vrijeme prostora i ljudskog tijela, mora započeti kultivaciju ispravnog Puta i postići istinsko prosvjetljenje, uzvisujući svoju razinu postojanja. Kroz kultivaciju će povisiti svoj moralni karakter i jednom kada nauči razlikovati što je istinski dobro i zlo, što su vrline i poroci te kada se uzvisi iznad

ljudske razine, on će vidjeti i doći u dodir s realnostima univerzuma kao i životima u drugim dimenzijama i na drugim razinama.

Ljudi često tvrde da je njihov trud u polju znanosti u svrhu „unaprjeđivanja kvalitete života“, dok je zapravo tehnološko natjecanje ono što ih motivira. To se u većini slučajeva pojavljuje kada ljudi odbace božansko i napuste moralne norme koje su namijenjene za osiguravanje samokontrole. Upravo iz tih razloga su brojne civilizacije kroz povijest doživjele propast. Ljudska istraživanja su neminovno ograničena na ovaj materijalni svijet, a metode su takve da se proučava jedino ono što je već priznato. U međuvremenu, stvari koje su neopipljive ili nevidljive u ovoj ljudskoj dimenziji, ali koje objektivno postoje i koje se otkrivaju na realne načine u ovom sadašnjem svijetu – poput duhovnosti, vjere, božanske riječi i čuda – su nešto s čim se ljudi ne usuđuju doći u dodir, jer ljudi su odbacili božansko.

Ako čovječanstvo bude u stanju unaprijediti svoj karakter, ponašanje i način razmišljanja i utemeljiti ih na moralnim vrijednostima, civilizacija će moći opstati te će se čak i čuda ponovno događati u svijetu. Mnogo puta u prošlosti, u ovom svijetu su se pojavljivale kulture koje su bile koliko ljudske toliko i božanske te su ljudima pomogle doći do boljeg razumijevanja života i univerzuma. Kada ljudi pokažu prikladno uvažavanje i poštivanje Dafa dok se on manifestira u ovom svijetu, oni, njihova rasa ili nacija će uživati u blagoslovima, časti i slavi. Upravo je Dafa – Veliki Put univerzuma – stvorio kozmičko tijelo, univerzum, život i sve što je stvoreno. Svaki život koji se okrene od Dafa, istinski je iskvaren. Svaka osoba koja se može uskladiti s Dafa je istinski dobra osoba, koja će biti nagrađena i blagoslovljena zdravljem i srećom. Svaki kultivator koji se uspije sjediniti s Dafa je prosvijetljen – božansko biće.

Li Hongzhi

24. svibnja 2015.

O DAFA (LUNYU).....	3
PREDAVANJE 1.....	9
Istinski vas vodimo na više duhovne visine	9
Puno razina Puta.....	13
<i>Zhen, Shan, Ren</i> kao jedina mjera za dobrotu	17
Energetske prakse datiraju prije povijesti	19
Energetske prakse služe za duhovni razvoj	23
Kad vježbanje ne donosi rezultate.....	25
Što razlikuje Falun Dafa od drugih praksi	33
PREDAVANJE 2.....	41
Unutrašnje oko *	41
Moć vidovitosti.....	52
Moć poznavanja sudbine	54
Nadići ovu materijalnu domenu smrtnika.....	58
Problem s imanjem namjera	62
PREDAVANJE 3.....	71
Sve one koji uče smatram svojim učenicima.....	71
Budističke energetske prakse i budistička religija	72
Ostati vjeran jednoj praksi	76
Natprirodne moći i duhovna moć.....	79
Povratna praksa i posuđivanje energije	80
Kačenje entiteta	86

Kozmički jezici.....	92
Što ja činim za učenike.....	94
Polje koje ima naša energija.....	101
Kako predstaviti praksu drugima.....	102
PREDAVANJE 4.....	105
Cijena i nagrada.....	105
Transformacija karme.....	107
Usavršavanje karaktera.....	115
Obredno pomazanje.....	120
Misterija mandorle*.....	123
PREDAVANJE 5.....	131
Znak faluna.....	131
Mistični putevi.....	133
Vježbanje na zlom putu.....	135
Tantričke prakse u zajednici.....	138
Praksa uma i tijela.....	140
Duhovna tijela.....	141
Posvećivanje svetih ikona.....	142
Okultno iscjeliteljstvo.....	149
PREDAVANJE 6.....	151
Strah od skretanja u praksi.....	151
Kako vježbanje izaziva zlo.....	160

Kako um može dovesti do zastranjenja	166
Značaj snažnog uma.....	171
Razmišljanje vam mora biti ispravno	172
Borilačke vještine s energetsom komponentom	178
Hvalisavost	182
PREDAVANJE 7.....	187
Oduzimanje života	187
Ishrana mesom.....	191
Zavist.....	197
Iscjeliteljstvo.....	202
Suvremena medicina i energetska iscjeljenje	206
PREDAVANJE 8.....	212
Post*	212
Krađa energije	214
Sakupljanje čija.....	217
Onaj tko vježba dobiva.....	219
Kozmička orbita.....	225
Zanos	234
PREDAVANJE 9.....	240
Energetske prakse naspram regularnih vježbi.....	240
Misli i um.....	242
Čist i spokojan um.....	248

Urođena osnova	252
Prosvjetljenje.....	254
Podvižnici	260
POGOVOR.....	268

PREDAVANJE 1

Istinski vas vodimo na više duhovne visine

Od samog početka, moje učenje je motivirano osjećajem odgovornosti prema svijetu, kao i onima koji žele naučiti našu praksu. Ljudi je vrlo rado prihvaćaju, i praksa je naširoko imala pozitivan utjecaj. Posljednjih godina je bilo puno ljudi koji su predavali energetske prakse, ali je njihova poduka uvijek bila usmjerena na zdravlje i rekreaciju. Naravno da u tome nema ničeg lošeg. Moja poanta je da oni nisu predavali ništa što je naprednije. Imam dobar pregled energetskih praksi u današnjoj Kini, i mogu reći da ni ovdje, ni u inozemstvu, nema nikog tko nudi ovakvu praksu, koja vas istinski vodi na više duhovne visine. A zašto je tako - za to postoje krupniji, opsežniji razlozi na djelu, a neki od njih dosežu daleko u prošlost i mogli bi biti kontroverzni. Ne može bilo tko predavati ovako nešto, budući da to uključuje razrješavanje složenih faktora porijeklom iz drugih praksi. Problem je posebno akutan danas, kad mnogi ljudi skaču iz jedne prakse u drugu i prave kaos od svog tijela, upropaštavajući svaku duhovnu aspiraciju koju su možda imali. Oni se bave svim i svačim, umjesto da se posvete samo jednom, postojanom pristupu, koji ih negdje može odvesti, i svaki novi kojeg se dotaknu samo se sukobljava s prethodnim. Sve to samo narušava mogućnost da duhovno prosperiraju.

Mi za vas moramo raščistiti sve ove stvari. Ono što je dobro bit će zadržano, a ono što je loše bit će odbačeno, i to će vam omogućiti duhovni napredak. No postoji uvjet, a to je da morate biti ozbiljni u vezi ove prakse. Ne ide ako ste motivirani pogrešnim stvarima kao što su vezanosti, ili ako želite natprirodne moći, ili ste ovdje došli zadovoljiti svoju intelektualnu radoznalost. Zapamtite da je ovo što ja radim nešto jedinstveno. Teško je naići na nešto slično, i ja se ovim neću baviti vječno. Zato mislim, da ako ste u situaciji da sjedite ovdje i osobno slušate moja predavanja, vi ste

zbilja... u budućnosti ćete shvatiti značaj ovoga, shvatit ćete koliku ste sreću imali. Mi vjerujemo u sudbinske veze, i ja bih rekao da je vaša sudbina da budete ovdje.

Vrijedi stati i razmisliti što to znači učiti praksu koja vas istinski vodi do “viših duhovnih visina”. To znači izbavljenje s ovog svijeta, jer vi ćete se baviti istinskom duhovnom praksom, a ne nečim što služi samo za zdravlje ili rekreaciju. To znači da postoje visoka očekivanja povodom vašeg osobnog karaktera. Ovdje ste jer želite naučiti Falun Dafa, pa sebe zbilja morate vidjeti kao dio njega, i osloboditi se svih stvari koje su vas možda inicijalno motivirale. U slučaju da postoje nečisti motivi za učenje, od ove prakse ćete dobiti vrlo malo. Zbilja, duhovno putovanje nije ništa drugo do neprestani proces učenja kako se osloboditi stvari ovog svijeta, za koje smo možda vezani. Ako si netko tko se žestoko nadmeće s drugima, tko pokušava varati i nadmudrivati ljude, ili tko čak gazi preko drugih da bi se popeo na vrh, onda zaista moraš promijeniti svoje ponašanje. To posebno važi za vas, koji ste danas došli ovamo naučiti praksu.

Ja vas neću učiti da iscjeljujete, jer to nije dio naše prakse. Međutim, bolesno tijelo je istinska prepreka za svakog tko je ozbiljan u vezi duhovne prakse. Zato ću vam pročistiti tijela. No ovo mogu učiniti samo za onog tko je iskren u vezi prakse i učenja. Zato moram naglasiti da vam nećemo moći pomoći ako ste i dalje usmjereni na ozdravljenje, i tu ideju ne možete nadići. Zašto, mogli biste upitati? Jer po onom kako univerzum funkcionira, a što je u skladu s budističkom misli, sve u životu osobe ima uzročno-posljedične razloge u pozadini, pa egzistencijalne poteškoće – poput dolaska na svijet, starenja, obolijevanja i umiranja – su onakve kakve trebaju biti. Bolesti i muke kroz koje ljudi prolaze proizlaze iz njihove karme, a karma je produkt ranijih loših postupaka. Tako su teškoće s kojima se ljudi suočavaju način kako oni otplaćuju svoju karmu. Znači da to nitko ne smije promijeniti. Promijeniti ga, bilo bi isto kao omogućiti ljudima da gomilaju svoj dug, bez obveze da ga ikad vrate. Zato se ljudski život ne može proizvoljno promijeniti, i pogrešno bi bilo učiniti takvo nešto.

Neki ljudi su pod pogrešnim utiskom da iscjeljivanjem pomažu ljudima. No kako ja to vidim, ta osoba ni u kojem slučaju nije stvarno izliječena. Njene bolesti se samo odgode ili transformiraju u nešto drugo, umjesto da se istinski uklone. Da bi stao na put njenim mukama, moraš joj eliminirati karmu. Da bi to istinski uradio i izliječio tu osobu, moraš biti netko tko je duhovno jako napredan. Svatko takav će biti svjestan činjenice da se ne smije tek tako miješati u stvari na ovom svijetu ljudi. Ipak,

onima koji su u procesu duhovnog razvoja *jeste* dozvoljeno izvesti nekoliko dobročinstava, iscjeljivanjem nekoga, pomaganjem da vrati zdravlje - pod uvjetom da ga na to navodi suosjećanje. No kakvo god iscjeljenje se obavilo, ono neće biti korjenito. Ako bi se nekome uklonila bolest u korijenu, rastvaranjem njegove karme i potpunim oslobađanjem od iste, to ne bi bilo u redu, jer bi on tada bio onaj isti stari, svjetovni čovjek, i vratio bi se svom borbenom, samoživom postojanju. Zato ne dolazi u obzir da se netko zaista izliječi.

No za svakog tko se bavi istinskom duhovnom praksom, može se obaviti *pročišćenje*. Jer takve osobe su na većoj cijeni od drugih. Želja da radiš na sebi i postaneš bolja, duhovnija osoba, predstavlja najveću želju koja postoji. To je odraz tvoje urođene božanstvenosti, pa će te viša bića podržati. Ovdje malo treba objasniti stvari. Praksa kojoj ja podučavam je vrlo napredna, pa su uključena viša, krupnija pitanja. S višeg gledišta u ovom univerzumu, može se vidjeti da životi onih na Zemlji nisu nastali ovdje. Njihove duše su rođene u višim domenama univerzuma. Puno je, puno stvari u univerzumu, koje djelujući u interakciji, mogu stvoriti život, pa je duša svake osobe svojevremeno nastala u većem univerzumu. Univerzum je po svojoj prirodi dobar i blagonaklon, a svojevremeno kad je osoba rođena, ona je dijelila osobine koje ga definiraju: *zhen, shan, ren*. Kako je nastajalo sve više života, ljudi su stupali u društvene odnose, a neki su postajali sebični i više ne bi bili dostojni ostanka u domenama gdje su se nalazili. Kako im nije bilo dozvoljeno ostati gdje su, morali su pasti na nižu ravan. U toj novoj domeni, možda su se ponovo iskvarili, pa im ni tamo nije bilo dozvoljeno ostati, i stoga su ponovo pali. Ovaj ciklus se ponavljao, sve dok na kraju nisu pali na ovu ravan ljudi.

Cjelokupno čovječanstvo je na ovoj jednoj ravni. Dospjevši na ovu razinu, ti životi su trebali, sagledano višim moćima, ili kako to vide božanska bića, biti uništeni. No božanska bića, djelujući iz samilosti, odlučila su tim životima dati još jednu šansu, pa su stvorila ovu jedinstvenu sredinu, ili domenu, koju poznajemo. Životi u ovoj domeni su drugačiji od onih u svim ostalim domenama univerzuma. Odavde se ne mogu vidjeti životi iz drugih domena, niti se može sagledati kakav je zaista univerzum, pa ovdašnji životi kao da su začarani neznanjem. Stoga je jedini način da netko bude izliječen, oslobođen teškoća i rasterećen karme, da se bavi duhovnom praksom i vrati, čist kakav je nekad bio, svom istinskom domu. Ovo vjerovanje je zajedničko svim duhovnim tradicijama. I to je zapravo smisao života. To objašnjava

zašto se želja da se postane bolja, duhovnija osoba, smatra božanskom, i zašto se ona toliko cijeni; to znači da se osoba želi vratiti svom istinskom, nebeskom boravištu i osloboditi se ovog svijeta.

U budizmu dugo postoji vjerovanje da kad iz nekoga zasija božanstvenost, to će ganuti viša bića u mnogim ravnama univerzuma. Svi koji sagledaju tu želju će pružiti pomoć, a ta pomoć će biti bezuvjetna. Viša bića žele nas spasiti s ovog svijeta i za uzvrat ništa ne očekuju; ona ne postavljaju nikakvu cijenu, njihova pomoć uvijek je bezuvjetna. Na osnovu toga, za svakog tko preuzme našu praksu, mi možemo puno učiniti. S druge strane, malo se može učiniti za običnu osobu, koja jednostavno želi živjeti svoj život kao ranije i možda biti izliječena. Neki žele vježbati ovu praksu samo ako će ih ona izliječiti. No vaše zanimanje ne treba biti uvjetno. Ako imate tu želju, jednostavno počnite vježbati. Prirodno, bit će onih koji ulaze u praksu s bolesnim tijelom, sa svakojakim tjelesnim energijama, ili bez prethodnog iskustva u energetskim praksama; čak i oni koji se *jesu* bavili tim stvarima, možda čak desetljećima, obično nisu prošli najosnovnije stadije energetske prakse i stigli do pravog duhovnog napretka.

Pa što mi radimo? Mi im pročišćavamo tijela tako da omogućimo napredak u našoj praksi. Prva, najosnovnija faza duhovnog putovanja uključuje temeljito i potpuno čišćenje vašeg tijela, kao i izbacivanje svih loših stvari iz vaše glave, oblaka karme koji vam obavija tijelo, i faktora koji vam ugrožavaju zdravlje. Bez ovog pročišćenja, s tijelom tako tamnim i zagađenim, s umom tako nečistim, teško biste mogli učiniti duhovni napredak. Naša praksa ne radi s osnovnom energijom, poznatom kao *či**. U našoj praksi, nema potrebe baviti se takvim bazičnim stvarima. Mi vas guramo preko ovog stadija, tako da započinjete s tijelom slobodnim od bolesti. Istovremeno, mi vam i dalje osiguravamo sve što bi se normalno razvilo u tom osnovnom stadiju prakse, i to je spremno za uporabu. Znači da počinjete iz napredne faze.

U azijskim duhovnim praksama se kaže da postoje tri stadija prakse, ako se računa i početni, koji uključuje *či* energiju. No prava praksa započinje tek poslije *čija*, što znači da postoje samo dva glavna stadija: onaj u ljudskoj domeni, i onaj izvan ljudske domene. Ovo ne treba miješati s religijskim konceptima odbacivanja svijeta ili povratka u sekularni svijet, iako možda slično zvuči. Dva izraza koje mi koristimo odnose se na dvije glavne faze tjelesne promjene koja se događa u pravim duhovnim

praksama s fizičkom komponentom. U prvoj fazi, vježbanja u ljudskoj domeni, tijelo se konstantno pročišćava, iznova i iznova, sve dok na kraju ne bude potpuno zamijenjeno visokoenergetskom materijom. Druga faza, vježbanja izvan ljudske domene, je u suštini praksa koja se izvodi s božanskim tijelom. To tijelo je sačinjeno od visokoenergetske materije, i sve moći će se tada iznova razvijati. To su te dvije faze prakse, na koje mi mislimo.

Mi vjerujemo u sudbinu. Pošto ste došli na ovo predavanje, ja za vas mogu učiniti ovo što je opisano. Isto bih mogao i da je prisutno ne samo dvije tisuće, koliko danas ovdje imamo u publici, već čak nekoliko tisuća, ili preko deset tisuća ljudi. Zato nitko od vas ne treba brinuti o vježbanju osnova, kao što sam rekao. Ja ću vam pročistiti tijela i pogurati vas preko osnovne faze, i osigurati vam sve što je neophodno za duhovni napredak. Znači da u početku krećete iz napredne faze prakse. No ovo važi samo za one koji su istinski došli naučiti ovu praksu i duhovno napredovati. Nije dovoljno nalaziti se ovdje, pohađajući seminar; to vas ne čini praktikantom. Prije nego što dobijete sve malo prije opisano, u vašem načinu razmišljanja mora se dogoditi duboka, dramatična promjena. I zapravo vas čeka još stvari, kao što ćete kasnije saznati. Iako ovdje ne liječimo, ono što radimo, izrečeno našom terminologijom, jeste balansiranje kompletnog tijela. To će vam omogućiti da se bavite našom praksom. Kad biste s bolesnim tijelom pokušali baviti se ovom praksom, tada zbilja ne biste mogli razviti višu energiju, ili *gong*, kako se to naziva. Zato nemojte tražiti da vas liječim; ja to ne činim. Ovu praksu sam obznanio jer vas želim istinski, stvarno odvesti do viših duhovnih visina.

Puno razina Puta

Kineske energetske prakse, poznate pod nazivima kao što su *čigong* ili *taiči*, uče da postoje tri stadija prakse – početni, srednji i napredni. No kako ispada, sve te prakse su osnovni stadij, budući da rade na nižem obliku energije poznatom kao *či*. Većina onih koji su uključeni u te prakse imaju malo ili nimalo predodžbi o višim fazama i tome što one podrazumijevaju. S druge strane, sve o čemu ćemo mi od prvog dana učiti bit će viši Put (*fa*) napredne prakse. Usput se nadam da ću doprinijeti tome da duhovna praksa dobije status koji zaslužuje. To znači da ću iznijeti na svjetlost dana neke sporne stvari koje se tu događaju, i objasniti kako ih sagledati na pravi

način. Učenjem višeg Puta, kao što mi radimo, dotaknut ćemo krupnije, šire stvari, a neke od njih su vrlo kontroverzne. No potrebno je obratiti pažnju na njih. Neke od stvari koje stvaraju probleme ovom svijetu, posebno u sferi duhovnosti, vode porijeklo iz drugih dimenzija, i mi o njima moramo govoriti pred našim učenicima, i ispraviti ih. Ako se ne pobrinem za ove stvari, vaša praksa će u startu biti osuđena na neuspjeh. No pobrinuti se za njih na fundamentalnoj razini podrazumijeva da vas moram smatrati istinskim praktikantima. Naravno, možda niste sposobni od prvog dana promijeniti svoj pogled na stvari. Međutim, mislim da ćete to moći u danima koji slijede, i nadam se da ćete pažljivo slušati. Ja predajem na drugačiji način od ostalih u ovom polju, koji tipično samo protrče kroz osnove svoje prakse, daju vam energije i nauče vas svoje vježbe. To je ono što mnogi ljudi očekuju.

No istinski voditi ljude zahtjeva više od ovoga: potrebno je postojanje moralne komponente učenja, ili Put. I to je ono što ćemo vam pružiti tijekom naših deset predavanja. Detaljno ćemo predavati o dubljim procesima duhovne prakse, što će omogućiti vaš duhovni rast. Bez ovoga zaista ne biste mogli daleko dospjeti. Upute koje se dobivaju u većini drugih okruženja su jednostavno za iscjeljenje i fizičko blagostanje, i ne osiguravaju viši Put, tj. učenje koje vas može voditi u naprednim fazama duhovne prakse. To je analogno pokušaju da se učeći iz udžbenika za osnovne škole završi fakultet; u tom slučaju biste imali osnovno obrazovanje. Neki ljudi su učili mnoge prakse i mogu pokazati hrpu certifikata, ali ih to nigdje nije odvelo. Svejedno misle da su shvatili pravo značenje duhovne prakse i sve što u njoj postoji; oni ne shvaćaju da su samo zagreballi površinu i stekli jedva malu, polovičnu sliku. Međutim, u tradicionalnim praksama poput *čigonga* i *taičija* postoji mnogo više od toga. To su oblici *duhovne prakse*, oni su nešto dalekosežno i jezgrovito. Također je važno znati da su Put i način na koji on vodi, drugačiji u različitim fazama prakse. Nije onako kako zamišlja većina ljudi, koji se bave osnovnom praksom – da što se više stvari nauči, utoliko bolje. Da damo analogiju, možete se ubiti od rada učeći iz udžbenika sakupljenih širom planeta – iz Engleske, Amerike, Japana, Kine – ali ako su to samo udžbenici osnovne škole, pomoću njih ćete steći samo osnovno obrazovanje. U slučaju energetskih praksi, stvari stoje još gore: što više uzmete iz njih, više će vam naškoditi. Vaše tijelo će platiti za to.

Onda želim naglasiti da, budući da je naša praksa duhovna, od vitalnog je značaja predavati viši Put. Ovo se ne sviđa nekim budistima u samostanima, posebno

u *zen* budizmu, pa nas odbijaju saslušati. Razlog je to što se u *zen* budizmu vjeruje da viša, duhovna istina, ili *darma**, kako se još naziva, nije nešto što se može predavati, jer tada više nije istina. Oni vjeruju da se nema što predavati, i da se više istine mogu spoznati isključivo intuitivno. I kako sada stvari stoje, u *zenu* se više ne predaje *darma*. Ovo vodi porijeklo od Bodidarme, koji je svoje ideje zasnovao na izjavi bude Šakjamunija, koji je izrekao: „Nema definitivne *darme*.“ Tako je *zen* sagrađen na osnovi te jedne rečenice. Nama se čini da se ta disciplina u suštini vrti oko traženja dlake u jajetu, i da je završila u slijepoj ulici. To kažem jer sa svakom narednom generacijom, ona je bila u sve većim problemima, započinjući od ideje iz doba kad je Bodidarma započeo stvari, a koja je na početku izgledala dosta duboka i davala je dovoljno prostora za razmišljanje, do toga da je prostora bilo manje za života drugog poglavara *zena*, tako da je za trećeg i dalje bilo malo prostora, dok za četvrtog skoro ništa nije ostalo, da bi se u doba petog praktično dospjelo do kraja. Do šestog poglavara, Huinenga, prvobitna ideja je eksploatirana do točke kad ništa ne preostaje. Ako danas odete u *zen* hram, u nadi da ćete dobiti uvid u *darmu*, najbolje je ne postavljati nikakva pitanja, jer biste inače mogli dobiti po glavi tim njihovim „štapom za buđenje” – budući da istinu sam treba spoznati intuitivno. To je prilično zbunjujuće, jer cijela poanta odlaska tamo je bila da se nešto nauči, a sada samostalno trebaš shvatiti stvari – inače ćeš dobiti štapom po glavi! To sugerira da je *zen* zbilja dospio u slijepu ulicu i da mu ništa nije ostalo za predavanje. Sam Bodidarma je rekao da će njegova učenja moći opstati samo do šestog poglavara, što se već dogodilo stotinama godina unazad. Sada ima ljudi koji jednostavno inzistiraju na mudrosti *zena* i drže se toga. No mi trebamo razmisliti o tome što bi moglo biti pravo značenje Budine izjave „Nijedna *darma* nije definitivna.” Vrlo mali broj ljudi poslije Bude, uključujući tu i svećenike koji su išli njegovim stopama, dostigao je božanski rang koji je on na kraju imao, poznat kao *tatagata*; malo ih je koji su dostigli njegov stupanj prosvjetljenja i misaonu domenu. Zato im je bilo teško shvatiti pravo značenje njegove *darme*, tj. onog što je on izrekao. Ovo važi za dugi niz konfuznih interpretacija koje se mogu pronaći – uključujući čak i ideju *zena* da ništa ne treba predavati, i da sve što se predaje nije istina. No Buda nije tako mislio. Kad je Buda postao prosvjetljen i kad su mu ispod drveta Bodi došle sve moći, njegovo razumijevanje nije bilo dostiglo njegovu najvišu razinu. Tijekom 49 godina svog predavanja, on je nastavio s duhovnim razvitkom. Sa svakim narednim probom,

osvrnuvši se unazad, on bi otkrio da ono što je prethodno predavao nije bilo sasvim točno. Ovo se nastavilo ponavljati, i svaki novi duhovni napredak je bio popraćen preispitivanjem onog što je prethodno predavao. To se nastavilo tijekom 49 godina, dok je i dalje napredovao; stalno je otkrivao da je ono što je prethodno predavao bilo pogrešno. Došao je do shvaćanja da su duhovni uvidi u Put, kako ga je on shvaćao, na svakoj novoj dostignutoj razini bili specifični za te domene, da na različitim razinama postoje različite istine, ali da ništa od onog što je on pojmio ne predstavlja krajnju Istinu univerzuma. Međutim, on je mogao vidjeti da na svakoj narednoj razini, Put [u koji se on probudio] biva bliži istinskim svojstvima univerzuma. To je ono što ga je navelo da proglasi da nijedna *darma* nije definitivna.

Na kraju, Buda je također naznačio da on „nikad nije predavao *darmu*”. *Zen* je proglasio da ovo znači da se nema što predavati. Kad je Buda ovo izrekao, on je bio u poznim godinama i u potpunosti je bio dostigao božansko stanje *tatagate*, pa vrijedi još jednom razmisliti o značenju. Ono što je mislio je da, sa svoje dostignute duhovne razine, on nije u stanju sagledati što je krajnja Istina, što je Put univerzuma. I zato nije želio da oni koji budu došli poslije njega uzmu ono što je on rekao za apsolutnu, krajnju Istinu, a još manje da svojim riječima ograniči ljude na njegovu dostignutu razinu ili nižu, i spriječi da se netko probije više. Kasnije generacije su pogrešno shvatile ono što je izrekao, uzimajući da to znači da nikakvo učenje ne može razotkriti Put. No ono što je mislio je da Put nudi različite duhovne istine na različitim domenama, nijedna od njih neće biti konačna Istina univerzuma, iako Put sagledan u danoj domeni služi da upravlja tom domenom. Sada znate što je Buda htio reći.

Mnogi ljudi su imali radikalni pristup kakav *zen* ima, i griješili su protiveći se ideji predavanja višeg Puta, ili *darme*. No kako možeš napredovati u duhovnoj praksi bez uputstava, bez ičeg da te vodi? Postoji budistička priča, koja vam je možda poznata; jedna je od mnogih u budističkoj tradiciji. Govori o čovjeku koji se uzdigao na nebesku domenu, gdje je vidio poznati budistički tekst pod nazivom Dijamantna sutra. Ta verzija *sutre* je bila sasvim drugačija od one u ljudskoj domeni, od riječi upotrijebljenih u njoj, do uvida sadržanih u njoj. To može zvučati zbunjujuće. Na isti način je rečeno da sveto pismo u Čistoj zemlji nema sličnosti sa svojim ekvivalentom na Zemlji, da je sve drugačije – od riječi do uvida u ideje koje sadrži. Ovo znači da se način na koji se Put razotkriva mijenja po formi i sadržaju, u skladu s domenom. Na taj način može voditi vjernike, na kojoj god razini da su, na njihovom duhovnom

putovanju.

Slično, postoji budistička knjiga, koju neki od vas možda znaju, pod nazivom *Putovanje u Čistu zemlju*. Govori o monahu čija je duša napustila tijelo dok je meditirao i otišla u taj poznati raj i vidjela što tamo postoji. Njegova duša je tamo provela jedan dan, ali dok se vratila u ljudski svijet, proteklo je šest godina. On je zaista bio tamo, ako se pitate. Ipak nije vidio kakav je zaista taj raj, jer to nije dopuštala njegova dostignuta duhovna razina. Ono što je vidio je bila samo jedna manifestacija raja, koju mu je Put omogućio vidjeti, u skladu s njegovom dostignutom razinom. Raj poput toga je utjelovljenje Puta, pa mu nije bilo dopušteno zaista ga sagledati. Vjerujem da vam ove priče mogu pomoći da dobijete ideju što je Buda zaista mislio izrekavši da ne postoje definitivne duhovne istine, tj. *darma*.

Zhen, Shan, Ren kao jedina mjera za dobrotu

„Put” je dugo bio predmet religijskih rasprava i traganja. No to ne znači da je u ranijim učenjima i svetim pismima već razotkriveno sve što se o Putu može znati. Kad je Buda, prije 2.500 godina prenosio svoje učenje, ono je bilo namijenjeno relativno jednostavnim ljudima tog vremena, čija je civilizacija tek bila u ranim fazama, a njihovo razumijevanje svijeta je bilo sasvim rudimentarno. On je također pričao o budućem vremenu, ili „poznim danima”, kad njegova učenja više neće moći voditi duhovni razvitak ljudi – a to vrijeme je zapravo danas. Naznačio je da će u poznim danima, posvećenim svećenicima u samostanima biti teško izbaviti same sebe s ovog svijeta, a vjernike da ne spominjemo. Tako je ono što je on predavao bilo usmjereno na ljude njegovog vremena, a to nije uključivalo sve uvide u Put, koje je on stekao na svojoj dostignutoj razini. Također je rekao da u vjekovima koji slijede, nema načina da se njegova učenja održe nepromijenjena.

Dok je civilizacija napredovala, ljudski um je postajao sve kompliciraniji, i postalo je sve teže slijediti stare načine duhovne posvećenosti. Također treba reći da su duhovne istine u bilo kojoj tradiciji samo jedan mali dio Puta, i nikako ga ne mogu obuhvatiti u cijelosti. Ima i drugih, manje poznatih praksi koje na sličan način slijede Put, a koje su prenošene izvan bilo kojih vjerskih institucija, u privatnosti, s koljena na koljeno. Istine se razlikuju od jedne ravni postojanja do druge, od dimenzije do dimenzije, pošto se Put razotkriva na jedinstven način na različitim ravnima

postojanja, u različitim domenama. Sve u svemu, postoji samo desetak budističkih disciplina – poput *zena*, *čiste zemlje*, *tientai*, *huajan* škole i *tantrizma*— a Buda je naznačio da postoji 84.000 puteva do prosvjetljenja, tj. božanstvenosti. Znači da nekolicina za koje znamo nikako ne može predstavljati cijeli spektar duhovnih uvida koji postoje. Ovo je povrh činjenice da, kao što sam maloprije spomenuo, Buda nije javno podučavao svemu što je znao o Putu, već samo dio koji je bio pogodan za publiku tog vremena.

Što je onda točno Put? To je najviši izraz fundamentalnih kvaliteta koje su temelj svog postojanja: *zhen*, *shan*, *ren*. To je suština Puta. Put se različito manifestira na različitim razinama postojanja, i u skladu s tim služi da upravlja svakom od njih, a njegov izraz postaje izuzetno kompliciran na nižim ravnima. Osobine *zhen*, *shan*, *ren* prožimaju sve što postoji, od čestica zraka do kamena, drveta, zemlje, metala i ljudskog tijela. Ove osobine se također nalaze u „pet elemenata” klasične kineske misli, za koje se vjerovalo da sačinjavaju cjelokupno postojanje. Oni koji se bave duhovnom praksom će moći spoznati samo manifestaciju Puta jedinstvenu za domenu koju su dostigli; njegova otkrivenja odražavaju uspjeh nečijih duhovnih napora, ili dostignutu domenu. Na višim razinama, Put je vrlo jednostavan, jer se njegova struktura može usporediti s piramidom, gdje se na vrhu sve može sažeti u tri jednostavne riječi - *zhen*, *shan*, *ren*—ali kako se ide naniže prema osnovi, stvari postaju sve složenije. Između čovjeka i univerzuma moguće je povući paralelu, kao što je to uradila drevna kineska misao. Dano vam je fizičko tijelo, ali ono samo nije dovoljno da bi se sačinila kompletna osoba. Da biste bili kompletna i nezavisna individua, također morate imati druge nevidljive elemente poput naravi, temperamenta, osobnosti, kao i duh, ili dušu. Po istom principu, univerzum ima Mliječni put, razne planete, živa bića i vodu – sa svim takvim opipljivim aspektima stvaranja kao svojom fizičkom stranom. No istovremeno, iza svega ovoga, posjeduje nevidljive osobine, ili duh *zhen*, *shan*, *rena*. Tako ove osobine, u svojoj najdubljoj, fundamentalnoj točki, prožimaju čestice svega što postoji.

Ove osobine djeluju kao mjerilo za dobro i zlo u ovom univerzumu. One su ono što definira dobro i zlo, kao i ono što je tradicionalno važilo za vrlo. Ljudske moralne vrijednosti su pretrpjele promjene, međutim, i moralni kompas mnogih ljudi sada je iskrivljen. Na primjer, danas će mnogi smatrati da je glupo pokušavati naučiti nešto iz primjera nesebičnih osoba iz prošlosti, poput nekad popularnog kineskog

junaka Lei Fenga*. Ali tako nije bilo 50-ih ili 60-ih godina. Ljudske vrijednosti se osipaju dramatičnim tempom, i kao da su iz dana u dan sve gore. Mnogi ljudi sada stavljaju svoju vlastitu korist ispred svega ostalog, makar to bilo na tuđi račun, i toliko su obuzeti borbom za dominaciju da će sve učiniti da pobjede. Međutim, što će biti s našim svijetom ako se ovako dalje nastavi? Većina ljudi neće ni poslušati ako im pokušaš ukazati na greške; oni zaista ne mogu vidjeti što to kod njih nije u redu. Jer ljudi često sebe vide kroz prizmu izopačenih suvremenih vrijednosti, gdje sami sebi izgledaju dobro. No koliko god da su se ljudske moralne vrijednosti promijenile, osobine koje definiraju univerzum se neće promijeniti, i one su jedini kriterij za jednu osobu. Kao netko tko se bavi duhovnom praksom, moraš se ravnati po njima, a ne po modernim vrijednostima. Ako želiš vratiti čistoću koju si nekad imao i vratiti se svom pravom domu, ako se želiš razvijati duhovno, onda moraš živjeti na osnovi kozmičkih osobina *zhen, shan, ren*. Svatko tko se vlada po ovom je dobra osoba, a svatko tko živi život u suprotnosti s njima je zapravo loša osoba. Znači da ove osobine, a ne pohvale tj. kritike vaših kolega ili koga god, jesu ono što se na kraju važi. Ako se nadaš da ćeš postati duhovno ostvareno biće, onda moraš pokušati istinski utjeloviti ove osobine. Zapravo, to je vrlo jednostavno.

U taoističkoj tradiciji Kine, praksa se fokusira na *zhen* iz *zhen, shan, ren*. Na taj način sljedbenici uče kako razviti svoju istinsku prirodu, govoriti i ponašati se iskreno, biti istiniti, vratiti se istinskom stanju čistoće i na kraju postati istinski probuđena bića. *Ren* i *shan* se također javljaju u njihovoj praksi, ali fokus je na *zhen*. U budističkoj tradiciji, s druge strane, praksa se fokusira na *shan* iz *zhen, shan, ren*. Kultivacijom *shan*, u srcu se razvija milost i postaje se osjetljiv na tuđu patnju. To u budizmu pobuđuje želju da se svi životi oslobode patnji. *Zhen* i *ren* se također javljaju u njihovoj praksi, ali fokus je na *shan*. Ono što Falun Dafa čini tako moćnim je to što mi integriramo sve tri najveće osobine univerzuma—*zhen, shan, i ren*—i radimo na svima istovremeno.

Energetske prakse datiraju prije povijesti

Mnogi instruktori tradicionalnih energetske prakse pokušavali su objasniti što su one. Moje objašnjenje je sasvim drugačije od njihovog, koje je usko; ja promatram prakse s više, duhovnije, točke gledišta. Neki instruktori datiraju ih na dvije ili tri

tisuće godina unazad u Kini, ili čak pet tisuća – što je otprilike starost kineske civilizacije. No čak i najraniji predloženi datum, što je sedam tisuća godina unazad, i što malo prethodi kineskoj civilizaciji, ne ide mnogo izvan ljudske civilizacije. A prema kalkulacijama onih koji podržavaju Darwinovu teoriju evolucije, civilizacija u bilo kojem obliku nije mogla postojati više od deset tisuća godina unazad, kad se vjeruje da je nastao čovjek koji misli i gaji kulturu; a to će biti nakon evolucijskog putovanja koje kreće od vodenih biljaka do vodenih životinja, zatim do života na zemlji, potom na drveću, i na kraju ponovnog naseljavanja na zemlji, u vidu majmuna. Ideja je da prije nastanka civilizacije, ljudi nisu imali nikakvih pisanih bilješki i navodno su živjeli divljim životom, pokrivajući se lišćem, jedući sirovo meso, bez saznanja o vatri.

No s ovim gledištem postoje problemi. Širom svijeta je pronađeno puno artefakata koji datiraju prije najranije ere do sada poznate civilizacije. Mnogi od ostataka ukazuju na sofisticiranu zanatsku razinu, kao i umjetnički ukus. Umjetnosti prošlosti su imale visoke estetske standarde i skoro ostaje utisak da je suvremeni čovjek samo slijedio njihovim stopama. Ti ostaci datiraju stotinama ili milijunima godina unazad, a neki čak premašuju 100 milijuna godina. Reklo bi se da je ovo radikalna izazov suvremenom sagledavanju povijesti, zar ne? No tu nema ničeg samog po sebi radikalnog. Ljudi stalno pokušavaju pomjeriti granice onog za što su sposobni, dolazeći do novih spoznaja o sebi i svojoj prošlosti. Znači da inicijalni nalazi ljudi i njihov pogled na stvari nisu uvijek ispravni.

Ovo nas dovodi do teme pretpovijesnih civilizacija, ili pretpovijesnih kultura, s čime ste se možda već sreli. Danas na svijetu imamo Aziju, Afriku, Sjevernu Ameriku, Južnu Ameriku, Antarktiku, Europu i Oceaniju, a geolozi sve ovo nazivaju kontinentalnim pločama. Ove ploče su prije više desetaka milijuna godina zauzele svoju sadašnju konfiguraciju. Neke kopnene mase su se izdigle s dna oceana, a druge, koje više nisu s nama, su potonule u vode oceana. Postojeće kopnene mase nalaze se na svom mjestu desecima milijuna godina. Ipak, otkrića ukazuju na drevne megastrukture na dnu nekoliko oceana. Ove strukture su prekrivene kompliciranim duborezima, koji ne liče na ruktvorine bilo koje poznate civilizacije. A mora biti da su sagrađene prije nego što su potonule na dno mora – prije mnogo milijuna godina. One svakako nisu produkt ove civilizacije. No tko ih je onda mogao sagrađiti, ako čovjek, navodno, još nije bio ni na razini majmuna? Tu se nešto ne uklapa. Još jedna

enigma postoji u vezi arheološkog otkrića izvjesnog fosila trilobita. To je stvorenje koje datira unazad 260 do 600 milijuna godina. Ipak je jedan američki znanstvenik otkrio fosil trilobita s otiskom ljudskog stopala na njemu – otisak nekog tko nosi cipele. Otisak je neosporan. Ovo okreće naglavačke sve što znamo o prošlosti. Darwinov evolucijski model ne može objasniti postojanje ljudskih bića u tako davnom vremenu.

Još jedan slučaj u prilog ovome je stijena u muzeju nacionalnog sveučilišta u Peruu, u koju je uklesana ljudska figura. Analizom je ustanovljeno da je uklesana prije 30.000 godina. Ali ta osoba nosi odjeću i šešir, na nogama cipele, i drži teleskop, kojim promatra zvijezde. Iako nam može biti teško zamisliti da su ljudi u to doba mogli šiti takvu odjeću, još je teže zamisliti prisustvo teleskopa i mogućnost da oni išta znaju o astronomiji. Ljudi su uvijek smatrali da je Europljanin Galileo, prije nekih 300 godina, izumio teleskop. Znači da nema objašnjenja za to odakle teleskop tamo prije 30.000 godina. A puno je ovakvih nerazriješenih misterija. Još jedno su pećinski crteži otkriveni u raznim zemljama, uključujući Francusku i Južnu Afriku, kao i Alpe. Oni su znalački naslikani, vrlo živopisno i realistično, uporabom mineralnih pigmenata. No ono što upada u oči je da su figure odjevene kao suvremeni ljudi, i da nose odjeću u stilu Europljana, poput jahaćih hlača. Neki u ruci drže nešto poput lula, dok drugi imaju štapove, ili nose šešire. Teško da su ovo stvari koje bismo očekivali od naših primitivnih predaka.

Sljedeći primjer je još stariji. U afričkoj zemlji Gabon postoji ruda urana, ali ta zemlja nije dovoljno razvijena i oni nemaju načina da je rafiniraju, pa samo izvoze rudu u razvijenije zemlje. Kad je jedna tvornica u Francuskoj, 1972. godine, uvezla nešto te rude, oni su nakon kemijske analize, s iznenađenjem shvatili da je uran već izdvojen i iskorišten. To im se učinilo dosta čudno, pa su poslali znanstveno i tehničko osoblje da to istraži na licu mjesta. Na kraju su znanstvenici iz mnogih drugih zemalja također došli tamo. Konačno je ustanovljeno da je ono za što se mislilo da je rudnik urana, zapravo bio dobro zamišljen, ogroman nuklearni reaktor – bolje napravljen nego što je to danas moguće. Međutim, najčudnije od svega je bilo to što je reaktor datirao 2 milijarde godina unazad, a u radu je bio 500.000 godina. Sve ovo nema smisla unutar ovog evolucijskog okvira. Zapravo je puno ovakvih anomalija. Više je nego dovoljno znanstvenih otkrića da se iznova napišu udžbenici. Kad im je pogled na stvari fiksiran i razvio se u način funkcioniranja i razmišljanja,

ljudima je teško prihvatiti nove ideje ili nalaze. Zato će oni zaobići istinu, čak i kad ispliva na svjetlo dana - oni će je instinktivno odbaciti. Uslijed postojanja dugotrajnih predrasuda, nitko u znanosti ne sagledava ove stvari sustavno, i ne pokušava objasniti ovakve anomalije. Zbog toga teorijski okviri ne održavaju korak. Novi nalazi se nastavljaju otpisivati kao „pseudo-znanost“, čak i kad su to validni, iako još nedovoljno publicirani nalazi.

Jedan broj malo hrabrijih znanstvenika u drugim zemljama, otvoreno je iznio svoje mišljenje da ovi nalazi govore o kulturama prije zabilježene povijesti, ili civilizacije kakvu poznajemo. To znači da su one zaista postojale, a na osnovu do sada pronađenih artefakata, vjeruje se da ih je bilo više. Sada se vjeruje da je u više prilika nešto katastrofalno zadesilo civilizaciju, desetkujući populaciju. Nekolicina preživjelih, u početku je morala živjeti primitivnim životom, sve dok vremenom civilizacija nije ponovo narasla i iznova se razvila. A ovaj ciklus se možda ponovio puno puta, s fazama razaranja i obnove. Sve promjene svega što je stvoreno slijedi obrasce, baš kao što u fizici kretanje materije slijedi obrasce.

Teško je zamisliti da su stvari s ovom Zemljom uvijek išle glatko, dok se ona kreće unutar ogromnog univerzuma i ovog Mliječnog puta koji se okreće, i velike su šanse da se u nekom trenutku sudari s drugim planetom, ili da naiđe na neki drugi katastrofalni događaj. No mi smo sagledali, putem nadosjetilnih moći, da su ovi događaji dio krupnijeg plana. Jednom sam ovo donekle detaljno istražio i našao da je čovječanstvo 81 put bilo skoro sasvim uništeno. U svakoj epizodi je preostao mali dio civilizacije i mali broj ljudi, koji bi ušli u novu fazu i živjeli primitivnim životom, prije nego što se populacija obnovila i stvorila novu civilizaciju. Iako sam sagledao 81 ciklus, moglo ih se još pronaći. Postoji staro kinesko vjerovanje o značaju „vremena, mjesta i sveukupnosti“, i tu ima nečega. Stanje ovog svijeta definitivno zavisi od krupnijih, kozmičkih sila na djelu, i za sve postoji pravi trenutak. Baš kao što se u fizici smatra da kretanje materije slijedi obrasce, isto važi i za način kako se stvari odvijaju u univerzumu.

Razlog zašto sam zašao u sve ovo je to što energetske prakse poput *čigonga* vode porijeklo iz kultura koje prethode povijesti, one nisu iz ove civilizacije. Svaka od njih je prenošena s koljena na koljeno u dugom periodu vremena. Naznake za ovo možemo pronaći u nekim religijskim tekstovima. Buda, na primjer, je naznačio da je on završio svoje duhovno putovanje i stekao prosvjetljenje „prije mnogo eona“. Ovo

je nezamisliva brojka; u budističkoj terminologiji, jedan eon je više stotina milijuna godina. No u svjetlu šire povijesti civilizacija i Zemlje koju sada opisujem, to počinje imati smisla. Buda je također naznačio da je prije njega bilo šest buda, i svaki od njih je imao svoje učitelje itd., a njihova duhovna prosvjetljenja dogodila su se stotinama milijuna godina ranije. Možda ćete se upitati postoje li i dalje takve autentične duhovne prakse, s tako drevnim pedigreeom, u današnjem svijetu. Ja mogu potvrditi da zbilja postoje. No rijetke su, i njihov broj je višestruko manji od lažnih *čigong* majstora i šarlatana, koji imaju entitete prikačene na sebe i izmišljaju stvari kako im padne na pamet. A teško je reći u koju kategoriju neka praksa spada. Istinske prakse nije lako prepoznati i pronaći.

Ima i drugih stvari, koje datiraju daleko unazad, slično kao energetske prakse. Takvi primjeri uključuju *taiči* simbol, mistične *hetu* i *luošu* dijagrame, *Ji Ding* i *Osam trigrama*. Sve ovo je preneseno iz doba prije ove civilizacije. I zato je regularnom znanstveniku teško shvatiti ove stvari. Njihove tajne neće se razotkriti pred onima čije je razmišljanje, ili perspektiva, iskrivljena sekularnim pogledom na svijet.

Energetske prakse služe za duhovni razvoj

Ako energetske prakse imaju tako dugu povijest, možda ćete se upitati čemu točno služe. Ja vam mogu reći da je naša praksa napredna metoda duhovne prakse u Buda-školi, pa ima za cilj da vas dovede do božanstvenosti, ili onog što se u azijskoj tradiciji zove „budinstvo”. I metode Tao-škole, na sličan način, ciljaju na prosvjetljenje, ili omogućuju da se „dostigne Put”, kako se to kaže. Ideja o postajanju bogom ne bi se trebala činiti tako apsurdnom, ili nedostižnom, kako se možda nekima čini. Na primjer, uzmite koncept bude. To je termin iz drevnog indijskog jezika, Sanskrita. Otkad je nekad davno stigao u Kinu, izraz je prošao kroz razne permutacije, a fonetički se prevodio s *fo-tu*, *fu-tu*, i na kraju samo *fo*. No u svakom slučaju, taj izraz jednostavno znači „onaj tko se prosvijetlio” i odnosi se na svako biće koje je duhovnom praksom došlo do buđenja. Stoga ne bi trebalo izgledati tako neshvatljivo.

Uzmite u obzir da natprirodne moći mogu doći onima koji se bave duhovnom disciplinom. Iako je opće priznato samo šest natprirodnih moći, zapravo postoji mnoštvo njih. Postoje ljudi koji, dok sjede na jednom mjestu mogu učiniti stvari koje inače zahtijevaju fizičku radnju, ili koji mogu vidjeti manifestacije univerzuma u

različitim dimenzijama i kakve su stvari zaista, i mogu vidjeti ono što je drugima nevidljivo. Onda je jedino ispravno priznati da su oni osobnim naporima dostigli neku razinu duhovne osviještenosti. Budući da je jasno da oni nisu kao obični ljudi, jedino ispravno je zvati ih duhovno osviještenim, svetim, božanstvenim. Odatle dolazi izraz buda, i to je ono što su ove prakse zapravo ciljale postići.

Neki ljudi ne mogu zamisliti zašto bi se itko želio baviti praksama poput *čigonga* ili *taičija* radi bilo čega drugog osim zdravlja. Ovo bi trebalo značiti da je to sve čemu one služe. No to je samo površno razumijevanje. Ljudi se ne mogu kriviti što razmišljaju na ovakav način, jer mnogi instruktori ovih praksi daju ljudima taj utisak, i nitko ne nudi poduku više, duhovne vrste. Ne mislim ništa loše o onom što ti učitelji rade. To je uloga koju oni igraju – da se drže razine zdravlja i populariziraju te vještine. No mnogi ljudi traže više - nešto duhovno - što ih može odvesti dalje. A bez istinskog duhovnog učenja da ih vodi, bit će teško, i velika je vjerojatnost da će naići na probleme. Poduka više vrste uključuje krupnije stvari, pa to zbilja treba raditi na način koji je odgovoran prema ljudima, tj. svijetu. Zato mi svuda imamo dobre rezultate. Istina je da je ono o čemu pričamo pomalo visoko, i neki ljudi možda će teško povjerovati. Zato ću se potruditi izvući znanstvene paralele, kako bih pomogao da stvari budu jasnije.

Neke od stvari o kojima ćemo raspravljati provociraju snažne reakcije kod ljudi, i oni ih brzo odbace. Oni misle da sve što nije poznato znanosti, ili što nisu osobno iskusili, nije moguće, da mora biti besmislica, nešto van realnog. Ali je li to pravi način sagledavanja svijeta? – otpisati sve što znanosti nije poznato, ili što još nije otkriveno? Meni se čini da ovakva linija razmišljanja polaže previše vjere u znanost, i sama je nerealna. Kad bi svi ovako razmišljali, to bi sasvim spriječilo svako znanstveno otkriće, ili izum. Šire gledano, na svijetu bi bilo manje razvoja. Svaki tehnološki razvoj predstavlja korak dalje od onog što je prethodno bilo poznato. Kad bi svjetski izumitelji tretirali nepoznato kao „besmislicu”, danas ne bismo bili ovdje gdje smo. Mnogi ljudi jednostavno ne shvaćaju duhovne prakse poput *čigonga* ili *taičija*, i smatraju ih besmislicom. No to nije slučaj. Puno je znanstvenih dokaza koji sugeriraju suprotno. Znanstveni instrumenti su detektirali da tijela pravih majstora tih praksi emitiraju sve od infrazvučnih valova do ultrazvučnih i elektromagnetskih valova, infracrvenih, ultraljubičastih zraka, gama zraka, neutrona, atoma i metalnih elemenata u tragovima. Sve ovo je vrlo stvarno i fizički postoji. Za sve postoji fizička

osnova. Isto bi sigurno važiolo za druge dimenzije i domene o kojima govorimo. Nema osnove da se one otpišu kao besmislica. Pošto te prakse služe da nas učine božanstvima, svaka priča o njima će automatski dotaknuti puno jezgrovitih stvari, i mi se nećemo sramiti da se s njima uhvatimo u koštac.

Zanimljivo je da takve prakse, koje imaju jezgrovit cilj, ponekad imaju nazive koji zvuče sasvim obično. *Čigong**, na primjer, jednostavno znači „energetska praksa”. No ispravnije je reći duhovna praksa – ili kako se to zvalo u tradicionalnoj kineskoj kulturi: samo-kultivacija. Jer to je njihova svrha. Naravno, u različitim tradicijama i kontekstima davani su im različiti nazivi, ali u suštini bi ih trebalo zvati duhovnim praksama. Dosta govori to kako je *čigong* dobio svoj naziv. U vezi je s političkim okolnostima u Kini prije nekih 20 godina, kad su te prakse počele dobivati na popularnosti. Kina je u to doba još uvijek bila usred Kulturne revolucije, i tradicionalna misao i kultura su bili na lošem glasu. Ne zalazeći u ranije duhovne nazive za *čigong*, koji datiraju iz doba prije poznate povijesti, samo na osnovu naziva koji su postojali u ovom ciklusu civilizacije, možemo sagledati problem: to su bili vrlo religiozni nazivi, s onim što bi današnji Kinezi nazivali „feudalnim”, ili nazadnim prizvukom. Stara imena uključivala su Veliki put vježbanja Taoa, Vađrinu meditaciju, Put budističkih svetaca, Dafu budinstva, Metodu eliksira u devet koraka. Svatko tko bi tijekom Kulturne revolucije svojoj praksi dao naziv poput ovog, bio bi odbačen i napadnut – čak i ako bi dijelio praksu s drugima u dobroj namjeri, na primjer radi promoviranja boljeg zdravlja. Zato se nitko nije usudio koristiti tradicionalne nazive. Većina instruktora je umjesto toga iz tradicionalnih kineskih duhovnih tekstova izdvojila dvije riječi, koje jednostavno zvuče – *či* i *gong* („energija” i „praksa”), i tako nazvala svoju metodu. Na taj način su izbjegli kontroverze. Iako sada možete vidjeti da neki znanstvenici proučavaju povijest „*čigonga*”, tu nema mnogo toga za pronaći. To se ranije jednostavno zvalo duhovna praksa, ili samo-kultivacija. Znači da je termin *čigong* noviji izum, namijenjen da se uklopi u moderan, sekularni senzibilitet.

Kad vježbanje ne donosi rezultate

Kad energetska praksa ne donosi rezultate kako se nadamo, ljudi to tipično pripisuju tome da nisu naučeni „pravim stvarima“. Oni obično misle da bi im se energetska razina vinula do neba, samo ako bi došli do najboljih tehnika, ili saznali

„tajnu“. Oko 95% ljudi misli na ovaj način. No meni je smiješan takav način razmišljanja. Jer te prakse nisu neka svjetovna vještina, već idu mnogo dalje od običnog. Zato je potrebna drugačija, viša logika da se to shvati. Reći ću vam da kad ljudi ne vide rezultate kojima su se nadali, to je zato što previše naglašavaju *fizički* aspekt duhovne prakse, a zapostavljaju *duhovnu* komponentu. Ključ uspjeha ne leži u vanjskim, fizičkim tehnikama. Smiješno je misliti da se samo snagom vlastitih ljudskih ruku, tijela, ili misli može razviti jedna vrsta više energije – kako vas te tehnike navode vjerovati. To je ono što mi je smiješno. Neće ići ako svoje nade polažete u površinske stvari.

Duhovna praksa ne funkcionira kao zemaljske vještine, gdje možeš platiti neku cijenu da naučiš neku tehniku, i onda je tvoja. To je nešto sve u svemu drugačije, jer funkcionira na ravni izvan obične, i stoga ima više zahtjeve. Objasniti ću. U ovakvoj vrsti prakse morate raditi na *sebi*, a ne na bilo čemu drugom. No mnogi ljudi čine upravo suprotno, pokušavajući naučiti jednu stvar za drugom, i čak gaje vezanosti za natprirodne moći. Ima svakojakih motiva. Neki čak žele iscjeljivati energijom kako bi na taj način zaradili! No u pravoj duhovnoj praksi se radi na umu, tj. karakteru. Na primjer, to podrazumijeva naučiti da se manje brinemo za sve konflikte koji se događaju oko nas, i manje cijenimo zemaljske stvari koje ljudi normalno žele i stalo im je do njih. Ako ste umjesto toga obuzeti nadmetanjem s drugima i ako se zdušno borite da izbijete na vrh, onda ne treba očekivati velike rezultate od svoje prakse. U tom slučaju ste kao svi drugi, i ne trebate očekivati sticanje više energije. Zbog toga u srce svoje prakse trebate staviti *karakter*. Ako to možete, otkrit ćete da se duhovno uzdižete i da vam energija raste.

Od čega se, onda, sastoji karakter? On uključuje vrlinu (jer vrlina ima fizičko postojanje), upražnjavanje samo-kontrole, imati vjeru i razboritost, otpustiti ono što drugi normalno žele i za što su vezani, i sposobnost da se dostojanstveno mučimo. Puno toga sadrži, znači. Trebamo se truditi usavršiti svaki aspekt svog karaktera. Radeći to, učinit ćete istinski duhovni napredak. To je jedna od ključnih stvari za razvoj moćne, više energije.

Neki ljudi iznose primjedbu da je karakter samo moralni koncept, nešto teorijsko, dok njih zanima da steknu pravu energiju, što s ovim nema nikakve veze. No to jednostavno nije točno. U Kini dugo postoje filozofske rasprave o tome je li realnost u osnovi nešto materijalno, ili je to mentalni koncept. Ali na kraju, ja bih

rekao, mentalne i materijalne pojave su po prirodi isto. Znanstvenici su otkrili da misli koje nastanu u umu imaju fizička svojstva. Znači da misli *fizički* postoje, a istovremeno su *mentalni* fenomen. Ovo, onda, sugerira da su ova dva jedno te isto. Slično kao ono što sam rekao o univerzumu: da je to nešto fizički, ali ima svoje vlastite osobine. Osobine *zhen, shan, ren* koje prožimaju sve što je stvoreno nisu nešto što može opaziti prosječna osoba, koja boravi na ravni običnog postojanja. One postanu primjetne jedino onima koji se izdignu iznad običnog. . Objasnit ću vam. Svaka pojedina stvar koja je stvorena, gdje god bila u univerzumu, je živa i ima misli, i što god radila, bez obzira na kojoj razini postojala, predstavlja utjelovljenje Puta univerzuma. Zato nećete moći napredovati do viših razina postojanja, ili dostignuća, ako se one ne suglase s tim. Njihov razlog je da vaš karakter nije dovoljno porastao. Postoji standard za svaku razinu postojanja, i ako želite tamo, vi ga morate zadovoljiti – oslobađajući se loših namjera i svega nečistog u sebi.

S promjenom u karakteru, dogodit će se značajna tjelesna promjena; fizičke promjene u vašem tijelu moraju pratiti pozitivne promjene u vašem umu. Ono što će se dogoditi je da će biti odbačene loše stvari koje su vas navele da oformite vezanosti. Pomoći ću vam da predstavite sebi što se događa, zamislite bocu napunjenu prljavštinom, dobro začepljenu. Ako se boca baci u vodu, ona će potonuti na dno. No ako izliješ malo prljavštine i ponovo je baciš u vodu, ovaj put će malo isplivati; i što više izliješ, plivat će bliže površini. Izlij sve i boca će isplivati na površinu. To je ono što mi u procesu duhovnog oplemenjivanja pokušavamo izvesti; osloboditi se svega lošeg u sebi, tako da se možemo uzdići. A svojstva univerzuma djeluju kao čuvar kapije. Ako ne radiš na svom karakteru, ako ne postaneš moralnija osoba i ne uklanjaš lošu materiju i misli u sebi, onda ti ova svojstva neće dopustiti da napreduješ. Mislim da ćete se onda morati složiti da su materija i um jedno te isto. Evo jednog smiješnog scenarija, koji će vam dati poantu. Samo probajte zamisliti kakav bi to kaos bio, kad bi se običnom, prosječnom momku, koji i dalje kipti od ljudskih žudnji i emocija, dopustilo da ode gore i dobije mjesto na nebu. Sagledavši ljepotu anđela, on bi vjerojatno počeo imati nepristojne misli. A pošto je i dalje sklon ljubomori, možda bi započeo svađu s božanskim bićima tamo. To je scenarij koji se apsolutno nikad ne bi smio dogoditi. Zato se osoba mora osloboditi svih loših misli i namjera dok je na ovom svijetu, prije nego što joj se uopće može dopustiti da se uzdigne.

Ovo znači da se morate fokusirati na usavršavanje svog karaktera, zasnovati

svoju praksu na kozmičkim osobinama *zhen, shan, ren* i osloboditi se svih zemaljskih žudnji, loših misli, ili pogrešnih namjera. Čak i kad se samo malo uzdigne misaona domena, loše stvari u tijelu bit će donekle odstranjene. Također morate proći kroz neke bolne stvari i iskusiti malo nedaća da biste eliminirali svoju karmu. Na taj način će vaša dostignuta razina malo narasti, jer vas osobine univerzuma neće više toliko zadržavati. Uložite napor, a vaš učitelj će se pobrinuti za ostalo. On će vam osigurati mehanizam za razvijanje više energije. Mehanizam će onda obavljati posao za vas, transformirajući vašu vrlinu – materiju oko vašeg tijela – u višu energiju. I dok nastavljate napredovati i uzdizati se u svojoj praksi, stup energije koji imate nastaviti će se razvijati ka novim visinama. Znači da je tvoj zadatak, kao nekog tko se bavi duhovnom praksom, ovo: raditi na sebi duhovno; mukotrpno se usavršavati dok si i dalje dio ovog svijeta; neprekidno raditi na uklanjanju svih vezanosti ili želja koje imaš. Ono što se smatra dobrim ili poželjnim na ovom svijetu, često se vidi kao nešto *loše* na višim ravnima. Većina ljudi misli da što više materijalnih stvari tijekom života stekneš svojim naporima, to bolje po tebe. No u očima viših bića gore, to je lošije po tebe. U kojem smislu? Tvoje materijalno blagostanje će vjerojatno doći na račun drugih ljudi, i neće sve s pravom biti tvoje - a to će te samo više vezivati za zemaljske stvari poput statusa i bogatstva. Sve to će biti na račun tvoje vrline. Zato, ako želiš zaraditi višu energiju kojoj mi stremimo, moraš se fokusirati na usavršavanje svog karaktera.

Religiozni ljudi su oduvijek vjerovali da je duša besmrtna. Ideja „duše” u posljednje vrijeme u nekim krugovima nailazi na sumnje, ali razmislite o sljedećem. Istraživanja u fizici su otkrila da je tijelo sačinjeno od molekula, protona, elektrona, a na dubljim razinama od kvarkova, neutrina itd. Na ovoj točki, sastav tijela je već izvan onog što se može vidjeti mikroskopom. No ipak je daleko od ravni koja je krajnje porijeklo materije, tj. vašeg života. Možda ste svjesni da je za pokretanje nuklearne fisije potreban moćan sudar, a da je za nuklearnu fuziju neophodna iznimno visoka temperatura. Pa mislite li da kad osoba umre, atomske jezgre u njenom tijelu jednostavno iščeznu? To objašnjava zašto mi nalazimo da kad osoba umre, odbacuje se samo njeno molekulsko tijelo, tijelo u ovoj dimenziji. Njena tijela u drugim dimenzijama zapravo nisu nestala. Samo zamislite kako pod povećanjem izgleda ljudsko tijelo. Čak i ako osoba sjedi i ne miče se, cijelo njeno tijelo je u pokretu. Stanice molekulske razine se pokreću, i sastav cijelog tijela izgleda labav, kao da je

zrnast. Znači da tijelo pod povećanjem nikako ne izgleda onako kako to izgleda golom oku. Naše oči nas na neki način obmanjuju, ne dopuštajući nam da vidimo kakvo je tijelo zaista. Unutrašnje oko, međutim, jednom kad se otvori, *može* vidjeti pod uvećanjem. To je urođena sposobnost, iako se sada smatra natprirodnom moći. Da biste stekli ovakve moći, morate obnoviti, kroz duhovnu praksu, čistoću koju ste jednom imali.

Sada usmjerimo pažnju na vrlinu, i pogledajmo u kakvoj je ona vezi s onim o čemu smo do sada pričali. Ovdje ću iznijeti neke detalje. Svaki pojedinac ima više tijela, koja postoje u mnogim dimenzijama. Najkrupnija komponenta tijela, koju oči mogu vidjeti je stanica, i stanice sačinjavaju fizičko tijelo. No ako biste ušli u prostor između stanica i molekula, ili molekula i molekula, doživjeli biste prodor u drugu dimenziju. Da bi se tamo našlo, međutim, tijelo najprije mora zadovoljiti zahtjeve za tamošnje postojanje. Ipak koncepti koje ovdje imamo ne bi vam omogućili da shvatite ta sasvim drugačija tijela, koja ste tamo vidjeli – tijela koja se mogu povećavati i smanjivati. To su nezamislivo ogromne domene. A ja samo opisujem jedan jednostavan oblik paralelnih dimenzija, koje postoje na istom mjestu, u isto vrijeme kao naša. Osoba ima različito tijelo u svakoj od različitih dimenzija, a u jednoj posebnoj dimenziji ima tijelo koje je okruženo poljem ispunjenim vrlinom. Vrlina je zapravo bijela materija, a ne samo moralni, ili teorijski koncept. Sasvim je fizička. Ovo objašnjava staru kinesku izreku o „sakupljanju“ vrline, ili „gubljenju“ vrline. U tome zaista ima nečega. Vrlina okružuje ljudsko tijelo i stvara polje. U taoističkoj tradiciji je zato uobičajeno da učitelj nalazi učenika, a ne obratno, jer učitelj može vidjeti koliko vrline nečije tijelo nosi i kakva mu je duhovna perspektiva u skladu s tim. Netko s dosta vrline će biti perspektivan, a netko tko ima malo neće, i njemu bi bilo teško razviti višu energiju.

Istovremeno, također postoji crni oblik materije, koju nazivamo karma, ili kako je u budizmu nazivaju, „karma od loših djela“. Crna i bijela materija postoje istovremeno. Objasnit ću dinamiku između ova dva. Bijela materija, vrlina, nam dolazi kad se mučimo, pretrpimo udarac, ili učinimo nešto dobro. Dok crna materija, karma, dolazi kad se čine loše, pogrešne stvari, ili kad se loše postupa prema ljudima. Danas će ljudi sve učiniti za vlastitu korist, uključujući svakojaka zla. Radi novca, ljudi ne prezaju ni od čega, oni će čak počinuti ubojstvo ili unajmiti druge da ubiju umjesto njih, a homoseksualizam i zlouporaba droga sada su sasvim uobičajena stvar.

No činiti loše stvari košta osobu vrline. Mogu objasniti. Kad osoba nekoga verbalno zlostavlja, ona možda smatra da je bolja od drugoga i da se ispraznila. Ali po onom kako univerzum funkcionira, sve ima svoju cijenu, kao što smo rekli. Ne možeš dobiti nešto ni za što, i ako sam ne budeš platio, bit ćeš primoran na to. Pitaš, tko će te na to primorati? To će sprovesti osobine univerzuma. Znači da ne možeš proći a da ne platiš, koliko god to želio. Evo što se događa u scenariju koji sam sada opisao. Kad jedna osoba vrijeđa drugu, maltretira je, ona će joj dati vrlinu. To joj se daje kao nadoknada, pošto se ona pod ovim okolnostima smatra žrtvom, budući da je do izvjesne mjere patila i da je to bilo na njen račun. I dok jedna osoba u ovoj dimenziji govori uvrjedljive riječi, u drugoj, djelić njene vrline šalje se iz njenog prostora toj drugoj osobi i spušta se na njeno tijelo. A količina poslana vrline će biti odgovarajuća uvredi. Isto se događa u fizičkom obračunu. Ako jedan čovjek udari ili šutne drugog, njegova vrlina će prijeći na tog drugog u skladu s ozbiljnošću udarca. Obična osoba ne može sagledati posljedice svega ovoga. Može se razjariti i uzvratiti. Kad vrati udarac, na primjer, ona vraća nazad vrlinu koja joj je upravo dana, a rezultat je da nitko ništa ne dobije, niti izgubi. No recimo da druga osoba smatra da neće biti dovoljno ako ne uzvrat i još jednom. Ako još jednom udari, još jedan djelić vrline će preletjeti s njenog na tijelo druge osobe.

Da bismo mogli shvatiti zašto se vrlina toliko cijeni, samo na tren razmislite što s njom biva tijekom duhovnog razvoja. U religijama se dugo vjeruje da blagoslovi stižu vrlima, u ovom ili narednom životu. Blagoslovi, za one s puno vrline, mogu biti u obliku dobivanja željene pozicije na poslu, velikog bogatstva, ili ispunjenja životnih želja. Jer sve ovo će im doći nakon što budu uložili svoju vrlinu, da tako kažemo. Drugo vjerovanje je da se osoba koja je sasvim lišena vrline suočava s potpunim uništenjem duše i tijela. Znači da će u trenutku smrti njena duša biti uništena, i ništa od nje neće ostati. Za one od nas koji se bavimo duhovnom praksom, međutim, vrlina ima drugačiju vrijednost: može se transformirati direktno u višu energiju.

Idemo pobliže vidjeti na koji se način ovo događa. U duhovnoj praksi se kaže da se „čovjek treba pobrinuti da uloži napor u praksi, a ostalo je u rukama učitelja.” Ovo je u suprotnosti s pristupom koji neki preuzimaju, ili s onim što smatraju važnim, kao što je činiti detaljne vizualizacije alkemijskih procesa u tijelu. No ja bih rekao da to zapravo nije važno, a ako se previše misli o tome, čak može postati vezanost. Ako puno razmišljaš o tome, to je onda vezanost. Ako prihvatimo izreku da treba uložiti

napor i ostalo prepustiti učitelju, onda je dovoljna početna namjera koju si imao – da razviješ višu energiju i napreduješ - i dalje se nema što razmišljati. Zaista će tvoj učitelj ostalo obaviti za tebe; to nisu stvari koje bi ti sam mogao izvesti. Jednostavno nema načina da ti, s tvojim običnim tijelom, razviješ sebi natprirodno tijelo od visokoenergetske materije. Sama pomisao na to je smiješna. Procesi uključeni u transformaciju tijela u drugim dimenzijama su tajanstveni i zamršeni, pa to nikako nije nešto što bi sam mogao izvesti.

Tvoj učitelj dat će ti mehanizam koji razvija višu energiju. Prava viša energija koju razviješ nastat će od vrline, koja postoji izvan tvog tijela. Znači da je na kraju vrlina odgovorna za tvoj stupanj duhovnog dostignuća i duhovnu moć. Mehanizam koji sam upravo spomenuo transformira tvoju vrlinu u višu energiju, koja spiralno raste uvis. Ova viša energija zapravo određuje tvoju razinu, i razvija se izvan tvog tijela; ide po spirali oko njega, na više, sve dok ne stigne do vrha glave, gdje se formira stup energije. Samo jednim pogledom na visinu ovog stupa može se vidjeti koliko više energije osoba posjeduje, i to označava njenu razinu duhovnog dostignuća – ili božanski rang, kako se kaže u religiji. A to objašnjava kako to da duše nekih ljudi putuju za vrijeme meditacije do izvjesnih visina, ali ne idu dalje preko određene točke - ne bi se usudile ni probati. Ono što im omogućava dostići visine na kojima su, jeste njihov stup energije, koji ih diže tamo. I to objašnjava zašto se dalje ne mogu popeti; oni su dostigli vrh svog stupa. Ovo, znači, baca svjetlost na religijski koncept „božanskog statusa.”

Također postoji mjerilo koje odmjerava koliki je nečiji karakter. Ovo mjerilo i stup koji sam upravo opisao se neće naći u istoj dimenziji, iako postoje istovremeno. Idemo vidjeti što se zbiva kad popravljáš svoj karakter. Recimo da te netko tamo u vanjskom svijetu psuje ili grdi, a ti uspiješ ne uzvratiti mu ni riječ, ostaneš miran. Ili recimo da te netko udari, a ti ništa ne kažeš, već samo slegneš ramenima, uz smiješak. U oba slučaja, to će značiti da si unaprijedio svoj karakter, što je odlično. Što ti onda, kao praktikantu, sljeduje? Za uzvrat ćeš dobiti višu energiju. Razina tvoje energije će narasti u skladu s tvojim karakterom. Uvijek će biti vezana za tvoj karakter, i to pravilo nema izuzetka. Ovo objašnjava zašto neki ljudi, koji su svojevremeno bili vrlo posvećeni energetskej praksi koju su vježbali, nikad nisu imali višu energiju za pokazati, ili nikad nisu oslobođeni bolesti. Oni su možda uložili puno truda vježbajući svoje vježbe, bilo vani ili kod kuće, ali poslije toga bi se okrenuli i vratili nazad

svojim običnim načinima, nadmećući se s ljudima za zemaljske stvari. Zbog toga nikad nisu imali zdravstvena poboljšanja kako su se nadali, usprkos svim svojim naporima. Energetske vježbe su namijenjene *duhovnom* razvitku, što je nešto više. To nije samo još jedan oblik gimnastike. Zato karakter treba zauzeti važno mjesto u praksi, da bi se dogodilo bilo kakvo izlječenje, ili dobila viša energija.

Neki ljudi vjeruju da je formiranje koncentriranog grozda energije (*dan*) način da se razvije viša energija, ali nije. Kao dio svoje prakse, oni rade detaljne vizualizacije alkemijskih promjena u svom tijelu s ciljem da oforme grozd energije. Međutim, taj grozd sadrži samo određeni raspon energije iz cjelokupnog spektra, a ne cjelokupnu. Stavimo to u kontekst. Kao što ste sada svjesni, u našoj praksi postoji fizička komponenta, i naša tijela će razviti više moći i mnoge čudesne sposobnosti. Većina njih će biti zaključana i neće vam biti na raspolaganju. Kako vam svaka od mnogih, iz obilja moći, bude došla, vrlo je vjerojatno da će biti zapečaćena čim se oformi. Cilj je da budete spriječeni da ih slobodno koristite vani u svijetu i tako utječete na njega, ili da se nepromišljeno razmećete njima. Takvo nešto bi poremetilo stanje ovog svijeta. Duhovno putovanje mnogih ljudi počiva na njihovoj *vjeri*, i ako biste pred njima razotkrili svoje moći, to bi bio problem. Tko ne bi vjerovao ili poželio vježbati, kad bi vidio tako čudesne stvari? Čak i najlošiji ljudi bi se zanimali. Sve to bi bio problem. Zato vam neće biti dopušteno da ih prikazete. Drugi faktor je da biste ih lako mogli zloupotrijebiti kad biste imali slobodu da njima vladate, budući da ne možete proniknuti u dublje razloge u pozadini stvari, u njihovu suštinu. Ono što ste shvatili kao dobro, moglo bi ispasti suprotno od toga. S vašom zloupotrebom istih, pala bi i vaša dostignuta razina, poništavajući vaše duhovne napore. Iz tog razloga, kod mnogih ljudi, moći će biti zapečaćene i neraspoložive. Što se onda događa s grozdom energije? Kad dođe dan za prosvjetljenje osobe i oslobađanje njenih moći, grozd energije će biti upotrijebljen kao bomba. Iskoristit će se da eksplozijom otvori sve što je bilo zapečaćeno, kao i akupunkturne točke, oslobađajući sve moći te osobe. Ponekad, kad se kremira tijelo budističkog svećenika, iza njega ostanu mali okrugli ostaci, kao zrnca kristala, poznati kao *sarira*. Skeptici to odbacuju kao samo kosti, ili zube. No to će samo pokrenuti novo pitanje: zašto toga nema kad se drugi ljudi kremiraju? To zapravo predstavlja ostatke grozda energije nakon što se raspuknuo, pošto je oslobođena njegova moćna energija. Taj energetski grozd je na svaki način fizički; sastoji se od materije iz drugih dimenzija. No on nije imao nikakvu drugu

osim opisane svrhe. Ljudi danas te predmete smatraju dragocjenim, i oni zaista imaju energiju, zrače svjetlost i tvrde su. Znači, ovo vam otprilike daje predodžbu što je to.

Zatim postoji još jedan razlog zašto ljudi ne dobivaju očekivane rezultate, ili višu energiju, od svoje prakse: oni ne poznaju nikakva viša učenja, koja bi ih usmjeravala. U tom slučaju duhovni napredak nije moguć. Da biste shvatili, sjetite se analogije koju sam malo prije koristio. Objasnio sam da učiti razne prakse ne donosi osobi nikakvo dobro. Jer ako sve što netko uči pripada osnovama, on će i dalje biti samo početnik u duhovnoj praksi. Osnovna, početnička učenja ne mogu voditi osobu u višim stadijima duhovne prakse. Kao što sam rekao, ako pokušate završiti fakultet učeći iz knjiga za osnovnu školu, nećete steći fakultetsko obrazovanje – koliko god takvih naučili. To će samo pogoršati stvari. Put nudi različite duhovne istine na različitim razinama, i svaka od tih istina upravlja praksom u odgovarajućim domenama. Tako uvidi na nižoj ravni ne mogu vas odvesti na više. Svi uvidi koje ćemo mi ovdje ponuditi su ono što vam je potrebno za duhovnu praksu višeg reda. Ja u svoje upute ugrađujem uvide koji se rasprostiru na puno ravni, pa će vas ta učenja, od sada na dalje, uvijek moći voditi. Imam nekoliko knjiga, kao i audio i video snimke mojih predavanja. Shvatit ćete da nakon što ih završite prvi put, pa im se ponovo vratite ispočetka, oni će vam pružiti nove uvide. Jamčim vam da je tako. Oni će vam stalno pružati nove uvide i usmjeravati vas u napretku. To je priroda istinskog duhovnog učenja. Tako da sada znate koja su dva razloga zašto ljudi možda nemaju rezultata u svojoj praksi: jedan je da ne mogu duhovno napredovati ako ih Put ne vodi; a drugi je da neće dobiti višu energiju ako ne rade na sebi, tj. ne trude se usavršiti svoj karakter. To su ta dva razloga.

Što razlikuje Falun Dafa od drugih praksi

Naš Falun Dafa je jedan od 84.000 putova do prosvjetljenja, o kojima govori budistička misao. Iako nije javno predavan tijekom *ovog* ciklusa civilizacije, u prethodnom jeste, i čak je naširoko korišten kao način za izbjavljanje ljudi s ovog svijeta. U ovim konačnim vremenima, ja ga ponovo obznajujem i dajem svima na raspolaganje, pa je to prilika koju treba cijeniti. Razotkrio sam način na koji se vrlina izravno pretvara u višu energiju. Sada znate da ta energija ne dolazi od vježbanja vježbi, već od duhovnog razvitka. Mnogi ljudi žele razviti ovu energiju, ali se

fokusiraju isključivo na energetske vježbe, dok zapostavljaju duh. No viša energija je uvijek proizvod rada na moralnom karakteru. U našoj praksi ipak imamo prostor za vježbe, i objasniti ću zašto. Najprije, međutim, vrijedi razmisliti zašto takvih vježbi nema u budističkoj tradiciji u samostanima. Njihovi monasi se prije svega fokusiraju na meditaciju, recitiranje svetog pisma i rad na umu, a ipak uspijevaju razviti višu energiju – njen oblik koji određuje dostignutu duhovnu razinu osobe. Razlog zašto ne koriste nikakve tjelesne vježbe je to što je Buda svoje sljedbenike učio da napuste sve s ovog svijeta, uključujući vlastito tijelo. Okolnosti su sasvim drugačije u taoističkoj tradiciji, međutim, gdje nemaju cilj da donesu korist cjelokupnom čovječanstvu, kao budisti – i zato se neće naći u situaciji da moraju imati posla s ljudima iz raznih sfera života, sa svakojakim stavovima prema praksi, različitih stupnjeva duhovnog shvaćanja i različitih stupnjeva sebičnosti. Taoisti su selektivni po pitanju koga će uzeti za učenika, i nije iznenađenje, na primjer, ako pravo znanje dobije možda samo jedan od tri izabrana učenika. Zato će se pobrinuti da taj koji uči bude vrlo, dobra osoba, koja nije sklona nevoljama. Stoga tjelesne vježbe igraju važnu ulogu u taoističkoj praksi, jer oni idu na to da produže životni vijek i razviju natprirodne moći, a to zahtjeva ovakav pristup.

Falun Dafa je praksa uma i tijela, pa zato kod nas postoji komponenta vježbi. Jedan cilj vježbi je da se poveća vaša duhovna moć, koja za uzvrat, služi da ojača moći vašeg tijela. Drugi cilj je da se u vašem tijelu razviju brojna natprirodna bića. To je ono što u višim stadijima prakse taoisti opisuju kao „rađanje besmrtnog djeteta”, a budisti nazivaju „razvijanjem neraspadajućeg tijela.” U tijelu također treba razviti mnoge druge posebne moći. Da bi se sve ovo razvilo, potrebni su fizički pokreti i tehnike, i naše vježbe služe toj svrsi. Da bi se praksa legitimno smatrala praksom uma i tijela, ona mora sadržavati kako duhovnu, tako i fizičku komponentu. Mislim da ste sada svjesni da ona vrsta više energije, koja određuje vašu dostignutu razinu, na kraju nije proizvod vježbi, već duhovnog razvitka. Vaše uzdizanje na više razine dolazi od rada na vlastitom karakteru tijekom boravka na ovom svijetu, i utjelovljuje osobine univerzuma, tako da vas one više ne sputavaju. Dok se ovo odigrava, vaša vrlina će se transformirati u višu energiju, i ta energija će samo nastaviti rasti dok dižete standard za svoj moralni karakter. Znači da sve ovo ide skupa.

Naša praksa je istinska praksa uma i tijela. Viša energija koju ona razvija se pohranjuje u stanicama cijelog tijela, sve do vaših čestica u najsićušnjoj i

najnevidljivijoj domeni, odakle započinje vaša fizička egzistencija. Gustoća i moć vaše energije će rasti dok vam raste duhovna moć. To će biti visokoenergetska materija, koja je živa i ima vlastitu inteligenciju. A pošto se pohranjuje u svakoj stanici vašeg tijela sve do začetka vašeg života, ona će vremenom poprimiti oblik i izgled vaših stanica i jezgara, u istom molekulskom rasporedu. Vašim stanicama će biti promijenjena supstanca; više nećete biti sačinjeni od iste fizičke materije kao ranije. Tako ćete prirodno nadići pet elemenata. Naravno, to ne znači da je vaše duhovno putovanje okončano. Dok ste na ovom svijetu, i dalje ćete se morati duhovno oplemenjivati. Znači da će vaša vanjšina i dalje biti normalna. Jedina razlika je što izgledate mladoliki za svoje godine. Da bi se sve ovo dogodilo, međutim, tijelo najprije mora biti pročišćeno od loših stvari koje sadrži, uključujući bilo kakve bolesti. No mi vas nećemo liječiti, već ćemo vam pročistiti tijelo. Mi izbjegavamo riječ „liječiti” i to jednostavno nazivamo „pročišćenjem”. Ovo je nešto što radimo za svakog tko je iskren u vezi naše prakse. Ne radi se za one koji dolaze samo radi liječenja. Teško bolesnim ljudima ne dopuštamo da pohađaju naša predavanja, jer će njihov um biti okupiran mislima o iscjeljenju; oni se neće moći osloboditi toga, što je razumljivo, budući da je njihovo stanje ozbiljno i prouzrokuje bol. U tom stanju je vrlo teško misliti o duhovnom razvoju. Zato smo oduvijek imali strogo pravilo da ozbiljno bolesni ne mogu dolaziti na naša predavanja. Naša predavanja govore o duhovnoj praksi, što njima nije ni na kraj pameti. Oni možda mogu naći druge da im daju uputstva, ali naš pristup nije takav. Ipak ima dosta ljudi s normalnim bolestima, koji jesu iskreni u vezi naše prakse, i mi im možemo pročistiti tijelo.

Nakon nekog vremena vježbanja našeg Falun Dafa, promjene u vašem izgledu mogle bi biti dramatične. One uobičajene uključuju to da će koža postati mekana i glatka, rumena i sjajna, a starijima će se smanjiti bore – ponekad drastično. Ja ne iznosim neosnovane tvrdnje, jer ovo će potvrditi mnogi koji sjede ovdje i koji neko vrijeme vježbaju. Još jedna promjena koja će se dogoditi je da će se starijim ženama vratiti menstrualni ciklus, jer za tu krv je vezana esencijalna energija potrebna u praksi uma i tijela. Iako će one ponovo imati ciklus, to neće biti obilno; upravo toliko da u ovoj fazi kultivacije posluži svrsi. Ovo je uobičajeno, jer bi razvoj tijela bez toga bio ometen. Muškarci, istovremeno, mladi i stari, će također doživjeti promjene, poput osjećaja da vam je cijelo tijelo lagano. Opisane promjene ćete doživjeti ako ste iskreni u svojoj praksi.

Naša praksa se zasniva na nečem velikom – nečem jednostavno ogromnom, zapravo. Sasvim je u suprotnosti s mnogim praksama koje baziraju svoje vježbe na pokretima divljih životinja. Učenja koja su predstavili Buda i taoistički mudrac Lao Ce, bila su ograničena na principe unutar Mliječnog puta. No Falun Dafa praksa je utemeljena na procesima u pozadini transformacije širom univerzuma, i bazira se na njegovom najvišem pojavnom obliku: osobinama *zhen, shan, ren*. To je standard koji nas vodi u našoj praksi. Zato je domet naše prakse toliko velik da ga možete zvati kozmičkim.

Zatim postoji još jedna osobina koja je sasvim jedinstvena u Falun Dafa i zbilja nas izdvaja. Sve energetske prakse danas na svijetu, koje su predstavljene u javnosti, idu pristupom razvoja grozda energije, kao što sam opisao. Međutim, tim pristupom je jako teško dostići prosvjetljenje i realizaciju moći, dok je osoba i dalje dio sekularnog svijeta. Mi u Falun Dafa preuzimamo drugačiji pristup. U našoj praksi razvijate *falun** na poziciji donjeg trbuha, i ja vam ga osobno dajem tijekom naših predavanja. Dok predajem praksu, mi ga sustavno osiguravamo za svakog od vas, bilo da to osjećate ili ne. Većina ljudi to može osjetiti, ali svako tijelo je drugačije. Znači, naša praksa razvija *falun*, a ne grozd energije. *Falun* je u suštini minijatura univerzuma i može sve što može univerzum, pa se sam može automatski okretati. Jednom kad vam se postavi, on će se vječno vrtjeti u predjelu vašeg donjeg trbuha, i to će se nastavljati bez prekida, iz godine u godinu. Kad se okreće u pravcu kazaljke na satu, on automatski vuče energiju iz univerzuma, transformira je za vas i doprema je u svaki dio vašeg tijela, kojem je ta energija potrebna za razvoj. Kad se okreće u suprotnom smjeru (suprotnom od smjera kazaljke na satu) on odašilje svu energiju koja više nije potrebna vašem tijelu, da bi poslije toga bila unesena nova energija. Dodao bih da će oduševljena energija koristiti svima u vašoj blizini. Ovo je u skladu s budističkim vjerovanjem da treba pomoći cijelom čovječanstvu, spasiti sav život – a ne samo vlastiti. Zato drugi mogu imati raznih koristi, poput toga da će im tijelo biti dovedeno u balans ili izliječeno, iako vi to niste namjeravali. Ali dok se ona odašilje, vi nećete gubiti energiju. Kad se *falun* okrene u pravcu kazaljke, bit će ponovo unesena nova energija. Sigurno je da će se ovo dogoditi, pošto se on neprestano okreće.

Nekim ljudima je teško zamisliti kako se *falun* može okretati, a da ne stane. Njima je to teško shvatiti, iako su možda navikli na ideju da se energija može

kondenzirati u grozd, kao u drugim praksama. Možda će ova paralela pomoći da se to objasni. Univerzum se kreće, kao i Mliječni put i galaksije; devet planeta našeg sunčevog sustava se okreću oko Sunca; a sama Zemlja rotira oko svoje osi. No vi nećete moći shvatiti kako se oni kreću, ili što ih pogoni, ako to pokušavate shvatiti uobičajenom logikom našeg svijeta. U pozadini jednostavno postoji mehanizam na djelu. Isto važi i za naš *falun*. Jednostavno se okreće. Čineći to, on produžava vrijeme trajanja naših vježbi i rješava problem pronalaženja dovoljno vremena za vježbe dok se i dalje živi normalnim životom. Kako? Konstantnim okretanjem, on vam omogućava da neprekidno uvlačite energiju iz univerzuma i transformira je. Pa kad odete na posao, na primjer, on će umjesto vas obavljati zadatak vježbanja. A ovo ne važi samo za *falun*, naravno, već također za mnoge mehanizme i sposobnosti koje dajemo vašem tijelu, koje će automatski raditi i kretati se u vezi s *falunom*. Znači da je ovo praksa koja vas automatski transformira, što nas navodi da kažemo da „mehanizmi vježbaju umjesto nas” i da „Put radi za nas”. Čak i kad ne vježbate vježbe, mehanizmi će raditi za vas, baš kao kad vježbate. Ti mehanizmi će raditi na transformaciji tijela čak i kad jedete, spavate, ili ste na svom poslu. Ovo vas može navesti da se zapitate zašto onda uopće vježbamo. Vježbanje ojačava *falun*, kao i mnoge sposobnosti i mehanizme koje vam dajem. To je osobina duhovne prakse u višim stadijima - da nema potrebe usmjeravati ili kontrolirati stvari svojim umom, ili tehnikama disanja, a fizički pokreti koje izvodite će jednostavno slijediti postavljene mehanizme.

U našoj praksi također ne trebate brinuti za vrijeme i mjesto gdje se rade vježbe. Ponekad me pitaju koje doba dana je optimalno za vježbanje – npr. kasno navečer, rano ujutro ili sredinom dana. Za našu praksu doba dana je nevažno. Mehanizmi koje imate će uvijek biti u radu, vježbajući za vas, bilo da je večer ili jutro, bilo da spavate, hodate ili ste na poslu. Kao što možete zamisliti, to u mnogome skraćuje vrijeme potrebno za vježbanje. Mnogi ljudi ulaze u našu praksu s iskrenom željom da steknu prosvjetljenje, što je naravno cilj duhovne prakse – na kraju postati prosvjetljen, tj. božanstvo. Ali neki od tih pojedinaca mogu se suočiti s problemom, a taj je da njihovom životu ne preostaje puno godina, pa neće biti dovoljno vremena da postignu taj cilj. Falun Dafa može razriješiti ovo pitanje skraćivanjem tijeka duhovne prakse. Pored toga, naša je praksa uma i tijela, pa dok osoba nastavlja prakticirati, njen život će se produžavati. To znači da bi oni koji su stariji i imaju dobar urođeni

temelj trebali imati dovoljno vremena. No u ovom scenariju postoji jedan uvjet: dani koje ćeš možda dobiti povrh onih koji su ti prvobitno bili dodijeljeni, daju ti se isključivo da bi mogao nastaviti vježbati. Zato možeš biti u riziku ako tvoje razmišljanje skrene s puta, jer tvoj život se već trebao okončati. Izuzetak od ovog pravila je kad netko napreduje u praksi do faze kad više nije podložan zakonima ljudske domene, što je već drugo pitanje.

Također ne trebate se opterećivati stvarima poput toga u kojem pravcu se okrenuti za vrijeme vježbi, ili na koji način „odjaviti” vježbe, kao u drugim praksama. Naš *falun* se neprekidno okreće i nema potrebe da se ikad „odjavljuje”. Ako je potrebno, naše vježbe se mogu prekinuti odjednom, na primjer kad se treba javiti na telefon, ili otvoriti vrata. Jer kad na ovaj način počnete nešto drugo raditi, *falun* će trenutno reagirati okretanjem u pravcu kazaljke i povlačenjem energije koja je u tom trenu raspršena oko tijela. Nasuprot ovome, u drugim praksama, koje uključuju stvari poput usmjeravanja energije u krunu glave, u slučaju da odjednom prekinete vježbe, energija će biti izgubljena, bez obzira koliko dugo ste vježbali. Razlika je u tome što *falun* ima svoju vlastitu inteligenciju i zna što je potrebno učiniti. Istovremeno nas ne zanima u kojem smo pravcu okrenuti, jer naša praksa se ravna prema velikom univerzumu. Čak i ako želite naciljati istok, zapad, sjever, jug, to nećete moći na skali s kojom mi radimo, budući da je sav univerzum u pokretu, planeti našeg sunčevog sustava se okreću oko Sunca, a sama Zemlja se okreće oko vlastite osi. Gdje god se okrenuli dok vježbate, isto je kao da ste se okrenuli u svim pravcima istovremeno. Još jedna osobina Falun Dafa je da će učenici biti zaštićeni. Ovo treba podrobnije objasniti. Falun će zaštititi one koji istinski upražnjavaju našu praksu. Moji korijeni su usađeni u ovaj univerzum, i onaj tko bi htio nauditi vama, morao bi biti u stanju nauditi meni, što znači da mora imati moć nauditi ovom univerzumu. Ne brinite ako ovo zvuči pomalo nezamislivo. Kasnije će imati smisla, kad malo bolje budete shvatili praksu. Mogao bih reći više, ali ne želim otkrivati stvari koje su mnogo iznad vaše razine. Mi ćemo vam sustavno objasniti više uvide Puta, od jednostavnih stvari, do jezgrovitih. No stvari možda neće ispasti dobro ako nešto s vaše strane nije kako treba, i ako imate neke druge namjere. Vidio sam mnoge učenike koji su vježbali neko vrijeme, ali su deformirali *falun*. Kako je to moguće? Oni su dodavali stvari iz drugih praksi, koje im se sviđaju. Falun vas nije zaštitio od tih stvari jer vam je dan i pripada vama, pa je slijedio vašu volju. Princip ovog univerzuma je da si *ti* taj koji odlučuje

što želi. Pa ako ne želite istinski vježbati, nitko vas neće tjerati; to bi zapravo bilo loše učiniti. Nitko nikog ne može natjerati da promijeni svoju želju, na kraju. Ti si taj koji postavlja standard za sebe. Kad počneš „uzimati dobre stvari” iz drugih praksi i učiš svašta od drugih, obično te pogoni želja da se izliječiš. Ali na kraju nikad ne uspije. U najboljem slučaju će poslužiti da odgodi tvoju bolest. U naprednoj praksi se moraš posvetiti jednoj disciplini i predati joj se svim srcem. Prihvatljivo je učiti nešto drugo samo pod uvjetom da si dostigao prosvjetljenje i dobio sve moguće moći u jednoj praksi, jer ćeš se potom baviti sasvim novim sustavom. Svaka autentična duhovna praksa prenošena je pažljivo tijekom mnogih vijekova i način na koji transformira tijelo će biti krajnje kompleksan. Zato je glupo misliti da možeš kombinirati sofisticirane prakse poput ovih i otkriti nešto novo samo slijedeći ono što ti se sviđa. Istinske promjene kroz koje tijelo prolazi u duhovnoj praksi događaju se u drugim dimenzijama, i krajnje su zamršene i jezgrovite, bez tolerancije na greške. Ti procesi nisu ništa manje egzaktni od sklapanja preciznog instrumenta, gdje ako dodaš jedan pogrešan element, rezultat će biti kvar. U našoj praksi, vaša tijela u različitim dimenzijama prolaze promjene i to je izuzetno jezgrovito, pa ni tu nema tolerancije na greške. Ono što sam ranije rekao važi i ovdje: vi trebate raditi svoje vježbajući, a učitelj će se pobrinuti za ostalo. Ako po volji dodate stvari drugih ljudi, energija koju oni nose će poremetiti stvari naše prakse, vi ćete skrenuti s putanje i problemi koji se događaju u drugim dimenzijama će se manifestirati u vašem svakodnevnom životu, a bit će slični problemima kakve imaju oni koji nisu praktikanti. No kao što sam rekao, vi ste ti koji odlučujete što želite. Ako je to ono što želite, onda mogu reći samo da postoji problem s vašim rasuđivanjem. Sve što dodate u praksu će poremetiti mehanizme koje sam vam dao, i značit će da duhovni napredak više nije moguć. Ali ja nikad nisam rekao da svatko mora vježbati Falun Dafa. Ako ne vježbate naš Falun Dafa, nemam ništa protiv da vježbate neku drugu, legitimnu praksu. No samo ću vas podsjetiti da se morate predati jednoj disciplini ako želite istinski duhovni napredak i dostizanje više domene. Još nešto bih ovdje rekao. Trenutno nema nikog drugog tko nudi ovakve upute, koji istinski vode ljude do viših duhovnih visina. Jednog dana ćete shvatiti što ja radim. Zato se nadam da ćete učiniti pravi izbor. Mnogi ljudi čeznu da postanu bolji, duhovniji ljudi i odu na nebo. Ja ovo sada stavljam pred vas, nudeći ono što imam – iako vi to možda ne shvaćate. Možete potrošiti bogatstvo putujući svijetom uzduž i poprijeko, tražeći duhovnog mentora, ali ovako nešto nikad nećete

pronaći. Ja vam to danas stavljam u krilo. Samo se nadam da ćete shvatiti što je to! Od vas, na kraju, zavisi možete li biti spašeni ovog svijeta, i započinje s vašom razboritošću.

PREDAVANJE 2

Unutrašnje oko *

Unutrašnje oko (*tianmu*) je nešto o čemu su govorili mnogi duhovni učitelji. Međutim, treba se sjetiti da se Put razotkriva u skladu s dostignutom duhovnom razinom svakog pojedinca. Zato će svatko moći vidjeti samo stvari koje odgovaraju stadiju do kojeg je napredovao; takav nikad neće moći vidjeti više stvarnosti, niti će vjerovati u njih. Zato će možda vjerovati da to što na svojoj razini vidi predstavlja apsolutnu istinu. Sve dok on sam u svojoj praksi ne dostigne više domene, bit će mu teško zamisliti da te stvari postoje, i da su uopće moguće. Tako njegova dostignuta razina djeluje kao ograničavajući faktor, jer ograničava njegovu misaonu domenu. To je razlog zašto postoji toliko različitih objašnjenja unutrašnjeg oka, što unosi zabunu. Zato ga nitko do sad nije sasvim objasnio. Ovo ipak nije toliko čudno, jer unutrašnje oko nije nešto što oni na niskoj dostignutoj razini mogu valjano objasniti. Struktura unutrašnjeg oka se smatrala tajnom nad tajnama i nečim što se ne može otkriti neposvećenima, pa je kroz povijest malo toga o njemu otkriveno. Ja se ovdje neću baviti idejama iz prošlosti, već ću koristiti suvremenu znanost i najjednostavniji postojeći jezik da ga objasnim. Ići ću do same njegove suštine.

Kad koristimo izraz „unutrašnje oko“, mi zapravo mislimo na točku malo iznad i između obrva, koja je spojena s vašom moždanom epifizom. Ovo je glavni kanal. Puno je očiju svuda po tijelu, a u taoističkoj misli se vjeruje da svaki otvor na tijelu može biti oko. Taoisti nazivaju akupunkturne točke na tijelu otvorima, ili skraćeno „aku-točkama“. Budistička misao smatra da svaka pora kože može biti oko. Ovo bi moglo pomoći da se objasni kako to da je bilo ljudi sposobnih čitati ušima, dlanovima, potiljkom, ili čak stopalima ili trbuhom. Sve ovo jeste moguće.

Prije nego što dalje nastavimo s unutrašnjim okom, idemo najprije govoriti o

ovom paru fizičkih očiju, koje mi ljudi imamo. Danas postoje ljudi koji vjeruju da je ono što njihove oči mogu vidjeti sve što postoji u ovom objektivnom, materijalnom svijetu. Tako neki ljudi danas tvrdoglavo vjeruju da je stvarno samo ono što se može vidjeti golim očima. Oni ne vjeruju u ono što se ne vidi. Ovakvi ljudi su ranije smatrani „slabovjernim“, iako je danas ljudima teško objasniti kakve veze vjera ima s tim. Na kraju krajeva, ne vjerovati u ono što se ne vidi, zvuči sasvim logično. No bićima na samo jednoj ravni postojanja iznad, to ne izgleda baš logično. Drugi svjetovi postojanja su jednako materijalni kao ovaj, jedino što se razlikuje njihov fizički oblik i način na koji se bića tamo manifestiraju.

Ilustrirat ću vam. Duhovne tradicije su nas učile da su pojave u ljudskom svijetu opsjena, da nisu stvarne. Ali kako to, netko se može zapitati. Tko bi rekao da jedan čvrst predmet pred nama nije stvaran? Ono kako se predmeti manifestiraju se razlikuje od onog kakvi su zaista. No naše oči imaju sposobnost stabilizirati pojavu predmeta u ovoj dimenziji, tako da oni izgledaju onako kako ih mi vidimo. No to zapravo nije njihovo pravo stanje, čak ni u ovoj našoj dimenziji. Na primjer, kako bi osoba izgledala pod povećanjem? Cijelo tijelo bi izgledalo kao da je sačinjeno od labavih molekula, koje se kreću, kao zrna pijeska. Elektroni kruže oko atomske jezgre, dok cijelo tijelo pulsira i pomiče se. A površina tijela je neravna, nije glatka. Isto važi za bilo koju stvar u univerzumu – čak i željezo, čelik i kamen. Molekule koje sačinjavaju sve stvari se kreću, samo što vi ne možete vidjeti cijelu sliku. Ništa, zapravo, nije statično. Čak i ovaj stol ispred mene se kreće, samo što naše oči ne mogu sagledati njegovu realnost. Naše oči nas mogu zavesti.

Ne radi se o tome da mi ne možemo vidjeti ono što je nevidljivo, da smo nesposobni za to. Mi imamo urođenu sposobnost da do izvjesne mjere sagledamo domene nevidljive golom oku. Međutim, upravo zbog naših očiju u ovoj fizičkoj dimenziji, dobivamo lažnu sliku stvarnosti i ne možemo vidjeti izvan toga. Zato se tradicionalno kaže da oni koji ne vjeruju u ono što se ne vidi imaju, kako to kažu vjernici u religijama, „slabu vjeru“ – jer ih krivo navode lažne pojave ovog svijeta, i oni su se izgubili ovdje. Ljudi od vjere su ovo odavno sagledali, i to izgleda logično i iz naše perspektive.

Ove oči služe malo čemu osim stabiliziranja stvari u ovoj fizičkoj dimenziji, tako da izgledaju onako kako ih sada vidimo. Slike koje mi vidimo se zapravo ne oformljuju u našim očima. Naše oči su samo kao oprema, nešto poput objektiva

kamere. Kad kamera snima udaljenu sliku, objektiv se izduži, baš kao što će se naše oči podesiti prema daljini; kad je tamno, naše zjenice će se raširiti, slično kao što se blenda kamere širi u uvjetima slabog osvjetljenja da bi omogućila adekvatnu ekspoziciju. I obratno, naše zjenice se sužavaju kad izađemo vani na svjetlost dana, da ne bismo bili zaslijepljeni. Isti je princip s kamerom, jer se blenda na sličan način mora suziti kad je puno svjetlosti. Znači da kamera samo hvata sliku predmeta. To je samo alat. Kad vidimo oblik osobe ili predmeta, slike se zapravo formiraju u mozgu. Slika samo ulazi putem očiju, da bi se optičkim živcem prenijela do moždane epifize, u stražnjem dijelu mozga. Tu se pretvara u sliku. Ovo sugerira da kad se oformi slika i mi nešto vidimo, to se zapravo odvija u području moždane epifize. Ovo je shvatila i suvremena znanost.

Mi vjerujemo da je otvaranje unutrašnjeg oka zaobići optički živac i otvoriti kanal između obrva, koji će omogućiti moždanoj epifizi da direktno vidi vani. Neki ljudi mogu misliti da ovo nije realno, i tvrdit će da fizičke oči igraju važnu ulogu, budući da hvataju slike i stoga su nam neophodne. No medicinska znanost je otkrila putem disekcije da prednji dio moždane epifize posjeduje kompletnu strukturu ljudskog oka. Budući da raste unutar lubanje, oni to smatraju zakržljanim okom. Oni od nas koji se bave duhovnom praksom bi mogli imati rezerve prema ovom tumačenju, ali kako god bilo, znanost je došla do razumijevanja da u središtu lubanje postoji oko. Kanal koji mi otvaramo ide točno na to mjesto. Znači da je anatomski konzistentno. Ovo oko vam neće dati lažnu sliku stvarnosti, kao naše normalne oči. Ono može vidjeti dalje od pojavnog oblika stvari i događaja, da bi ih sagledalo onakvim kakvi zaista jesu. Netko kome je unutrašnje oko otvoreno na visokoj razini može vidjeti druge vrijeme-prostore, izvan ove dimenzije, i sagledati ono što je običnim ljudima nevidljivo. Ako oko nije na tako visokoj razini, ono i dalje može imati moći poput sposobnosti da vidi kroz zidove i unutar tijela.

Budistička misao smatra da postoji pet razina vida, naime: razina golog vida, nebeskog vida, vida mudrosti, vida *darme* i božanskog vida. Ovo su pet razina unutrašnjeg oka, i svaki je podijeljen na višu, srednju i nižu razinu. U taoističkoj misli postoji devet puta devet, tj. 81 razina duhovnog vida. Iako vam ovdje svima otvaramo unutrašnje oko, mi ga nećemo otvoriti na razini nebeskog vida, ili nižoj. Jer iako ste, dok ovdje sjedite, započeli duhovno oplemenjivanje, vi ste tek počeli ostavljati iza sebe svoj obični svijet, pa i dalje imate puno vezanosti kojih se treba osloboditi. Kad

bi vaše oko bilo otvoreno na razini nebeskog oka ili nižoj, imali biste ono što se obično naziva psihičkim moćima i mogli biste vidjeti kroz zidove, ili unutar ljudskog tijela. Kad bismo takve moći podijelili na širokoj osnovi, svima otvarajući oko na ovaj način, to bi ozbiljno poremetilo ovaj svijet i njegove načine. Državne tajne bile bi ugrožene; odjeća ne bi bila dovoljna da se pokrije ljudsko tijelo; mogli biste vidjeti ljude unutar njihove kuće, kroz zidove, i vidjeli biste koji će listić dobiti na lutriji. To bi zbilja bio problem. Kad bi svatko imao nebeski vid, to bi promijenilo lice ovog svijeta, zar ne? Međutim, sve što ozbiljno remeti ljudski svijet je strogo zabranjeno. Kad bih vam zaista na taj način otvorio oko, možda biste odmah postali *čigong* „majstori“ - nešto za čim ste uvijek žudjeli. S otvorenim unutrašnjim okom, sada biste bili u savršenoj poziciji da radite iscjeljenja. U tom slučaju bih vas vodio putem koji bi vas upropastio.

Na kojoj ću vam, onda, razini otvoriti oko? Ravno na razini vida mudrosti. Za otvaranje na višoj, vaš karakter ne bi odgovarao, a kad bi bilo otvoreno na nižoj, to bi ozbiljno utjecalo na stanje svijeta. Ali ako vam se otvori na razini vida mudrosti, onda nema rizika da ćete gledati kroz zidove ili unutar ljudskog tijela, jer pomoću njega se to ne može. Međutim, mogli biste vidjeti stvari u drugim dimenzijama. Korist od ovog je što bi vam to moglo ojačati vjeru u praksu. Zapravo biste vidjeli stvari koje su drugima nevidljive, i shvatili biste da su te stvari stvarne. Vidjeli jasno ili ne, vaše oko se otvara na razini vida mudrosti, i to će koristiti vašoj duhovnoj praksi. Oni koji su iskreni u prakticiranju Dafa i striktni u popravljavanju svog karaktera će samim čitanjem ove knjige doživjeti ovo što je opisano.

Što obično određuje razinu unutrašnjeg oka? Jednom kad se unutrašnje oko otvori, nije moguće vidjeti sve. Zависи od razine na kojoj je oko. To određuju tri faktora. Prvi faktor je ono što mi nazivamo esencijalnom energijom. Ova energija ispunjava prostor od unutrašnjosti unutrašnjeg oka ka van, i neophodna je da bi se moglo vidjeti. Funkcionira slično TV ekranu: ekran, koji u sebi ima fosfor, je ono što omogućava televizoru da prikazuje slike; bez njega bi on bio jedva malo više od žarulje. Fosfor je taj koji omogućuje sliku. Ova analogija, naravno, nije idealna; mi vidimo stvari direktno, dok se slike na televizoru prikazuju preko ekrana. Ipak vam ovo može dati okvirnu ideju. Esencijalna energija koju opisujem je izuzetno dragocjena, jer se izdvaja iz vrline i nečeg najkvalitetnijeg. Skoro svatko ima drugačiju količinu ove energije; tek dvoje među 10.000 bi mogli imati jednaku

količinu.

Razina vašeg unutrašnjeg oka je direktna manifestacija Puta. Ona u sebi ima duhovnu dimenziju, i blisko je povezana s karakterom osobe. Netko sa slabijim karakterom će imati nižu razinu unutrašnjeg oka. Razlog je njegov slab karakter, koji ga je koštao njegove esencijalne energije. S druge strane, netko tko ima odličan karakter nikad se neće zaplesti u zemaljske stvari poput statusa i novca, konflikata među ljudima, osobne koristi, ili osjećaja i žudnji, pa je vjerojatno da će njegova esencijalna energija biti bolje očuvana. Znači da će jednom kad mu se unutrašnje oko otvori vrlo jasno vidjeti stvari. Djeca od šest godina ili mlađa, imaju lucidne vizije kad im se otvori unutrašnje oko, a to je lako izvesti. Jedna rečenica je dovoljna.

Ljudski svijet lako kvari ljude, i teško je odoljeti njegovim snažnim strujama. Pod njegovim utjecajem ljudi često miješaju dobro i loše. Prirodno je željeti dobar život, ali ta tendencija može navesti nekog da uzima tuđe stvari, ili da postane sebičniji; ili može profitirati na račun drugih, iskoristiti ih, ili im nauditi. No boriti se i nadmetati za vlastitu korist je protivno prirodi univerzuma. Znači da ono što ljudi smatraju dobrim, ne mora biti dobro. Želeći im uspjeh u životu, roditelji često uče svoju djecu da, u zemaljskom smislu, „budu pametna“. No sa stajališta univerzuma, pogrešno je biti „pametna“ na ovaj način. Mi vjerujemo da treba dopustiti da stvari idu svojim tijekom i da ne treba brinuti hoće li nam ishod odgovarati, dok će netko tko je naučio biti proračunat uvijek pokušavati kontrolirati stvari. Ono je možda naučeno da [se ne miri sa stvarima, i] ako ga drugo dijete prevari, treba mu napraviti problem i prijaviti nastavnicima ili roditeljima; ako na ulici nađe novac, treba ga strpati u džep. I dok odrasta, što više uči takve stvari, ono postaje sve sebičnije. Takvo loše tretiranje ljudi će ga koštati vrline.

Kad se gubi vrлина, koja je fizička stvar, ona se neće jednostavno rastvoriti. Ona prolazi kroz transformaciju i prenosi se osobi kojoj je učinjeno zlo; međutim, esencijalna energija se u takvim slučajevima rastvara. Netko tko je bio lukav od djetinjstva do zrelosti, tko je vrlo sebičan i uvijek sebe stavlja ispred drugih, obično će naći da njegovo unutrašnje oko, jednom kad se otvori, ne funkcionira, ili ne funkcionira dobro. Ali to ne znači da nikad neće funkcionirati. Jer mi se trudimo da se kroz spiritualnu praksu vratimo u izvorno stanje čistoće, i dok vježbamo, esencijalna energija će se stalno nadopunjavati i obnavljati. Znači da je naš karakter presudan za ovo, i mi ističemo da se vaša cjelokupna osobnost mora popraviti i uzdići se. Dok se

vaš karakter usavršava, sve stvari će se istovremeno popravljati. No ako vam se ne popravi karakter, vaša esencijalna energija, koja pogoni unutrašnje oko, neće se nadopuniti. Sada bi vam veza trebala biti jasna.

Postoji i drugi faktor koji treba istražiti. Ako im je urođena osnova dobra, neki ljudi bi mogli naći da im se oko otvorilo, iako vježbaju samostalno. Često je strašno kad se unutrašnje oko prvi put otvori. Ljudi često izaberu meditirati, ili vježbati energetske vježbe, kasno navečer, kad je sve mirno. U trenutku dok vježbaju, odjednom se niotkuda pred njima pojavljuje veliko oko, i oni se uplaše. Dovoljno je jezivo da ih spriječi da ponovo vježbaju. Nevjerojatno uznemirujuće – tako veliko oko, trepće i gleda u njih, i sve se vidi tako živo. Zbog toga ga neki nazivaju „demonskim okom“, iako ga neki drugi zovu „božanskim okom“. No to je zapravo tvoje vlastito oko. Sjetite se da čovjek treba samo uložiti trud u duhovnu praksu, a ostalo je u rukama učitelja. Zamršen proces razvoja više energije za praktikanta događa se u drugim dimenzijama. I ne samo u jednoj dimenziji, već u svim dimenzijama povezanim s osobom; njegovo tijelo će proći kroz promjene u svakoj od njih. To je očito nešto što ne biste mogli sami. Te stvari su u rukama učitelja; on je taj koji to radi. Zato se kaže da je potrebno samo se fokusirati na praksu, a učitelj će obaviti ostalo. On je, zapravo, taj koji obavlja stvari, čemu god se ti nadao, ili pokušavao postići.

Neki ljudi, samostalno vježbajući, dožive otvaranje unutrašnjeg oka. Dok ga mi smatramo njegovim vlastitim okom, to nije nešto što osoba može sama razviti. Ono što se događa je da će im učitelj – pod uvjetom da ga imaju - kad vidi da im je unutrašnje oko otvoreno, razviti nešto što se naziva „pravim okom“. Ili u drugim slučajevima, kako možete zamisliti, osoba nema stalnog učitelja, ali može imati učitelja u prolazu. U religijama se vjeruje da su viša bića toliko brojna da su sveprisutna, da su svuda. Također se vjeruje da su duhovi toliko brojni da se nalaze kraj vas. Prolazni učitelj bi se mogao zainteresirati za nekog kad vidi da je taj dobro vježbao i da ima otvoreno unutrašnje oko, ali mu nedostaje pravo oko. I ovo se smatra okom koje je rezultat prakse te osobe same. Bića poput tih su mnogo superiornija u odnosu na bilo koje zemaljske uzore ili heroje, jer ona su motivirana isključivo milošću i željom da spase ljude s ovog svijeta, pa će ona nesebično pomagati drugima bez ikakve naknade, bezuvjetno, ne pomišljajući da za to trebaju biti nagrađena ili priznata.

Kad se nekome prvi put otvori unutrašnje oko, njegove ljudske oči će biti zaslijepljene svjetlošću. Ali nisu oči ono čemu svjetlost ne godi, već moždana epifiza. Samo postoji *osjećaj* da to smeta očima. Ovo označava da osoba još uvijek nema pravo oko; jednom kad dobije pravo oko, svjetlost joj više neće smetati. Dio nas će moći osjetiti ili vidjeti pravo oko. Njegova priroda je ista kao univerzuma, pa je ono nevino i radoznalo, i gledat će unutar da vidi je li vam unutrašnje oko otvoreno i može li vidjeti. Ono će netremice gledati unutar vas. Pošto vam se unutrašnje oko otvorilo, možda ćete neočekivano ugledati prizor svog pravog oka kako gleda u vas, i uplašit ćete se. Ali ono je sada, zapravo, dio vas. Ovo oko će vam na dalje omogućavati da vidite druge domene. Bez njega ne biste mogli imati vizije, čak ni s otvorenim unutrašnjim okom.

Treći faktor, koji zaista određuje na kojoj razini će vaše unutrašnje oko funkcionirati, su promjene koje se događaju u vama u svim dimenzijama, dok vaša razina napreduje. Kad ljudi vide svojim unutrašnjim okom, oni koriste ne samo glavni kanal, već također i mnoge sporedne kanale. U budističkoj misli se smatra da svaka pora tijela može biti oko, baš kao što se u taoističkoj misli vjeruje da svaki otvor, ili akupunkturna točka tijela može biti oko. Oni misle da je ovo moguće u jednoj vrsti promijenjenog tjelesnog stanja koje donosi Put, u kojem se može vidjeti bilo kojim dijelom tijela.

No mi smatramo da postoji još stvari vezanih za razinu unutrašnjeg oka. Pored glavnog kanala, kojeg sam spomenuo, također postoji nekoliko važnih pod-kanala, a oni su iznad obrva, ispod i iznad očnih kapaka, i u akupunkturnoj točki *shangeng* u korijenu nosa. Sposobnost da se ovi pod-kanali koriste ovisi o proboju kroz razine unutrašnjeg oka. Naravno, za prosječnog vjernika je prilično velik uspjeh ako može koristiti ove kanale. Ima i ljudi koji svojim golim očima mogu vidjeti domene izvan ove, nakon što kroz duhovnu praksu u njima razviju razne moći. Ali ako se ove moći ne koriste kako treba, osoba će vidjeti samo predmete u jednoj dimenziji, a ne i u drugim, ili samo u drugim dimenzijama, ali ne i u našoj, što nije idealno. Neki ljudi će koristiti jedno oko za ovu dimenziju, a drugo za dimenziju izvan ove. Sad, ovo oko (desno oko) nema sporedni kanal ispod sebe, iz razloga koji je u direktnoj vezi s Putem: ljudi obično koriste desno oko kad čine loše stvari. Moje dosadašnje primjedbe su vezane za glavne pod-kanale koje ljudi razviju tijekom prakse u kojoj su i dalje podređeni zakonima ljudske domene.

U vrlo naprednom stadiju prakse, kad se ode izvan ljudske domene, osoba također može razviti jednu vrstu složenog oka. Može se razviti veliko oko koje zauzima gornju polovinu lica, s nebrojenim malim očima unutar. Neka božanstva koja su dostigla vrlo visoke ravni su razvila toliko očiju da im se nalaze svuda po licu. Sve ove oči će vidjeti preko jednog, većeg oka, i može se vidjeti sve što se poželi; jednim pogledom, ovim okom se mogu sagledati sve ravni postojanja. Zoolozi i entomolozi koji se bave izučavanjem muha su mikroskopom otkrili da muhe imaju krupno oko, sačinjeno od nebrojenih manjih očiju. Ovo se naziva „složenim“ okom. Ovako nešto može nastati kad se dostigne izrazito visoka razina duhovnog dostignuća, ali to mora biti razina koja nadilazi razinu *tatagate*. Regularni ljudi neće moći vidjeti ove oči, međutim, niti će to moći tipičan praktikant. Ovdje će sve izgledati normalno, jer te oči su u drugoj dimenziji. Ovo treba pružiti ideju što se događa kad se izvrši proboj ka višim razinama, ili drugim dimenzijama.

Uglavnom sam vam objasnio strukturu unutrašnjeg oka. Mi koristimo vanjsku silu da vam otvorimo unutrašnje oko, pa se to događa dosta brzo i lako. Dok vam objašnjavam unutrašnje oko, svatko od vas bi trebao osjetiti kako mu se koža na čelu zateže i kao da buši unutar. Sigurno ćete ovo osjećati. Ako ste u stanju oslobađati se svojih vezanosti i učiti Falun Dafa, svi ćete to osjećati. Sila koju ćete osjećati da potiskuje ka unutra trebala bi biti jaka. Mi odašiljemo energiju posebno namijenjenu otvaranju unutrašnjeg oka, i ona samo to radi, dok istovremeno šaljemo *falun* da vam ga popravi. Dok predajem o unutrašnjem oku, mi ćemo ga otvoriti svakom od vas, pod uvjetom da vježbate Falun Dafa. Neće nužno svi imati jasnu viziju, ako će uopće imati ikakvu. Ovo zavisi od nekih vaših stvari. Ipak, to vas ne treba brinuti. Nije ništa naročito ako u ovom trenu ne možete vidjeti; to će postupno doći s duhovnim oplemenjivanjem. Dok postojano napredujete, vizije će postupno dolaziti, i one će evoluirati od maglovite do jasne vizije. Ako ste iskreno predani praksi, sve što ste izgubili bit će obnovljeno.

S druge strane, vrlo je teško samostalno otvoriti unutrašnje oko. Pogledajmo kako se to događa. Jedan način uključuje promatrati unutar čela mjesto gdje se unutrašnje oko nalazi, za vrijeme meditacije. Za onog tko to radi, u početku će u čelu biti mračno i tu ničeg neće biti. Vremenom, međutim, postupno će biti manje mračno. I dok se sve više vremena ulaže u praksu, u čelu postupno postaje svjetlije, dok konačno ne počne imati crveni sjaj. U tom trenu će izgledati kao da se čelo

rascvjetava, slično kao kad se pupoljci skoro trenutno otvaraju u filmovima o prirodi. Crveni dio čela, koji je ranije izgledao ravan, odjednom će u centru početi stršati, i rascvjetavat će se iznova i iznova. Ako osoba samostalno pokuša proći kroz ovaj proces, možda joj neće biti dovoljno ni osam, ili deset godina, jer cjelokupno unutrašnje oko je u početku bilo blokirano.

Unutrašnje oko, kod nekih ljudi, nije potpuno blokirano i imaju otvoren kanal, ali tu nema energije, jer oni nikad nisu radili duhovne vježbe. I zato kad počnu raditi, nešto tamno, okruglo će im se odjednom pojaviti pred očima. U nastavku prakse, postupno će postati svjetlije, do točke kad će to možda smetati očima. Neki ljudi možda misle da su vidjeli Sunce ili Mjesec. Ali ono što su vidjeli, zapravo, nije nijedno od ta dva; to je zapravo bio njihov kanal. Čim im se da pravo oko, neki pojedinci mogu vidjeti druge domene, jer se brzo probijaju kroz razine. No drugima će možda biti teško vidjeti. Dok se kreću kroz kanal, oni će naći da je to kao da se nalaze u tunelu, ili možda u bunaru, kroz koji jure da izađu vani, i to se događa svaki put dok vježbaju svoje vježbe, ili čak dok spavaju. Iskustva su drugačija od osobe do osobe, i to može izgledati kao bilo što, od jahanja do letenja, trčanja ili jurcanja automobilom. No uvijek će se činiti da je nemoguće stići do kraja. To je zato što je vrlo teško samostalno otvoriti unutrašnje oko. Taoistička misao može pomoći da se ovo razjasni. Kod njih se smatra da je ljudsko tijelo kao mikro univerzum, a ako je tijelo zaista takvo, onda samo možemo zamisliti kolika je udaljenost od čela do epifize. To objašnjava zašto neki ljudi osjećaju kao da stalno jure naprijed kroz kanal, ali nikad ne stižu do kraja.

Taoistička ideja da je ljudsko tijelo minijaturni univerzum je sasvim logična. To ne znači da su sastav i struktura tijela isti kao oni u univerzumu; ne radi se o tijelu u ovoj fizičkoj dimenziji. Da bismo ovo razumjeli, treba uzeti u obzir što današnja znanost zna o tijelu na razini ispod stanične. Oni nalaze da tu postoje razne molekule, a manji od molekula su atomi, protoni, atomske jezgre, elektroni, kvarkovi i neutriini – a ovo posljednje je najmanja čestica do sada otkrivena. Ali koja je na kraju najmanja čestica? To zbilja nije nešto na što istraživanja mogu dati odgovor. U svojim poznim godinama, Buda je zapazio da je univerzum istovremeno „beskonačno velik i beskonačno mali“. Ovo sugerira da čak i za božansko biće poput njega, univerzum je istovremeno toliko velik da mu se ne može sagledati granica, i toliko mali da se ne može razaznati njegova najsitnija čestica. Zato je dao takvu izjavu.

Kroz svoje učenje o mnoštvu svjetova, Buda je opisao ogromnost univerzuma. Objasnio je kako unutar galaksije Mliječni put ovog univerzuma postoji tri tisuće planeta s bićima koja imaju smrtna ljudska tijela slična našim, i kako čak i unutar zrnca pijeska postoji mnoštvo svjetova. Ovo onda znači da je zrnce pijeska kao univerzum, s inteligentnim bićima poput ljudi i svjetovima poput našeg, s planinama i rijekama. Jasno mi je da bi ovo moglo zvučati nezamislivo. Ali ako jeste tako, onda se može očekivati da u tim manjim svjetovima ponovo postoji pijesak, pa biste onda unutar ovog ponovo mogli očekivati da pronađete još svjetova. A onda u tim svjetovima ponovo možete očekivati da pronađete pijesak, a unutar njega ponovo mnoštvo svjetova. Čak je i Budi, na njegovoj duhovnoj razini, izgledalo kao da tome nema kraja.

Ono što je rečeno o pijesku, također se može reći za ljudske stanice i molekule u njima. Ljudi se pitaju koliko je velik ovaj univerzum. Ja vam mogu reći da ovaj univerzum ima granice, iako će biću na razini Bude izgledati beskrajno, neusporedivo velik. Iako je možda teško zamisliti, unutrašnjost ljudskog tijela, koja postoji u rasponu od molekulske razine do razina najsićušnijih među nevidljivim česticama koje sačinjavaju tijelo, zapravo je po veličini jednaka univerzumu. U trenu stvaranja života čovjeka, ili bilo kojeg bića, sastav jedinstven za njegovo biće, i njegove urođene osobine, oformit će se u najmikroskopskijim domenama. Ovakva vrsta stvari je daleko izvan dometa suvremene znanosti - znanosti koja je ništa u odnosu na znanost naprednih životnih oblika koji postoje na drugim planetima širom univerzuma. Naša znanost ne može se probiti čak ni do drugih dimenzija koje postoje u isto vrijeme, na istom mjestu kao naša, dok svemirski brodovi s drugih planeta mogu putovati kroz različite dimenzije. Prostor i vrijeme su sve u svemu drugačiji od onog kakve ih znamo, pa ta bića mogu doći i otići u trenu – toliko brzo da to ljudi ne mogu shvatiti.

Govorim o ovome u vezi s unutrašnjim okom jer možda ste imali osjećaj, jureći van svojim kanalom, da se proteže u nedogled. Neki od vas možda su vidjeli nešto drugačije. Možda niste imali utisak kao da se krećete kroz tunel, već idete širokim, beskrajnim putem, s planinama, vodenim površinama i obrisima gradova sa strane. Znam da je to teško zamisliti. Padaju mi na pamet riječi jednog učitelja: da se unutar jedne jedine pore vašeg tijela može pronaći grad, s vlakovima i automobilima koji se unutra kreću. Neki ljudi koji su ovo čuli, bili su iznenađeni i teško su mogli

povjerovati. Ali razmislite o ovom; što kad bi istraživanje otišlo dalje od jednostavnog proučavanja čestica poput molekula, atoma i protona, i razotkrilo nam *ravan* svake od tih razina, a ne samo izoliranu česticu – kad bismo mogli vidjeti ravan molekulske razine, atomske razine, protonske razine i razine jezgre, a ne samo izoliranu česticu – vidjeli bismo kakve su stvari zaista u drugim dimenzijama. Svaka fizička stvar, uključujući naše tijelo, postoji paralelno i u vezi s raznim ravnima drugih dimenzija univerzuma. Istraživanja suvremene fizike čestica proučavaju samo izolirane čestice nakon njihovog dijeljenja fisijom, da bi poslije toga pokušavala vidjeti kakva materija nastaje kao rezultat cijepanja jezgre. Kad bi umjesto toga postojao instrument koji bi nam razotkrio sve što postoji na ravni atoma i molekula, i dao nam kompletnu sliku, to bi predstavljalo proboj u drugu dimenziju, i mi bismo sagledali realnost tog svijeta. Ljudska tijela korespondiraju s drugim dimenzijama, koje su ovakve kako sam ih opisao.

Kad osoba samostalno otvara svoje unutrašnje oko, mogu se dogoditi i neke druge stvari. Do sada sam govorio samo o onim uobičajenim. Manje je uobičajeno da ljudi vide kako im se unutrašnje oko okreće, ali i to se događa. Ovo najčešće postoji u taoističkim energetskim praksama, gdje postoji *taiči* disk, koji se mora rascijepiti i otvoriti prije nego što učenik može vidjeti stvari. Ali ta osoba nije imala *taiči* u svojoj glavi. Njen učitelj je na samom početku ugradio stvari u nju, kako bi omogućio njenu praksu, a jedna od njih je *taiči*. Učitelj je pomoću *taičija* zapečatio njeno unutrašnje oko. Onda, kad je došlo vrijeme da se unutrašnje oko otvori, *taiči* disk se rascijepio. Znači da je učitelj to priredio za njega, a nije nešto što je prvobitno bilo u njegovoj glavi.

Također postoji mali broj ljudi koji žele otvoriti svoje unutrašnje oko, ali što se više trude, manja je vjerojatnost da će se to dogoditi. Oni, međutim, nisu svjesni što se događa. To ne ide prije svega zato što unutrašnje oko nije nešto čemu treba težiti, inače će to umanjiti šansu da se otvori. Tvoje unutrašnje oko se neće otvoriti ako čezneš da ga imaš. Umjesto toga, iz njega će iscuriti sivkasta materija, i prekriti unutrašnje oko. Ako to potraje, sve više i više te materije će curiti, prekrivajući veliku površinu. A ako nastaviš željeti unutrašnje oko, iako se ono neće otvoriti, više ove materije će iscuriti, toliko da bi mogla omotati cijelo tijelo. Čak bi se moglo oformiti gusto, veliko polje. Pa čak i kad bi tada otvorio svoje unutrašnje oko, i dalje ništa ne bi mogao vidjeti jer je tvoje unutrašnje oko zapečaćeno uslijed tvoje vezanosti. Tek

kad prestaneš misliti o unutrašnjem oku i sasvim se oslobodiš te vezanosti, ta materija će se početi raspadati. No da bi uklonio ovu materiju, morat ćeš proći kroz dugu i bolnu fazu prakse – što je situacija koja inicijalno nije trebala ni nastati. Ipak, neki ljudi ne shvaćaju ništa od ovog, oni neprekidno ignoriraju upozorenja svog učitelja da ne treba pokušavati otvoriti unutrašnje oko, pa završavaju s rezultatom suprotnim od onog kojem su se nadali.

Moć vidovitosti

Vidovitost je jedna od nadosjetilnih sposobnosti u direktnoj vezi s unutrašnjim okom. Postoji osoba koja tvrdi da dok sjedi na jednom mjestu može vidjeti stvari u Pekingu, u Americi, ili na drugoj strani svijeta. Ljudima je teško prihvatiti ove tvrdnje, budući da one nemaju potporu znanosti. Zato se i dalje pitaju je li to moguće. Postoji ne mali broj teorija o tome, ali nijedna nije uvjerljiva. Dio problema leži u tome što su one nastale pod pretpostavkom da je to natprirodna moć, što nije slučaj. Ljudi koji vježbaju duhovnu praksu u stadiju u kojem su i dalje podređeni zakonima ljudske domene, nemaju prave nadljudske moći. Ono što vide pomoću vidovitosti, ili drugih moći, događa se samo unutar određene dimenzije. Maksimalan domet njihovih sposobnosti ne nadilazi ovu fizičku dimenziju u kojoj mi postojimo, i obično ne ide izvan dimenzija koje pripadaju njihovim tijelima.

U jednoj određenoj dimenziji, tijelo ima polje. To polje nije isto što i polje vrline. Ona ne zauzimaju istu dimenziju, iako im je domet isti. To polje ima analogiju s univerzumom, pa se u njemu može pojaviti odraz svega što postoji u univerzumu. Ali ovo su samo odrazi, a ne konkretne stvari. Na primjer, na ovoj Zemlji postoje Amerika i Washington, pa se u tvom polju može pojaviti njihov odraz, ali to i dalje neće biti ta stvar. Ipak, ovi odrazi imaju fizičko postojanje. Ono što se pojavljuje u tvom polju će se mijenjati u skladu s onim što se događa u univerzumu, budući da su ova dva analogni. Znači da je ono što ljudi nazivaju vidovitošću pitanje sposobnosti da se vide stvari prisutne u onim dimenzijama, koje su u vezi s njegovim vlastitim tijelom. Međutim, jednom kad dostigneš stadij prakse koji je izvan ljudske domene, više nećeš vidjeti na ovaj način. Tada ćeš direktno vidjeti stvari, i to je zapravo božanska sposobnost, koja je neusporedivo moćna.

Zađimo dublje u to kako vidovitost funkcionira u stadiju prakse unutar ljudske

domene. U dimenziji gdje postoji tvoje tijelo, na mjestu čela nalazi se ogledalo. Kod ljudi koji ne vježbaju, ono je okrenuto licem na dole, a kod onih koji vježbaju je prevrnutu na drugu stranu. Kad osoba treba dobiti vidovitost, ono se počinje vrtjeti. Kao što možda znate, na filmu pokret izgleda neprekinuto s 24 slike u sekundi, a bilo što manje od toga daje isprekidane pokrete. Ogledalo se okreće brže od 24 slike u sekundi, hvatajući na svojoj površini slike svega što mu se nađe na putu, i okreće se prema vama da to možete vidjeti. Kad se ponovo okrene, sve slike koje je malo prije uhvatilo se brišu. Ono to radi iznova i iznova – hvata slike, okreće ih i briše. I zato ono što vidite izgleda pokretno. Ono vam omogućava da vidite stvari koje ono uzima iz drugih dimenzija u vezi s vašim tijelom, a te slike će biti duplikat konkretnih stvari u većem univerzumu izvana.

Možda ćete se zapitati može li tako malo ogledalo uhvatiti sve što se nalazi oko tijela. Kao što smo ustanovili, kad se unutrašnje oko osobe otvori na razini iznad nebeskog vida i treba dostići vid mudrosti, ono će nadići ovu dimenziju. Upravo u trenu kad je blizu proboju, s unutrašnjim okom dogodit će se promjena: ono više neće vidjeti fizičke stvari ove dimenzije, bilo da su to predmeti, ljudi, ili čak zidovi; sve će nestati. Konkretnije, kad svojom vizijom prodreš malo dublje u tu drugu dimenziju, tvoje tijelo se tu više neće vidjeti. Tu će biti samo ogledalo, postavljeno u prostoru koji odgovara tvojoj dimenziji. A ovo ogledalo, dok je u tom prostoru, će sasvim ispunjavati prostor koji odgovara tvojoj dimenziji. I zato, dok se tu vrti, nema što ne može uhvatiti. Dok god je ono što se nalazi u prostoru koji odgovara tvojoj dimenziji analogno univerzumu, ogledalo ga može uhvatiti i sasvim ti ga razotkriti. Ovo je naše viđenje vidovitosti.

Znanstvenicima koji istražuju nadosjetilne moći teško je verificirati ovu sposobnost. Evo zašto. Recimo da zatraže od vidovnjaka da im pokuša reći što rođak izvjesne osobe radi kod kuće u Pekingu. Oni daju vidovnjaku ime rođaka i neke opće činjenice, i on uskoro dobije viziju. On će opisati zgradu, put kojim se ide do vrata i kako je soba namještena. Sve to će biti točno. Onda ga istraživači upitaju što rođak radi, a vidovnjak odgovara da ta osoba trenutno piše. Radi provjere, oni rođaka nazovu telefonom. No on im kaže da upravo jede, što je u kontradikciji s onim što je vidovnjak vidio. Scenariji poput ovog su naveli ljude da odbace ovu sposobnost. Ali ono što zbunjuje je to što je vidovnjak besprijeckorno opisao fizički izgled stvari. Sve ovo se može objasniti činjenicom da postoji razlika u vremenu ove naše dimenzije, tj.

„vrijeme-prostoru“, u odnosu na onaj u kojem se moć nalazi. Vrijeme kako ga mi poznajemo se razlikuje na ta dva mjesta. U scenariju koji sam opisao, ispada da rođak osobe *jeste* pisao nešto ranije, ali da je u trenutku poziva ručao. Postoji vremenski raskorak. Ako istraživači nadosjetilnog, svoje ideje i istraživanja budu zasnivali na konvencionalnim teorijama, u doglednom vremenu neće daleko dospjeti. Ove pojave dosežu izvan ovog svijeta, pa je potrebno promijeniti način razmišljanja da bi se mogle shvatiti. Ljudi ih ne trebaju i dalje tumačiti kao do sada.

Moć poznavanja sudbine

Postoji još jedna moć koja je u direktnoj vezi s unutrašnjim okom, koja se naziva „moć poznavanja sudbine“. Danas se na svijetu priznaje šest nadosjetilnih moći, među kojima su unutrašnje oko, vidovitost i poznavanje sudbine. Moć poznavanja sudbine odnosi se na sposobnost da se sagleda budućnost i prošlost osobe. Netko čija je moć razvijena, može predvidjeti uspon i pad društva; a ako je posebno napredna – zakonitosti promjena koje upravljaju čitavim kozmosom. S moći poznavanja sudbine, sve je to moguće. To je zato što su na djelu principi vezani za kretanje materije, pa predmeti koji postoje u datoj dimenziji, također istovremeno postoje u različitim oblicima, u mnogim drugim dimenzijama. Ovo možemo ilustrirati promatrajući što se događa kad čovjek pokrene svoje tijelo. Sve stanice njegovog tijela se također pokreću s njim, a u nevidljivim, mikro domenama, sve njegove molekule, protoni, elektroni, kao i najsićušnije od njegovih čestica – sve od čega je sazdan – također se pomjeraju. Iako svaka čestica postoji neovisno, kretanje svake od njih se odražava u njegovim tijelima u tim drugim dimenzijama i domenama.

Sjetite se principa očuvanja materije. Sve što osoba uradi na ovom svijetu ima fizičko postojanje u jednoj određenoj dimenziji. Sve što uradi će tamo ostaviti sliku i informaciju. Ovo se čuva u toj dimenziji, i tamo će vječno postojati. Oni s psihičkim moćima mogu znati što se u prošlosti dogodilo samo kad pogledaju odgovarajuće prizore, koji su tu i dalje prisutni. Jednog dana, ako imate moć poznavanja sudbine, moći ćete vidjeti predavanje koje danas držimo, jer ono će tamo i dalje postojati; u ovom trenu ono tamo već postoji. Od trenutka rađanja, cijeli vaš život već postoji na drugom mjestu, u posebnoj dimenziji gdje ne postoji vrijeme kakvo mi poznajemo. Za neke ljude tu je više od jednog života.

Nekim ljudima bi ovo moglo biti teško prihvatiti, jer bi to značilo da njihova borba da postignu nešto i promjene svoj život na bolje malo vrijedi. Ali zaista, veliki napori koje ljudi ulažu mijenjaju samo manje stvari u njihovom životu. I zapravo, upravo tim nastojanjima da se promjene stvari, možda ste proizveli karmu. Kad ljudski napori ne bi uistinu ni na što utjecali, onda ne bi bilo prilika da se u životu čini loše, pa ne bi bilo načina da se proizvede karma. Kad forsirate stvari da se dogode na vaš način, to će biti na tuđi račun, pa ste na taj način učinili loše. Zbog toga se u duhovnoj praksi stalno ističe da stvari treba prihvaćati onakve kakve su. Nastojanjem da stvari budu po vašem, možda ćete nađati ljudima. Ako na kraju svojim naporima uzmete nešto što je trebalo pripasti drugom, vi ćete mu ostati dužni.

Obični ljudi ne mogu značajnije promijeniti svoj život, koliko god se trudili. Jedini izuzetak je kad čine isključivo zlo, i nemaju moralnih skrupula. Ali iako to može promijeniti život, ono što u budućnosti slijedi je totalno uništenje. S viših razina, mi vidimo da kad osoba umre, ljudska duša ne nestaje. Kako to? Evo što smo mi zapazili. Tijelo preminulog, preneseno u mrtvačnicu, sastoji se samo od stanica u ovoj dimenziji. Cjelokupno tijelo je odbačeno, uključujući unutrašnje organe i tkivo, to jest sve stanice u ovoj dimenziji. Ipak u drugoj dimenziji, ta osoba ima tijelo sačinjeno od čestica manjih od molekula, atoma, ili protona, koje je sasvim živo i nastavlja živjeti tamo, u toj nevidljivoj, mikro dimenziji. No ono što slijedi onima koji su bezobzirno činili zlo je totalna dezintegracija njihovih stanica na svim razinama, ili ono što budizam naziva „propast tijela i duše“.

Postoji još jedan način da se promijeni život, što je zapravo jedini mogući način: poći putem duhovne prakse. Ali zašto bi to omogućilo da vam se život promijeni? I tko ima moć to učiniti? Vaša namjera da prakticirate zasjala je kao zlato i odjeknula širom univerzuma, tj. onog što se u budističkoj misli naziva „deset pravaca svjetova“ – i to je ono što to čini mogućim. Jer u očima viših bića, cilj ljudskog življenja nije da se bude čovjek. Kako oni to vide, vaš život je nastao u jednoj od dimenzija tamo u univerzumu, i u to doba je dijelio njegove osobine: bio je dobar i ispravan, usklađen s fizičkim svojstvima *zhen*, *shan*, *rena*. Ali dok životi poput ovih ulaze u zajednice i stupaju u interakciju s drugima, oni bi se mogli iskvariti i pasti. A poslije pada na nižu ravan postojanja, oni bi se ponovo mogli iskvariti i na tom mjestu ne bi mogli ostati, već bi pali na još nižu ravan. Ovaj proces padanja može se ponavljati iznova i iznova, dok na kraju ne padnu na ovaj ljudski svijet.

Svako biće koje padne na ovu ravan trebalo bi biti uništeno, iskorijenjeno. Ipak su ih viša bića spasila tako što su, iz svog velikog milosrđa, stvorila ovu posebnu dimenziju i ljudski svijet. Ovdje je tim bićima dano dodatno, smrtno tijelo, zajedno s ovim parom očiju, koje su ograničene na to da vide samo ovaj materijalni svijet. To je kao da su na ta bića bačene čini neznanja, koje ih sprječavaju vidjeti pravu sliku univerzuma, što ni u jednoj drugoj dimenziji nije slučaj. Međutim, u ovom stanju neznanja, dana im je prilika. Ovdje je izuzetno bolno, dok su ljudi izgubljeni i zbunjeni, a ljudsko tijelo je stvoreno da pati. Ali ako osoba u ovim uvjetima želi pronaći put natrag svom istinskom domu, kako to neke tradicije opisuju, ili ode na nebo; ako se želi posvetiti duhovnoj praksi, to znači da je njena urođena božanstvenost zasjala iz nje, pa će joj viša bića pomoći, jer ona takvu namjeru cijene više od svega. Pošto se želi vratiti natrag, to znači da ta osoba nije izgubila svoj put, čak ni u tako teškim uvjetima. I tako će joj viša bića bezuvjetno pomoći, na svaki mogući način. To je razlog zašto toliko toga možemo učiniti za one koji vježbaju, ali ne i za druge.

Onda ti ne možemo pomoći ako si samo regularna osoba, koja traži iscjeljenje. Kod regularne, svjetovne osobe, nema ničeg posebnog, i ona treba živjeti u ljudskom stanju. Mnogi ljudi vjeruju da je božanska volja pomagati čovječanstvu i biti milostiv prema svima. Ali ovo ne treba poistovjećivati s liječenjem ljudi, i to nije utemeljeno na svetim pismima. Lažni energetski iscjelitelji su ti koji su u novije vrijeme proizveli konfuziju kod ljudi. Autentični učitelji energetskih praksi u Kini, koji su utabali put, nikada nisu sugerirali da treba liječiti druge. Oni su jednostavno učili ljude kako raditi energetske vježbe i popravljati svoje vlastito zdravlje. Zbilja je pogrešno misliti da bi ti, kao regularna osoba, poslije nekoliko dana učenja sam mogao liječiti druge. Čineći to, vi biste obmanjivali ljude. To bi vas učinilo samo još više vezanim. Pokušavali biste iskoristiti svoje više moći da promovirate sebe i izvučete korist iz toga, što nikad ne bi uspjelo. Ovo objašnjava zašto neki ljudi nikad ne dobiju moći kojima su se nadali; kad bi ih dobili, to bi podrilo ljudsko stanje.

Princip ovog univerzuma je da ako se želiš vratiti svom istinskom domu, viša bića će ti pomoći. Kako ona to vide, vaša duša ne treba ostati na ovom svijetu, već se treba vratiti natrag. Kad bi vas netko oslobodio bolesti, kad bi život bio divan, ideja odlaska na nebo bi izgubila svoju privlačnost. Možda mislite da bi bilo sjajno biti slobodan od bolesti i muka, kad bi sve bilo po vašem, kad biste vodili čaroban život.

Ali ovako daleko ste pali jer ste činili loše, pa ovdje ne treba biti ugodno. U ovom stanju neznanja, ljudi lako čine loše stvari, a za njihove prijestupe stići će ih ono što budisti nazivaju „karmičkom kaznom“. Teškoće kroz koje ljudi prolaze, ili nedaće koje doživljavaju su često slučajevi otplate karme. Ljudi se često pitaju kako to da božanstvo, koje se po vjerovanjima u mnogim religijama nalazi svuda oko nas, ne izliječi svo čovječanstvo - posebno ako je za to dovoljan jedan potez rukom. To je zato što teškoće s kojima se ljudi suočavaju vode porijeklo od njihovih vlastitih loših djela i dugovanja. Ako ih netko liječi natprirodnim sredstvima, to je jednako podrivanju zakona univerzuma. To bi značilo da oni mogu činiti loše stvari, mogu gomilati dugove koje ne moraju platiti, što nije dozvoljeno. Sva viša bića se trude očuvati ljudsko stanje, a ne ga poremetiti. Ako zaista želite uživati lagodan život bez bolesti, postoji samo jedan način: kroz duhovnu praksu! Navesti ljude da se bave istinskom duhovnom praksom je nešto što koristi čitavom čovječanstvu.

Onda se možete zapitati, kako objasniti sva energetska iscjeljenja koja se tamo negdje izvode i uče? U većini slučajeva, u to su uključeni ljudi koji su pošli pogrešnim putem. Pravi majstori energetskih praksi kao što je *čigong*, s druge strane, tijekom svog duhovnog napretka razvijaju suosjećanje i postanu osjetljivi na ljudske patnje. Zato je tom majstoru dopušteno, kad je to slučaj, da pomogne nekom ako želi. No to što on učini, neće izliječiti osobu. On za sada može samo ublažiti bolest, ili je odložiti za neko vrijeme u budućnosti; ili je može prenijeti na nekog drugog u obitelji bolesnika. On toj osobi ne može rastvoriti karmu. To se ne smije slobodno činiti regularnoj osobi; može se učiniti samo za ljude koji se bave duhovnom praksom. Znači da u svemu ovome postoje principi na djelu.

Budistička učenja o „spašavanju svih živih bića“ govore zapravo o vođenju ljudi na više ravni, gdje će biti izvan ljudskog stanja i njegovog bola, oslobođeni, bez muka. I to je ono na što je Buda mislio spominjući „prelazak preko“, u *nirvanu*. Ali kad bi vaš život na Zemlji bio pun radosti, u bogatstvu, bez ikakvih teškoća, onda vas takva, duhovno uzdignuta egzistencija, ne bi ni zanimala. Znači da se tijekom vašeg života *može* promijeniti ako se bavite duhovnom praksom – i to je jedini mogući razlog.

Moć poznavanja sudbine uključuje imati mali ekran, slično televizoru, na poziciji čela. Nekim ljudima je na čelu, nekima je malo udaljen od čela, a nekima je unutar čela. Neki ljudi će ga moći vidjeti samo zatvorenih očiju, dok će ga neki, ako je

moć jaka, moći vidjeti otvorenih očiju. Neće biti vidljiv drugim ljudima, budući da postoji u drugoj dimenziji koja je u vezi s tijelom. Ipak je potrebno imati još jednu moć, koja djeluje kao nositelj i omogućava slikama uhvaćenim u drugim dimenzijama da se odraze na ovom ekranu i budu vidljive unutrašnjem oku. S moći poznavanja sudbine ćete moći znati prošlost i budućnost ljudi, i to vrlo precizno. Oni koji predviđaju ne mogu razabrati detalje onog što vide, koliko god bili vični tome. Ali s ovom moći ćete vrlo jasno moći vidjeti stvari, uključujući vremenski period i detalje kako se stvari mijenjaju. To je moguće jer ono što vidite bit će točan odraz osoba i stvari u drugim dimenzijama.

Ja otvaram unutrašnje oko svakom praktikantu Falun Dafa. Međutim, ostale moći o kojima smo pričali neću vam staviti na raspolaganje. Dok budete napredovali u praksi, moć poznavanja sudbine će vam spontano doći; to će biti nešto što ćete doživjeti usput. I zato sam vam ovo predavao – da biste jednom kad vam moć bude došla znali što se događa.

Nadići ovu materijalnu domenu smrtnika

Pomalo je delikatno govoriti o duhovnim konceptima poput nadilaženja ove materijalne domene smrtnika, ili [kako se to kaže u kineskoj misli] „nadilaženja pet elementa“ i „tri domene“. Mnogi učitelji energetskih praksi, koji su načeli ove teme, imali su problem pružiti odgovor skepticima. Često ih obaspu neugodnim pitanjima poput: „Koga možete imenovati da je postigao te stvari?“ Neki od tih učitelja nisu majstori, međutim, iako zamišljaju da jesu. No oni pokušavaju odgovoriti na pitanja onda kad bi trebali šutjeti; oni nisu u poziciji dati odgovore, i zato ostanu bez teksta. Ovo je naškodilo kredibilitetu duhovnih praksi generalno i zamutilo vodu. Ljudi koriste slučajeve poput ovih kao povod za diskreditiranje tih praksi. Izrazi vezani za nadilaženje pet elemenata i tri domene su duhovne prirode i vode porijeklo iz religije; oni su došli iz religijskog konteksta. Znači da je važno biti svjestan povijesne pozadine ovih izraza.

Što znači nadići pet elemenata ovog materijalnog svijeta? Fizika drevne Kine, baš kao i današnja fizika, vjerovala je da je teorija o pet elemenata validna. Zbilja je slučaj da pet elemenata - metal, drvo, voda, vatra i zemlja - sačinjavaju sve što postoji, pa i mi podržavamo ovu teoriju. Nadići pet elemenata, rečeno na suvremeni način,

znači nadići ovaj poznati fizički svijet. Shvaćam da je ovo pomalo teško za povjerovati. No imajte na umu da pravi duhovni učitelji nose višu energiju, poznatu kao *gong*. Ja sam prošao kroz energetska ispitivanja, kao i mnogi učitelji *čigonga*. Sada ima puno instrumenata koji mogu detektirati materijalne elemente više energije, koju ti učitelji emitiraju; sve što je potrebno imati je odgovarajući instrument. Instrumenti sada mogu detektirati zračenja, uključujući infracrveno, ultraljubičasto, ultrazvučno, infrazvučno, elektricitet, magnetizam i gama zrake, kao i atome i neutrone. Pravi *čigong* učitelji emitiraju sve ovo, i više – samo što to instrumenti još uvijek ne mogu detektirati. Sve što je potrebno su odgovarajući instrumenti, i sada je ustanovljeno da ti učitelji emitiraju puno vrsta materije.

Duhovni učitelji zrače moćnu, divnu auru, koja se može vidjeti pod djelovanjem odgovarajuće vrste elektromagnetskog polja. Što je jača nečija energija, veća je njegova aura. I obični ljudi imaju auru, ali ona je zbilja mala. Iz istraživanja u fizici visoke energije, znamo da su energija zapravo stvari poput neutrona ili atoma. Tako su mnogi *čigong* učitelji testirani; to važi za skoro sve poznate. I mene su testirali i pronađeno je da je količina gama zraka i termalnih neutrona koje emitiram, 80 do 170 puta veća od onog što se normalno emitira. I to je bilo samo dokle je oprema mogla izmjeriti, jer je indikator dostigao svoj maksimum. Istraživačima je ovo bilo teško povjerovati - tako moćni neutroni. To ne bi trebalo biti moguće za ljude. Zato možemo reći da je sada znanstveno potvrđeno da majstori energetskih praksi zbilja imaju energiju.

Da bi se nadišlo pet elemenata, potrebna je praksa uma i tijela. Prakse koje ne rade na tijelu će razviti takvu vrstu energije koja omogućuje duhovni napredak, ali nadilaženje pet elemenata u fizičkom smislu ih ne zanima. Prakse uma i tijela, s druge strane, skladište energiju u svakoj stanici tijela. Kad većina učenika na startu razvije višu energiju, čestice energije koje emitiraju su grube i niske gustoće, s razmakom između njih. Zbog toga im moć nije velika. U naprednijoj fazi prakse, gustoća energije može biti čak stotinu puta, tisuću puta, ili čak 100 milijuna puta veća od one koju ima voda na molekulskoj razini. Sve je moguće, jer vaša energija dobiva višu gustoću i sitnije čestice, i sve je moćnija kako napredujete. Energija se smješta u svaku stanicu tijela. I ne samo tijela u ovoj dimenziji, već također u tijela u drugim dimenzijama. Energija će ispuniti vaše stanice, od ravni molekula do atoma, neutrona, elektrona, sve do stanica na ekstremno subatomske razini, i vremenom će vam tijelo

kiptjeti od više energije.

Ova viša energija ima inteligenciju, i vrlo je moćna. Dok je sve više dobivate i njena gustoća raste, ona će ispunjavati sve stanice vašeg tijela i lako će ih kontrolirati, s obzirom da su one slabe u usporedbi. Ovo će dovesti do prestanka vaših metaboličkih procesa, jer je visokoenergetska materija zamijenila materiju koja je ranije sačinjavala vaše stanice. Iako je ovo lako opisati, proces potreban da bi se došlo do ove točke u duhovnom oplemenjivanju je dug. No kad se to dogodi, cijelo vaše tijelo će na molekulskoj razini biti zamijenjeno visokoenergetskom materijom. Vaše tijelo tada više nije sačinjeno od pet elemenata. Umjesto toga, sačinjavat će vas materija izvan ovog svijeta – imat ćete tijelo od visokoenergetske materije sakupljene u drugim dimenzijama. Inače, i vrlina je također na sličan način sačinjena od materije iz drugih dimenzija i nije podložna vremenu ove dimenzije.

Znanost sada smatra da vrijeme ima polje, i da se djelovanje vremena ne može proširiti izvan njega. Vrijeme u jednoj dimenziji ne može djelovati na stvari u drugim dimenzijama, gdje vladaju potpuno drugačije zakonitosti vremena i prostora. Tako ovdašnje vrijeme jednostavno neće imati utjecaja na materiju u drugim dimenzijama. Isto važi za vaše tijelo, koje više neće biti smrtno u bilo kojem pogledu. Ono je tada, kako se ranije govorilo, „nadišlo pet elemenata“. Ali drugim ljudima, vaše tijelo neće izgledati drugačije. Jer usprkos dramatičnim promjenama u vama, vaša praksa nije okončana. I dalje se treba probijati na više domene. Da bi to bilo moguće, potrebno je nastaviti praksu na ovom svijetu. Biti nevidljiv ljudima, nije od neke pomoći.

Što se onda dalje događa? Do ove točke u praksi, sve vaše stanice na molekulskoj razini su ispunjene visokoenergetskom materijom. Međutim, atomi na prvoj nižoj razini imaju specifičnu konfiguraciju, baš kao i molekule i atomske jezgre; njihova konfiguracija se ne mijenja. Molekulske konfiguracije stanica čine ih mekanim na dodir; molekule kostiju su konfigurirane s većom gustoćom, pa su kosti tvrde na dodir; dok je gustoća molekula krvi vrlo niska, tako da je krv tečna. Na osnovu vašeg izgleda, međutim, drugi neće moći sagledati promjene kroz koje ste prošli, pošto na molekulskoj razini vaše stanice zadržavaju svoju prvobitnu strukturu i konfiguraciju. Znači da se energija unutar vas promijenila, iako stanična struktura nije. Ovo znači da više nećete biti podložni starenju. Stanice vam se više neće raspadati i izumirati, i vječno ćete ostati mladi. Duhovna praksa vam može donijeti mladolik izgled, koji do kraja ostaje takav.

Prirodno je da će ovakvo tijelo i dalje moći imati frakture, ili da će krvariti ako se poreže nožem. Njegove molekulske konfiguracije nisu se promijenile, iako ono više ne stari i nema metabolizam. Ovo je naše tumačenje nadilaženja pet elemenata. Utemeljeno je i znanstveno objašnjivo. Žalostno je što izrazi poput ovog bivaju označeni kao religijske fantazije, kad ih nesmotreno koriste ljudi koji ne znaju o čemu pričaju. Ljudi ne poznaju ove termine jer oni vode porijeklo iz religije i nisu nužno današnji idiomi.

Sada pogledajmo što znači „nadići ovu smrtnu domenu“ – ili „tri domene“, kako se također kaže. Kao što sam jučer objasnio, usavršavanje vašeg karaktera je ključ za razvoj više energije. Osobine univerzuma vas više neće sputavati, budući da vam postupno definiraju karakter. A dok se um uzdiže, vaša materijalna vrlina se transformira u višu energiju. Dok bude rasla i sve više se penjala, konačno će se ta energija oblikovati u stup. Što je stup viši, veća je vaša energija. Mi volimo reći da je „sve moguće u Dafa“. Sve zavisi od toga koliko si iskren i posvećen. Svaka visina je moguća ako imaš dovoljno ustrajnosti i čvrstoće. Čak i ako jednog dana transformiraš svu svoju bijelu materiju, dodatna se može dobiti transformacijom crne materije kroz muke. Ako ni ovo nije dovoljno, možeš preuzeti na sebe grijeh bliskih prijatelja ili članova obitelji koji ne vježbaju, i na taj način povećati svoju energiju. Ali ovo je moguće samo ako si uznapredovao do ekstremno naprednog stadija. Ako si tek nedavno ušao u praksu kao obična osoba, ne trebaš ni pomišljati na preuzimanje tuđih grijeha. Tolika karma će većini ljudi upropastiti praksu. Upute koje ovdje dajem odnose se na različite stadije prakse.

„Tri domene“ je termin iz religija, koji opisuje tri hijerarhijske domene postojanja – naime, „domenu“ nižih božanstava, ovaj svijet, i podzemni svijet. Unutar ove tri postoji devet glavnih ravni postojanja; ukupno 33 ravni. Vjeruje se da se sve unutar tri domene, bez obzira na kojoj ravni, ciklično reinkarnira i da se može ponovo roditi na bilo kojem od mogućih puteva. Znači da čovjek u ovom životu može postati nešto drugo u sljedećem, na primjer životinja. Zato se u budizmu uči da život ljudskog bića treba iskoristiti na najbolji način, jer možda neće biti nove prilike za duhovnu praksu. Ovo kažu jer je životinjama zabranjeno vježbati, ili čuti put. Ili ako životinja jeste naučila praksu, ona nikad ne može ubrati božanske nagrade za duhovne napore; jednom kad razvije previše energije, viša bića će je ubiti. Možda ste stotinama godina, ili više, čekali ljudsko tijelo, a sad kad ste ga konačno dobili, ne znate ga cijeliti. Ako

se reinkarnirate kao stijena, možda će proći eoni prije nego što se oslobodite – ako ćete ikad. Nikad se nećete osloboditi ako se stijena ne slomi, ne istroši ili ne erodira. Nije lako naići na ljudsko tijelo! Osoba koja istinski uči Dafa, tj. „Veliki Put“ ima beskrajnu sreću. Ovo vam treba predočiti koliko je teško doći do ljudskog tijela.

U duhovnoj praksi postoji nešto poput dostignutih „razina“, i one su jednostavno rezultat toga koliko dobro radite. Ako želite uživati vječni život, onda nastavite vježbati, a kad vaš stup energije bude dostigao veliku visinu, bit ćete izvan ciklusa reinkarnacije – ili „tri domene“. Ima ljudi kojima duša napusti tijelo dok meditiraju ili se mole, i uzdigne se. Jedan od mojih učenika je pisao o svom napretku, i opisao je svoju posjetu nebeskim domenama i što je tamo vidio. Rekao sam mu da se pokuša popeti dalje. No on je rekao da ne može ići dalje, i to zaista nije mogao. A zašto je bilo tako? Te domene je posjetio uzdižući se na svom stupu energije; to je onoliko koliko se u tom trenu mogao popeti. Uzdići se na veće visine, kao što sam sugerirao, bi značilo da je dostigao - da iskoristimo termin iz religije - „božanski status“. No za praktikante su moguće još veće stvari. Koju god visinu da si dostigao, i dalje se možeš nastaviti usavršavati i napredovati u svojoj praksi. Ako se u tom procesu tvoj stup energije probije kroz vanjske granice tri domene, onda si ih zaista „nadišao“. Jednom smo mjerili i odredili da tri domene, kako se opisuje u nekim religijama, leže unutar dometa devet planeta; a ovdje trebam dodati da je tvrdnja da postoji deset planeta neosnovana. Vidio sam da je stup energije nekih ranijih učitelja dostigao velike visine i probio se izvan granica Mliječnog puta, što znači da su oni daleko premašili tri domene. Sada bi trebalo biti jasno da je to pitanje dostignute duhovne razine.

Problem s imanjem namjera

Mnogi s namjerama ulaze u praksu. Vidimo svakojake motive, od želje za psihičkim moćima, do nade da će se čuti nove teorije, izliječiti bolest, ili dobiti *falun*. Ljudi su nam čak nudili platiti ulaznicu za seminar da bi dobili *falun* za nekoga u njihovoj obitelji, tko nije prisutan. Zamislite, očekivati da se s malo novca kupi *falun* – nešto nastalo trudom mnogih generacija u zapanjujućem nizu godina. No ako je toliko vrijedan, zašto ga *vama* dajem bez ikakve naknade? Jer ti si netko tko se želi baviti duhovnom praksom, a ta želja je vrednija od bilo kojeg novca. *Falun* se može

dati samo u ovakvim slučajevima, gdje se pokazala vaša urođena božanstvenost.

Trebate se zapitati jeste li ovdje zato što očekujete da ćete nešto dobiti iz ovog. Moja duhovna tijela* u drugim dimenzijama znaju sve što pomislite. Tamo su prostor i vrijeme drugačiji, pa se vaše misli, dok ih moja duhovna tijela promatraju, vrlo sporo formiraju. Još prije nego što pomislite, moja tijela znaju svaku vašu misao. Poanta je da trebate promijeniti svaku misao koja nije na mjestu. Pošto naša disciplina pripada Buda školi, mi vjerujemo u sudbinu, i ja bih rekao da vas je providenje dovelo do ove prakse. Možda vam je bilo namijenjeno da je naučite. Zato savjetujem da je cijenite i oslobodite se svih zemaljskih namjera, koje su vas možda u početku motivirale.

U religijskoj praksi, budisti su tradicionalno isticali koncept „praznine“, dok su sljedbenike učili da um održavaju praznim od misli i klone se sekularnog svijeta. Taoisti su, na isti način, isticali ideju „ništavnosti“, zahtijevajući od svojih sljedbenika da se odreknu materijalnih posjeda i da ih ne pokušavaju steći. To je slično onom kako vas u energetskej praksi uče da se usredotočite na praksu, a ne na energiju koju ćete steći u njoj. Ako dok vježbate možete biti bez namjera, jednostavno se fokusirajući na usavršavanje svog karaktera, imat ćete duhovne proboje i prirodno ćete doći do svega što vam je namijenjeno. Sve što vam okupira um, ili čega se držite, možemo zvati samo „vezanošću“. Od prvog dana, učenja koja ja nudim su vrlo napredna, pa prema vama imam visoka očekivanja po pitanju karaktera, a to uključuje moju nadu da ste ovdje došli bez namjera.

Ja osjećam odgovornost da vas odvedem u pravom smjeru, a to znači da svoja učenja moram u potpunosti iznijeti. Kao što sam spominjao, namjera nekih ljudi da im se otvori unutrašnje oko samo ga blokira, i dovest će do toga da bude zapečaćeno. I kao što sam naznačio, svaka moć koju čovjek dobije dok i dalje vježba na ljudskoj razini nije ništa više do urođena sposobnost, iako se sada naziva „psihičkom moći“. One funkcioniraju samo u ovoj dimenziji i djeluju samo na regularne ljude. Zato ne vidim nikakav smisao u pokušajima da dobijete te niže stvari. Ako jednog dana vaša praksa dostigne višu razinu, izvan ovog svijeta, vidjet ćete da one tamo ništa ne vrijede i da ne zaslužuju trud. U tom stadiju, sve niže moći poput tih će morati biti odbačene, sklonjene u dublji prostor, gdje će biti sačuvane i služit će samo kao podsjetnik na vaše duhovno putovanje.

Kad uznapređujete do više faze prakse, izvan ovog svijeta, vaše putovanje kreće ispočetka. Vaše tijelo je nadišlo ovaj materijalni svijet, tj. „pet elemenata“, kao

što smo upravo rekli, i ne možemo ga drugačije zvati nego svetim. Vaše sveto tijelo će se iznova morati kultivirati i razviti nove moći, ali sada ih treba tretirati kao svete moći Puta. Njihova snaga je nemjerljiva i one mogu funkcionirati u više dimenzija. One zbilja imaju učinak. Niže, zemaljske sposobnosti, su ništa naspram ovih. Ono zbog čega privlače ljude je to što se mogu iskoristiti radi vlastite koristi na ovom svijetu, ili pokazati za što je netko sposoban, ali osim toga ničemu ne služe. Osim toga, one su manje korisne od, na primjer, lijepog predmeta, koji se barem može upotrijebiti za ukras, budući da je opipljiv i vidljiv. Jamčim vam da ako ih želite, na nekoj razini to je s ciljem da ih iskoristite za nešto. Zapamtite da one nisu kao normalne vještine na ovom svijetu koje se mogu steći poštenim radom. Psihičke moći su nešto sve u svemu više, i ne služe za razmetanje pred ljudima. Želja za razmetanjem je jaka vezanost, loša namjera, nešto čega se netko s duhovnim aspiracijama treba osloboditi. Još je gore ako želiš iskoristiti te moći da zaradiš novac, da se obogatiš, ili da postigneš neki zemaljski cilj kojim naginješ. Na taj način bi upotrebom viših sredstava poremetio stanje ovog svijeta, a ta ideja je još gora od hvalisavosti. Iz tih razloga nikome nije dozvoljeno da na ovom svijetu slobodno koristi više moći.

Nadosjetilne moći obično dođu onima na dvije strane životnog spektra – djeci i starijima. Najčešće su među starijim ženama, koje imaju postojan karakter i manje od drugih ljudi su vezane za ovaj svijet. Kad im moći dođu, one će se dobro vladati, budući da nemaju ideju o razmetanju i promoviranju sebe. Mlađi ljudi, s druge strane, imaju manje šanse da razviju više moći – posebno mladići. Jer oni i dalje imaju želju da ispune svoje ciljeve u životu i radi ovog će iskoristiti svaku stečenu moć, kao da je to alat za postizanje stvari. No zabranjeno je tako ih koristiti, pa takvim ljudima neće doći nikakve moći.

Ovakve duhovne stvari su svete, i ne treba ih tretirati kao igračke ili normalne vještine. Ako vam je ideja da negdje dospijete u duhovnoj praksi, vaš um treba boraviti na višoj ravni. Samo zamislite kakav bi kaos nastao kad bi netko tko ne shvaća ovo uspio dobiti moći za kojima žudi. Duhovni napredak je posljednje što bi mu bilo na pameti, i tko zna kakva bi sva zla on mogao počinuti, budući da su njegove misli vezane za ovaj svijet, a moći su mu došle na pogrešan način. Možda bi na magičan način pokupio novac iz banke, ili dobio nagradu na lutriji. Ipak se ovakve stvari nikad nisu dogodile, i treba razmisliti zašto nisu. Ja se ne slažem s onim

učiteljima koji tvrde da je velika šansa da će ljudi koji nisu puni vrline činiti loše stvari jednom kad dobiju natprirodne moći. To nikako nije slučaj. Oni koji nisu vrli i ne trude se postati bolji ljudi nikad neće steći takve moći. Slučaj najbliži ovome bi bio s nekim tko ima dobar karakter i dobio je moći, ali se ne vlada dobro i učini nešto što ne bi trebalo. No ako ih bude zloupotrebljavao, njegove moći će oslabiti, ili čak nestati. Svaki takav gubitak će biti permanentan. Još ozbiljniji rizik je da postane vezan za njih.

Neki učitelji tvrde da ljudi mogu raditi iscjeljenja poslije samo tri ili pet dana učenja njihove energetske prakse. To je kao reklama – kao da su energije njihov biznis. No zastanimo i razmislimo: može li prosječna osoba izliječiti nekoga samo slanjem malo osnovne energije [kako oni to reklamiraju]? Obe strane, u ovom slučaju, imaju samo osnovnu energiju poznatu kao *či*, s jedinom razlikom u tome što je jedan od njih upravo počeo vježbati, i budući da mu je otvorena akupunkturna točka *laogong* na dlanu, u stanju je primiti ili odašiljati energiju. Pa ako jedan od ta dva pokuša izliječiti drugog, ne može se znati koji od njih će liječiti kojeg, budući da oba imaju *či*! Nema razloga da energija jednog bude jača od energije drugog. Energija kao što je *či* ne liječi. Druga stvar je to što će osoba biti povezana s onim tko pokušava izvesti iscjeljenje, i moguće je da će bolesna energija iz tijela pacijenta preći na tijelo iscjelitelja, tako da je on na kraju svu ima na sebi. Iako korijen bolesti neće biti prebačen, iscjelitelj će se ipak možda razboljeti. Osim toga, jednom kad povjeruje da može iscjeljivati, čovjeku je lako postati vezan. Možda će osnovati praksu gdje će svi biti dobrodošli. Koliko će biti sretan – sposoban je iscjeljivati! Ali on nije razmislio što mu to omogućuje. Ispostavlja se da ovakvi lažni iscjelitelji dobiju energiju od entiteta koji su se prikačili na njih. Onda se okrenu i podijele malo te energije s onima koji im dolaze na predavanja, kako bi zadobili njihovo povjerenje. Ali nakon što obave nekoliko iscjeljenja, energija tih učenika će zauvijek nestati. To malo energije koju su imali će nestati, jer se ona na taj način troši. Ono što koriste nije viša energija, jer oni je nisu ni imali. Učitelj poput mene je vježbao praksu desetljećima, a u prošlosti to zbilja nije bilo lako. Za one koji nisu pronašli istinsku praksu, duhovni napredak je vrlo težak, jer u nižoj praksi je teško dogurati daleko.

Priznati majstori energetskih praksi morali su vježbati desetljećima da bi dobili to malo više energije koju posjeduju. Zato je pomalo naivno misliti da se ona može steći pohađanjem kratkog seminara, bez bavljenja duhovnom praksom. Osim toga, s

tih seminara o iscjeljenju oni izađu s vezanostima. A onda, kad im pokušaji iscjeljenja ne uspiju, oni su uzrujani. Neki ljudi, kad rade iscjeljenja, toliko se brinu za svoju reputaciju, da će čak pomisliti da prime na sebe bolest pacijenta kako bi isti ozdravio – možete li to povjerovati? No to ne dolazi od milosrđa. Milosrđe se teško može javiti u umu koji je okupiran stvarima poput novca i ugleda. Želja da se preuzme nečija bolest da bi se sačuvao ugled ukazuje na *ozbiljnu* vezanost! I tako oni dobiju što su tražili. To zbilja u ishodu može prenijeti bolest na njegovo tijelo, gdje će ostati. I dok je bolesna osoba možda sada dobro, oni koji rade iscjeljenje će u nastavku patiti. Oni su čak zadovoljni sobom, oduševljeni. Oni misle da su izliječili nekog i ljudi ih nazivaju „majstorom“. Ali očito je da je to vezanost. Činjenica da su stvarno utučeni onda kad im ne ide dobro je očit znak da su ego i novac njihova motivacija. I kao da to nije dovoljno loše, oni na svoja tijela prenose patogenu energiju. Pseudo-majstor koji ih je navodno učio iscjeljenju možda je tvrdio da se patogena energija može „očistiti“, ali ja znam da ljudi to ne mogu, jer regularni ljudi nemaju sposobnost da dobru energiju razlikuju od loše. Vremenom će im tijelo iznutra postati crno od karme.

Ako takva osoba u nekom trenutku poželi baviti se istinskom praksom, to će biti teško - nema jednostavnog rješenja. Bit će joj užasno teško i bolno da svu tu karmu transformira u bijelu materiju. Oni koji imaju bolju urođenu osnovu podložniji su ovakvim neprilikama. Neki ljudi jednostavno inzistiraju na tome da rade iscjeljenja. Duhovi životinja mogu vidjeti ovu namjeru i prilijepiti se za tijelo osobe, što se naziva kačenjem entiteta. Oni vide da se osoba želi baviti iscjeljenjem, pa će pomoći. No oni ne pomažu besplatno, jer sve ima svoju cijenu. Zbog toga je opasno. Samo zamislite koliko je duhovni napredak težak kad se na sebe navuče životinja. Svi vaši duhovni naponi će biti uzalud.

Neki ljudi razmijene svoju dobru urođenu osnovu za tuđu karmu, iscjeljujući te ljude. Bolesnici imaju veliku količinu karme. Netko tko iscjeljuje će se poslije toga osjećati jadno. Mnogi koji iscjeljuju su to iskusili; onaj drugi se oporavi, dok se oni poslije toga ozbiljno razbole. Ako nastave s tim, na njih će biti prenesena velika količina karme, na račun njihove vrline. Ali to je cijena koju oni plaćaju. Iako je bolest ono što oni žele, principi razmjene i dalje su na djelu: čak i da bi se dobila karma, mora se platiti vrlinom. Tako funkcionira univerzum. Ako je to ono što želite činiti, odluka je na vama i nitko se neće umiješati – iako to ne mora značiti da

odobravaju. Postoji načelo u ovom univerzumu: svatko tko ima karmu je loša osoba. Ljudi kakve sam opisao razmjenjuju svoju osnovu za karmu. Sa svom tom karmom, bit će vrlo teško baviti se duhovnom praksom. Oni će upropastiti svoje osnove. Kakva užasna perspektiva. Iako se ljudi koje su izliječili sada dobro osjećaju, oni se sami moraju mučiti. I samo zamislite koliko je opasno kad se izliječi, na primjer nekoliko bolesnika od raka – iscjelitelj će morati umrijeti umjesto njih. Većina ljudi ne shvaća kako ovo funkcionira.

Koliko god da su neki lažni majstori poznati, to ne mora značiti da dosta znaju. Većina ljudi lako nasjedne na propagandu. Iako može izgledati da ovim lažnim majstorima sve ide kako treba, oni ne škode samo sebi, već i drugima. Vidjet ćete što će s njima biti za godinu ili dvije. Nikome nije dozvoljeno zloupotrebljavati ove stvari, koje služe za duhovno oplemenjivanje. I dok duhovno oplemenjivanje može donijeti iscjeliteljske moći, one ne služe tome. To je nešto više, i nije obično ljudsko dostignuće. Zato je strogo zabranjeno koristiti takve moći po volji, na način koji podriava duhovnu praksu. Neki pseudo majstori sada prave opasan kaos, koristeći rad na energijama kao način da steknu sljedbenike i zarade novac. Te bezočne grupe, koje su oni oformili, konstantno šire svoj utjecaj, i te tzv. majstore sada slijedi daleko više ljudi nego prave. Greška je misliti da su *čigong* i energetska iscjeljenja onakvi kakvim ih oni predstavljaju, čak i ako su mnogi, koji ne znaju bolje, već nasjeli. Sada znate što se zaista događa.

Iz sebičnih razloga, u interakciji s drugima na ovom svijetu, prosječna osoba će činiti pogrešne stvari i gomilati dugove, koje će morati otplatiti, trpeći posljedice. I onda, čak i kad bi netko zaista imao sposobnost izliječiti koga hoće, to nikako neće biti dozvoljeno. Viša bića su svuda oko nas, pa zašto onda to ne čine, zar ne? Mislite da bi bilo divno kad bi ona cijelom čovječanstvu podarila zdravlje. No ona to ne čine. Pošto ljudi moraju otplatiti svoju karmu, nijedno biće se ne usuđuje prekršiti ovaj zakon. Za nekog tko se i dalje duhovno razvija u redu je da pomogne osobi tako što će joj iz samilosti malo olakšati muke. No čak i tada, on samo odlaže bolest za kasnije. Zato će se osoba sada možda dobro osjećati, ali će se poslije morati mučiti; ili će umjesto bolesti to preuzeti formu gubitka novca, ili nekih drugih neprilika. Da bi se osoba istinski izliječila, karma te osobe se mora očistiti u jednom mahu. To se može izvesti samo za one koji se bave duhovnom praksom, a ne za bilo koga drugog. Ovo što ovdje objašnjavam ne važi samo za našu praksu, već za cijeli univerzum. Ovo bi

vam trebalo dati ideju što je zaista uključeno u mnoge duhovne stvari.

Mi vas ovdje nećemo učiti da iscjeljujete, već ćemo vas odvesti do nečeg krupnijeg – do velikog Puta, istinskog puta – i uzdići vas. I zbog toga ja stalno, na svojim predavanjima naglašavam da praktikantima Falun Dafa nije dozvoljeno vršiti iscjeljenja. Ako liječiš ljude, onda nisi s nama. Mi vam ukazujemo na vrli put, i ja vam iznova i iznova čistim tijela. To ću nastaviti činiti sve dok vježbate na ovom svijetu, sve dok tijelo ne bude sasvim transformirano u visokoenergetsku materiju. Ali ako stalno na svoje tijelo gomilate mračne stvari, kako bilo gdje možete dospjeti? To je karma! Neće biti nade za duhovni napredak. Svu tu karmu nećete moći podnijeti i bol će biti prevelika da biste mogli vježbati. Znači da postoji razlog zašto imamo ovo pravilo. Možda još niste shvatili koliko je ova praksa posebna, budući da je javno iznosim. No ja svejedno imam načina da je zaštitim. Ako se bavite iscjeljenjem, moja duhovna tijela će uzeti natrag sve ono što je vašem tijelu dano radi vašeg duhovnog oplemenjivanja. Mi vam ne možemo dopustiti da brzopletu upropastite tako dragocjene darove, dok stremite zemaljskim ciljevima. Ako ne slijediš učenje Falun Dafa, onda nisi jedan od nas. Pošto si izabrao biti običan čovjek, tvoje tijelo će biti vraćeno u obično stanje i sve loše stvari koje je nosilo će ti biti vraćene natrag.

Od jučer su mnogi od vas poslije sata počeli osjećati da im je tijelo lagano. Ali nekolicina pojedinaca s ozbiljnim zdravstvenim problemima od jučer se loše osjeća. Nakon što sam vam iz tijela uklonio loše stvari, većina vas jučer se osjećala divno i sasvim rasterećeno. No u ovom univerzumu postoji zakon da sve ima svoju cijenu, pa vam ne možemo sve ukloniti; definitivno nešto morate sami podnijeti. Ono što smo uradili služi da ukloni korijene svih bolesti i lošeg zdravlja. No i dalje će ostati polje bolesti. Ako vam je otvoreno unutrašnje oko, čak i na nižoj razini, unutar svog tijela mogli biste vidjeti grumene tamne, mutne, patogene energije, što je koncentrirana masa guste, mračne energije. Kad bi se oslobodila, ova energija bi se raširila po cijelom tijelu.

Neki od vas će od danas osjećati jezu u cijelom tijelu, kao da imate tešku prehladu, i čak biste mogli imati kostobolju. Većina vas će naći da im nešto nije dobro; to bi mogla biti bol u nozi, ili vrtoglavica. Ili vam može izgledati da se vratila bolest za koju ste mislili da je izliječena energetskom praksom ili iscjeljenjem. Jer to vam nije istinski riješilo problem. Samo je odložilo bolest, i ona je ostala postojati na svom prvobitnom mjestu, spremna da se kasnije vrati. Zato je mi moramo istjerati na

površinu i istisnuti je iz vas, ukloniti cijelu tu stvar u njenom korijenu. Ovo vas može navesti da pomislite da se bolest vratila, ali ono što se događa je da se uklanja karma u njenom korijenu. Zato ćete imati reakcije. One mogu biti u bilo kojem dijelu tijela, u bilo kojem obliku. Ali to je normalno. Koliko god se loše osjećali, ja vas ohrabrujem da se zaista potrudite nastaviti dolaziti na satove. Kad stignete na sat, simptomi će nestati, i nećete biti u riziku. Teško je naići na istinsko duhovno učenje, i zato ne dopustite da na vas utječe nešto što fizički podnosite. Što se gore osjećate, točka preokreta je bliža, i cijelo tijelo bit će vam, i *mora biti*, potpuno očišćeno. Korijeni bilo kojeg oboljenja koje ste imali su izvađeni, a sve što ostaje je nešto mračne energije koja sama izlazi van i pravi vam malo jada ili neprilika, jer ne možete proći sasvim bez posljedica.

Možda živite boreći se i pokušavajući sebi izgraditi ime, ili osigurati dobar život, a vaše tijelo možda plaća cijenu jer se rijetko hranite i spavate kako treba; u drugoj dimenziji čak su vam i kosti možda pocrnile. Kad se tijelo brzinski pročišćava, kako mi to radimo, to ne može proći bez reakcija. Zato treba očekivati reakcije. Nekima od vas bi se moglo dogoditi da povraćate, ili da vam se prazne crijeva. Učenici odasvuda su mi pisali u svojim esejima o tome kako su morali tražiti toalet svuda na putu kući s našeg sata. Ovo se događa jer vam se unutrašnji organi moraju pročistiti. Nekolicina vas bi mogla zaspati tijekom sata, i probuditi se tek na završetku. Ovo se događa jer ste u glavi imali nešto što ne valja, pa se to moralo regulirati. Da ništa ne biste osjetili, bilo je potrebno anestetizirati vas. U nekim slučajevima osjetilo sluha nije narušeno, tako da ni riječ niste propustili, iako ste čvrsto spavali. Poslije toga ćete se osjećati svježije, i možda vam san neće biti potreban nekoliko dana. Ovdje možda dolazite sa svakojakim bolestima. No koje god bile, one se moraju razriješiti, jer vam se cijelo tijelo mora pročistiti.

Ako iskreno želite vježbati Falun Dafa, od danas ćete doživljavati fizičke reakcije dok iza sebe budete ostavljali vezanosti. Neki ljudi ih ne mogu ostaviti, čak i ako su drugima rekli da su to već učinili, a u tom slučaju teško je pročistiti im tijelo. Također bi moglo biti ljudi koji tek na kraju sata shvate stvari i onda nadiđu svoje vezanosti, pa im se tijelo tada pročisti. Drugi su već osjetili da im je tijelo olakšano, dok će se ovoj grupi tek tada početi uklanjati bolesti, njima neće biti dobro. Na svakom seminaru ima onih koji ne napreduju tako brzo i koji zaostaju. Sve što doživite je normalno. Svuda gdje sam predavao, uvijek je bilo nekih koji su se toliko

bolesno osjećali da su ostajali na svojim sjedištima, zgrčeni, ne želeći otići. Oni se nadaju da ću kad siđem s pozornice prići i iscijeliti ih. No ja to neću učiniti. Ako ne možete preći ovu malenu prepreku, brinem se što će biti s vašom praksom kad se kasnije budete susreli s ozbiljnim poteškoćama. To malo neugodnosti zbilja ne bi trebalo biti ništa naročito, i sigurno ih možete prebroditi. Zato vas molim da mi više ne dolazite radi iscjeljenja. Mi to ne radimo, i ja bih najviše volio da ne čujem riječ „bolest“.

Teško je izbaviti ljude s ovog svijeta. Na svakom satu uvijek ima 5 - 10% onih koji zaostaju za ostalima. Ne može svatko dostići prosvjetljenje. Ostaje za vidjeti mogu li oni koji se drže prakse ostati posvećeni duhovnom razvitku, i mogu li uspjeti u njemu. Ne može svatko postati božanstvo. Jednake koristi ćete imati od čitanja ove knjige, kao da ste prisustvovali predavanju, i ništa vam neće nedostajati dok god ste iskreni u vježbanju Dafa.

PREDAVANJE 3

Sve one koji uče smatram svojim učenicima

Iako mnogi to ne shvaćaju, sve koji uče ovu praksu ja smatram svojim učenicima i vodim ih, a to važi i za one koji samostalno uče, a iskreni su povodom prakse. Ako bih drugačije postupao, to bi zapravo bilo neodgovorno i rizično, budući da su ovo učenja koja vode ljude na veće duhovne visine. Mi vam dajemo toliko toga i razotkrivamo vam tolike stvari koje prosječna osoba ne može znati. Ja vas učim Put, i bit će vam dano puno toga. Ja vam čistim tijela i rješavam mnoge druge stvari. Zato bi zbilja bio problem kad vas ne bih tretirao kao svoje učenike; to bi bilo kao da razotkrivam tolike tajne ne-praktikantima, što je zabranjeno. No danas su se vremena promijenila i više nam nisu potrebni obredi koji uključuju padanje ničice i klanjanje. Mi ne izvodimo te obrede. Kod nas to nema nikakve svrhe i izgledalo bi previše religiozno. Pored toga, ako biste se poslije toga vratili svojim starim, zemaljskim načinima, boreći se za stvari poput statusa i bogatstva, to ne bi imalo smisla. Ta ceremonija ne bi imala nikakvu svrhu. Čak biste mogli dalje grijesiti i narušiti ugled Falun Dafa čineći pogrešne stvari, dok istovremeno tvrdite da imate veze sa mnom.

U pravoj duhovnoj praksi sve ovisi od toga koliko ste odlučni raditi na sebi. Ako ste u stanju vježbati, i to činite sigurnim koracima, posvećeni, ja ću vas smatrati svojim učenicima; drugačije ne bi bilo u redu. Neki ljudi ne vide sebe kao praktikante i ne nastavljaju praksu – za neke to nije moguće. No za mnoge od vas jeste, i ja ću vas smatrati svojim učenicima i voditi kroz praksu.

Što je onda s onima koji svakodnevno samo rade naše vježbe – smatraju li se oni učenicima Falun Dafa? Ne nužno, jer ako se netko ne trudi razvijati svoj karakter onako kako ga ja učim, ako to ne radi ozbiljno, onda to nije istinsko vježbanje. Ako

samo vježbate vježbe, a ne radite na svom karakteru, onda neće biti moćne energije da ojača sve stvari, i to se neće smatrati duhovnom praksom. U tom slučaju te ne možemo smatrati učenikom Falun Dafa. A ako nastaviš na ovaj način, radeći vježbe ali ne popravljajući svoj karakter u skladu s učenjem Falun Dafa, i držiš se starih načina u interakciji s ljudima, onda mogu naići dodatne nevolje. Još gore, čak bi mogao tvrditi da ti je Falun Dafa donio te nevolje. To se zbilja može dogoditi. Pravi si praktikant samo ako istinski radiš na svom karakteru, kako mi to učimo. Sad kad sam ovo ovako opisao, nadam se da više nećete dolaziti i tražiti ceremoniju inicijacije. Dok god istinski vježbate, ja ću vas smatrati svojim učenicima. Koliko god učenika imao, budite uvjereni da ću brinuti o vama, jer ja imam brojna duhovna tijela koja mogu pomoći.

Budističke energetske prakse i budistička religija

Treba jasno naznačiti da budističke energetske prakse nisu isto što i budistička religija, kao što ni taoističke energetske prakse nisu isto što i taoistička religija. Neki od naših praktikanata često miješaju to dvoje. Neki budistički monasi, ili čak laički budisti, smatraju da dobro poznaju budizam, pa ga čak promoviraju u krugovima naših učenika. No ja vam savjetujem da to ne činite, jer se radi o drugačijim disciplinama, koje trebaju ostati razdvojene. Ono čemu ja sada učim predstavlja duhovni dio naše discipline, pa tu nema religijskih obreda, kakvih bi moglo biti u formalnim religijama. Samo oni pripadnici Falun Dafa koji su već zamonašeni, trebaju se angažirati u vjerskim obredima. Znači da našu praksu ne treba poistovjećivati s budizmom iz poznih dana.

Učenja budizma su samo maleni dio većeg Puta univerzuma. Postoje i mnoga druga jezgrovita učenja, a na svakoj ravni postojanja postoje drugačije istine i uvidi. Buda je naznačio da postoji 84.000 puteva do prosvjetljenja, dok se unutar budizma može pronaći samo nekoliko, kao što su *tjantai*, *huajan*, *zen*, *čista zemlja* i *tantrizam*. Ovo se ne može nazvati čak ni malim dijelom svega. Znači da budistička učenja ne obuhvaćaju cjelokupan Put, već su samo malen dio njega. Naš Falun Dafa je jedan od 84.000 spomenutih puteva, ali nikad, od najranijih dana budizma do ovih poznih vremena, nije bio povezan s budističkom religijom, niti ima išta s današnjim

religijama.

Ono što je poznato kao budizam, začeo je Buda prije 2.500 godina, u drevnoj Indiji. Pošto je dostigao prosvjetljenje i moći su mu oslobođene, on se sjetio što je ranije vježbao i to je iznio u javnost radi spašavanja ljudi. Iako postoje tisuće budističkih *sutri*, njegova praksa se može sažeti u samo tri riječi: zapovijedi, koncentracija, mudrost. U budizmu, zapovijedi služe da se stane na put svim željama koje ljudi normalno imaju; one sadrže zabrane za monahe, koje ih odvajaju od svega svjetovnog s ciljem da raskinu sa svojim sebičnim žudnjama, između ostalog. Tako um učenika postaje prazan, i omogućuje se stanje duboke meditacije. Na taj način zapovijedi i koncentracija idu ruku pod ruku. Do srži prakse se stiže kad se tijekom meditacije utone u duboku koncentraciju; napredak počiva na koncentraciji. U njihovoj praksi, *tu* se odvija pravi duhovni rad. Oni ne uče ništa što iziskuje fizičke pokrete ili tehnike, ili što transformira urođeno tijelo osobe, već vježbaju samo radi one vrste više energije koja je vezana za duhovno dostignuće. Znači da oni rade isključivo na karakteru, a ne i na tijelu, i ne bave se transformacijom energije koja će koristiti njihovom fizičkom tijelu. Kroz meditaciju, praktikant budizma može povećati svoju moć koncentracije, i u tom procesu kroz muke odrađivati svoju karmu. Termin mudrost se odnosi na postati prosvjetljen, steći višu inteligenciju i duhovni uvid. S prosvjetljenjem, vjerniku će biti otkriveni principi univerzuma, i on će u potpunosti sagledati njegove brojne dimenzije. Također će nastati čudotvorne moći. Ovaj proces dolaska do veće mudrosti, ili postanka prosvjetljenim, također se naziva oslobađanjem moći.

U doba kad je Buda zasnovao svoju disciplinu, u Indiji je bilo aktivno osam religija. Jedna od njih, pod nazivom brahmanizam, bila je dobro ukorijenjena. Cijelog svog života, Buda se borio protiv drugih religija i njihovih doktrina. *Darma* koju je on predavao je bila istinsko utjelovljenje Puta, pa je tijekom njegovog života postala još jača i prosperitetnija. S druge strane, ostale religije su neprekidno opadale, slabile, pa je čak i brahmanizam, usprkos tome što je imao oslonac u Indiji, bio na ivici nestanka. Nakon Šakjamunijeve nirvane, međutim, ostale religije su vratile popularnost, a posebno brahmanizam. I što se onda točno dogodilo s budizmom? Neki svećenici su doživjeli oslobađanje svojih moći do različitih stupnjeva, ali nijedan od njih nije bio naročito napredan. Mnogi svećenici nikad nisu dostigli status *tatagate*, koji je Buda imao.

Na svakoj ravni postojanja Put se različito manifestira, a više ravni su bliže njegovom pravom obliku, dok su niže dalje. Kad su ovi svećenici dostigli prosvjetljenje i kad su im moći oslobođene, na nižim dostignutim stadijima oni su riječi Bude tumačili na osnovu vlastite ograničene vizije univerzuma. Tako je postojao širok raspon razumijevanja Budinog učenja. Neki svećenici su propovijedali ljudima vlastita tumačenja, pripisujući ih Budi, umjesto da prenesu što je on originalno rekao. Na ovaj način su njegova učenja promijenjena do neprepoznatljivosti, i postala su nešto sve u svemu drugačije od onog što je Buda svojevremeno predavao. Ovo je na kraju dovelo do toga da njegovo učenje nestane iz Indije. Povijest nam je ostavila ozbiljnu pouku, i ovo objašnjava zašto je budizam kasnije nestao iz Indije. Prije toga je prošao više reformi, da bi se na kraju pomiješao s doktrinama brahmanizma, postajući novi religijski pokret u Indiji, pod nazivom hinduizam. U njemu se više ne vjeruje u Budu, čak ni u nekog drugog budu; tu se obožavaju drugi entiteti. To je ono što se dogodilo s hinduizmom.

Budizam je prošao kroz nekoliko značajnih reformi. Jedna se dogodila nedugo poslije smrti Bude. To je bilo stvaranje *mahajane*, ili budizma „Velikih kola“, koji je zasnovan na naprednijim učenjima Bude. Njegovi začetnici su smatrali da je Buda javno predavao samo ono što je bilo namijenjeno prosječnom slušatelju, a to je moglo dovesti isključivo do samo-oslobođanja, tj. dostizanja nebeskog ranga *arhata*, budući da nije zastupalo spašavanje svih živih bića. Zato su ovu javno predavanu *darmu* nazivali *hinajanom* ili „Malim kolima“. Ali to jeste bila izvorna praksa iz Budinih dana, i zapravo je forma koju monasi u jugoistočnoj Aziji i dan danas slijede. U Kini se naziva *hinajanom*. Naravno, monasi iz jugoistočne Azije možda to ne misle – to jest da su „mali“ – budući da vjeruju da oni slijede Budina izvorna učenja. I tu su u pravu. U velikoj mjeri, oni su očuvali forme prakse iz njegovih dana.

Mahajana, kao reformirana verzija budizma, preuzela je svoj oblik nakon što se proširila u Kinu, i to predstavlja budizam koji danas postoji tamo. Ali to nije ništa slično budizmu iz Budinih dana. Sve se promijenilo, od monaških odora i toga kako ljudi uče i stječu prosvjetljenje, do načina duhovne prakse. U budizmu je originalno obožavan samo Šakjamuni, kao njegov utemeljitelj, dok sada ima mnoštvo buda i bodisatvi. Ljudi vjeruju u mnoge *tatagata* bude, poput Amitabe, Bude Iscjeljenja, Vairokane, a u tom panteonu također je puno velikih bodisatvi. Sve ovo čini budizam radikalno drugačijim od onog koji je Šakjamuni začeo.

Zajedno s ovim promjenama, dolazi još jedna reformacija, kad bodisatva po imenu Nagarđuna u Indiji razotkriva jednu ezoteričnu praksu, koja će kasnije biti prenesena u Afganistan i konačno pronaći put do provincije Xinijang, iz koje će se proširiti u unutrašnjost Kine. To se dogodilo u doba Tang dinastije, pa je praksa postala poznata kao Ezoterični Tang budizam. Zahvaljujući naslijeđu konfucijanizma, ljudi u Kini imaju drugačije moralne vrijednosti i koncepte od većine drugih naroda. Ezoterični budizam uključuje praksu muškarca i žene u *tantričkoj* zajednici – nešto što u to doba nije bilo društveno prihvatljivo. Zato je u eri Huičanga, u Tang dinastiji, protjeran iz unutrašnjosti Kine. U Japanu još uvijek postoji škola ezoteričnog budizma, poznata kao *šingon*, ali njen utemeljitelj, koji je naučio praksu u Kini, nikad nije prošao kroz obredno pomazanje. Ezoterični budizam smatra da svatko tko nauči njegovu *darmu*, a prethodno nije pomazan, krade njegova učenja, pa neće biti priznat kao legitimni nasljednik. Druga grana, porijeklom iz Indije, dospjela je na Tibet preko Nepala. Naziva se tibetanskim *tantričkim* budizmom i prenosi se do danas. Ovo vam samo treba dati skicu kako je nastao budizam koji mi poznajemo. Usput su nastajale druge budističke discipline, poput *zen* budizma, koji je osnovao Bodidarma, i *huajan* budizma. U svakom slučaju, začetnik je bio pojedinac koji je došao do određenog shvaćanja nečeg što je Buda nekad predavao, pa se sve to smatra reformiranim budizmom. Svaka od desetak ili više postojećih budističkih vjera poprimila je oblik religije, i treba je smatrati budističkom religijom.

Nove religije, nastale u ovom stoljeću, su po svemu lažne, kao i mnoge koje su začete posljednjih nekoliko stoljeća. Božansko biće koje dolazi spašavati ljude mora imati svoje vlastito nebesko carstvo, i to važi za svakog budu koji nudi oslobađanje, od Šakjamunija do ostalih poznatih, poput Amitabe i Vairokane. Samo u ovoj galaksiji Mliječnog puta postoji više od stotinu takvih rajeva, a naš Falun Dafa ima svoj vlastiti raj, poznat kao Falun raj.

Kamo onda odlaze sljedbenici lažnih religija, koje nemaju raj, ako su zbilja spašeni? Ove religije ne mogu spašavati ljude, jer ono što predaju nije Put. Naravno, kad su ove religije svojevremeno začete, njihov začetnik možda nije imao namjeru obavljati vražji posao, podrivajući istinske vjere. Takva osoba možda je dospjela do neke faze prosvjetljenja, moći su joj oslobođene i dobila je uvide u stvarnost, iako nepotpune. Njen duhovni napredak je bio vrlo ograničen i daleko od božanske sposobnosti da spašava ljude. Ona je samo stekla uvid u neke aspekte stvarnosti i

sagledala neke od problema ovog svijeta. Zato su takve osobe savjetovale ljude da budu dobri, i barem u početku nisu bile suprotstavljene etabliranim religijama. Kasnije, međutim, ljudi su polagali vjeru u osobe poput ovih i odavali im počasti, budući da su ih njihova učenja privlačila. Vremenom bi njihova vjera u tu osobu rasla, tako da bi oni na kraju vjerovali u nju, a ne u istinsku religiju. Njena želja za zemaljskim utjecajem bi narasla i dovela do toga da usvoji ovu ili onu duhovnu titulu, s kojom bi na kraju začela svoju vlastitu, novu vjeru. Ja vam mogu reći da se to onda smatra herezom. Iako te vjere neće otvoreno nauditi ljudima, one su i dalje loša stvar, budući da udaljavaju ljude od istinskih vjera. Prave vjere nude spasenje, dok njihove to ne mogu. I vremenom će oni u tajnosti činiti stvari. Mnoge ovakve religije su se u novije vrijeme proširile Kinom, poput tzv. „Guan Jin metode“. Zato na svaki način budite na oprezu. Jedna zemlja u istočnoj Aziji navodno ima preko 2.000 ovakvih praksi, a u jugoistočnoj, kao i zapadnoj Aziji ima svakojakih vjerovanja. U jednoj zemlji postoji nešto što otvoreno nazivaju crnom magijom. Sve ovo su vražja posla u poznim vremenima. Izraz „poznata vremena“ ne odnosi se na okolnosti samo jedne religije, već na opadanje koje se događa u mnogim domenama, od niskih do visokih. Odnosi se na opadanje Puta u istinskim religijama, kao i na činjenicu da je čovječanstvo izgubilo svoj moralni kompas i samo-kontrolu koja s njim dolazi.

Ostati vjeran jednoj praksi

Mi kažemo da treba biti vjeran jednoj praksi. Za koju god se disciplinu opredijeliš, u svoju praksu ne trebaš miješati druge stvari i kvariti je na taj način. Na primjer, neki laici pored našeg Falun Dafa upražnjavaju ono čemu uči budizam. No ovo će proizvesti da na kraju ništa ne dobiju; tu je problem s vašim razmišljanjem, kao i pitanje vjernosti jednoj disciplini. Imaš samo jedno tijelo, pa koju od dvije energije će tvoje tijelo razviti? Kroz koju će transformaciju tvoja energija proći? I kamo pokušavaš otići? Disciplina koju vježbaš će te odvesti u njenu vlastitu domenu. Vježbanje budizma Čiste zemlje, na primjer, vodi u Raj beskrajnog blaženstva bude Amitabe, baš kao što ćeš dospjeti u Lapis Lazuli raj ako slijediš školu Bude Iscjeljenja. Ovo o čemu govorimo je princip u svim religijama, koji se spominje kao „samo jedan put“.

U duhovnoj praksi, sve što je uključeno u razvitak više energije odvija se prema specifičnostima same discipline. Tako oni koji miješaju različite prakse, i nisu shvatili kamo su se uputili, na kraju ništa neće dobiti za svoj trud. Baš kao što ne treba miješati energetske prakse i religijske prakse, tako ne treba miješati ni dvije duhovne discipline, dvije različite energetske prakse, ili čak dvije religije. Ne treba kombinirati čak ni različite škole unutar iste religije. Moraš se opredijeliti za jednu. Ako vježbaš praksu Čiste zemlje, onda je Čista zemlja i ništa više; isto važi ako izabereš *tantrički* budizam ili *zen*, na primjer. Oni koji sudjeluju u više praksi će malo dobiti. Čak i discipline unutar budizma trebaju biti ekskluzivne i izbjegavati miješanje drugih doktrina, ili praksi. Te vjere su također sredstvo za razvoj više energije, i jednako se kvalificiraju za duhovnu praksu, pa način kako se kod njih formira energija slijedi način specifičan za njihovu praksu. Način na koji viša energija nastaje u drugim dimenzijama je iznimno zamršen, jezgrovit i tajanstven, i nije nešto s čim se treba igrati unoseći strane stvari u svoju praksu.

Kad neki laički budisti čuju da je ovo praksa Buda-škole, oni pokušavaju odvući naše učenike u hram na preobraćenje. Ako to itko ovdje radi, više *nemojte*. Na taj način ćete prekršiti načela naše prakse, kao i propise u budizmu, ometajući naše učenike i proizvodeći da ništa ne dobiju. Sve ovo su problemi. Duhovna praksa je ozbiljna stvar, i mora se ostati vjeran jednoj praksi. Iako onaj dio naše prakse kojim se bavi opća javnost* nije religija, mi imamo isti cilj kao religije, jer svi stremimo buđenju i duhovnom savršenstvu.

Buda je rekao da će u poznim danima čak i monasima u samostanima biti teško dobiti spasenje, a kamo li laičkim budistima, o kojima viša bića više ne vode računa. Možda si formalno postao učenik nekog učitelja, ali ako se taj ne bavi pravom duhovnom praksom, onda neće biti drugačiji od samog tog učenika; bez rada na umu duhovni napredak nije moguć. Ceremonije preobraćanja su ljudska posla, i nikako ne mogu biti sve što je potrebno da postaneš budist, na primjer, i uživaš zaštitu i brigu Bude. Ne ide to tako. Niti će usrdne molitve i klanjanje pred statuom, toliko da te tijelo zaboli, ili paljenje hrpe svijeća išta promijeniti. Potrebno je istinski i s velikom predanošću raditi na svom srcu i umu. U posljednje vrijeme, univerzum se dramatično promijenio, i čak su mnoga mjesta obožavanja u lošem stanju. Oni s posebnim moćima (uključujući one u samostanima) su sagledali ovo. U ovom trenu, ja sam jedini, bilo gdje, koji otvoreno predaje ono što se legitimno može zvati Putem. Nikad

nitko nije radio ovo što ja radim, a još manje nešto gdje su svi dobrodošli, i to u poznim danima. Prilika poput ove je inače, vrlo, vrlo rijetka. No vaše oslobađanje s ovog svijeta je u vašim rukama, i ovisi od toga imate li ono što je potrebno za duhovnu praksu. Ono što ja predajem pokriva enorman raspon univerzuma.

Moja poanta nije da morate učiti Falun Dafa, već želim saopćiti princip. Naime, u duhovnoj praksi treba ostati vjeran jednoj disciplini. Inače jednostavno neće ići. Prirodno, ako vas naša duhovna praksa ne zanima, mi vas ni na koji način nećemo pokušati primorati; učenje je namijenjeno onima koji su iskreni povodom vježbanja. Znači da se morate posvetiti jednoj praksi i ne smijete miješati ni koncepte iz drugih. Niti trebate ubacivati bilo kakve tehnike vezane za um. Naš Falun Dafa to ne koristi, i to nije nešto čemu ja učim. Ovo zbilja treba istaknuti. U našoj disciplini se u osnovi ne koriste nikakve mentalne tehnike. Ovo je u skladu s budističkim vjerovanjem u „prazninu“ i taoističkom idejom „ništavila“.

Jednom prilikom sam dopustio da mi um bude povezan s umovima četiri, pet prosvijetljenih na vrlo visokim razinama. Njihova dostignuta razina je bila toliko visoka, da bi ne-praktikanti mislili da pretjerujem kad bih to opisao. Oni su htjeli pročitati moje misli. Drugima to nije moguće, s obzirom na to koliko godina vježbam; njihove moći nemaju načina prodrijeti u moj prostor. Nitko me ne može poznavati, niti znati što mislim. U ovom slučaju, ja sam se ipak složio s njihovom željom da mi vide misli, pa sam svoj um na neko vrijeme povezo s njihovim. Ali jednom kad je veza uspostavljena, shvatio sam da to teško podnosim. Jer bez obzira na moju razinu, ja sam dio ovog svijeta smrtnika i djelujem s ciljem – da bih spasio ljude – pa mislim o tome. Dok su njihovi umovi bili toliko mirni, da je to uznemirujuće. Da je tu bilo samo jedno biće s umom tako mirnim, to ne bi bilo toliko strašno, ali tu ih je sjedilo četiri ili pet, mirni kao stajaća voda u jezeru, i ja nisam mogao osjetiti ništa što dolazi od njih. Tih nekoliko dana, zbilja sam se nelagodno osjećao; teško je opisati taj osjećaj. Ta vrsta totalne praznine, odsustvo bilo kakve namjere, je nešto što većina ljudi ne može zamisliti, niti doživjeti.

U naprednoj praksi, um se ni na koji način svjesno ne usmjerava. Kad ste započinjali, vi ste bili u početnoj fazi, pa je bilo potrebno postaviti temelje. Međutim, temelji su vam već postavljeni. Normalno, do vremena kad se dostignu naprednije faze, svi mehanizmi povezani s tijelom će postati potpuno automatizirani, i naša praksa je dobar primjer ovoga: dokle god radite na svom karakteru, vi ćete razvijati

višu energiju, neovisno o vježbanju. Naše vježbe služe samo da ojačaju energetske mehanizme, dok nas meditacija, koja je bez pokreta, dovodi u stanje potpunog odsustva djelovanja. Iako možete vidjeti taoističke prakse kako uče fizičke pokrete, mentalne vježbe i načine mentalnog usmjeravanja energije, ja vam mogu reći da se sve ovo odbacuje čim učenik prođe fazu osnovnog *čija*; dalje se više ne koristi vizualizacija. No nekim od naših praktikanata je teško maknuti se dalje od metoda disanja i mentalnih aktivnosti, koji su im poznati iz prethodnih energetskih praksi. Ja im nudim fakultetsko obrazovanje, da tako kažem, dok se oni raspituju za elementarne stvari poput „vođenja energije“ i „usmjeravanja svijesti“. To je za njih postala norma. Prave energetske vježbe za duhovni razvitak su drugačije od onog kako to oni zamišljaju.

Natprirodne moći i duhovna moć

Mnogi ne vladaju dobro duhovnom terminologijom, i miješaju neke termine. Jedan primjer je kako ljudi miješaju termin „natprirodne moći“ s „duhovnom moći“. Viša energija koja dolazi od rada na karakteru je u skladu sa svojstvima univerzuma, i izdvaja se iz vrline. Ova energija je ključna, jer određuje vašu dostignutu duhovnu razinu, kao i vašu duhovnu moć i božanski status. Normalno je da se tijekom duhovne prakse jave natprirodne moći, i mi ih ukratko nazivamo „moćima“. Viša energija, koju sam spomenuo, koja određuje vašu dostignutu razinu, je ono što se naziva vašom duhovnom moći. Što vam je viša dostignuta razina, energija će biti veća, a moći jače.

Kad se pojave natprirodne, tj. psihičke moći, one su samo nusproizvod na duhovnom putovanju. Njihovo prisustvo ili odsustvo ne govore ništa o vašoj dostignutoj razini, niti o vašoj duhovnoj moći; nekima su one jednostavno više na raspolaganju nego drugima. Niti ove moći treba tretirati kao glavni cilj prakse; to nije nešto što se može ostvariti trudom. One se mogu razviti samo kroz iskrenu duhovnu praksu. No one i dalje ne trebaju biti cilj koji motivira. Ako jesu, onda se trebete zapitati zašto je tako. Želite li ih koristiti među ljudima? Zabranjeno je na taj način ih koristiti, i što ih više želiš, manja je vjerojatnost da će se one pojaviti. Pošto ih želiš, i to će biti vezanost. A vezanosti su upravo ono što duhovna praksa cilja ukloniti.

Puno ljudi je dostiglo velike duhovne visine, a da im nisu došle nikakve moći.

Njihovi učitelji su im zapečatili moći strahujući da se neće moći suzdržati i da će ih zloupotrijebiti; njihovi učitelji su ih spriječili da koriste svoje moći. Ovo je bio slučaj za mnoge pojedince. Vaše misli upravljaju vašim moćima. I zato, kad moći ne bi bile zaključane, u snu biste lako mogli izgubiti kontrolu nad njima, da biste ujutro shvatili da je svuda oko vas pustoš. To se, naravno, ne smije dogoditi. Pošto se naša praksa odvija u sekularnom svijetu, koje god sjajne moći netko imao, generalno mu ih neće biti dopušteno koristiti. Velika većina će biti zaključana. Ali ovo nije čvrsto pravilo. Mnogim pojedincima koji čine postojan duhovni napredak dopušteno je doživjeti neke od svojih moći, budući da imaju dobru samo-kontrolu. To su ljudi koji bi ih odlučno odbili prikazati, ako bi to drugi od njih zatražili. Oni su se sposobni kontrolirati.

Povratna praksa i posuđivanje energije

Ima ljudi koji se nikad nisu bavili energetsom praksom, ili su na satu *taičia* ili *čigonga*, iz zdravstvenih razloga, a ne radi duhovnog razvoja, naučili tek nekoliko tehnika, da bi onda preko noći neočekivano dobili energiju. Želim da zajedno istražimo kako nastaje ova energija. Postoji nekoliko načina.

Jedan način se zove povratna praksa. Događa se kad se netko stariji želi baviti duhovnom praksom, a nije mu ostalo dovoljno vremena da od nule započne svoje putovanje. Nedavno, dok je *čigong* u Kini bio na vrhuncu, bilo je starijih koji su željeli vježbati, kao i svi ostali. Znali su da to može dovesti ne samo do vlastitog unaprjeđenja, već da može koristiti i drugima. Tako su bili motivirani da vježbaju i unaprijede se. No sjetite se da dok je zanimanje za te prakse raslo, učitelji koji su se bavili ovim su služili samo da bi ih popularizirali; nijedan nije nudio prave upute s više razine. Do dan danas ja ostajem jedina osoba koja istinski, javno, prenosi višu praksu. U to doba, ljudi koji su se povratno kultivirali, imali su preko 50. Bili su malo stariji, ali su imali odličnu urođenu osnovu, i ono što su njihova tijela nosila je bilo odlično. Skoro da su bili dovoljno dobri da budu izabrani za učenike ili nasljednike učitelja. Ali ti ljudi su starjeli, i zbilja bi im bilo teško vježbati. Teško bi bilo pronaći sposobnog učitelja koji će ih učiti. Njihova želja da vježbaju, međutim, zasjajila im je iz srca poput zlata, odjekujući širom univerzuma. To znači da je njihova božanska

priroda, da upotrijebimo opće priznati izraz, isijavala iz njih.

Život osobe, gledano s viših domena, nije namijenjen da se bude čovjek. Njen život je proizveden u dimenziji univerzuma, pa je prirodno usklađen s osobinama univerzuma *zhen, shan, ren* i prvobitno je bio dobar i blag. No kako bića stvaraju međusobne odnose, i dok se njihov broj povećava, neki u grupi postanu sebični, loši. Tada više ne mogu ostati u višoj nebeskoj domeni gdje su nastali, i moraju pasti na nižu. Ako ponovo postanu loši, u toj nižoj domeni, oni ponovo moraju pasti, a ovaj proces se ponavlja sve dok konačno ne padnu u ovaj svijet smrtnika. Poslije pada na ovu ravan postojanja, ti životi su trebali biti uništeni. No viša bića su iz samilosti odlučila dati čovjeku posljednju šansu, stavljajući ga u ovo najteže okruženje. I tako je nastala ova dimenzija.

U drugim dimenzijama, ljudi nemaju tijela poput ovog, oni mogu lebdjeti, povećavati se i smanjivati. U ovoj dimenziji, s druge strane, ljudi su opterećeni fizičkim tijelom koje mi sada imamo. S ovakvim tijelom se nećeš dobro osjećati ako je previše toplo ili hladno, i teško ti je kad si umoran ili gladan. Bol je nešto neizbježno. S bolešću dolaze jadi, i ti si podložan ciklusu rađanja, starenja, nemoći i smrti. Sve ovo služi da se kroz muke otplati karma. Dana ti je još jedna šansa da se vratiš, i zato se nalaziš na ovom mjestu opsjene. Kad si pao ovdje, dobio si par očiju kakve sad imaš, koje te sprječavaju da vidiš druge dimenzije, ili da vidiš kakav je materijalni svijet. Oni koji se uspiju vratiti, međutim, će naći da su najgore muke koje su ovdje propatili, baš ono najdragocjenije. Vježbati pouzdavajući se u vjeru, za vrijeme boravka na ovom konfuznom mjestu, je iznimno teško, ali je istovremeno nešto što može osigurati brz povratak na nebo. Međutim, ako umjesto toga ovdje postaneš još gori, duša će ti biti uništena. Znači da smisao ljudskog postojanja, kako to viša bića vide, nije biti čovjek, već obnoviti svoju izvornu čistoću i vratiti se svom nebeskom domu. No obična osoba ovo ne shvaća, jer sve što ona poznaje je ovaj sekularni svijet, i ono što je okupira je kako napredovati i kako živjeti dobrim životom. Ali što joj je bolje, ona će možda biti sve sebičnija i pohlepnija, u kojem slučaju dalje skreće od prirode univerzuma i ide ka uništenju.

Takav je pogled na stvari, s viših domena. Ono što vi vidite kao *napredovanje*, možda je zapravo *nazadovanje*. Sa znanostu koja ide ka novim granicama, ljudi misle da napreduju, dok se stvari jednostavno odvijaju prema kozmičkim obrascima. Čak i među Kinezima, malo je njih koji znaju zašto je lik iz taoizma, poznat kao majstor

Džang Guo, jahao svog magarca unatraške. Odlučio ga je jahati unatraške jer je shvatio da je kretanje naprijed zapravo kretanje nazad. Zato viša bića smatraju jako vrijednom želju osobe da se bavi duhovnom praksom, i bezuvjetno će joj pomoći. Na sličan način, ja ću učiniti sve što mogu da pomognem onima koji danas sjede ovdje, i koji odluče vježbati. No ako si samo kao obična osoba koja dolazi radi iscjeljenja, ili s drugim motivima, ja ne mogu pomoći, to neće ići. Jer u tom slučaju samo želiš biti regularna osoba, a regularni ljudi moraju prolaziti kroz ciklus rađanja, starenja, obolijevanja i smrti. Tako treba biti, i u pozadini ovoga su dublje stvari koje ne treba narušavati. Ranije, duhovna praksa možda nije bila dio tvog života. No sad kad si je odlučio prihvatiti, život pred tobom se mora preurediti, pa mi imamo osnovu da ti rebalansiramo tijelo.

Znači da kad se osoba želi baviti duhovnom praksom, viša bića vide tu namjeru i smatraju je jednostavno dragocjenom. Ali [u novije vrijeme] tim višim bićima nije bilo moguće da podrže ljude tako što će im pronaći učitelja na ovom svijetu, da ih vodi. Osim toga, ti ljudi su imali preko 50 godina, i starjeli su. Viša bića ne mogu doći i direktno učiti ljude, razotkriti se i podučavati ih Putu i vježbama. Bilo bi to isto što i odavanje nebeskih tajni, i za to bi im božanski rang bio umanjen. Ljudska bića su pala u labirint zbog toga što su loše postupala, pa se moraju osloniti na vjeru i prosvjetljavanje dok ovdje vježbaju. Iz ovog razloga, viša bića ih ne mogu učiti. Kad bi se božansko biće ukazalo u svoj svojoj slavi da ih uči Put i vježbe, čak i oni koji su skrivili neoprostive grijeha bi došli učiti, i svatko bi vjerovao. Vjera i prosvjetljavanje u stvari više ne bi bili uključeni. To bi bio problem, jer svi su uslijed vlastitih postupaka pali u ovaj labirint i trebali su biti uništeni – jedino što im je dana šansa da pronađu svoj put nazad. Oni koji mogu će to učiniti, oni koji ne mogu će prolaziti kroz nastavljenu reinkarnaciju, dok na kraju ne budu uništeni.

Duhovno putovanje uvijek mora biti vlastito putovanje. Što onda ta viša bića mogu učiniti da pomognu, kad netko želi vježbati? Ona su smislila pristup. Kao što sam spomenuo, u to doba su energetske prakse bile popularne, što je bio rezultat kozmičkih promjena. U skladu s ovom kozmičkom plimom, viša bića bi takvu osobu na osnovu njenog karaktera opskrbila energijom. Ona bi na njeno tijelo pričvrstila jednu vrstu mekanog crijeva, što bi funkcioniralo po principu slavine za vodu: energija bi krenula svaki put kad on pusti slavinu. On bi otkrio da mu energija dolazi svaki put kad je poželi emitirati, a u suprotnom ne. Ovo je ono što se naziva

„povratnom“ praksom, tj. osoba ide ka duhovnom savršenstvu obratno: od onog što bi normalno bilo viša faza prakse, prema osnovnoj.

Obično će osoba napredovati u praksi od osnovne faze do naprednijih faza, sve dok ne bude imala svoje moći na raspolaganju i dok ne dostigne duhovno savršenstvo. No u slučajevima povratne prakse, osoba je starija i nema dovoljno vremena da slijedi progresiju standarda od osnovnog do naprednog; ako bi počela direktno od napredne faze, tada bi napredak bio brži. Ova pojava je bila proizvod tog vremena. Osoba bi morala imati odličan karakter, i to bi odredilo koliko će joj energije biti dano. No koja je onda bila svrha svega ovoga? Za početak, da se podrži kozmički razvoj koji se tada događao. Također, osoba bi se morala suočavati s teškoćama, dok čini dobra djela [svojim novootkrivenim moćima]. Budući da se nalazi među običnim ljudima, možda će morati biti u interakciji sa svakakvim ljudima. Na primjer, možda netko ne shvaća njegovo iscjeliteljstvo. Iako je uklonio puno loših stvari iz tuđih tijela dok ih je iscjeljivao, izliječio im njihove bolesti, možda to u startu nije očito. Zato bi oni mogli biti nezadovoljni, i možda neće pokazati nimalo zahvalnosti. Možda će ga čak optužiti za prijevaru. Teški scenariji poput ovog bi tako služili da očvrstnu um praktikanta. Znači da je druga svrha davanja energije bila da se omogući praksa i duhovni rast čovjeka. Istovremeno, dok bi činio dobra djela, on bi mogao razviti svoje moći i povećati svoju energiju. Ovo, međutim, ne bi shvatio svatko tko bi to doživio. Ali kao što sam rekao, oni nisu mogli biti podučavani Putu, i teško im je bilo shvatiti što se događa. To je bilo pitanje shvaćanja. Tako se ništa ne bi moglo učiniti za one koji nisu mogli shvatiti što se događa.

Kad bi im došla energija, neki bi jedne noći, u snu, iznenada osjetili nepodnošljivu vrućinu, i morali bi ostati otkriveni. Ustavši narednog jutra, osjetili bi statički elektricitet u svemu što bi dotaknuli. Shvaćajući da sada posjeduju energiju, oni bi je mogli iskoristiti da pomognu nekome tko boluje, na primjer masirajući bolno mjesto rukama, i izgledalo je da to funkcionira. Oni bi znali da će im ta energija na dalje biti na raspolaganju. Zato bi se ponašali kao majstori i započeli iscjeliteljsku praksu, proglašavajući sebe stručnjacima i praveći od toga biznis. U početku, kao dobri ljudi, oni bi odbijali novac i darove koji su im nuđeni za iscjeljenje. No vremenom bi se ispostavilo da je negativan utjecaj ovog svijeta na njih prevelik, i oni bi skončali zagađeni. Uzrok ovome je činjenica da oni koji su se bavili povratnom kultivacijom nisu prošli proces iskrenog rada na vlastitom karakteru, i bilo im je teško

dobro se vladati. Oni bi postupno prešli put od prihvaćanja malih izraza zahvalnosti, do prihvaćanja krupnijih darova, da bi ih u nekom trenutku čak vrijedalo ako bi darovi bivali premali. Na kraju bi možda odbili bilo kakav dar, tražeći novac umjesto toga. Pravili bi problem u slučaju da im se ne ponudi dovoljno novca. Uslijed svih pohvala koje bi dobivali, oni bi postali puni sebe, i više ne bi poštovali prave učitelje. Bilo kakva kritika bi im smetala. Narasle bi njihove vezanosti za zemaljske stvari poput statusa i bogatstva, i oni bi mislili da su bolji od svih drugih, da su posebni. Oni su greškom vjerovali da mogu postati majstori i obogatiti se, kad im je to zapravo bilo dano da im se omogući duhovna praksa. Ali dok su postajali sve prizemniji, želeći novac i slavu, njihov karakter se samo kvario.

Sjetite se da će vaša energija biti jaka samo onoliko koliki je vaš karakter. Nekome kome je potonuo karakter, ne može se dati puno energije, jer ona se daje na osnovu karaktera - ta dva su proporcionalni. Što su jače nečije zemaljske želje, on dublje tone u ovaj svijet, i energija mu opada u skladu s tim. Kad dotakne dno, energija mu više neće biti davana, i on će biti ostavljen bez imalo iste. Posljednjih godina, ovo je bio slučaj s mnogima, a velik broj njih bile su žene preko 50. Tipičan slučaj uključuje zreliju ženu koja se bavi energetsom praksom, ali nikad nije dobila pravo učenje; u najboljem slučaju, na satu je naučila nekoliko vježbi za liječenje. Ali onda iznenada, jednog dana joj dolazi energija. Njen karakter ipak nije postojan, pa ona počinje težiti statusu i bogatstvu, i na kraju završava padom, bez ičeg za uzvrat njenom trudu – čak i bez energije. Mnogi koji su iskusili povratnu kultivaciju pali su na ovaj način, i samo nekolicina je zadržala energiju. Njihov neuspjeh je bio u tome što nisu shvatili da je energija koja im je davana služila za duhovni razvoj, dok su je oni pogrešno smatrali sredstvom da dođu do zemaljskih stvari, da ostvare karijeru uvaženog majstora i uživaju bogatstvo i slavu. Ali u stvarnosti, to im je davano radi duhovne prakse.

Druga pojava uključuje ljude koji su posudili energiju. U ovom slučaju godine nisu faktor, ali da bi joj se to dogodilo, osoba je morala imati posebno plemenit karakter. Tipično, ta osoba će znati da u energetskej praksi postoji nešto duhovno, i nju će to privući. Ali usprkos njenom zanimanju, gdje bi uopće mogla početi potragu za dobrim učiteljem? Pa čak i ugledni učitelji koji *jesu* bili tu prije nešto godina, nudili su samo upute za liječenje i održavanje zdravlja. Nije bilo nikog tko je predavao praksu koja vodi do viših duhovnih domena; nitko to nije činio.

Dok smo na temi posuđivanja energije, nešto želim iznijeti. Ljudska bića imaju ne samo istinsku dušu (svjesni um), već također i sporednu dušu (podsvjesni um). Osoba može imati od jedne do pet sporednih duša. Njihov spol ne mora nužno biti isti kao spol same osobe, jer one mogu biti muške ili ženske, i to se razlikuje od osobe do osobe. A zapravo, ni istinska duša ne mora nužno biti istog spola kao fizičko tijelo. Mi zapažamo da sada ima neobično mnogo muškaraca sa ženskom dušom, kao i žena s muškom dušom. Ovo se slaže s taoističkim vjerovanjem da uslijed kozmičke zamjene *yina* i *yang*a, u ovim vremenima dominiraju sile *yina*.

Sporedna duša obično dolazi s više ravni nego istinska duša, a neke dolaze s iznimnih visina. Sporedne duše nikad ne treba miješati s posjedujućim entitetima. Te duše su kad i ti rođene iz majčine maternice, i one imaju isto ime kao ti jer su fizički dio tebe. Normalno je da istinska duša odlučuje što misliš i radiš. Glavni zadatak sporedne duše je da spriječi istinsku dušu da griješi. No kad istinska duša inzistira na nečemu, sporedna duša nema moć da pomogne. Sporedna duša nije zavedena ovim zemaljskim svijetom, dok istinska duša lako pada na njega.

Neke sporedne duše stižu iz vrlo visokih domena, i moguće je da su na ivici dostizanja božanskog statusa. Sporedna duša se želi baviti duhovnom praksom, ali ona to ne može ako istinska duša ne želi. U doba kad je zanimanje za energetske prakse u Kini bilo na svom vrhuncu, događalo se da se istinska duša osobe jednog dana poželi baviti duhovnom praksom. Ta misao je bila jednostavna i čista, naravno, nezagađena žudnjama za zemaljskim stvarima. Sporedna duša bi bila oduševljena, jer ona se odavno željela baviti duhovnom praksom ali nije mogla doći do riječi, a sada to želi i sama osoba. No gdje će ta osoba pronaći nekog tko će je istinski voditi? Sporedna duša je vrlo snalažljiva i napušta tijelo u potrazi za višim bićima koja je poznavala u svom ranijem životu; pošto možda dolazi s vrlo visokih domena, ona može napustiti tijelo. Došavši u posjetu višim bićima, ona bi iskazala svoju želju da vježba i zamolila bi da joj posude energiju. Bića poput ovih bi vidjela da je ta osoba vrlo dobra, i prirodno im je bilo drago pomoći, budući da je to u svrhu duhovne prakse. Na taj način bi sporedna duša posudila energiju. Često bi ta energija bila raspršena vrsta energije, i toj osobi bi se isporučila putem provodnika nalik na cjevovod. U nekim slučajevima ono što se posuđivalo je dolazilo u gotovom obliku, i uz to bi tipično stigle i natprirodne moći.

S obzirom na ovo, osoba bi zajedno s energijom možda dobila moći i doživjela

nešto poput onog što sam ranije objasnio, gdje za vrijeme spavanja noću osjeti nepodnošljivu vrućinu, a sljedeće jutro se budi s energijom. Ona bi osjećala statički elektricitet što god bi dotaknula i otkrila bi da može iscjeljivati ljude. Znala bi da joj je došla energija, ali ne i odakle. Imala bi osjećaj da je došla odnekud iz univerzuma, ali ne bi točno znala kako. Njena sporedna duša joj ne bi rekla, budući da je ona ta koja se bavi praksom, a ne istinska duša. Sve što bi osoba znala je da joj je došla energija.

U određivanju tko će posuditi energiju, starost obično nije bio faktor. Oni koji su posljednjih godina posudili energiju bili su obično mlađi ljudi u dvadesetim, tridesetim i četrdesetim, kao i stariji. Ali mlađim ljudima se teško savladati. Pod normalnim okolnostima su možda bili dobri ljudi, i dok nisu postali posebni, malo su marili za zemaljske stvari. No kad bi osjetili okus uspjeha, oni bi lako postali plijen stvarima poput statusa i bogatstva i razvili bi životne ambicije, želeći uskočiti u borbu i izboriti se za svoj dio kolača. Sasvim je moguće da bi svoje moći i novostvorene sposobnosti smatrale sredstvom da postignu sebične, ovozemaljske ciljeve. Ali to je problem. Te moći ne treba koristiti na taj način, jer će to koštati energije. I tako bi ti pojedinci skončali lišeni bilo kakve energije. Još više njih iz ove grupe je palo; koliko znam, nijedan nije preostao.

U oba opisana scenarija, uključene osobe su u startu imale odličan karakter. Njihova energija nije bila rezultat njihove prakse, već su je omogućila viša bića. Zato je prirodno energija bila dobra.

Kaćenje entiteta

Mnogi od vas možda su u raznim religijskim tradicijama čuli kako se životinjski duhovi - na primjer lisice, lasice, ježa ili zmije - kaće na ljudsko tijelo, i pitali se što je to. Ljudi tvrde da energetske prakse mogu razviti psihičke moći, ali to ne ide tako; ono što ljudi smatraju psihičkim moćima su zapravo urođene sposobnosti ljudskih bića. Samo se radi o tome da dok svijet ide naprijed, ljudi se sve više fiksiraju na opipljive stvari ove fizičke dimenzije i sve više su ovisni o suvremenoj tehnologiji. Ovo je dovelo do stalnog slabljenja urođenih sposobnosti, do točke gdje smo sada, kad sasvim nestaju.

Da bi stekao psihičke moći, najprije moraš obnoviti svoje originalno stanje čistoće kroz discipliniranu duhovnu praksu. Životinje, s druge strane, nemaju tako komplicirano razmišljanje kao ljudi. Zato kroz njih protječu osobine univerzuma, i na raspolaganju su im njihove urođene moći. Neki ljudi tvrde da zmije ili druge životinje znaju kako sakupljati energiju. No to nije slučaj; i one počinju bez ikakvog znanja o tome. Samo što su im na raspolaganju njihove urođene moći. Ipak, životinje mogu steći energiju, ili čak psihičke moći, onda kad su uvjeti pravi, kad je okruženje pravo, i kad ima dovoljno vremena.

Na ovaj način životinja može doći do nekih sposobnosti, koje smo spominjali kao psihičku energiju, ili posebne moći. Običnim ljudima ovakve životinje mogu izgledati strašno, kao nešto što lako dominira ljudima. No ja bih rekao da one nisu ništa slično. One su ništa u odnosu na pravog praktikanta. Čak i ako su vježbale tisuću godina, dovoljan vam je mali prst da ih zgromite. I dok mi vjerujemo da životinje mogu imati neke urođene moći i mogu steći sposobnosti, u ovom univerzumu i dalje postoji zakon da životinje *ne smiju* vježbati, a kamo li uspjeti u tome. Zbog toga u drevnim knjigama možete čitati o malim i velikim nepogodama koje svakih nekoliko stoljeća potamane životinje. Ako u nekom trenutku životinja uspije razviti energiju, ona bi mogla biti eliminirana gromom ili slično. Njima je zabranjeno vježbati jer nemaju ljudsku prirodu i ne mogu vježbati kao ljudi. Njima nedostaju osobine koje ljudska bića imaju, i kad bi vježbale i uspjele u tome, sigurno bi postale demoni. Zato im to nije dopušteno, a kad bi to činile, stigao bi ih božanski gnjev. One se boje toga. Kao što sam naznačio, međutim, svijet se užasno iskvario, pa ima ljudi koji čine svakakva zla. Mislim da bi se trebali složiti da je čovječanstvo u opasnosti.

Međutim, njihalo se uvijek vraća natrag. Mi smo otkrili da svaki put kad je u pretpovijesti ljudsko društvo ciklično uništavano, to se događalo u trenu kad su ljudske moralne vrijednosti bile strašno izopačene. Dimenzija u kojoj sada postojimo je u neposrednoj opasnosti, kao i mnoge druge; isto važi i za ostale dimenzije na ovoj ravni. Životinje žele što prije pobjeći i popeti se na više ravni jer misle da će tako biti sigurne. No nije tako jednostavno, jer za duhovni napredak neophodno je imati ljudsko tijelo. Ovo je jedan razlog zašto su neki duhovni praktikanti postali plijen entitetima.

Neki ljudi se možda pitaju zašto ovo ne spriječe viša bića ili moćni majstori. Jer po tome kako ovaj univerzum funkcionira, nitko te neće spriječiti ako si odlučio

nešto učiniti. Ovdje vas jednostavno učimo kako vježbati na ispravan način i objašnjavamo vam učenje u dubini, dok vama prepuštamo da iz toga nešto izvučete. Sami odlučite želite li učiti praksu. Kao što je rečeno: „učitelj podučava zanatu, ali umijeće šegrta ovisi o njegovom trudu“. Nitko te neće tjerati da vježbaš, jer to je uvijek tvoja osobna odluka. To znači da te nitko neće pokušati razuvjeriti jednom kad odlučiš krenuti u nekom pravcu, ili pokušаш promijeniti ono što želiš, ili se nadaš dobiti. Drugi te samo mogu probati ohrabriti da učiniš ono što je najbolje.

Kad se neki ljudi bave energetskom praksom, svu korist zapravo pokupe prikačeni entiteti. Koliko je onda ovo uobičajeno na nacionalnoj skali, i kako su ti entiteti uopće dospjeli na ljude? Toliko je često da je broj alarmantan. Kad bih vam dao brojke, mnoge ljude bi strah otjerao iz tih praksi. Ovo onda nameće pitanje kako je taj problem uopće nastao – nešto tako ozbiljno kao što su entiteti duhova ometa svijet. Ispada da je to nešto što su ljudi sami sebi donijeli. Zla bića sada vrebaju odasvuda, jer ljudi su izopačeni. Ta bića na tijelima lažnih učitelja su jasan primjer, i ti učitelji zapravo to šire kad predaju praksu. Nikad u povijesti nije dopušteno da se životinjski duhovi kače na ljudska tijela. Svaki koji bi to pokušao bio bi ubijen. No u današnjem svijetu, ljudi im se mole, traže ih i čak obožavaju. Sad, dok možda mislite da vi nikad svjesno niste tako nešto činili, možda jeste htjeli dobiti nadosjetilne moći. Božanstva koja nadziru autentične duhovne tradicije vam nikad ne bi dala takve moći, jer vaša žudnja je zemaljska vezanost koju treba odbaciti. Dat će vam ih samo životinje i demoni iz drugih domena. Ti entiteti će vam doći onda kad pokušavate dobiti posebne moći, jer to je jednako kao pozvati ih.

Bili biste iznenađeni kad biste znali koliko ljudi započinje praksu iz pogrešnih razloga. U duhovnoj praksi, osoba se mora truditi da bude vrlo, da čini dobro, i da u svakom trenutku, na svakom mjestu, bude dobra. Usprkos tome što svi ljudi vježbaju u parku ili kod kuće, malo njih razmišlja na ovaj način. U nekim slučajevima, ja čak ne znam što oni rade. Oni će ćaskati sve vrijeme dok vježbaju, i čak se žaliti na stvari poput toga koliko njihova snaha ne vodi računa, ili koliko im je svekrva loša. Neki ljudi pričaju o svemu i svačemu, od problema na poslu do državnih afera, i čak se ljute kad nešto ne odobravaju. No može li se to smatrati vježbanjem? Drugi primjer može biti netko tko vježba stojeću meditaciju toliko dugo da mu noge drhte, ali um mu ne miruje. On će se možda brinuti o tome koliko je danas sve skupo, hoće li njegova firma imati da isplati plaće, što ga navodi na razmišljanje o natprirodnim

moćima i kako bi, u slučaju da ih ima, postao iscjelitelj i obogatio se. Kad vidi kako drugi dobivaju moći, samo će se još više nervirati, i još više će pokušavati dobiti moći poput višeg vida, ili iscjeliteljskih moći. Pomislite samo koliko je ovo daleko od osobina univerzuma—*zhen, shan, ren*. Sasvim je suprotno. Može se reći da je njegova praksa postala loša. No on toga neće biti svjestan. Ako njegov um ode dalje tim putem, misli koje on emitira će samo postati lošije. No to je netko tko nije naučio Put, ili koliko je važno imati vrlinu. Zato on pogrešno misli da će dobiti moći ako se bude trudio vježbati, i da sve što želi može dobiti svojim nastojanjima.

Samo time što misli tog čovjeka nisu dobre, on privlači loše stvari. Duhovi životinja vide kad netko želi vježbanjem steći slavu, bogatstvo ili moć. Oni će biti oduševljeni ovim, jer možda je fizički sastav njegovog tijela dobar i možda to tijelo nosi u sebi sjajne stvari. Oni će vidjeti da su njegove misli grozne, budući da on teži paranormalnim sposobnostima. Ali oni se neće uplašiti čak i ako on ima učitelja. Oni znaju da što više netko želi moći, njegov učitelj će biti sve odlučniji u tome da mu ih ne da; posebno majstor istinske prakse, koji će u tome vidjeti vezanost koju treba slomiti. Jake vezanosti samo će učiniti manje vjerojatnom mogućnost da ta osoba dobije posebne moći. No ako on to ne shvati, on će s tim nastaviti i njegove misli će samo postati gore. Na kraju, budući da za njega nema nade, njegov učitelj neće imati drugog izbora osim da ga napusti. Neki pojedinci koji nemaju učitelja, možda imaju učitelja u prolazu, koji ih pomalo drži na oku. Ovo je uobičajeno, s obzirom na to koliko viših bića postoji u drugim svjetovima. Kad zapazi osobu, on će je jedno vrijeme promatrati. Ali samo poslije jednog ili nekoliko dana praćenja i promatranja osobe, bit će jasno da ona nema što je potrebno, i majstor će otići. Sutradan bi se s nekim drugim majstorom mogao odigrati isti scenarij, samo da bi i taj majstor otkrio da ova osoba ne odgovara, pa će i on otići.

Životinja zna da učitelj toj osobi, bilo da je njegov vlastiti ili u prolazu, neće dati ono što ona želi. Životinje ne mogu vidjeti domene viših bića, pa se ne boje tih bića i koriste jedno od načela univerzuma, naime da nitko nikog ne treba spriječiti da dobije ono što želi. Tako životinja shvaća da nema ništa loše u tome da se osobi da ono što ona želi, pa upravo to i čini. U početku se životinja neće smjeti nakačiti. Umjesto toga, ona osobi za probu daje pomalo energije. I tako jednog dana, neočekivano, osoba zaista dobiva energiju kako se nadala, i čak je može koristiti za iscjeljenje. Ali ovo je samo uvod, da tako kažemo. Životinja će vidjeti da joj dobro

ide i da je osoba prijemčiva, pa se odlučuje popeti na njeno tijelo pod opravdanjem da će joj tako moći dati više energije, direktnije. Vidjet će da ta osoba želi da joj se otvori unutrašnje oko, i rado će joj sve dati. I tako se ona kači na to tijelo.

Toj osobi se otvara unutrašnje oko, baš ono za čim je čeznula, i ona dobiva sposobnost projiciranja energije, pored drugih slabijih moći. Ona je oduševljena svim ovim i misli da je konačno postigla ono zbog čega je vježbala. No istina je da ništa od ovog nije rezultat prakse. Niti joj je unutrašnje oko otvoreno, iako joj se čini da može vidjeti unutar tijela drugih ljudi i otkriti bolest. Radi se o tome da životinja manipulira njenim umom. Životinja zapravo prenosi u mozak te osobe ono što vidi vlastitim očima, što osobu navodi da vjeruje da joj je unutrašnje oko otvoreno. I sigurno je da će pokušati emitirati energiju. No ono što se događa je da kad on pruži ruku da pošalje energiju, životinja pruža šapu iz njegovog tijela; ili možda, u nekim slučajevima, zmija je ta koja se nakačila na osobu, pa pruža račvasti jezik iz svoje male zmijske glave prema mjestu gdje se nalazi bolest ili tumor, da ga poliče. Mnogi slučajevi kačenja bića pripadaju ovoj kategoriji, kad se radi o nečemu što osoba sama natovari na sebe.

I tako, kao rezultat žudnje za zemaljskim stvarima, ta osoba sada ima nadosjetilne moći, može vršiti iscjeljenja i vidjeti svojim unutrašnjim okom, što je čini vrlo zadovoljnom. Životinja će možda shvatiti da ona teži novcu, pa će pomoći u tome. Umom običnog čovjeka nevjerovatno je lako manipulirati. Životinja može uputiti gomile ljudi da dođu posjetiti ovog čovjeka radi energetskog iscjeljenja. Dok on ovdje iscjeljuje, životinja manipulira medijima da mu daju publicitet. Ona može natjerati obične ljude na to. Ako mu oni koji dođu na iscjeljenje ne plate dovoljno, životinja im može zadati glavobolju, ili učiniti što treba da iz njih izvuče više novca. Tako mu stižu i status i novac; ne samo da dobiva puno novca, već također uživa pomalo slave, kao neka vrsta majstora. Ljudi na koje se ovo odnosi obično ne paze na svoj karakter i iznose neobuzdane izjave, kao da je samo bog viši od njih. Čak bi mogao reći da je on Nebeska Kraljica Majka, Car Žada, ili čak Buda. Ovo odražava činjenicu da nikad nije prošao kroz proces ozbiljnog rada na svom karakteru, i da je njegova praksa motivirana žudnjom za psihičkim moćima. I tako on završava sa životinjskim duhom nakačenim na tijelo.

Neki koji ovo slušaju možda misle da to nije ništa naročito, s obzirom na sav prestiž i novac koji na ovaj način dolaze. Nemali broj ljudi misli ovako. No ja vam

mogu reći da životinja ima vlastiti cilj, i da ti neće ni za što dati nešto. Po onom kako univerzum funkcionira, sve dolazi po nekoj cijeni. Tu mora postojati nešto za tu životinju, kako sam naznačio, a to je prilika da dobije ograničenu količinu esencije koju vaše tijelo ima. Ovo se onda može iskoristiti da se razvije ljudsko obličje; oni žele uzeti esenciju ljudskog tijela. Ali tvoje tijelo ima samo ograničenu količinu esencije, a tvoj duhovni napredak počiva na njoj. Ako dopustiš životinji da je uzme, možeš zaboraviti na praksu, jer nećeš imati ono što je neophodno; jednostavno neće biti potrebnog materijala. Napredak jednostavno neće biti moguć. Sad, neki ljudi možda odbacuju ovakvu brigu, jer ih ionako ne zanima duhovna praksa, već isključivo novac. Ali kad budem objasnio neke stvari, mislim da ćete još jednom razmisliti. Evo zašto. Kad ti životinja napusti tijelo, tvoji udovi će osjećati slabost, čak i ako nije dugo boravila na tebi. Budući da ti je uzela previše esencije, ovo će ostati trajno stanje. Što je još gore, ako ti napusti tijelo kasnije, postat ćeš biljka, vezan za krevet ostatak života, dok ti život visi o koncu. Čak i ako si postao bogat i slavan, možeš li uživati u tome? To je užasna perspektiva.

Ovo što sam opisao je ozbiljan problem među ljudima koji se danas bave energetskim praksama, i puno je takvih slučajeva. Ta bića ne samo da se kače na tijelo, već ubiju dušu osobe; ona se ukopaju u *nivan* palaču i ostanu tu. Iako osoba možda izgleda kao čovjek, ona to nije. Ovo jasno odražava stanje današnjeg svijeta. Ima ljudi koji vam neće vjerovati ako zapazite da čine loše i ukažete im na to, jer moralno tkanje čovječanstva se promijenilo. Oni misle da je beskrajna težnja bogatstvu savršeno opravdana, i pregazit će i povrijediti druge, ne prezajući ni pred čim. Ali ti duhovi, koji vam žele uzeti stvari iz tijela, neće vam dati da besplatno uživate takvo bogatstvo – sve ima svoju cijenu. Znači da ove probleme donose sami ljudi; oni proizlaze iz ljudskih misli koje nisu ispravne, nisu vrle.

Pogledajmo kako se ovo odnosi na Falun Dafa. Baveći se našom praksom, vi nećete doživjeti nikakve probleme o kojima smo sada govorili, sve dok možete kontrolirati svoje misli, jer dobro je mnogo jača sila od zla. No ako ne možete održavati svoje misli čistim i ako se umiješaju druge namjere, onda tražite nevolju. Neki ljudi se jednostavno ne mogu osloboditi stvari koje su ranije vježbali. Mi vas učimo da je potrebno posvetiti se jednoj praksi, baš kao što će vam biti rečeno u svakoj legitimnoj disciplini. Ne treba imati tako visoko mišljenje o učiteljima praksi koje su poznate. Ja vam mogu reći da su njihove knjige u nekim slučajevima pune

stvari iste vrste kao što je njihova praksa – to su zmije, lisice i lasice. Ako čitate te knjige, životinje će iskočiti iza riječi. Kao što sam naznačio, brojčano, šarlatani višestruko premašuju prave majstore, a vi ih ne možete razlikovati. Vrlo je važno da ovo shvatite. Moja poanta ovdje nije da vi morate vježbati Falun Dafa. U redu je da vježbate koju god praksu želite. No postoji stara izreka: bolje je tisuću godina biti bez istinskog učenja, nego jedan dan učiti lažno. To je savjet koji definitivno želite poslušati. S istinskom praksom pravog Puta ništa ne treba miješati – čak ni mentalne tehnike. Nekim ljudima *falun* se deformirao. Ako ispitate zašto, oni će reći da nisu vježbali ništa drugo, ali kad rade naše vježbe, oni u svom umu dodaju stvari iz svojih prethodnih praksi. Prirodno je da će to donijeti strane stvari u praksu. Samo ovoliko ću reći na temu kačenja entiteta.

Kozmički jezici

Postoji pojava koja se ponekad spominje kao govor „kozmičkim jezicima“. Događa se kad osoba spontano može govoriti jednom vrstom konfuznog brbljanja, koje čak ni ona sama ne može razumjeti. Netko s telepatskim sposobnostima mogao bi imati opći utisak, ali neće moći razabrati detalje onog što je rečeno. Neki ljudi mogu govoriti više jezika. Takvi misle da je to posebna moć ili dar, i ponose se time. Ali to nije moć ili dar koji praktikant želi imati, i ne označava razinu duhovnog dostignuća. Pa što je to, onda? To je slučaj kad biće iz druge dimenzije preuzme nečiji um. Ipak bi ljudi mogli misliti da je ovo nešto sjajno, biti zadovoljni kad to dožive, biti sretni zbog toga. A što su sretniji, to biće ih čvršće drži u šaci. Mislim da ćete se složiti da jednom praktikantu ne pristaje dopustiti da ga ovakvo nešto kontrolira. Osim toga, ta bića dolaze s jako niskih razina. Pošto se bavimo duhovnom praksom, mi ne želimo prizivati ovakve nevolje.

Čovjek predstavlja najdragocjeniji oblik života i najviše je od svih bića. Zato nikako nije u redu dopustiti da ta bića preuzmu kontrolu. Kako je to žalosno kad se izgubi kontrola nad vlastitim tijelom! Neka od tih bića se kače na ljudsko tijelo, a neka ne, ali ostaju blizu i ipak vas uspijevaju kontrolirati. Ova bića daju sposobnost onima koji žele govoriti njihovim jezikom, i ti ljudi će tada početi pričati besmislice. Ova sposobnost se može prenijeti s osobe na osobu. Možda ga promatrač želi naučiti

pa i on skupi hrabrost, otvori usta i otkrije da može govoriti. Ali u stvarnosti, ono što se događa je da te stvari dolaze u rojevima, i ako netko želi govoriti u jezicima, jedno od njih će se nakačiti na njega i to omogućiti.

Kako je nastala ova pojava? Slično kako sam ranije objasnio, ta bića žele otići na više razine, ali pošto u njihovoj dimenziji nema muka, ona nemaju način da se uzdignu praksom. Tako su smislila pristup da pokušaju činiti dobro za ljude. Međutim, ona nisu znala kako to izvesti, iako *jesu* znala da energija koju emitiraju može blagotvorno djelovati na bolesnika i privremeno mu olakšati bol, čak i ako ga ne može izliječiti; ona su shvatila da ovo mogu postići koristeći ljudska usta za emitiranje svoje energije. O tome se radi. Ljudi to nazivaju božanskim jezikom, ili jezikom buda. No to je bogohuljenje i totalni apsurd.

Znate da božanska bića progovaraju samo kad je to neophodno. Kad bi progovorila u ovoj dimenziji, to bi na svijetu moglo pokrenuti potrese. S takvom grmljavinom, bilo bi strašno. I dok bi neki ljudi mogli tvrditi da su svojim unutrašnjim okom vidjeli da im se obratilo više biće, to zapravo nije ono što se dogodilo. Isto važi za slučajeve gdje ljudi vjeruju da su im se moja duhovna tijela obratila. Ono što se događa je da misli koje oni projiciraju prati stereo zvuk, pa se vama čini kao da su oni govorili. Oni mogu govoriti u svojoj dimenziji, ali ako bi ih ljudi s našeg svijeta direktno čuli, njima bi to zvučalo nerazgovijetno. Ovo je posljedica razlike u vrijeme-prostoru između dvije dimenzije: dva sata u ovoj dimenziji mogla bi trajati godinu dana u velikim dimenzijama gdje se oni nalaze. Vrijeme našeg svijeta je sporije od tamošnjeg.

Postoji izreka da je „dan na nebu jednak tisući godina na Zemlji“. Izreka se odnosi na nezavisne svjetove gdje ne postoji nešto takvo kao vrijeme i prostor, naime na svjetove gdje borave božanstva, poput Raja beskrajnog blagoslova, Falun raja i Lotos raja. Vrijeme u velikim dimenzijama koje sam spomenuo je, naprotiv, brže od ovog našeg. Kad biste imali sposobnost da primite i čujete što je reklo jedno biće tamo - kao kad bi vam bilo otvoreno nebesko uho - mogli biste čuti ta božanstva kako govore. No ne biste mogli razabrati što kažu. Ono što biste čuli bi zvučalo kao ptičji cvrkut, ili gramofonska ploča koja se prebrzo okreće. Ne biste mogli razaznati ni riječ. Naravno, ima ljudi koji mogu čuti glazbu ili govor iz drugih dimenzija. No da bi to bilo moguće, oni moraju imati moć koja služi kao prijenosnik i ispravlja vremensku razliku, i tek tada, kad se prenese do ušiju, oni će to jasno čuti. Tako to ide.

„Kozmički jezici“ sasvim sigurno nisu neka vrsta božanskog govora, nasuprot onom kako se tvrdi.

Kad se sretnu dva božanska bića, dovoljan je osmijeh da prenesu ono što žele. Oni bi mogli koristiti vrstu nečujne telepatije koja u ušima primaoca preuzima oblik stereo zvuka. Jednim osmijehom ona mogu razmijeniti misli. Ponekad koriste druge načine, međutim, umjesto da se oslanjaju na samo jednu metodu. Možda vam je poznato da lame u tibetanskom budizmu visoko cijene *mudre*. Ako ih upitaš, reći će ti da su *mudre* vrhovna joga. Ako se dalje raspitaš, shvatit ćeš da im nije poznato ništa dalje od toga. *Mudre* su pokreti rukama, što je zapravo jezik bogova. U prisustvu brojnije publike, božanstva će koristiti veće *mudre*, koje su iznimne i raznolike; u prisustvu manje grupe će koristiti manje *mudre*, koje su također ugodan prizor za oči i vrlo su raznovrsne. *Mudre* su vrlo sofisticirane i bogate, jer one su jezik, na kraju krajeva. Sve ovo je bila strogo čuvana tajna, ali sam je sada razotkrio. Tibetanske *mudre* predstavljaju samo nekolicinu od mnogih postojećih, one su izdvojene iz svega i sistematizirane za upotrebu u Ezoteričnoj praksi. To je samo jezik usvojen u cilju prakse, i postoji samo nekolicina ograničenih formi u vezi s ovim. Prave *mudre* su zapravo vrlo kompleksne.

Što ja činim za učenike

Kad me ugledaju, neki ljudi me zgrabe za ruku i dugo se rukuju, jednostavno me ne žele pustiti. A drugi, kad ovo vide, žele se rukovati sa mnom na normalan način. Ja znam koje su misli u pozadini oba slučaja. Neki učenici su jednostavno sretni što se mogu rukovati sa svojim učiteljem, ali za druge je to želja da dobiju energiju, i zbog toga mi čvrsto stisnu ruku i ne žele je pustiti. No moram vas podsjetiti da istinska praksa počiva na vama. Mi nismo tu da vas liječimo ili vam popravljamo zdravlje, i zato vam nećemo davati energije, ili vas iscjeljivati. Mi se ne bavimo tim stvarima. Svaku bolest koju imate ja ću osobno ovdje eliminirati, dok će se moja duhovna tijela pobrinuti za one koji uče praksu na vježbalištima, ili sami uče knjigu. Smiješno je, zar ne, misliti da ljudi mogu dobiti višu energiju samo dodirujući moju ruku?

Viša energija dolazi isključivo od rada na karakteru. Neće rasti ako iskreno ne

radite na sebi, jer kvaliteta vašeg karaktera je ograničavajući faktor. Bića u višim domenama mogu vidjeti da se viša energija razvija kad uklonite svoje vezanosti i njihovu materiju, i da vam se iznad glave materijalizira ravnalo za mjerenje. To ravnalo postoji na isti način kao vaš stup energije, i njegova visina će odrediti kolika vam je energija. Ono označava koliko nje ste kultivirali i odražava kvalitetu vašeg karaktera. To nije nešto što vam itko može pojačati. Čak i kad bi se dodao maleni djelić, on se ne bi održao već bi spao. Ja vas u jednom trenu mogu dovesti do stadija prakse poznatog kao „tri cvijeta skupljena na kruni“, ali ta energija će spasti čim odete odavde. Ona ne bi bila vaša jer je niste kultivirali, pa se ne bi zadržala. Nitko vam ne bi mogao dodati energiju, jer vaš karakter nije dospio do tog stadija. To mora biti plod vaših vlastitih duhovnih napora, vašeg vlastitog oplemenjivanja uma. Duhovni napredak je moguć samo ako postojano radite na višoj energiji, neprekidno se popravljate i usklađujete se s osobinama univerzuma. Zbog toga nisam voljan davati autograme onima koji ih traže. U suprotnom bi se oni hvalili pričajući drugima o tome, i nadali bi se da će ih energija autograma čuvati. Ali nije li to ponovo vezanost? U duhovnoj praksi morate obaviti svoje, pa nema svrhe nadati se energijama koje će vas štititi. Netko tko je dosta napredovao u praksi se uopće neće zanimati za takve stvari. Te stvari ne znače puno i imaju značaja samo za ljude koji se energetskim praksama bave radi zdravlja.

Na dubokoj, subatomske razini, viši oblik energije koju razvijate kroz duhovnu praksu je sačinjen od čestica u vašem liku. Jednom kad vaša praksa ode izvan ljudske domene, razvijat ćete božansko tijelo. Vaša energija će tada imati lik božanskog bića, a to biće će sjediti na cvijetu lotosa i bit će iznimno lijepo. Svaka sićušna čestica će biti takva. Energija koju imaju životinje, s druge strane, je uvijek u liku malih lisica ili zmija, a takve su čak i njene sićušne čestice na dubokoj, subatomske razini. Druga stvar je što neki ljudi piju čaj koji navodno u sebi nosi „psihičke energije“, ne razmišljajući kakva je to vrsta energije. Većina običnih ljudi su sretni kad odlože, ili potisnu svoje zdravstvene probleme, samo ako mogu dobiti privremeno olakšanje. To se da očekivati. Ali koliko god štetu oni nanose, to i dalje nije naša stvar. Ja vam ove stvari razotkrivam samo zato što ste praktikanti. Više se ne trebate zanimati za psihičke energije, ili težiti takvim stvarima. Ne želite sudjelovati u tome. Neki učitelji energetskih praksi tvrde da mogu prenijeti psihičke energije na ljude širom zemlje. No ja ne znam kakvu dobit možete očekivati iz toga. Mogu vam

reći da vam to neće puno značiti, pa čak i ako u tome ima nečeg pozitivnog, to služi samo za zdravlje. Kao ljudi koji se bave duhovnom praksom, u razvoju energije mi se moramo osloniti na vlastite napore; bilo kakva spiritualna energija koja vam se navodno pošalje neće ništa učiniti za vaš duhovni razvoj. To samo pomaže zdravlju regularnih ljudi. Jako je važno razmišljati na ispravan način. Nitko umjesto vas ne može raditi duhovnu praksu. Napredak može doći samo od vaših vlastitih, iskrenih napora.

Vjerojatno biste htjeli znati što vam ja onda dajem. Mnogi među nama ovdje nikad ranije nisu vježbali i, kako možete pretpostaviti, imaju razne boljke. Također ima puno onih koji su se ranije bavili energetskim praksama, čak godinama, ali koji i dalje oklijevaju na osnovnom stadiju *či* energije, i nemaju nimalo više energije. Naravno da bi među vama moglo biti i nekih koji rade iscjeljenja, a ne shvaćaju što to uključuje. Dok sam govorio o problemu kačenja entiteta, ja sam skinuo sve te stvari s vaših tijela, bez obzira gdje su se nalazile, unutar ili vani. Više ih nema u tijelima onih koji su iskreni u vezi vježbanja Dafa. Na sličan način ću pročistiti tijelo svakom tko postane iskren u ovome, a samostalno uči. Vaše kućno okruženje treba očistiti, također. Trebate ukloniti sve oltare duhovima, koji su možda zapravo lisice i lasice; ti duhovi sada su očišćeni i više ih nema. Budući da imate želju za vježbanjem, mi možemo učiniti sve što sam opisao i maksimalno vam olakšati stvari. No ovo važi samo za one koji su iskreni u vezi ovoga. Naravno, neke ljude zapravo ne zanima duhovna praksa, oni čak i sad još uvijek ne shvaćaju o čemu se radi. Zato ne možemo voditi računa o njima. Samo o onima koji su iskreni u vezi prakse možemo voditi računa.

Također ima ljudi kojima je u nekom trenutku rečeno, ili su to sami osjetili, da su im se entiteti prikačili na tijelo. Ja sam ovo uklonio, ali oni se i dalje brinu da je problem ostao, da je to i dalje tu. No ovo se smatra za vezanost, i naziva se *sumnjom*. Ako ovako nastave, oni bi ponovo mogli prizvati ta bića. Zato trebaju prestati sumnjati, i znati da sam tijekom mojih predavanja očistio te stvari iz njih. Sve te stvari su uklonjene.

Rane faze taoističke prakse zahtijevaju da se postave određeni temelji koji, između ostalog, uključuju formiranje kozmičke orbite i energetskog centra. Mi vam ovdje postavljamo *falun*, energetske mehanizme i širok spektar stvari potrebnih za duhovni razvitak – tisuće i tisuće njih. Sve to vam se mora dati, i to se sadi kao sjeme.

Jednom kad se vaše bolesti očiste, za vas će biti učinjeno sve što treba učiniti, i sve što vam se treba dati bit će vam dano u cijelosti. Samo tada će vam biti moguć istinski duhovni napredak u našoj praksi. Ako bismo učinili išta manje od toga, ova praksa bi služila samo zdravlju. Zapravo, svakom tko nije ozbiljan u vezi karaktera bolje bi bilo raditi regularne fizičke vježbe.

Mi preuzimamo odgovornost za istinske praktikante. Sve opisano će biti učinjeno za vas ako ste iskreni u vezi duhovnog razvoja, čak i u slučaju da samostalno vježbate. Kao što sam rekao, mi vas sve moramo smatrati učenicima i ozbiljno vas voditi. Pored ovog, neophodno je temeljito učiti Put viših domena i znati kako ga vježbati. Ja ću vas na samom startu naučiti kompletnom setu naših vježbi, svih pet, i vi ćete ih sve savladati. Na kraju ćete možda dospjeti do duhovnih visina kakve niste mogli ni zamisliti, i čak će biti moguć božanski rang. Dok god nastavljate učiti, nalazit ćete da učenje stalno nudi upute potrebne u različitim fazama, jer u onom što predajem postoje mnoge dimenzije.

Sad kad vježbate, tijek života će vam biti promijenjen. Moja duhovna tijela će preurediti stvari za vas. Objasnit ću vam. Ima nekih ljudi kojima preostaje ograničeno vrijeme života, iako oni to ne shvaćaju; za šest mjeseci ili godinu dana može ih shrvati ozbiljna bolest, i to bi moglo potrajati godinama; ili ih može udariti moždani udar ili se dogoditi nešto drugo, što će ih ostaviti nepokretnim. Ali s takvim životom pred sobom, praksa ne bi bila moguća. Zato vam mi moramo očistiti sve te stvari i osigurati da se one ne dogode. No postoji nešto: ovo se može učiniti samo za one koji su iskreni u vezi svoje prakse. Kad bih slobodno činio takve stvari za regularne, zemaljske ljude, to bi bilo pogrešno. Za životne teškoće kojima su ljudi podvrgnuti postoje razlozi, i one se ne mogu naglo ukloniti.

One koji se bave duhovnom praksom, mi smatramo najdragocjenijim među ljudima, pa se njima može promijeniti život - ali isključivo njima. Evo kako to funkcionira. Ako učitelj ima veliku duhovnu moć, tj. ako je snaga njegove energije velika, onda vam on može rastvoriti karmu. Učitelj čija energija ima veliku snagu, može rastvoriti velik dio, dok onaj čija to nema, može rastvoriti samo manji dio. Opisat ću vam to, recimo da sakupimo na jedno mjesto različite vrste vaše karme koja vas očekuje u životu, i rastvorimo dio – recimo polovinu. No čak i samo polovina bi vam bila previše, jer bi i dalje bila veća od planine. Što ćemo onda? Mnogi ljudi mogli bi imati koristi od toga što ćete vi jednog dana doživjeti prosvjetljenje, pa će im

biti dan dio karme, da je podnesu umjesto vas. Obično to za njih nije ništa, jer će karma također biti raspodijeljena mnogim drugim entitetima – od mnogih natprirodnih bića koje ćete razviti unutar svog tijela, do mnogih drugih *ja* koje imate u drugim dimenzijama, a da ne spominjem vašu istinsku i sporedne duše. Ovo znači da će za vas ostati relativno malo da podnesete kroz teškoće. Koliko god bilo malo, to je i dalje znatna količina, i ne biste je mogli podnijeti svu odjednom. Rješenje je, onda, da se karma podijeli na puno, puno manjih dijelova i da se oni rasporede u različitim fazama vaše prakse, tako da možete usavršiti svoj karakter i razviti svoju energiju dok odrađujete karmu.

Treba reći da duhovna praksa nije laka. Po mom mišljenju, to je vrlo ozbiljna stvar. Veća je od bilo čega u zemaljskom svijetu i teža od bilo čega poznatog. Nadilazi ovaj svijet, zar ne? Zato su zahtjevi koje postavlja pred vas veći od bilo čega poznatog ljudima. Ovo je djelomično zato što je duša svake osobe besmrtna. Tako je vaša duša, u različitim inkarnacijama, vjerojatno činila loše stvari ljudima. Možda ste ubijali, zaduživali se, zlostavljali ili povrjeđivali ljude. Oni o koje ste se ogriješili, u drugim dimenzijama će jasno vidjeti vaš napredak u praksi ovdje. Da vježbate samo radi tjelesnog zdravlja, oni o tome ne bi razmišljali, znajući da na taj način samo odlažete vraćanje svojih dugova, koje ćete kasnije platiti još više. Zato im neće smetati ako u ovom trenu ne platite.

Međutim, ako započnete *duhovnu* praksu, njima se to neće svidjeti. Mislit će: „Ti se pokušavaš baviti duhovnom praksom da odeš odavde, ali kad budeš imao višu energiju, ja te više neću moći ni pipnuti.“ Zato oni to ne mogu prihvatiti, i učinit će sve moguće da vas spriječe u vježbanju i sve će poduzeti da vam stanu na put. Oni će vas napasti na razne načine, pa bi vas čak mogli pokušati ubiti. Naravno, oni vas neće moći obezglaviti dok meditirate, na primjer, jer na ovom svijetu se takve stvari ne događaju. Zato se može dogoditi da vas udari auto kad izađete na ulicu, da padnete s krova, ili naiđete na neku drugu vrstu opasnosti – a svaka od njih će biti vrlo rizična. Prava duhovna praksa nije tako laka kako ste možda zamišljali; sama želja nije dovoljna da bi se napredovalo. Zato ćete, jednom kad istinski započnete svoje duhovno putovanje, možda naići na neposrednu, smrtnu opasnost. Iz ovog razloga, velik broj učitelja neće ni pokušati voditi svoje učenike na više stadije prakse. Oni nemaju načina da ih zaštite.

Mnogi raniji učitelji su mogli voditi samo jednog po jednog učenika, jer samo

jednog su mogli zaštititi. Većina ne bi pokušala preuzeti i zaštititi onoliko koliko ih mi imamo. No kao što sam naznačio, ja to mogu jer imam nebrojena duhovna tijela, a svakom od njih povjerene su velike moći Puta koje ja posjedujem, i ona se mogu služiti njima, poduprta snagom Puta. Također, u ovom što danas radimo ima više nego što se može vidjeti golim okom; ja nisam nepromišljeno poduzeo ovaj pothvat. Mogu vam reći da puno viših bića fokusira svoju pažnju na ovo, jer u poznim danima, ovo je posljednje prenošenje istinskog Puta. U nečem tako krupnom poput ovog što mi radimo, imperativ je ne skrenuti s pravca. Nitko se ništa neće usuditi brzopleto uraditi dok god vaša praksa ide u pravom smjeru. Osim toga, vi imate zaštitu svojih duhovnih tijela. Zato vam se ništa loše neće dogoditi.

Ipak, računi se moraju plaćati, pa je moguće da će se na vašem duhovnom putovanju dogoditi neke opasne stvari. No ti događaji vas neće uplašiti, niti će nanijeti bilo kakvu ozbiljnu štetu. Dat ću vam neke primjere. Jedna žena je pohađala naš seminar u Pekingu. Prelazila je ulicu biciklom kad je auto iza krivine naišao na nju. Ova žena je bila stara preko pedeset godina. Auto ju je iznenada udario, i sudar je bio grozan. Glavom je lupila o haubu auta, uz glasan prasak. Udar je bio toliko iznenađan i jak da je ona još uvijek bila na biciklu u trenu kad joj je glava udarila u auto, a ipak nije osjetila nikakvu bol. I ne samo to, već nije bilo nimalo krvi, čak ni oteklina. Vozač je bio van sebe od straha. Iskočio je iz auta i upitao je li povrijeđena, nudeći se da je odveze u bolnicu. Odgovorila je da je dobro. Podrazumijeva se da je ovo bila osoba odličnog karaktera. Nije željela da vozač ima problema. Iako je ona bila dobro, kako je rekla, sudar je ostavio udubljenje na automobilu.

Događaji poput ovog ciljaju na vaš život, ali vi nećete biti ugroženi. Dat ću vam još jedan primjer, posljednji put kad sam držao seminar na sveučilištu Jilin, bio je jedan učenik koji je upravo izlazio iz kruga fakulteta, vozeći bicikl kroz kapiju. Dok je prelazio ulicu, niotkud su se pojavila dva automobila, i umalo da se našao u sendviču. Ipak, on u tom trenutku nije bio ni najmanje uplašen. To je uobičajeno za naše praktikante u ovakvim situacijama. Kako je ispalo, automobili su se zaustavili prije nego što će ga udariti, i s njim je sve bilo u redu.

Još jedan incident se dogodio u Pekingu. Tamo se zimi rano smrkava i ljudi se vrlo rano povlače na počinak. Ulice su tada obično prazne i mirne. Netko tko je učio praksu je biciklom išao kući, i jedina stvar pred njim na putu je bio jedan džip. Odjednom je džip zakočio. Naš učenik to nije zapazio i nastavio je pedalirati, pognute

glave. No džip je odjednom pošao unazad, i približavajući se velikom brzinom prijetio je sudar. Sudar dvije sile bi mu oduzeo život. No baš kad se sudar trebao dogoditi, odjednom se pojavila sila koja je povukla bicikl više od pola metra unazad, a džip je odjednom zakočio u trenu kad je dotaknuo kotač. Možda je vozač shvatio da se netko nalazi iza njega. Kad se ovo dogodilo, učenik nije bio uplašen. To važi i za sve ostale koji su prošli kroz ovakve stvari; u najgorem slučaju oni su se kasnije plašili. U ovom slučaju, naš učenik je bio jedva iznenađen i njegova prva misao je bila da se treba zahvaliti onom tko ga je povukao nazad. Okrenuo se da to učini, da bi shvatio da je ulica tiha, bez žive duše na vidiku. Onda mu je sinulo da je zapravo njegov učitelj taj koji ga je zaštitio!

Bio je još jedan incident, ovaj put u gradu Changchunu. U blizini kuće nekog tko je učio praksu je bilo gradilište. Danas se grade zbilja visoke zgrade, a skele za gradnju se sastoje od čeličnih cijevi promjera 5 cm, dužine 4 metra. Taj praktikant nije daleko odmaknuo od kuće, kad je čelična cijev pala vertikalno sa skele na jednoj od takvih zgrada, i pošla ravno njemu na glavu. Vidjevši to, prolaznici su zanijemili od straha. No u sljedećem trenu, naš učenik je upitao tko ga je to potapšao, misleći da ga je netko potapšao po glavi. Okrenuo se i ugledao veliki *falun* kako mu se vrti iznad glave. Tek tada je shvatio da je pala cijev i samo mu okrnula glavu, za dlaku ga promašivši. Prizemljila se s tolikom silom da se uspravno zabola u zemlju. Samo zamislite što bi se dogodilo da ga je udarila svom tom silinom – to bi bilo kao kad se voće nabode na čačalicu. Bila bi to katastrofa.

Ovakvih incidenata je bilo nebrojeno, ali opasnost se nikad nije realizirala. Neće svatko nužno proći kroz ovako nešto - samo će neki među nama. Kako god bilo, ja vas uvjeravam da naši praktikanti neće biti u pravoj opasnosti. Ima nekih ljudi, međutim, koji ne mare za svoj karakter, suprotno onom kako mi učimo. Oni samo vježbaju vježbe, a ne rade na svom umu, u tom slučaju se ne mogu smatrati praktikantima.

Sada znate što vam ja kao vaš učitelj dajem. Moja duhovna tijela će vas neprekidno štiti dok ne dođe dan da se sami možete zaštititi, a u tom trenu ćete u svojoj praksi biti blizu nadilaženja zemaljskog svijeta i prosvjetljenja. No da bi to bilo moguće, sebe morate vidjeti kao pravog praktikanta. Ako ste iskreni u praksi, onda nikad nećete biti kao osoba koja je jednom hodala ulicom mašući mojom knjigom, uzvikujući kako ima „zaštitu učitelja Lija“, ne plašeći se prometa. Ovo nanosi štetu

Dafa, i netko takav neće dobiti zaštitu.

Polje koje ima naša energija

Dok radimo vježbe, oko nas se formira polje. Ljudi daju različite opise što je to točno - od toga da je to *či* polje, magnetno polje, ili električno polje. No ništa od ovog ne odgovara istini, jer polje oko nas se sastoji od ekstremno raznolikih vrsta materije. U toj vrsti više energije koju mi razvijamo, zapravo se nalaze sve vrste materije koje sačinjavaju dimenzije univerzuma. Zato više pristaje zvati ga *energetskim poljem*, i obično ga tako zovemo.

Pogledajmo što to polje točno radi. Kao što znate, mi vježbamo istinski Put koji obuhvaća milost i koji je savršeno u skladu s osobinama univerzuma *zhen, shan, ren*. I tako mnogi od vas znaju, tj. doživjeli su da nemaju loših misli dok se nalaze na našem predavanju; oni koji su pušači neće ni pomisliti da zapale. U ovom prostoru je vrlo uzvišeno i ugodno. Takva je energija praktikanata istinskog puta, i takav je osjećaj u njihovom prisustvu. Do kraja ovog predavanja, velika većina vas će imati pravu, razvijenu višu energiju, jer ja vam dajem ono što je potrebno za autentičnu praksu, dok vi, s vaše strane, radite na svom karakteru u svjetlu naših učenja. I dok to i dalje činite, ustrajavajući u praksi, vaša energija će samo bivati sve moćnija.

Mi vjerujemo u spašavanje svih živih bića, a ne u samo svoje vlastito oslobođenje. I tako *falun* koristi vama dok se okreće ka unutar, a drugima dok se okreće ka van. Kad se okrene ka van, on rasipa energiju, u korist drugih. Tako će svatko tko se nalazi u dometu vašeg polja imati koristi, i čak može naći da se osjeća iznimno ugodno. Vi ćete možda imati ovakav učinak na ljude gdje god se nalazili, bilo na ulici, na poslu, ili kod kuće. Možda ćete nesvjesno rebalansirati tijelo svakog tko je u vašem prisustvu, budući da ona ima moć da ispravi sve što ne valja. To uključuje bolesti u tijelu, jer ljudsko tijelo ne bi trebalo imati takve stvari; bolest nije normalno tjelesno stanje. Na sličan način, vaše tijelo bi moglo imati moć da promijeni neprilične misli u umu nemoralnog čovjeka u vašem prisustvu. Ili da navede nekog tko je namjeravao upotrijebiti ružne riječi da se odjednom predomisli i ne uradi to. No ovo je moguće samo u slučaju polja koje potječe od istinske duhovne prakse. Sada biste mogli razumjeti staru budističku izreku, koja kaže: „Obasjani božanskom

svjetlošću, djela i misli postaju ispravni.“

Kako predstaviti praksu drugima

Poslije pohađanja naših predavanja, mnogi ljudi imaju visoko mišljenje o praksi, i žele je podijeliti s obitelji i prijateljima. To je u redu. Možete je podijeliti sa svima. No jedno moram objasniti. Sve što ja za vas činim nema cijenu. To se čini isključivo na osnovu toga što vježbate, i drugačije ne bi bilo moguće. To znači da kad dijelite praksu s drugima, ne trebate tražiti bilo kakvu osobnu korist. Znači da ne možete naplaćivati onako kako to ja činim na našim seminarima. Mi moramo naplatiti da bismo pokrili troškove tiskanja knjiga i materijala, kao i svih putnih troškova vezanih za predavanje prakse. Ono što mi naplaćujemo je najmanje u zemlji, dok kao što znate nudimo više od svih drugih, jer mi istinski vodimo ljude na veće duhovne visine. Kad predstavljate praksu ljudima, za vas kao učenike Falun Dafa mi imamo sljedeća dva pravila.

Prvo pravilo je da ne smijete naplaćivati. Sve što vam mi dajemo služi da vas spasi i pripremi vas za duhovnu praksu – a ne da vam donese zemaljske koristi. Ako naplatite, moja duhovna tijela će vam oduzeti sve što vam je dano, i prestat ćete biti praktikanti Falun Dafa. U tom slučaju nećete ljudima predstavljati Falun Dafa. Trebate je predstavljati ljudima bez ikakve namjere da na taj način dobijete nešto za sebe. To treba biti volonterski čin u službi drugih. Naši učenici odasvuda su preuzeli ovaj pristup, a naši volonteri u lokalnim sredinama su dali dobar primjer. Svi koji su zainteresirani su dobrodošli naučiti praksu, i mi ćemo im uvijek pomoći bez naknade.

Drugo pravilo je da ne smijete miješati istinski Dafa sa svojim vlastitim iskustvima, ili tumačenjima. Na primjer, kad predstavljate praksu, trebate jednostavno objasniti Falun Dafa pojmovima iz same prakse, a ne onim što ste vidjeli svojim unutrašnjim okom, ili do čega ste došli pomoću posebnih moći. Ti ograničeni uvidi koje ste stekli u sadašnjoj fazi prakse zbilja nisu ništa naročito, i po svojoj jezgrovitosti ne mogu se usporediti s konkretnim učenjima. Kad od sada na dalje budete predstavljali praksu, vrlo je važno pripaziti na ovo. Na taj način moći ćemo sačuvati integritet učenja Falun Dafa.

Također vam nije dozvoljeno predavati praksu poput mene, obraćajući se

širokoj publici kao kad ja držim seminar, jer Put nije nešto o čemu vi sami možete predavati. Ono što se predaje je duboko i dalekosežno, sadrži u sebi mnoge dimenzije. Vi, međutim, i dalje krčite put kroz razne faze prakse, i dok nastavljate slušati snimke naših predavanja, shvatit ćete da nastavljate s napretkom i dolazite do novih uvida, dok vas čekaju nove nagrade. S čitanjem knjige, to je još više slučaj. Puno je slojeva u onom što ja predajem, pa to nije nešto što biste vi mogli. Niti trebate koristiti moje riječi kao svoje vlastite, jer bi to bilo jednako plagiranju mojih učenja. Trebate citirati riječi koje sam ja izrekao, uz naznaku da je to nešto što sam ja rekao ili napisao. To je zapravo jedini način. Jer kad na ovaj način govorite, to će nositi moć Dafa. No ako s druge strane saopćite ljudima svoje vlastite ideje kao da su one sam Falun Dafa, onda to što dijelite s njima zapravo nije naša praksa, i jednako je podrivanju iste. Vaše vlastite ideje i mišljenja nisu učenja Dafa i nemaju moć spašavati ljude, ili bilo što učiniti. Nitko od vas ne može predavati Put onako kako ja to činim.

Vi možete predstaviti praksu puštanjem audio ili video snimaka na vježbalištu, ili gdje god držite obuku, a poslije toga ih volonter može naučiti vježbe. Također možete imati grupne diskusije u kojima učite jedni od drugih i dijelite svoje uvide. To su formati koje mi koristimo. Također ne treba nazivati „učiteljem“ ili „majstorom“ bilo kojeg učenika koji prezentira Falun Dafa. Ova praksa ima samo jednog učitelja. Svi ostali su praktikanti, bez obzira koliko dugo vježbaju.

Neki od vas možda se brinu da neće moći dati *falun* ljudima kad im predstavljaju praksu, ili im dovesti tijelo u balans, kako to ja činim. No ne brinite. Kao što sam naznačio, svakog od vas prati jedno ili više mojih duhovnih tijela, pa ona obavljaju te stvari. Ako je to njena sudbina, osoba će dobiti *falun* na licu mjesta, dok joj dajete uputstva. No ako joj to još nije sudbina, ipak bi ga mogla dobiti, iako postupno, dok vježba i dok moja duhovna tijela vraćaju njeno tijelo u balans. Ljudi koji ne prisustvuju seminaru, tj. ne uče od nas osobno, također mogu dobiti sve što treba, uvjeravam vas u to. To će biti moguće pod uvjetom da istinski smatraju sebe praktikantima i uspijevaju sami učiti učenja i vježbe – bilo iz knjiga, gledanjem videa, ili slušanjem naših audio snimaka.

Također vam ne dozvoljavamo raditi iscjeljenja. Svakome tko uči Falun Dafa, strogo je zabranjeno liječiti ljude. Mi vas učimo kako napredovati ka višim domenama i ne želimo da formirate nove vezanosti, ili da naškodite svom tijelu. Priključiti se našim grupnim vježbama je bolje od bilo čega sličnog što biste vi sami

mogli, i dok vježbate, vidjet ćete da to pomaže vašem zdravlju više nego bilo kakva terapija. Moja duhovna tijela sjede u krugu, a iznad vježbališta je štit s masivnim *falunom* na njemu i gigantskim duhovnim tijelom koje iznad štita pazi na ovo vježbalište. Ovo nije kao većina vježbališta na kojima se okupljaju regularni ljudi da vježbaju svoje vježbe, već mjesto za duhovno oplemenjivanje. Mnogi od nas koji imaju nadosjetilne moći su vidjeli da svuda gdje se okupljamo vježbati Falun Dafa, to mjesto je obavijeno štitom crvene svjetlosti, i sve unutar se kupa u svjetlosti.

Moja duhovna tijela [koja vas prate] mogu direktno dati *falun* ljudima, ali vi se ne trebate vezati za tu ideju. Kad učite nove ljude našim vježbama, oni bi mogli osjetiti da su dobili *falun* i to vam uzbuđeno saopćiti. Vi biste mogli pomisliti da je to vaše djelo, iako nije. Ovo vam govorim da bih vas spriječio u stvaranju ove vezanosti. Posao obavljaju moja duhovna tijela. Sada bi trebali imati dobru sliku kako praktikanti Falun Dafa trebaju širiti ovu praksu.

Svatko tko mijenja vježbe Falun Dafa šteti našoj praksi i našoj disciplini. Jedan primjer je osoba koja je promijenila naše upute za vježbe tako da se rimuju, da se lakše mogu zapamtiti. To je sasvim pogrešno. Svaka prava duhovna praksa je prenesena iz vremena prije zabilježene povijesti, i datira iz daleke prošlosti. Stvorila je nebrojena božanska bića. Normalno se nitko ne bi usudio išta promijeniti. Tako nešto se može dogoditi samo u ovim poznim danima. Nikada u prošlosti se takve stvari nisu događale. Zato trebate paziti na ove stvari.

PREDAVANJE 4

Cijena i nagrada

O cijeni i nagradi se često govori u vezi s religioznim životom, kao i šire među ljudima. Ono kako mi gledamo na to razlikuje se od onog kako to većina ljudi čini. „Nagrade“ koje ljudi obično očekuju za svoj trud sastoje se od zemaljskih stvari, poput ugodnijeg i prosperitetnijeg života. Za nas koji vježbamo, međutim, nagrade kojima se nadamo su sasvim drugačije prirode, i one su nešto što regularni ljudi nikad ne mogu dobiti, čak i kad bi željeli – osim ako ne usvoje duhovnu praksu.

Mi se trudimo davati u mnogo većoj mjeri nego što ljudi obično mogu zamisliti. Ljudi obično smatraju davanjem kad učine dobročinstvo, kad pruže ruku ljudima u nevolji, ili možda pomognu beskućniku. Ovo je jedan aspekt davanja, naravno, i zbilja uključuje žrtvu. No to samo znači da si manje vezan za novac, ili materijalne stvari. Mi stremimo mnogo većim žrtvama od tih, iako su i ove značajne. Tijekom našeg duhovnog oplemenjivanja naš cilj je osloboditi se širokog raspona vezanosti, od hvalisavosti do ljubomore, od borbenosti do oduševljenja. Mi se želimo osloboditi svake moguće stvari koje se držimo. Znači da je „cijena“ duhovne egzistencije za nas nešto šire nego što ljudi normalno mogu zamisliti, jer to uključuje oslobađanje od svih vezanosti i želja uobičajenih na ovom svijetu.

Ovo bi neke od vas moglo zabrinuti, jer zvuči kao da mi preuzimamo zavjet siromaštva poput monaha, s tim što je on za nas još manje izvediv budući da mi trebamo živjeti i vježbati kao dio ovog svijeta. No u našoj praksi, svi mi koji smo još uvijek dio ovog svijeta trudimo se živjeti svoj život što normalnije, dok se bavimo našom duhovnom praksom. Zato se od vas ne traži da izgubite bilo što u materijalnom smislu. Možete biti na visokom položaju ili iznimno bogati sve dok za to niste vezani, i to je kod nas ključna stvar.

Naša praksa cilja direktno na vaše vezanosti. Ključna stvar je da pokušamo manje brinuti za vlastitu korist i konflikte koji mogu nastati s drugim ljudima. Duhovna praksa u samostanu ili u divljini ima za cilj da te odsječe od svijeta i na silu ti slomi vezanosti za svijet; uskraćuje ti materijalno blagostanje i na taj način te tjera da se oslobodiš vezanosti za isto. Duhovna praksa *u* svijetu, s druge strane, ima drugačiji pristup. Zahtjeva da pronađete način da malo marite za materijalne stvari - dok živite regularan život. Naravno, ovo je teško, ali predstavlja suštinu naše prakse. Zato značenje „cijene“ u našoj praksi nije onakvo kako ljudi obično shvaćaju. Treba spomenuti da dobročinstva i djela dobre volje [možda nisu tako smislena kako izgledaju], jer neki od prosjaka danas su profesionalci i možda imaju više novca od vas. Mi trebamo proširiti svoje vidike i imati veće ciljeve, a ne se hvatati za sitnice. U duhovnoj praksi treba se s pouzdanjem fokusirati na ono što je bitno. Na kraju ćete shvatiti da su loše stvari jedina „cijena“ duhovne prakse.

Ljudi obično vjeruju da je ono što žele dobro, dok se iz više perspektive može vidjeti da to služi samo neposrednim, osobnim interesima. Svjetske religije uče da bogatstvo i utjecaj, koliki god bili, traju samo nekoliko desetljeća i ne idu s vama u naredni život. Ono što višu energiju koju dobivamo kroz praksu čini tako dragocjenom je to što se ona gomila i čuva na vašoj duši, i ona s vama ide iz života u život. Što više, ona ima potencijal da vam zaradi božanski rang, pa nije nešto što je lako pronaći. Sve što ćete žrtvovati su nepoželjne stvari, a čineći to moći ćete se vratiti čistoći koju ste nekad imali. „Nagrade“ za naš trud su stoga velike i uključuju ne samo uzdizanje duše, već priliku da jednog dana dostignete duhovno savršenstvo i istinski postanete božanstvo. Na taj način se rješava fundamentalni problem postojanja. Naravno, nije realno očekivati da se preko noći oslobodite svih zemaljskih želja i dostignete standard za istinskog praktikanta. Mora postojati proces. No ovo ne treba koristiti kao opravdanje da se praksi pristupi na nemaran, opušten način. Iako dopuštamo postupno napredovanje, morate biti strogi prema sebi. Nitko ne postaje božanstvo preko noći. Potreban je proces, i vremenom ćete stići dotle.

Naši duhovni naponi zapravo nas „koštaju“ nečeg što ionako ne želimo: karma. To je nešto što odlazi zajedno s vezanostima. Na primjer, kad netko ima sve vrste nezdravih vezanosti, on će se sebično ponašati i bit će naveden da čini loše stvari. A za njegove postupke, jedina nagrada bit će crna materija poznata kao karma. Znači da je karma direktno povezana s vezanostima. Ako se je želite osloboditi, najprije ćete

morati promijeniti svoj način razmišljanja.

Transformacija karme

Crna i bijela materija se mogu transformirati jedna u drugu i zamijeniti jedna drugu. Konflikt s drugom osobom je jedna od stvari koja pokreće ovaj proces. Dobra djela će vam donijeti bijelu materiju, vrlinu, dok će vam loša djela donijeti crnu materiju, karmu. Karma se također može prenijeti drugima. Ona ne dolazi samo iz ovog života, kako ljudi zamišljaju, već se nakuplja kroz više života. Dugo postoji vjerovanje da je duša besmrtna. Onda je vrlo vjerojatno da je u prethodnim inkarnacijama ostala dužna drugima, da je iskoristila druge, ili učinila neke druge pogrešne stvari, poput toga da je uzela život – a svaki od ovih činova će rezultirati karmom. Karma je nešto što se akumulira u drugim dimenzijama i uvijek vas prati, isto kao vrlina. Postoji još jedan moguć izvor, iz obiteljske linije, a to su preci. Starije generacije su spominjale sakupljanje vrline ili blagoslova i kako su to nečiji preci činili, ili kako netko „gubi“ ili „trati“ ove. Sasvim je točno to što su govorili. Većina ljudi danas ne pridaje značaj takvim komentarima. Mladi danas neće ozbiljno shvatiti ako im pokušate ukazati da im nedostaje vrlina. No takvi komentari su zapravo vrlo mudri, jer ako netko ima puno vrline, to ne znači samo da razmišlja plemenito, ili da ima uzorno moralno vladanje, kako ljudi misle. Ona ima fizičko postojanje, i obje vrste materije koje opisujem prate naše tijelo.

Pitali su me sprječava li nas crna materija da napredujemo na više stadije prakse. Moglo bi se reći, jer kad imamo previše ove materije, to utječe na našu sposobnost da vjerujemo. Formirat će se polje koje okružuje tijelo i obmotava osobu, razdvajajući je od osobina univerzuma, *zhen*, *shan*, *ren*. Rezultat je da će ona vjerojatno imati slabu vjeru. Zato će priču o duhovnim ili energetskim praksama smatrati naivnom, i neće vjerovati u bilo što u tome; čak će joj možda biti smiješno. U najmanju ruku, ovo je čest slučaj. No to ne znači da će joj duhovna praksa biti teška, ili da neće puno postići ako pokuša. Mi smatramo da je s Dafa sve moguće, pa svatko tko ima želju može vježbati. Kao što je rečeno: majstor te može naučiti zanatu, ali na šegrtu je da uradi konkretnu stvar potrebnu da bi napredovao. Svatko tko je spreman da strpljivo ustraje, uloži što treba, i malo se pomuči, naći će da je duhovna praksa

izvediva. Nema ničeg što ne možete prebroditi ako ste duboko posvećeni, i ja mogu reći da vaša karma neće biti problem.

Onima koji imaju više crne materije obično je potrebno uložiti više napora od onih s puno bijele materije, jer ova druga je po svojoj prirodi sinkronizirana s osobinama univerzuma *zhen, shan, ren*. Zato će netko s više bijele materije dobiti višu energiju jednostavno ako uzdigne svoje misli i karakter; to se, na primjer, može dogoditi samo ako se dobro vladamo u konfliktima s drugima. Oni s više vrline imaju više vjere, mogu podnijeti teškoće, trpjeti fizički i disciplinirati volju; oni će i dalje povećavati svoju energiju čak i ako se muče više fizički nego psihički. Ovo se, međutim, ne može reći za one s više crne materije. Oni najprije moraju proći proces u kojem se ta materija transformira u bijelu materiju, a to iskustvo je vrlo bolno. Zato je obično slučaj da ljudi slabije vjere moraju više ispaštati, jer to govori da imaju više karme. Tako je za njih duhovna praksa mnogo teža.

Pogledajmo konkretan primjer kako se to događa u nečijoj praksi. Budistička meditacija zahtjeva da se noge dugo vremena drže prekrižene u lotosu, i kako se vrijeme produžava, kao da vas netko počinje bosti iglom. To predstavlja mentalni pritisak i strašno je teško. Teško je kako za um tako za tijelo, i ne godi ni na koji način. Neki ljudi ne mogu podnijeti bol pa spuste noge, umjesto da ustraju do kraja; neki duže izdrže, ali na kraju ih opet spuste. No ovo čini njihov trud uzaludnim. Nema smisla ako se protegnu noge i otrese bol, prije nego što se nastavi dalje. Jer kako mi to vidimo, bol koja se osjeća u nogama dolazi od crne materije koja napada noge. Crna materija je karma, a muke imaju moć da je eliminiraju i pretvore je u bijelu materiju. Kad se javi bol u nogama, to znači da se rastvara karma, a veća bol označava jači otpor karme. Znači da bol koja se osjeća u nogama nije bez razloga. Bol koja se doživljava u meditaciji obično dolazi u naletima. Bol bi mogla nadoći u toj mjeri da ju je jako teško izdržati, ali jednom kad prođe, stvari se ponovo smiruju, da bi kasnije ponovo uslijedila bol. Obično ide tako.

Pošto se karma eliminira dio po dio, noge će se bolje osjećati pošto se jedan dio rastvori, i ponovo će boljeti kad se pojavi sljedeći dio. Crna materija ne nestaje nakon što se eliminira. I ovdje vrijedi princip očuvanja materije, tako da se rastvorena karma pretvara direktno u bijelu materiju, tj. vrlinu. Ovakva konverzija je moguća zbog toga što se osoba mučila, uložila trud i podnijela bol. Mi smatramo da vrlina dolazi onima koji trpe bol, podnose teškoće i čine dobra djela. Neki ljudi spuste noge i

ispruže ih čim se javi bol, i protresu ih prije nego što ih ponovo prekriže. No time se ništa ne postiže. Isto vrijedi kad ljudi rade vježbe i moraju držati ruke u zraku, ali ih spuste kad se umore. Što je to malo boli? Za duhovno dostignuće potrebno je mnogo više od jednostavnog držanja ruku u zraku. Ovo je nešto što se događa kad su meditativne vježbe dio prakse.

Ovo nije glavni pristup u našoj praksi, iako igra neku ulogu. Kod nas se veći dio karme transformira preko međusobnih stvari koje vas iskušavaju. Kad vas ljudi s kojima se ne slažete zbilja iritiraju, to može biti još teže od fizičke boli. Ja bih rekao da je fizičku bol mnogo lakše podnijeti, jer mogu se stisnuti zubi i trpjeti. Mnogo je teže podnijeti kad se netko uroti protiv vas.

Ilustrirat ćemo, recimo da netko tko uči našu praksu stigne na posao i slučajno čuje kako dvoje loše govore o njemu. Ono što govore je zbilja neugodno, i bijes počinje plamtjeti u njemu. No kao što smo učili, praktikant se treba suzdržati, ne uzvraćati i uvijek se treba držati visokog standarda. Tako će se on sjetiti da sam ga ja učio da su praktikanti drugačiji i da se trebaju pridržavati visokih standarda, pa on neće započeti raspravu s kolegama. Često ovakve tenzije nemaju svrhu i ne postižu što treba ako vas uistinu ne uznemiravaju - ne pomažu vam da napredujete. Iz tog razloga taj praktikant to ne može smetnuti s uma, to ga iritira, i možda će zaista biti isprovociran. On se ne može oduprijeti, osvrne se i baci pogled na ono dvoje kolega koji loše govore o njemu. No kad ugleda izraz njihovih lica, on to neće moći podnijeti i bijes će provaliti iz njega. Ako ga bijes savlada, čak bi tu na licu mjesta mogao ući u svađu s njima. Kad se s nekim ne slažeš, bijes je teško kontrolirati. Iako bi bilo lijepo i lako odraditi to meditacijom, to nije uvijek moguće.

Ovo znači da ćete napredujući u svojoj praksi nailaziti na sve vrste teškoća. No samo pomislite, bi li duhovni napredak bio moguć bez njih? Vaš karakter se ne bi razvijao kad bi se svi dobro slagali s vama, kad se s vama nitko ne bi svađao iz sebičnih pobuda, i kad vas zemaljske vezanosti nikad ne bi vrebale. Da biste napredovali u praksi, morate se istinski čeličiti kroz prava, konkretna iskustva. Neki ljudi ne shvaćaju zašto imaju toliko teškoća kad započnu praksu, a te teškoće su iznenađujuće obične. No to je zato što vi upražnjavate praksu u svijetu. Nećete doživjeti ništa tako radikalno kao kad bi vas nešto odjednom povuklo uvis, naglavačke, da vas muči. Neće se dogoditi ništa van običnog. Vaše teškoće će uvijek imati oblik običnih događaja, poput toga da vas netko provocira, ljuti, loše postupa

prema vama, ili vas iz čista mira uvrijedi. Sve ovo služi da se vidi kako ćete reagirati.

S ovim stvarima se susrećete zbog svojih vlastitih karmičkih dugova, iako smo mi znatno umanjili vaša dugovanja. Ono malo što preostaje je dodijeljeno različitim fazama vaše prakse i preuzet će formu teškoća. Služi da se razvije vaš karakter, ojača vaša volja i slome vaše vezanosti. To su teškoće skrojene samo za vas, i mi ih koristimo za usavršavanje vašeg karaktera. Mi vam također možemo pomoći da ih prebrodite. Dok uzdižete svoj um, sve one se mogu prebroditi. Ako ste odlučni, trebali biste ih moći nadići. Znači, od sada na dalje nemojte misliti da su problemi s ljudima koje doživljavate slučajni. Oni to nisu, čak ni onda kad nastanu iz čista mira. Oni služe da usavrše vaš karakter. Ako se vladate kao praktikanti, uspjeh ćete se snaći u njima.

Prirodno je da nećete biti unaprijed upozoreni kad se na vašem putu nađu izazovi ili tenzije. Kad bi vam se sve razotkrilo, duhovni rast ne bi bio moguć, i ti događaji ne bi imali nikakvog smisla. Oni će obično doći neočekivano, da bi se ispitao vaš karakter i pomoglo vam da rastete; kroz to će vaš karakter biti razotkriven. Znači da se tenzije s drugima ne događaju slučajno. Tijekom cijele vaše prakse događat će se situacije pune iskušenja, koje će pomoći da transformirate svoju karmu. One su daleko teže od fizičke boli, nasuprot onom kako ljudi zamišljaju. Nije realistično misliti da se viša energija može razviti isključivo kroz duge sate meditacije ili vježbanja, ili stajanjem u nekom posebnom položaju dok ruke i noge bole. To služi samo za transformaciju vašeg urođenog tijela. I dalje vam je potrebno ojačanje energijom s više ravni; duhovni rast nije moguć samo vježbanjem vježbi. Ključ za pravi duhovni napredak je trenirati svoju volju. Da je fizički napor sve što je potrebno, dalo bi se očekivati da svaki kineski seljak bude veliki svetac, s obzirom na trud koji ulaže. Što god vaše tijelo izdrži, to se ne može uspoređivati s njihovim naporima, dok rade na njivi iz dana u dan pod suncem koje prži, umorni i istrošeni. Nije tako jednostavno. Kako ja to vidim, ovladati umom je pravi ključ za duhovni napredak, i ono što istinski čini napredak mogućim.

Dok se karma transformira, trebamo se potruditi zadržati suosjećanje i blagonaklonost. Ako tako budete postupali, vaše rasuđivanje neće biti pomućeno situacijom na licu mjesta i navesti vas da pogrešno postupite, što bi se ljudima inače dogodilo. Moći ćete se suočiti s bilo čim nepredviđenim što naiđe. Ako vam je srce uvijek vrlo dobro i suosjećajno, imat ćete prostora da udahnete i razmislite onda kad

se situacija neočekivano dogodi. S druge strane, ako ste vječito svadljivi i ako imate neslaganja s ljudima, onda mislim da ćete se neizbježno posvađati onda kad se pojavi problem. Kako ja to vidim, sve tenzije koje doživljavate služe da crnu materiju vašeg tijela pretvorite u bijelu, vrlinu.

Kako je čovječanstvo dospjelo do ove točke, skoro svatko se rađa s karmom na karmi iz prethodnih života, i svako tijelo nosi znatnu količinu. I tako, često je slučaj da dok se vaša karma transformira, vaša energija i karakter se paralelno razvijaju. Pa ako nađete da vam netko testira karakter, to bi mogao biti odraz tog procesa na djelu. Ako ustrajete u tome, karma će vam biti umanjena, karakter će vam se povisiti, a energija će se povećati. Oni idu skupa. Ljudi su u prošlosti imali puno vrline i plemenit karakter, i mala teškoća bi bila dovoljna da dobiju višu energiju. No ljudi danas nisu takvi. Čim naiđe teškoća oni izgube entuzijazam za duhovnu praksu, i poslije toga još manje vjeruju u nju, što dalje otežava stvari.

Konflikti i nepravde s kojima se susrećete u svojoj praksi mogu biti iz jednog od dva scenarija. Jedan je da si se možda loše ponašao prema drugoj osobi tijekom prošlog života. Možda ta situacija vreba u tvom umu i ne možeš vjerovati da se netko tako može ponašati prema tebi. E, onda se u prošlosti nisi trebao ponašati na isti način prema toj osobi. Možeš reći da tada nisi znao bolje i da ovaj život nema nikakve veze s prošlim. Ali ne možeš to tek tako otpisati. Druga stvar je da se karma sigurno odrađuje sa svakim konfliktom u koji stupite, pa mi trebamo biti velikodušni i ne ponašati se kao većina ljudi. Ovo važi u uredu ili gdje god radite, pa čak i ako imate vlastito poduzeće. Interakcije koje imate s javnošću nisu drugačije. Ne možete izbjeći da imate neku vrstu interakcije sa svijetom. Ako ništa drugo, imate kontakte sa susjedima.

U interakciji s drugima kao dijelom društva, doživjet ćete razne teške susrete. Za one od nas koji vježbaju u svijetu, nije važno koliko ste možda bogati ili moćni, jeste li samozaposleni i radite sami, ili imate biznis koji treba voditi, ili kojim se biznisom bavite: ključ je u tome da budete poštenu i djelujete s integritetom. Na ovom svijetu trebaju postojati različite struke i profesije. Srce je ono što je važno, a ne zanimanje. Ljudi dugo imaju percepciju da je većina poduzetnika nepoštena, ali to nije baš dobro shvaćanje. Ja bih rekao da problem leži u ljudskom srcu. Ako imaš dobro srce, onda ćeš pošteno raditi posao, a ako zaradiš više od drugih, to će biti rezultat tvog truda. Zaradio si novac koji si stekao. Biti plaćen za pošten rad je nešto

što slijedi iz principa cijene i nagrade. U bilo kojoj društvenoj sferi možeš biti dobra osoba. Svaki sloj ima svoje vlastite, jedinstvene međuljudske probleme, a to uključuje i viši sloj. No uvijek postoji ispravan način da se postupi. U bilo kojem društvenom sloju možeš biti dobar čovjek i imati malo želja i vezanosti. Duhovni napredak je moguć u svakom segmentu društva i uvijek se možeš pokazati kao dobar čovjek.

Odnosi među ljudima u Kini sada su sasvim nenormalni, kako u državnim poduzećima, tako i drugdje. To nije nešto što se da vidjeti u drugim zemljama, ili što bi se dogodilo u prošlosti. Dok pokušavaju doći do koristi, ljudi ulaze u oštre sukobe i spletkare jedni protiv drugih radi beznačajnih stvari. Misli koje ljudi imaju i taktike kojima pribjegavaju su grozne. Tamo je teško biti dobar čovjek. Na primjer, jedan dan stigneš na posao i vidiš da nešto nije u redu. Kasnije saznaš da je netko jako loše govorio o tebi i požalio se šefu na tebe, tako da izgledaš loše. Shvatiš da te kolege gledaju na čudan način. Prosječna osoba ne bi mogla podnijeti to poniženje. Ona bi pokušala uzvratiti onom tko je to prouzrokovao i pridobiti ljude na svoju stranu. Ovakva reakcija će možda osvojiti poštovanje svjetovnih ljudi, ali to je ispod razina praktikanta. Kad tražiš osvetu kao obična osoba, onda postaješ kao obična osoba, ili još gori — ako se iznerviraš više nego što je uobičajeno.

Kako se onda ponašati u ovakvim situacijama? Kad smo u sporu s nekim, najprije trebamo ostati mirni i ne ponašati se kao drugi. Naravno, u redu je ako u dobroj namjeri pokušamo objasniti stvari; nema ničeg lošeg u tome da pokušamo razjasniti stvari. No ako to radite s previše vezanosti, onda neće ići. Kad se suočimo s takvim situacijama iskušenja, mi ne trebamo reagirati na jednak način. Ako se spustiš na razinu te druge osobe, onda nisi drugačiji od nje. I ne samo da ne trebaš reagirati kao ona, već ne trebaš ni osjećati mržnju, ni zamjerati. To iskreno mislim. Gorčina prema drugoj osobi znači da te je bijes savladao. U tom slučaju nisi uspio zadovoljiti standard za *ren*, a još manje za *shan*. A mi vježbamo *zhen*, *shan*, *ren*. Zato se ne smiješ ponašati kao onaj drugi, i zbilja se ne smiješ ljutiti – čak i ako su proizveli da izgledaš toliko loše da ne smiješ podići glavu. Umjesto da budeš ljut na drugu stranu, u svom srcu trebaš se zahvaliti, i to iskreno. Zemaljski ljudi bi mogli smatrati da te ovakva reakcija čini budalom koja zavarava sebe. No ja vas uvjeravam da to nije slučaj.

Iz ovog slijedi da se trebaš pridržavati visokog standarda, budući da si praktikant. Ne možeš raditi stvari kako to rade drugi. One koji se bave duhovnom

praksom čekaju velika blaga, i zato morate živjeti po višim principima. Ako se ponašate kao osoba s kojom imate problem, onda ste isti kao ona. Ja kažem da trebate biti zahvalni toj osobi, a ne ogorčeni. Da biste shvatili razlog, samo razmislite što ćete dobiti iz toga. Zakoni ovog univerzuma kažu da se ništa ne može dobiti bez da se nešto plati; sve ima svoju cijenu. Ta druga osoba možda je proizvela da loše izgledate i izvučete deblji kraj, pa je na taj način dobila u zemaljskom smislu. Međutim, što lošije izgledate zbog njenog postupka i što je veći kaos proizvela, vi ste više morali trpjeti i ona će izgubiti odgovarajuću količinu vrline – a sva ona se prenosi vama. Dok to trpite, moguće je da ćete za to malo mariti i da vam neće biti teško.

Još jedan princip univerzuma je da će karma nekog tko jako pati biti transformirana. U opisanom scenariju, ti si taj koji je iskorišten, pa će tvoja karma biti pretvorena u vrlinu, onoliko koliko si istrpio. A vrlina je naravno nešto što praktikant želi. Pa je tu druga korist, a ta je da će tvoja karma biti umanjena. Također, bez situacija kakvu je ta osoba stvorila bilo bi teško usavršiti karakter. Kad bi se svi dobro slagali s nama, i kad bismo svi meditirali kao jedna sretna obitelj, tada ne bismo mogli očekivati da nam naraste energija. Zapravo si zahvaljujući situaciji koju je ta osoba stvorila imao priliku raditi na svom karakteru i rasti. Pod pretpostavkom da jesi, to će onda biti treća korist. A pošto si praktikant, tvoja energija će rasti svaki put kad se tvoj karakter uzvisi. Za jednu stvar si dobio četiri. Kako onda da mu ne budeš zahvalan? Zbilja trebaš osjećati zahvalnost prema toj osobi, i to ozbiljno mislim.

Naravno, namjera onog drugog je bila loša, inače ti ne bi dao vrlinu. No on ti jeste omogućio priliku da ojačaš svoj karakter, a za nas bi to trebala biti suština duhovne prakse. Jer duhovni rast je moguć samo ako se oslobađamo karme i pretvaramo je u vrlinu, a sve ovo se događa dok radimo na svom karakteru. Zato oni idu ruku pod ruku. Oni u višim domenama gledaju na događanja na ovom svijetu sasvim drugačije nego prosječna osoba. Ako ih sagledaš s više ravni, stvari će ti izgledati radikalno drugačije. Ono što se nama ovdje u zemaljskom svijetu čini „ispravnim“, možda se sagledava drugačije. Samo ono što se s viših ravni vidi kao ispravno, zaista je takvo.

Detaljno sam vam objasnio principe univerzuma pa se nadam, sad kad su vam jasni, da ćete ih iskreno primijeniti u svojoj duhovnoj praksi. Budući da ste i dalje u ovom svijetu, nekima od vas bi moglo biti teško odoljeti privlačnim stvarima ovog svijeta. Zemaljski svijet previše utječe na neke ljude i oni ne streme višim

standardima. Naravno, ako netko samo želi biti dobar čovjek na normalan način, onda nema ničeg lošeg u tome da se divi herojima i uzorima. No ovi mogu biti primjer samo onima koji nisu praktikanti. Uspješna duhovna praksa zavisi od toga s koliko srca joj pristupate i koliko je razumijete. Nema obrasca za slijediti. Imate velike sreće da vam je objašnjen Falun Dafa, dok ranije ovakvo nešto nikad nije otvoreno predavano, pa ni onima koji su stremili duhovnom rastu. Sa znanjem koje posjedujete, sada možete primijeniti Falun Dafa u praksi, i nadam se da ćete u tome biti dobri. O vama ovisi kako će vam ići i koliko daleko ćete napredovati.

Naravno, transformacija vaše karme neće se uvijek događati onako kako sam opisao; ima i drugih mogućnosti. Može se dogoditi i u vanjskom svijetu i na domaćem terenu. Mogli biste naletjeti na teškoće dok hodate ulicom, ili na nekom drugom javnom mjestu. Bit ćete natjerani da se oslobodite svih zemaljskih vezanosti kojih se držite. Svaka pojedina vezanost koju imate mora se raskinuti, i to će se odigrati kroz bilo koji od brojnih scenarija u kojima ćete biti navedeni da se sapletete i padnete, i na osnovu toga dođete do novih duhovnih uvida. Na ovaj način ćete se probiti i uspjeti.

Evo primjera jednog dosta tipičnog scenarija. Puno je ljudi čiji se bračni partner zbilja počne nervirati dok vježbaju naše vježbe. Čim kreneš s vježbama, on, tj. ona započinje svađu. Kad radite druge stvari, to im ne smeta. Kad biste previše vremena gubili na kartanje, partner možda ni tada ne bi bio presretan, ali ne bi bio ljut kao kad vježbate. Vaša praksa mu ne može smetati i trebalo bi je sagledavati kao nešto dobro, budući da vodite računa o svom tijelu. Ali čim počnete vježbati, on eksplodira. U nekim slučajevima to je stiglo dotle da parovi razmišljaju o razvodu. Ipak, rijetki su praktikanti koji istinski razmisle zašto se to događa. Ako ga zamoliš da objasni svoj bijes poslije jedne od takvih epizoda, tvoj partner neće imati objašnjenje. On to zaista neće moći, i složit će se da se ne bi trebalo toliko uzbuđivati i dopuštati bijesu da se rasplamsa. Pa što se onda zbilja događa? Dok vježbate, vaša karma se mora transformirati. Da bi se to dogodilo, mora se platiti. No neka vas utješi činjenica da koliko god koštalo, donijet će nešto dobro.

Pogledajmo još jedan mogući scenarij, u kojem vam vaša žena pravi probleme čim uđete na vrata. Ako strpljivo uspijete izdržati tu situaciju, tog dana ste učinili napredak u praksi. No moglo bi se ispostaviti da je to previše za vas, čak i ako ste kao par obično u dobrim odnosima, budući da vam je jasno koliko je vrlina važna stvar. Njen nastup bijesa bi vas mogao pogoditi, to bi moglo biti previše, i vi ćete se

posvađati. Ali to bi u ishodu anuliralo današnji napredak u praksi. Ta epizoda se dogodila zbog toga što je u tom trenu tu bila karma, a ona vam je pomagala da je eliminirate. Ali vi na to niste pristali, već ste se posvađali. Zato karma nije uklonjena. To se često događa. Mnogi od vas su doživjeli slične stvari, ne razmišljajući puno o njima. No samo se sjetite da vam ona uvijek prigovara kad su vježbe – nešto dobro – u pitanju, a u redu je što god drugo radili. U stvarnosti, ona vam nesvjesno pomaže da uklonite karmu. To ne znači da se ona s vama svađa samo na površini, dok u sebi misli dobro o vama. Njen bijes zaista dolazi iz dubine. Možete biti uvjereni da će se onaj koji dobiva vašu karmu nervirati zbog toga.

Usavršavanje karaktera

Mnogi ljudi su dopustili da ih njihove misli savladaju, a to je proizvelo puno problema i dovelo do stagnacije u njihovom duhovnom napretku. Ima nekih pojedinaca, na primjer, koji su prirodno obdareni dobrim karakterom, i takvima bi se unutrašnje oko moglo najednom otvoriti čim ih praksa odvede do više domene. Budući da su im urođena osnova i karakter odlični, oni brzo razviju višu energiju. Ali na kraju, kad napredak njihove energije dostigne njihov karakter, tenzije i konflikti s ljudima koje oni doživljavaju morat će se intenzivirati da bi se njihova energija dalje mogla razvijati. Zato takvi, duhovno nadareni praktikanti, nalaze da im praksa u početku dobro ide, a energija brzo raste, da bi onda odjednom, neočekivano, zbunjeni shvatili da nevolje stižu sa svih strana. Odjednom kao da više ništa nije u redu, od toga da se drugi loše ponašaju prema njima, do toga da šef na poslu nije zadovoljan njihovim učinkom, sve do napetih odnosa kod kuće. Odatvuda iskaču problemi i ne bi se reklo da sve to ima nekog smisla. No razlog zašto su u početku plovili mirnim morem je to što su brzo dostigli neku razinu, budući da su imali dobru urođenu osnovu. To, međutim, nije ni blizu razini potrebnoj da se dostigne duhovno savršenstvo. Potreban je daljnji napredak. Zato standardi moraju rasti. I samo kad se dostigne taj novi, viši standard, oni će napredovati dalje od mjesta do kojeg su dospjeli mirnom plovidbom, koju su imali zahvaljujući svojoj urođenoj kvaliteti.

Također ima ljudi koji odlažu početak svoje duhovne prakse jer najprije žele stvoriti neku ušteđevinu i financijski osigurati obitelj, da ne moraju brinuti. No meni

to zvuči kao pusta želja. Kao prvo, ti nemaš moć da promijeniš život, sudbinu druge osobe, čak i ako ti je ona najbliži rod. Možeš li istinski promijeniti sudbinu osobe? A drugo, ako zaista ne bi želio imati briga na kućnom planu i budeš bez ikakvih nevolja, od čega bi se sastojala tvoja duhovna praksa? Teško je imati duhovni rast ako živiš lagodno i udobno. Znači da nije onako kako ste možda zamišljali konvencionalnim načinom razmišljanja.

U duhovnoj praksi morate prolaziti kroz teškoće, i one služe da se ispita možete li se osloboditi svojih osjećaja i žudnji i oteti se njihovoj kontroli. Biti vezan za te stvari će omesti vaš napredak. U svemu postoje razlozi. Što ljude čini ljudima? To je prisustvo osjećaja, jer ljudi jednostavno žive za njih. Ljubav prema članovima obitelji, romantična ljubav, ljubav prema roditeljima, emocije vezane za odnose s drugima, osjećaji koji dolaze s prijateljstvom. Emocionalne veze pokreću ljude, emocije vas slijede gdje god odete. Sve ljudsko ovog svijeta potječe iz osjećaja, od sviđanja do nesviđanja, od radosti do tuge, od ljubavi do mržnje. Ako se ne uspijete osloboditi istih, imat ćete problema u duhovnoj praksi. Oni koji uspiju će biti slobodni od ljudskih osjećaja, nedodirljivi. Umjesto ovih će narasti suosjećanje, nešto mnogo plemenitije. Naravno, malo je vjerojatno da ćete preko noći raskinuti sa svojim osjećajima; duhovni napredak je dugo putovanje postupnog uklanjanja vezanosti. No morate biti strogi prema sebi.

Za nas koji vježbamo, napete situacije s drugima će nailaziti neočekivano. Kako se onda pripremiti? Ako stalno možete biti suosjećajni i mirni, onda ćete moći dobro postupiti kad naiđe problem jer ćete na neki način imati amortizer. Stvari će dobro ispasti ako ste uvijek milostivi i dobri prema drugima i ako sve situacije na koje nailazite rješavate tako što zastanete i razmislite koliko će ono što učinite odgovarati onom drugom i hoće li itko biti povrijeđen. Trebate se pridržavati viših standarda, a tijekom svoje prakse treba dalje dizati standard.

Ima ljudi kojima kao da vječno nedostaje vjere. Na primjer, oni bi mogli imati vizije višeg bića koje obožavaju i kojem se mole, ali dok to rade oni ubace svakojake zamjerke povodom neuslišenih molitvi, jer misle da to biće nije puno učinilo za njih i nije im olakšalo život. No to više biće naravno neće reagirati na njihove želje, jer teškoće u njihovom životu je zapravo *ono* isplaniralo i služe za razvoj njihovog karaktera; stvari kao što su sukobi među ljudima mogu učiniti puno za usavršavanje karaktera, na kraju krajeva. I tako to božansko biće neće pomoći da se ispune želje tih

ljudi. Ako više biće usliši vaše zemaljske želje, onda nema načina da se usavrši karakter ili poveća energija; to bi sasvim poništilo svrhu teškoće. Naš ljudski život nije sam po sebi cilj, već služi za povratak na nebo, kako to božanska bića vide. Ona smatraju da što više teškoća imate, utoliko bolje, pošto na taj način možete brže otplatiti svoje dugove. No neki ljudi jednostavno ne shvaćaju. Kad im molitve nisu uslišene, oni počinju zamjerati svom bogu što im nije pomogao i pored svih njihovih molitvi. Neki se toliko iznerviraju da čak razbiju njegovu ikonu i na dalje proklinju svog boga. Tako im karakter opada, a ako su imali višu energiju, ona nestaje. Oni koriste ljudsku logiku i kriterije da sude o božjem karakteru, što nije u redu. Ljudi često griješe tako što teškoće u svom životu vide kao nepravdu, pa mnogi zbog toga padnu.

Posljednjih godina pali su mnogi poznati učitelji energetskih praksi. Istinski majstori, međutim, povukli su se iz javnosti ispunivši svoje povijesne misije. Ostali su aktivni samo oni koji su zalutali u svijetu, kojima je opao karakter i koji su izgubili višu energiju koju su imali. Nekim pojedincima koji su i dalje aktivni, a koji su do neke mjere uživali slavu, njihovi učitelji su odveli sporednu dušu, a s njom je otišla i energija. Njihovi učitelji su vidjeli da su ovi pali uslijed zemaljskih stvari poput slave i bogatstva, i da se neće moći osloboditi. Ovakvi slučajevi su uobičajeni i nisu ništa neobično.

U našoj disciplini rijetkost je vidjeti ljude da padaju na taj način, a slučajevi koji postoje nisu toliko vrijedni pažnje. No pozitivne promjene karaktera ljudi *jesu* vrijedne pažnje. Jednom smo imali učenicu u provinciji Shandong, koja je radila u tvornici tekstila, i koja je kolegama prenijela Falun Dafa, nakon što ga je naučila. Rezultat je bio da se vladanje u cijeloj tvornici promijenilo na bolje. Ranije su radnici skrivali male ručnike ispod odjeće i nosili ih kući. Kad je ova žena naučila našu praksu, ona ne samo da je prestala nositi stvari, već je čak odlučila vratiti ono što je ranije odnijela. Sagledavši promjenu kod nje, i ostali u tvornici su prestali uzimati stvari, a neki su čak vratili ono što su ranije odnijeli. Ovo se dogodilo u cijeloj tvornici.

Koordinatori našeg vježbališta iz drugog grada su došli u tvornicu da vide kako ide onima koji tamo uče Falun Dafa. Direktor tvornice je osobno izašao da ih dočeka riječima: „Otkad uče Falun Dafa, ovi radnici rade više, savjesnije i s puno žara. Oni se ne žale na dodijeljene zadatke i ne misle samo na sebe. Na taj način su

promijenili moral cjelokupne tvornice i naš prihod je porastao. Vaša praksa je fantastična. Sljedeći put kad vaš učitelj dođe u grad, želim pohađati seminar.“ Iako je glavni cilj Falun Dafa duhovni napredak, a ne da se donesu promjene poput ovih, on svejedno može učiniti puno za njegovanje uljudnosti i morala u društvu. Kad bi svaki pojedinac preispitivao sebe i razmišljao kako se treba ponašati, ja bih rekao da bi svijet postao stabilnije mjesto, a ljudi bi ponovo postali moralni.

Drugi slučaj uključuje ženu u pedesetim godinama koja je zajedno sa svojim mužem bila na putu na moje predavanje u gradu Taiyuanu. Dok su prelazili ulicu, naišao je veliki auto, vozeći prebrzo, i retrovizorom zakačio odjeću žene. Vukao ju je preko deset metara prije nego što će se zaustaviti. Vozač je izašao iz auta i počeo joj držati predavanje kako je neoprezna, što je danas tipično; u kriznim situacijama, ljudi često reaguju pokušavajući prebaciti krivicu, iako su sami odgovorni. Putnik koji je bio s njim mu reče da vidi je li žena povrijeđena i treba li joj liječnička pomoć. Čovjek se sabrao i brzo ju je pitao je li dobro, nudeći da je odvede u bolnicu. Naša učenica je polako ustala i odgovorila: „Nije mi ništa. Možete nastaviti svojim putem.“ Otresla je prašinu sa sebe i produžila s mužem na naše predavanje.

Kad su stigli, ispričali su mi priču. To me je učinilo sretnim, jer je bilo jasno da je ona unaprijedila svoj karakter. Rekla mi je da se ne bi uspjela tako ponijeti u datoj situaciji da ne uči Falun Dafa. Samo pomislite koliko je dobro postupila. To je bila žena u pedesetim, bez posla, mirovine ili prihoda u doba kad su cijene tako visoke, a automobil ju je maloprije povukao i bacio na zemlju. Da je obična osoba, možda bi ostala ležati na zemlji i rekla vozaču da ima višestruke povrede. Možda bi spremno prihvatila ponudu da ode u bolnicu i ostala tamo koliko hoće. No ona je praktikant i to nije učinila. Mi vjerujemo da jedna misao određuje ishod, dobar ili loš. Da je bila samo obična žena te starosti, bi li mogla proći bez ozljeda? A nije bila ni ogrebanda. Jedna misao čini razliku. Da je umjesto toga ostala ležati na zemlji, stenjući u bolu, moleći za pomoć i misleći da je povrijedila ovo ili ono, tada bi možda zaista imala slomljene kosti ili paralizu. Mogla bi ostati u bolnici, vezana za krevet ostatak života – što je sudbina koju nikakva financijska kompenzacija ne bi mogla ispraviti. Svijet koji se okupio na mjestu nesreće bio je zapanjen što nije pokušala iznuditi novac od vozača. Danas su moralne vrijednosti ljudi u kaosu. Vozač je nije namjerno udario, iako jeste bio kriv za prebrzu vožnju. To je na kraju krajeva bio nesretan slučaj. No s ljudima kakvi su danas, čak i svjedoci nesreće će biti u čudu ako od

vozača ne pokušaj izvući malo novca. Mnogi ljudi su izgubili svoj moralni kompas i neće vas slušati ako im kažete da čine nešto loše. S promjenom moralnog standarda, nekim ljudima će zarada biti na prvom mjestu i oni će sve učiniti za novac. Neki ljudi sada čak žive pod parolom: „Svatko neka misli o sebi“.

Netko tko je učio našu praksu u Pekingu, poveo je dijete poslije večere u šetnju kroz pješačku ulicu Qianmen. Ugledali su punkt za prodaju lutrije. Dijete se htjelo zabaviti i okušati sreću. Otac mu je to dozvolio, dajući mu novac. On je kupio karticu, i na iznenađenje, izvukao je drugu nagradu – luksuzni dječji bicikl. Na licu mjesta mu je dodijeljen, na njegovu veliku radost. No onda je ocu palo na pamet: „Ja sam praktikant. Zbilja nisam trebao pokušati dobiti ovo. Vjerojatno ću izgubiti dosta vrline, budući da ga nisam zaradio.“ Zato je rekao djetetu: „Ako nam je potreban, bolje da jedan kupimo sami.“ Dijete se uzбудilo: „Tražio sam bicikl, a ti mi ga nisi htio kupiti. Sad kad sam ga osvojio, ti mi ne daš da ga zadržim.“ Gorko je zaplakalo, ne ostavljajući ocu ništa osim da bicikl odnese kući. Kod kuće, što je više razmišljao o tome, ocu se ovo sve manje sviđalo. Zato je odlučio jednostavno odnijeti novac ljudima koji su držali lutriju. No onda mu je palo napamet da je izvlačenje završeno i da će pojedinci samo podijeliti novac među sobom i prisvojiti ga. Na kraju je odlučio donirati novac svom poduzeću.

Otac je imao sreće što su mnoge njegove kolege učile Falun Dafa i rukovodstvo je imalo dobro poznavanje iste. Da je to bilo tipično poduzeće, ljudi bi mislili da nešto nije u redu s tobom kad ne želiš zadržati bicikl koji si osvojio i kao praktikant planiraš pokloniti jednak iznos svom poduzeću; čak i šef bi mislio da si lud. Krenule bi glasine kako je nešto u tvojoj praksi pošlo po zlu i uzelo ti razum. Kao što sam naznačio, ljudske moralne vrijednosti su se iskvarele. Pedesetih ili šezdesetih, ono što je otac učinio ne bi izgledalo kao nešto naročito. Tada su ovakve geste bile uobičajene i svakako ne bi bile razlog za brigu.

Mi vjerujemo da koliko god da su se ljudske moralne vrijednosti promijenile, osnovne osobine univerzuma - *zhen*, *shan*, *ren* - se nikad neće promijeniti. Kriterij koji ljudi koriste za ocjenu stvari se iskvario, pa oni koje ljudi smatraju dobrim ili lošim možda nisu takvi. Dobri ljudi su samo oni koji utjelovljuju osobine univerzuma. A te osobine su jedini kriterij za ocjenu osobe; to je ono što se priznaje širom univerzuma. Iako možda izgleda kao da je čovječanstvo jako napredovalo, ljudske moralne vrijednosti su znatno opale, društveno tkivo svijeta se mijenja na lošije;

mnogi ljudi sada stavljaju zaradu ispred svega. No univerzum se ne mijenja onako kako bi ljudi željeli. Kao osoba s duhovnim aspiracijama, ne možeš se oslanjati na standarde koje ljudi imaju. Ne možeš raditi stvari zbog toga što svi misle da je to dobro. Ono što ljudi svijeta smatraju dobrim ili lošim ne mora biti takvo. Ljudske moralne vrijednosti toliko su se iskvarile da te ljudi neće ni saslušati ako im ukažeš da čine nešto loše. Kao praktikanti, ako zaista želite razlikovati dobro od lošeg, stvari morate sagledavati u svjetlu osobina univerzuma.

Obredno pomazanje

U nekim religijskim ili duhovnim zajednicama postoji praksa koja se naziva obrednim pomazanjem (*gvanding*). To je religijski obred koji je izvorno korišten u praksi *tantričkog* budizma. Njegov cilj je da se osigura da učenik ostane vjeran disciplini, i na taj način bude formalno priznat kao učenik. Ono što je čudno je što se ovaj vjerski obred više ne sreće samo u *tantričkom* budizmu, već također u *čigongu* i taoističkoj praksi. Ja sam naznačio da uvijek kad netko javno predaje metodu koju naziva *tantričkim* budizmom, u pitanju je prijevara. To kažem jer kineski *tantrizam* je nestao s lica Kine prije više od tisuću godina, i danas jednostavno ne postoji. Uslijed jezične barijere, tibetanski *tantrizam* nikada nije u potpunosti stigao u Kinu. Također, budući da je to ezoterično učenje, učenici se trebaju baviti tajnom praksom u samostanskom okruženju, primajući tajne upute od učitelja, koji ih vodi u tajnoj praksi. Nikada nije trebao biti predavan a da se prethodno ne ispune ti uvjeti.

Mnogi ljudi putuju na Tibet u potrazi za učiteljem koji će ih učiti tibetanskom *tantrizmu* i takvim praksama, u nadi da će vremenom postati cijenjeni, dobrostojeći majstori energetske prakse. No uzmite u obzir da će autentični tibetanski lama, koji je čuvar istinskog učenja, imati velike moći i da će znati što je na umu onome koji dolazi učiti. On će lako vidjeti što ta osoba namjerava. On će vidjeti ako pobuda za učenje dolazi uslijed želje da se postane majstor radi zemaljskih ciljeva, što bi oskvrnulo njegovu praksu. Kao što shvaćate, oni neće dopustiti da netko tek tako dođe i oskvrne ozbiljnu duhovnu disciplinu poput njihove, a još manje netko s definitivno nečistim motivima. Zato će takva osoba dobiti malo znanja, a nikako srž samog učenja. S toliko samostana na sve strane, u najboljem slučaju ona će negdje naučiti nešto

površno. Ako joj je srce nečisto i ako iz loših pobuda želi postati majstor, vjerojatno je da će postati plijen za entitete koji se kače. Iako ti entiteti ili životinje možda zbilja imaju energiju da joj ponude, ona svakako nije od tibetanskog *tantrizma*. Oni koji idu na Tibet u ozbiljnoj potrazi za *darmom*, vjerojatno će se tamo nastaniti i zauvijek ostati; to su oni pravi.

Čudno je što sada ima puno taoističkih praksi koje rade pomazanje energijom. Taoističke prakse koriste tjelesne energetske kanale, pa to nema smisla činiti. Iz onog što sam naučio na svojim putovanjima po južnoj Kini, držeći seminare, pomazanje je posebno postalo popularno u provinciji Guangdong. U toj regiji postoji više od desetak praksi koje su izvodeći pomazanje napravile pravi kaos. Ideja je da kroz pomazanje postaneš njihov učenik i poslije toga ne treba učiti druge prakse – inače ćeš biti kažnjen. Oni to zbilja čine. Nije li to lukavo i zlo? Ono što oni nude služi samo za liječenje i održavanje zdravlja, i ljude tu privlači perspektiva dobrog zdravlja i ništa više od toga. Kakva je onda svrha kažnjavati sljedbenike za nelojalnost? Mnogi koji su preuzeli ovaj pristup zbilja čine svijetu lošu uslugu, jer takvi nikog neće odvesti do duhovnog savršenstva.

I tako se danas pomazanje sreće u taoističkoj praksi, iako tu ne pripada. Onaj taoistički *čigong* majstor koji je najglasniji oko pomazanja ima stup energije jedva visine dvokatnice ili trokatnice, kako sam vidio. Zbilja je šteta vidjeti da je energija tako poznatog majstora toliko brzo opala. Mnogi stoje u redu da budu pomazani. A njegova energija je od starta bila ograničena i brzo je potrošena. Poslije toga, on nikako ne može imati energiju za vršenje pomazanja. Znači da vara ljude. Pravo pomazanje, viđeno iz druge dimenzije, transformira kosti od glave do pete tako da liče na bijeli žad. To uključuje uporabu *gonga* - visokoenergetske materije - za tjelesno pročišćenje, koji mora proći kroz cijelo tijelo, od glave do pete. To nije nešto što bi mogao majstor kakvog sam sada opisao. Ako se pitate, on ne radi pomazanje u religijske svrhe. On želi da mu pripadaš jednom kad počneš učiti praksu, jer onda ćeš mu morati dolaziti na satove i učiti kod njega. Motiv je da ti uzme novac. Ne bi zaradio kad nitko ne bio učio njegovu praksu.

Predanim praktikantima Falun Dafa, njihov učitelj će puno puta uraditi pomazanje, kao što se događa i u drugim disciplinama Buda-škole – iako to možda nećete zapaziti. Oni sa paranormalnim moćima, ili koji su posebno osjetljivi, možda hoće. Pomazanje se može dogoditi dok spavate ili u neko drugo doba, a ono što se

dogaća je da topla struja odjednom potekne kroz cijelo tijelo, od glave do pete. Cilj nije da vam se poveća energija, jer to mora doći vlastitim trudom. To je prije jedna vrsta blagoslova u kojem vam se tijelo pročišćava korak dalje. Ta procedura se mora dogoditi više puta, jer u svakoj fazi prakse vam je potrebna pomoć u čišćenju tijela. Mi ne upražnjavamo obrede pomazanja, jer kako sam naznačio, vi se trebate samo fokusirati na praksu, a vaš učitelj će se pobrinuti za ostalo.

I dalje ima ljudi koji mi žele odati počast. O tome želim pričati u svjetlu ovog što sam sada rekao, jer se to odnosi na mnoge ljude. Ova povijesna era se razlikuje od starijih, proteklih vremena; da biste važili za mog učenika, nije potrebno da klečite ili se prostirete preda mnom. U našoj praksi ti obredi nemaju ulogu. Čudno je da mnogi ljudi sada misle da mogu dobiti energiju samo vanjskim činom religijske privrženosti i ako postanu malo pobožniji. Prava duhovna praksa je produkt vlastitih napora, pa molitve i želje malo znače. Nema potrebe za religijskim činovima privrženosti, poput paljenja tamjana i odavanja počasti. Viša bića će ti se osmjehivati ako vide da se iskreno baviš discipliniranom duhovnom praksom. No koliko god ih obožavao, ona neće biti zadovoljna tobom ako činiš pogrešne stvari. Mislim da ta ideja treba biti jasna. Istinska duhovna praksa ovisi od tebe, i ako ćeš se kasnije okrenuti i činiti što ti je volja, onda nema svrhe odavati poštovanje učitelju. Zato u našoj praksi zbilja nema mjesta za vjerske obrede. Čineći te stvari, čak biste mogli narušiti moj ugled.

Mi smo vam svima dali puno toga. Ja ću vas smatrati svojim učenicima i vodit ću vas dokle god se trudite sprovoditi učenja u praksi i strogi ste prema sebi po pitanju slijeđenja Velikog Puta. Činit ću to dok god se kultivate u Falun Dafa. No ako se ne kultivate, mi tu ništa ne možemo, i nema svrhe tražiti formalno proglašenje učenikom. Oni koji samo rade vježbe nisu moji učenici čak i ako su među prvima prisustvovali mojim seminarima. Da biste stekli zdravo tijelo i zbilja napredovali do viših stadija, morate se iskreno baviti praksom i raditi na svom karakteru onako kako mi to učimo. Zato u našoj praksi nema mjesta za obrede poput pomazanja. Dok god se kultiviraš u našoj praksi, bit ćeš naš. Moja duhovna tijela su svemoćna i sveznajuća, ona znaju čak i vaše misli. No ona neće voditi računa o vama ako niste netko tko se kultivira. Za one koji se kultiviraju, međutim, pomoć će biti pružana sve do samog kraja.

Učenici nekih praksi nikad nisu sreli svog učitelja, ali im je rečeno da se klanjaju u određenom pravcu i plate stotine dolara, da bi ih mogli smatrati učenicima.

Ali nije li to obmana? Ti ljudi to vrlo rado čine, a poslije toga zauzmu zaštitnički stav prema svojoj praksi i učitelju, čak govoreći ljudima da više ne smiju učiti druge prakse. Meni je to sasvim apsurdno. Također se pitam što se dobiva, ako se išta dobiva, kad neki učitelji urade ono što zovu „dodirnuti krunu glave“.

Svaka energetska praksa koja se promovira kao „*tantrički* budizam“, ili čak samo kao dio budističke religije generalno, je lažna. Imajte na umu da metode i discipline praksi koje se nalaze u autentičnom budizmu datiraju tisućama godina unazad. Svaka promjena koju ljudi danas u njih unesu, pretvara ih u nešto drugo. Jedina svrha disciplina duhovne prakse je uzvišeni cilj dostizanja božanstvenosti, i one su nevjerojatno jezgrovite i zamršene. Čak i najmanja promjena će pokvariti stvari. Proces pretvaranja materije u višu energiju je iznimno kompleksan, pa ono što čovjek može osjetiti u vezi s tim zbilja nije pouzdano i nikad ne može pružiti informaciju o napretku u praksi. Vjerski obredi koje upražnjavaju budistički monasi su zapravo sredstva u praksi, i svaka unesena promjena će pretvoriti praksu u nešto drugo. Svaka legitimna praksa ima više božanstvo koje njom upravlja, i svaka takva praksa je svojim metodama duhovnih disciplina proizvela puno božanstava; nitko ne bi smio brzopleto mijenjati metode koje se koriste. Kako se onda učitelj neke niže energetske prakse, kojem nedostaje duhovna moć, može usuditi da promijeni religijske tradicije puta do božanstvenosti? Osim toga, u slučaju da je zaista promijenio i napravio od toga vlastitu praksu, to se više ne može smatrati dijelom te religije, i on ne bi smio koristiti njeno ime za lažno predstavljanje. U slučajevima poput ovih trebate razlikovati neautentične prakse.

Misterija mandorle*

U drevnim kineskim religijskim tekstovima poput *Principa prakse uma i tijela*, *Taoističkog kanona* i raznih alkemijskih priručnika, spominje se „postavljanje“ nečeg poznatog kao mandorla, ili kako ta mandorla „predsjedava otvorom“. Mnogi duhovni učitelji su imali velikih problema objasniti što to znači, budući da većina njih, na svom stadiju prakse, ne može shvatiti te stvari i to im nije dopušteno. Da bi se to vidjelo, u duhovnom razvoju potrebno je dostići barem fazu vida mudrosti, i to je razlog zašto to većina prosječnih instruktora ne može vidjeti – oni nisu dostigli tu

točku. U religijama se dugo raspravlja što je mandorla, gdje se nalazi „jedan otvor“, i kako se postavlja. Drevni tekstovi ne bacaju puno svjetla na ova pitanja, i često su konfuzni; oni na apstraktan način raspravljaju o ovom fenomenu, ne govoreći mnogo o njegovoj suštini, usprkos svemu što je napisano na ovu temu. Ovo je učinjeno namjerno, kako bi se oni koji dolaze izvana spriječili da nauče srce prakse.

Dat ću vam jedan savjet, budući da ste učenici Falun Dafa: klonite se svog kaosa knjiga o energetskim praksama koje se mogu nabaviti. Ne mislim na drevne tekstove o kojima sam sada pričao, već na obmanjujuće knjige o energijama, koje se sada pišu. Ne treba ih čak ni prelistati. Čim nađete da vam je prihvatljiva jedna rečenica u njima, entiteti koje te knjige nose će vam se nakačiti na tijelo. Mnoge takve knjige su napisane po uputama posjedujućih duhova, koji su iskoristili vezanosti pisca za status i novac. Obmanjujuće knjige o energetskim praksama danas su svuda. Mnogi ljudi su jednostavno neodgovorni i pišu pod komandom zlih duhova, ili čega god se na njih nakačilo. Uopćeno govoreći, najbolje je ne čitati ni klasična djela poput gore spomenutih, jer postoji pitanje predanosti jednoj disciplini i ne treba remetiti svoju energiju.

Netko u vrhu Čigong Asocijacije Kine mi je ispričao nešto što me je jako nasmijalo. Ispričao mi je o jednom čovjeku u Pekingu, koji je stalno išao na satove *čigonga*, pa je poslije nekog vremena pomislio da je naučio sve što se ima naučiti. Ovakav utisak je dobio zbog toga što je sve ono što je učio na raznim satovima bilo na podjednako osnovnoj razini; svi su predavali manje-više iste stvari. Ovo ga je navelo da povjeruje, kao što misle lažni majstori, da u *čigongu* nema ništa više od toga. I tako je odlučio napisati svoju knjigu o *čigongu*. No samo pomislite koliko je to apsurdno: netko tko čak ne vježba *čigong* treba napisati knjigu o tome. Tipične *čigong* knjige su danas takve, budući da je plagijat sasvim obična stvar. Kad je stigao do teme mandorle, zaglavio se u pisanju. Malo ih je koji zaista shvaćaju što je to, na kraju; to ne shvaća čak i ono malo pravih duhovnih učitelja. I tako je taj čovjek otišao pitati majstora koji nije bio pravi, iako on toga nije bio svjestan, budući da nije baš dobro shvaćao *čigong*. Ovaj lažni učitelj se uplašio da ne bude razotkriven u slučaju da ne odgovori na pitanje ovog čovjeka. I tako je otišao tako daleko da izmisli nešto besmisleno, rekavši da se jedan otvor mandorle nalazi na vrhu muškog spolnog organa. Koliko god zvučalo smiješno, nije za smijanje, jer ta knjiga je poslije toga objavljena. To pokazuje koliko su knjige o *čigongu* postale apsurdne. Čitanje tih

stvari vam neće dati ništa dobro, već vam samo može nauditi.

Istražimo što znači „postavljanje mandorle“. Dok se osoba bavi duhovnom praksom u ljudskoj domeni, pošto prođe srednju fazu prakse i vježba u naprednoj, ona će unutar sebe početi razvijati anđeosko tijelo. To anđeosko tijelo se razlikuje od onog što znamo kao kerubin. Kerubini su mali i razigrani, oni radosno skaču okolo i igraju se. S druge strane, anđeosko tijelo se ne pomiče i jednostavno sjedi na svom mjestu, nepokretno, na cvijetu lotosa, s nogama prekrštenim u pozi meditacije, rukama spojenih u *diejin** *mudri*, a jedini je izuzetak kad duša uđe u njega da ga kontrolira. Anđeosko tijelo se rađa u energetskom centru i može se vidjeti u nevidljivoj mikro domeni čak i dok je manje od vrha igle.

Još nešto trebam objasniti. U tijelu postoji samo jedan pravi energetski centar (*dan-tijan*) i on je smješten u donjem trbuhu. On je unutar tijela, i prostire se od perineuma do donjeg abdomena. Mnoge više energije, moći i druge sposobnosti, kao i duhovna tijela, anđeosko tijelo i kerubini – ogroman niz natprirodnih bića – se rađaju u ovom centru.

U prošlosti je bilo duhovnih praktikanata koji su iznjedrili ideju da u tijelu postoji gornji, srednji i donji energetski centar. No ta ideja nije točna, čak i ako navodno ima doktrinarne osnove i majstori je generacijama prenose. Imajte na umu da je u starim vremenima svakako bilo besmislica. Ako nešto ima drevan pedigree, ne znači da je nužno točno; niže, narodne prakse su uvijek cirkulirale u javnosti, ali one se ne smatraju duhovnim praksama, ili bilo čime značajnim. Kad ljudi tvrde da postoje gornji, srednji i donji energetski centar, oni misle da se svako mjesto gdje se može stvoriti grozd energije smatra energetskim centrom. Ali pogrešno je tako misliti. Dovoljno je duže vrijeme koncentrirati se na tu točku, da bi se na tom mjestu generirao grozd energije. Svatko tko sumnja u ovo, može sam provjeriti tako što će se fokusirati na svoju ruku, usmjeravajući pažnju na nju, i poslije nekog vremena tu će se zbilja oformiti grozd energije. Ova činjenica je navela neke promatrače da tvrde da se energetski centri nalaze svuda po tijelu. Ali ovo je još teže povjerovati. Oni su pod dojmom da gdje se oformi grozd energije, tu se nalazi energetski centar. Iako jeste grozd energije, to nije energetski centar. Bilo bi u redu reći da se grozdovi energije mogu svuda stvoriti, ili da postoje gornji, srednji i donji grozdovi energije. No centar koji zaista može oživjeti nebrojene moći je samo na jednom mjestu, i to u donjem trbuhu. Znači da je pogrešno ono što su ljudi rekli o gornjem, srednjem i donjem

energetskom centru. Istina je jednostavno da će se grozd energije oformiti na svakom mjestu na koje se um duže vrijeme fokusira.

Anđeosko tijelo nastaje u energetskom centru u donjem truhu i postupno raste, uvećavajući se. Kad naraste do veličine ping-pong loptice, mogu se razaznati obrisi tijela, s oformljenim nosićem i očima. Kad dostigne ovu veličinu, pored tijela će se oformiti mali okrugli mjehur. Taj mjehur će nadalje rasti paralelno s anđeoskim tijelom. Kad tijelo naraste do visine od samo 13 cm, pojavit će se prva latica lotosovog cvijeta. Kad tijelo dostigne 17 - 20 cm visine, sve latice cvijeta u osnovi već postoje, oformljujući jedan sloj cvijeta lotosa, na kojem sjedi anđeosko tijelo, zlatno, blještavo i jednostavno predivno. To je neraspadajuće božansko tijelo, koje budisti tradicionalno nazivaju „budinskim tijelom“, a taoisti „besmrtnim djetetom“.

U našoj disciplini se razvija i potrebno je ovo tijelo, kao i tijelo s kojim ste rođeni; znači da i urođeno tijelo mora proći kroz transformaciju. Kao što možda pretpostavljate, božansko tijelo nije nešto što se može razotkriti u sekularnom svijetu. Ako se jako potrudite, neki ljudi možda mogu razotkriti oblik svog tijela; oni mogu prikazati svjetleću figuru vidljivu golim okom. No tijelo u *ovoj* dimenziji neće izgledati ništa drugačije od bilo koga drugog, usprkos njegovoj transformaciji. Ljudima ta razlika neće biti uočljiva, iako ovo tijelo može prelaziti u druge dimenzije. Kad anđeosko tijelo naraste do visine 11-15 cm, mjehur je narastao do iste veličine i proziran je kao balon. Anđeosko tijelo sjedi u meditaciji, nepokretno. U tom trenu, mjehur će napustiti energetski centar tijela. Sada je sasvim razvijen i sazreli su uvjeti da se počne uspinjati unutar tijela. Proces uspinjanja je jako spor, ali dnevno kretanje se može sagledati. Polako ali sigurno, on se kreće na gore, penje se. Ako dobro pazite, možete osjetiti njegovo postojanje.

Kad se mjehur uzdigne do mjesta gdje se nalazi akupunkturna točka *tančong*, on će tu ostati neko vrijeme. Jer tu se nalaze esencijalne stvari tijela osobe, i mnogo više od toga (srce je također tu), pa mjehur unutar sebe mora oformiti sustav ovih stvari. Najesencijalnije stvari trebaju ući u mjehur i obogatiti ga. Onda, nakon nekog vremena, on se nastavlja uspinjati. Dok prolazi kroz vrat, osjeća se zgrčenost, kao da su vam krvne žile zgrčene ili nadute, i to je grozan osjećaj. No ovo stanje će proći poslije samo dan ili dva. Kad mjehur stigne do krune glave, mi to nazivamo „dolaskom do *nivan* palače“. Iako to tako predstavljamo, on je zapravo velik kao cijela glava, pa će se tada osjećati nadutost glave. Pošto je *nivan* palača kritično

mjesto za život ljudskog bića, dok se tu nalazi mjehur će u sebi ponovo morati oformiti neke esencijalne stvari. Poslije toga istiskuje put van, kroz kanal unutrašnjeg oka, i taj osjećaj je teško podnijeti. U tom području će se osjećati natečenost do boli, sljepoočnice će također imati osjećaj natečenosti, dok regularne oči kao da su ukopane u lubanju. Stvari će se ovako nastaviti dok mjehur ne istisne put van, i tada ostaje visjeti na poziciji čela. To je zapravo ono na što se odnosi „postavljanje“ mandorle – ona predsjedava tom točkom.

U ovom trenutku, osoba s otvorenim unutrašnjim okom u praksi Buda-škole ili Tao-škole neće moći vidjeti, što ubrzava formiranje stvari unutar mandorle. Na prednjem i zadnjem kraju mandorle će se nalaziti par vrata, i ona su sada zatvorena; to je slično kao što na Trgu Tjenanmen, u Pekingu, postoje po dvije kapije na svakoj strani prolaza. Vrata će ostati zatvorena, osim u sasvim posebnim okolnostima. Ovo omogućuje da se formiranje i obogaćivanje mandorle obavi što brže. Oni koji inače vide svojim unutrašnjim okom, u ovom trenu neće moći vidjeti, jer je to zabranjeno. Razlog zašto mandorla visi na toj poziciji je što se tu susreću mnogi energetski kanali tijela, i sada svi kanali moraju proći kroz mandorlu i napraviti jedan krug prije nego što produže dalje; svaki kanal mora proći kroz mandorlu da bi pomogao da se unutar nje postave neki temelji, tako da se na kraju oformi sustav međusobno povezanih elemenata. Pošto je ljudsko tijelo mikrokozmos, mandorla će se na kraju razviti u minijaturni svijet u kojem se nalazi sve što je esencijalno za ljudsko tijelo. No ono što se dotad oformilo, u ovoj fazi je samo oprema koja još nije sasvim funkcionalna.

U praksama poznatim pod nazivom Mistični putevi, s druge strane, mandorla ostaje otvorena. Kad izađe vani, bit će u obliku cilindra, da bi postupno ponovo postala zaobljena. Vrata na obje strane ostaju otvorena. Pošto Mistični putevi ne pripadaju ni Buda-školi ni Tao-školi, na njihove učenike ne paze mnogi majstori koji inače štite sljedbenike ove dvije škole. Praktikanti Buda-škole i Tao-škole jedno vrijeme mogu ne gledati svojim unutrašnjim okom, a da ipak ostanu sigurni, dok praktikanti Mističnih puteva ne mogu – da bi se mogli zaštititi, oni moraju biti u stanju u kojem mogu gledati. Međutim, kad u ovom scenariju vide stvari svojim unutrašnjim okom, to je kao da gledaju kroz okular teleskopa. [Koja god praksa bila,] poslije mjesec dana ili više, pošto se ovdje oformi nekoliko stvari koje su potrebne i funkcioniraju zajedno, mandorla započinje svoj povratak. Počinje povratkom u unutrašnjost glave, što se naziva „premještanjem“ mandorle.

Dok se mandorla vraća nazad u tijelo, ponovo se osjeća neugodan pritisak. Poslije toga će ponovo istisnuti sebi put izvan tijela, ovaj put kroz akupunkturnu točku na potiljku, pod nazivom *yuzhen*. Dok traje istiskivanje, taj osjećaj je teško podnijeti, kao da se otvara lubanja. No tenzija će u trenu nestati čim cijela mandorla izađe van. Pošto izađe izvan tijela, ona visi tamo u dubokoj dimenziji. Neće vam smetati kad legnete na spavanje jer ona postoji na tijelu u drugoj, mnogo dubljoj dimenziji. No kad se mandorla inicijalno postavi, osjećaj je kao da se nešto nalazi pred očima. Iako se ove stvari događaju u drugoj dimenziji, vaš vid u ovom svijetu bi mogao biti zamućen, kao da vam nešto blokira vidik, i to nije baš ugodno. Akupunkturna točka *yuzhen* je važna točka, pa će se i ovdje, na potiljku, oformiti nekoliko stvari koje će skupa funkcionirati. Zatim će se mandorla ponovo početi vraćati unutra. Izreka koju sam prethodno spomenuo o tome kako mandorla predsjedava otvorom ne odnosi se na samo jedan otvor, jer mandorla mora više puta promijeniti poziciju. Ponovo unutar tijela, ona se vraća u *nivan* palaču i počinje se spuštati, nastavljajući ravno do akupunkturne točke između bubrega, poznate kao *mingmen*. Ovdje ponovo biva izbačena van.

Mingmen točka je krucijalni, centralni „otvor“, ili „spoj“. No ona je više od glavnog spoja, ona je zapravo kao željezna kapija – kao nebrojeni slojevi kapija, zapravo. Znamo da tijelo ima puno slojeva, a da su tjelesne stanice jedan sloj, a molekule unutar njih su drugi. Na svakoj ravni postoji kapija - od atoma do protona, elektrona itd., sve do beskrajno malih čestica. Ogroman niz moći i magičnih vještina je zaključan iza kapija svakog sloja. Ostale prakse preuzimaju pristup formiranja grozda energije koji na kraju eksplodira, a kad se to dogodi, prva točka koju treba raznijeti eksplozijom je *mingmen*. Ovdje mandorla ponovo formira sustav stvari, a onda ulazi natrag u tijelo. Zatim se vraća u donji abdomen, što se naziva „povratkom mandorle na svoje mjesto.“

Kad mandorla ovo učini, ona se zapravo ne vraća na svoju prvobitnu poziciju. Do ovog trena, anđeosko tijelo je dosta naraslo, i mjehur će ga prekriti i obuhvatiti, da bi na dalje skupa rasli. U taoističkoj praksi obično se dopušta da anđeosko tijelo izađe iz tijela kad dostigne uzrast od šest, sedam godina. Ovo se naziva „rađanjem Besmrtnog djeteta“. To se događa kad duša osobe preuzme kontrolu nad anđeoskim tijelom i iskoristi ga da napusti fizičko tijelo. Fizičko tijelo osobe ostaje mirovati, nepokretno, a duša ga napušta. U praksama Buda-škole poput naše, anđeosko tijelo će

obično biti van opasnosti kad bude naraslo do veličine same osobe. U tom trenu se normalno dopušta anđeoskom tijelu da napusti tijelo, ono se može odvojiti od njega i izaći. Do ovog trena anđeosko tijelo je naraslo do veličine samog praktikanta, a mjehur koji ga obmotava – što je mandorla – će biti velik i proširit će se izvan fizičkog tijela osobe. To je prirodno, s obzirom na veličinu anđeoskog tijela.

Možda ste zapazili da statue i ikone božanskih bića koje se mogu vidjeti u hramovima ili drugim religijskim okruženjima, a posebno freske, često prikazuju ta bića unutar kruga ili ovala. Puno je takvih prikaza, a na freskama u starim hramovima je po pravilu tako. Nitko ne nudi dobro objašnjenje zašto je tako. Ja vam mogu otkriti da je to mandorla. I zato u procesu koji sam sada opisao, mandorlu u ovom stupnju zrelosti treba drugačije nazivati. Treba je zvati „rajem“, iako ona to još nije u punom smislu riječi. Samo je opremljena na adekvatan način, da tako kažemo. To je kao tvornica s potrebnom opremom, ali koja ništa ne može proizvesti uslijed nedostatka energije i sirovina. Prije nekoliko godina, jedan broj duhovnih ličnosti je govorio da njihova energija premašuje energiju različitih božanstava. Oni koji bi to čuli, smatrali bi to pretjeranim. No to što su govorili ni na koji način nije bilo pretjerivanje, jer se vaša energija mora razviti do velikih visina dok ste i dalje na ovom svijetu.

Teško je zamisliti da su oni mogli nadići status božanskih bića. No ovakve stvari ne treba površno razumjeti. Da - njihova energija jeste bila dostigla napredni stadij i točku prosvjetljenja, i oni su imali pristup svim svojim moćima. No upravo u točki kad se to treba dogoditi, 80% njihove energije im se oduzima i skida zajedno s njihovim mjerilom karaktera. Ta energija će se zatim iskoristiti da se obogati njihov vlastiti raj, o čemu sam govorio. Kao što znamo, energija i visina karaktera koju praktikant dostigne su iznimno dragocjeni, jer su razvijeni kroz nebrojene teškoće i iskušenja tijekom njegovog životnog vijeka. 80% ove dragocjene, više energije će se iskoristiti da se obogati njegov raj. I zato, jednom kad se njegovo duhovno putovanje uspješno okonča, bit će dovoljno da pruži ruku da dobije sve što poželi, i to će se trenutno stvoriti; sve što želi da bude urađeno će biti urađeno. Njegov duhovni autoritet će značiti da je za njega, u njegovom raju, sve ovo moguće. I sve to će biti nagrade za njegov duhovni trud.

Energija bića koje je božansko kao ovo može se po njegovom nalogu transformirati u bilo što. Zato će on biti slobodan da pojede ili da uživa u svemu što poželi, i dogodit će se sve što poželi, jer to su plodovi njegove prakse. To dolazi s

njegovim božanskim statusom; bilo što manje od ovog statusa bi značilo da na kraju njegova praksa nije završena uspješno. U ovom trenu, ono što se ranije zvalo mandorlom, sada se s pravom može zvati „rajam“, ili „svijetom“, i on će dostići duhovno savršenstvo i postići prosvjetljenje s 20% preostale energije. Iako ostaje samo 20%, u ovom trenutku nijedan dio njegovog tijela više nije zaključan – to jest, ako on uopće ima tijelo. U slučaju da ga ima, ono će sada biti sasvim sačinjeno od visokoenergetske materije. Njegove moći su razotkrivene u svoj slavi, i njegovoj snazi nema premca. One više neće biti sputavane, kao što su ranije bile, usprkos svom napretku koji je činio vježbajući na ovom svijetu.

PREDAVANJE 5

Znak faluna

Falun je simbol našeg Falun Dafa. Ljudi s posebnim moćima mogu vidjeti da *falun* rotira, poput onog na *falun* značkama. Našu praksu navode svojstva kozmosa *zhen, shan, ren*. Domet naše prakse je jednostavno enorman, budući da se bazira na principima koji upravljaju promjenama univerzuma. *Falun*, kako je ilustriran na početku naše knjige, je na neki način mikrokozmos univerzuma. Budistička misao konceptualizira univerzum kao grupu svjetova koji egzistiraju u deset pravaca. Postoji četiri strane i ukupno osam pravaca. Neki ljudi su možda vidjeli da iznad i ispod *faluna* stoji stup energije. Kad uračunamo ova dva dodatna pravca na dole i na gore, imamo ukupno deset pravaca na kojima su svjetovi sagrađeni – svjetovi koji sačinjavaju univerzum. Ovo je jednostavno iskazan budistički koncept univerzuma.

Ovaj univerzum ima nebrojene galaksije, a Mliječni put je, naravno, jedna od njih. Univerzum u cjelini je u pokretu, kao i sve galaksije unutar njega. I zato *taiči* simboli i manji svastika simboli unutar znaka *faluna* rotiraju, kao i veća svastika u centru i znak u cjelini. Na neki način, [veća svastika] predstavlja galaksiju Mliječni put, i ovaj budistički simbol je u centru jer naša praksa pripada Buda-školi. Tako je kad se gleda površina. U drugim dimenzijama, sve ima iznimno raznolike i komplicirane oblike postojanja, i proces putem kojeg sve nastaje je jednako kompleksan. Tako je znak *faluna* minijaturna reprezentacija univerzuma. U svim ostalim dimenzijama, on također ima oblike postojanja, kao i procese kroz koje evoluirao, i zato ga ja smatram jednim svijetom.

Kad se *falun* okreće u pravcu kazaljke sata, on automatski uvlači energiju iz univerzuma, a kad se okreće u smjeru suprotnom kazaljci, on odašilje energiju. Jedno svojstvo *faluna* kad rotira ka unutra (u pravcu kazaljke) je da koristi osobi u kojoj

boravi, a kad rotira ka vani (suprotno kazaljci), koristi onima u okolini. Ljudi su pitali zašto su tu *taiči* simboli kad naša praksa pripada Buda-školi, a *taiči* je iz Tao-škole. Razlog zašto su uključeni je to što mi vježbamo nešto ogromno, što je kao da radimo s cjelokupnim univerzumom. Samo razmislite što bi se dogodilo kad jedan od dva glavna sustava prakse u univerzumu – Buda-škola ili Tao-škola – ne bi bio uključen u *falun*: to se ne bi smatralo cjelokupnim univerzumom, niti bi se tako moglo zvati. Zato smo uključili nešto iz Tao-škole. Ljudi pitaju zašto u *falunu* nisu predstavljeni kršćanstvo, konfucijanizam i druge vjere, dok taoizam jeste. Ono što vam mogu razotkriti je da se konfucijevska praksa smatra dijelom Tao-škole kad dospije do zbilja naprednog stadija; a mnoge zapadne religije se smatraju dijelom Buda-škole, i u naprednim stadijima dio su njenog sustava. Samo ta dva sustava su glavna.

Mogli biste se pitati zašto dva *taičija* imaju gore crveno, a plavo dole, dok druga dva imaju crveno gore, a crno dole, kad se obično smatra da je *taiči* sačinjen od crne i bijele materije, energija *jina* i *janga*. No ovo je bazično razumijevanje, budući da se *taiči* prikazuje na različite načine u različitim dimenzijama, a na najvišim ravnima se manifestira u bojama koje mi koristimo. Taoistička praksa kakvu znamo ima *taiči* s crvenim dijelom gore, a crnim dole. Ilustrirat ću vam ideju na djelu. Neki od nas s otvorenim unutrašnjim okom su otkrili da ono što u ovoj dimenziji izgleda crveno jeste zeleno u susjednoj dimenziji. A ono što ovdje izgleda kao zlatno-žuto, u drugoj dimenziji moglo bi izgledati kao ljubičasto. Znači da postoje varijacije u boji koju ljudi vide, a to je zahvaljujući činjenici da se boje mijenjaju od dimenzije do dimenzije. *Taiči* s crvenom bojom gore i plavom dole pripada Velikoj iskonskoj Tao-školi, koja uključuje Mistične puteve. Male svastike na četiri strane su iz Buda-škole, i poput one u centru, pripadaju Buda-školi. Falun u ovim bojama je živopisan, pa smo ovaj dizajn iskoristili kao simbol Falun Dafa.

Falun koji neki od vas vide svojim unutrašnjim okom neće nužno biti istih boja kao naš simbol. Boja pozadine se mijenja, iako se dizajn ne mijenja. Kad vaše unutrašnje oko opazi rotirajući *falun* koji vam postavljam u donji trbuh, boja pozadine može biti crvena, ljubičasta, zelena, ili možda transparentna. Boja se regularno mijenja od crvene, narančaste, žute, zelene, plave, indigo i ljubičaste. Zato ćete možda vidjeti boju drugačiju od one u našem znaku. No ni boje ni izgled svastika i *taičija* se ne mijenjaju. Nama se svidjelo kako simbol *faluna* izgleda s bojom pozadine kakvu sada vidite, pa smo je usvojili. Puno je stvari koje ljudi s višim moćima mogu vidjeti

u *falunu* izvan ove dimenzije.

Neki ljudi komentiraju da svastika liči na Hitlerov znak. No to vas ne treba brinuti, jer taj simbol po svojoj prirodi nije povezan s bilo kojom konkretnom grupom ljudi. Također sam čuo primjedbe da ako bi se iskrenuo na jednu stranu, bio bi jednak Hitlerovom. No to pitanje ne postoji jer naš simbol rotira, i to u oba smjera. Ovaj simbol postao je šire poznat svijetu prije nekih 2.500 godina, u vrijeme Bude. S druge strane, prošla su desetljeća od Hitlera i Drugog svjetskog rata, i što više, on je uzurpirao simbol. Također, njegov je bio crn, za razliku od našeg, i stajao je na jednom kutu, s vrhom na gore. Ovdje ćemo stati s diskusijom o *falunu*. Naglašavam da moje primjedbe ograničavam samo na njegov površinski oblik.

Možda se pitate što svastika predstavlja u Buda-školi. Regularni ljudi je smatraju simbolom sudbine i sreće, ali to je samo zemaljsko tumačenje. Ja vam mogu otkriti da svastika označava dostignutu razinu bude; imaju je samo bića koja su dostigla božanski status bude. Niža božanstva kao što su bodisatve i arhati je nemaju, osim Četiri Velike Bodisatve. Mi vidimo da su te eminentne bodisatve daleko premašile razinu tipičnog bude, da su više čak i od *tatagata* buda. Nebrojene bude premašuju razinu *tatagate*, koji ima samo jednu svastiku. Oni koji dostignu razinu iznad *tatagate* imaju više svastika. Buda dvostruko višeg statusa će imati dvije svastike, a oni još višeg mogli bi imati tri, četiri, pet itd. Moglo bi ih biti toliko da prekrivaju cijelo tijelo, uključujući glavu, ramena, čak i koljena. A kad više nema mjesta, one će se čak pojaviti na mjestima kao što su dlanovi, jagodice prstiju, tabani, ili jagodice na nožnim prstima. Broj svastika će nastaviti rasti proporcionalno dostignutoj razini, bez kraja. Znači da svastika predstavlja božanski status, a njihov broj raste proporcionalno rangu.

Mistični putevi

Pored praksi Buda-škole i Tao-škole, postoji još jedna vrsta pod nazivom Mistični putevi (*čimen*) – ili „Mistične prakse“, da iskoristimo njihov vlastiti termin. Obično se smatralo, i to od drevnih vremena, da su pristupi Buda-škole i Tao-škole ortodoksni tj. „ispravni“. Mistični putevi, s druge strane, nikad nisu bili javno obznanjeni i malo ljudi zna za njihovo postojanje. U najboljem slučaju, ljudi su za

njih čuli iz književnih djela.

Ovo bi neke moglo navesti da se upitaju postoje li Mistični putevi zaista, kad je činjenica da postoje. Tijekom mog vlastitog putovanja kroz duhovnu praksu – u kasnijim godinama, konkretno – susreo sam se s tri vrlo uvažena člana Mističnih puteva, koji su mi prenijeli najbolje iz svojih disciplina; to što su oni prenijeli je bilo sasvim jedinstveno i dobro. Pošto je ono što oni imaju tako jedinstveno, stvari koje se stječu u njihovoj praksi su sasvim posebne. Većina ljudi neće ih uspjeti shvatiti. Mistični putevi se opisuju kao nešto što ne pripada ni Buda-školi ni Tao-školi, s obzirom da njihova praksa ne spada ni u jednu od ovih kategorija. To je dovelo do toga da dobiju etiketu „alternativnog“ ili „neortodoksnog“, dok oni sebe radije nazivaju Mističnim putevima. Dok možda zvuči degradirajuće zvati ih alternativnim ili neortodoksnim, to svakako ne znači da su ljudi protiv njih. Ljudi ih ne nazivaju lošim. Ti epiteti ne označavaju ništa opako. Povijesno, prakse Buda-škole i Tao-škole su nazivane istinskim, ili središnjim, duhovnim disciplinama, pa kad prakse poput Mističnih načina naiđu na nerazumijevanje, na kraju ih nazovu alternativnim – naspram onog što je opće prihvaćeno kao ispravno. A što se tiče oznake „neortodoksnog“, to treba sugerirati „nespretn pristup“. U klasičnom kineskom, često je imalo ovaj smisao. Nadamo se da ovo malo pojašnjava tu etiketu.

Nema ničeg lošeg u vezi Mističnih puteva, jer su strogi u moralnom smislu i ravnaju svoju praksu prema osobinama univerzuma. Oni ne narušavaju osobine ili norme univerzuma, niti čine išta loše. Zato njihovu praksu ne treba smatrati devijantnom. Prakse Buda-škole i Tao-škole ne treba smatrati vrlim zbog toga što se osobine univerzuma ravnaju prema njima, već obratno: one su vrle zato što se one ravnaju po osobinama univerzuma. Ako i oni čine to isto, Mistični putevi svakako nisu zli, i također zaslužuju epitet vrlih. Što je dobro ili zlo, vrlo ili loše, mora se mjeriti naspram osobina univerzuma. Mistični putevi su vrle, istinske prakse po tome što se ravnaju po ovome. Jedina razlika je u tome što od svojih učenika zahtijevaju stvari drugačije nego prakse Buda-škole i Tao-škole. One ne nude svoje učenje mnogim učenicima, i radije vode učenike u uskom krugu. Prakse Tao-škole su slične po tome što će istinsko učenje prenijeti samo jednom učeniku, iako se mnogi obučavaju. Prakse Buda-škole, s druge strane, vjeruju u korist za sve živote i dobrodošao je svatko tko je voljan i sposoban vježbati.

Mistični putevi prenose svoje učenje samo jednom primatelju; tijekom dugog

vremenskog perioda, samo jedna osoba se bira za onog kome će znanje biti prenijeto. Iz ovog razloga, ono što oni rade nikad nije bilo razotkriveno regularnim ljudima. U doba kad je *čigong* bio na vrhuncu popularnosti, zapazio sam da je, prirodno, i nekoliko ljudi iz ovih praksi izašlo predavati. No njihovi pokušaji da uče javnost su uvijek bili neuspješni, jer su njihovi učitelji strogo zabranili da se neke stvari razotkriju. Kad se predaje u javnosti, ne mogu se birati učenici, pa među onima koji dolaze učiti ima ljudi dobrog i lošeg karaktera. Doći će ljudi sa svakojakim stečenim predodžbama, pa nije moguće biti selektivan. Iz tog razloga, Mistični putevi nisu pogodni za širu publiku. Kad bi se javno predavali, njihov jedinstveni pristup bi vjerojatno ugrozio učenike.

Ako budisti streme tome da postanu prosvijetljeni, a taoisti da postanu usavršena bića, što je s onim u Mističnim putevima? Oni će postati besmrtnici bez granica, koji nisu vezani ni za jednu posebnu domenu univerzuma, kao što bi bio slučaj da imaju nebeski raj. Kao što možda znate, Buda po imenu Šakjamuni upravlja Saha rajem, Buda Amitaba rajem Beskrajnog blaženstva, a Buda Iscjeljenja Lapis Lazuli rajem, i svako božansko biće poput ovih ima svoj vlastiti raj. Svako veliko božanstvo ima nebesko carstvo po svojoj mjeri, u kojem žive mnogi njegovi sljedbenici. Uspješni učenici Mističnih puteva, s druge strane, nemaju određenu domenu u univerzumu i bit će besmrtnici bez određenog mjesta u univerzumu.

Vježbanje na zlom putu

Vježbanje na zlom putu može preuzeti nekoliko različitih oblika. Neki pojedinci ekskluzivno vježbaju zle načine, a to što vježbaju ide generacijama unazad. Ono što ih na to motivira je privlačnost zemaljskih stvari poput statusa, materijalne dobiti i bogatstva. Naravno, to su ljudi slabog karaktera i oni neće razviti višu energiju. Ono što će dobiti, međutim, je karma. Jedna osobina karme je da kad se dovoljno nakupi, formira se u jednu vrstu energije, ali takva energija nije nešto vrijedno spomena i ne može se usporediti s energijom praktikanata. No moći će imati moć nad regularnim ljudima, budući da je jedan oblik energije, a ako joj gustoća naraste, može ojačati tjelesne moći. To je razlog zašto ljudi vjekovima prenose ove prakse. Učenici tvrde da mogu razviti energiju čineći loša djela i verbalno

zlostavljajući ljude. No ne mogu. Ono što oni rade povećava gustoću njihove crne materije, karme, uslijed loših postupaka. Znači da se karmom mogu efektivno ojačati i razviti niže tjelesne moći, ali te moći mnogo ne vrijede. Oni griješe kad misle da čineći loše stvari mogu razviti istinsku energiju.

Iako se kaže da je „zlo moćnije od dobra“, ovo je štetno, sekularno stajalište. Sile zla nikad neće nadvisiti sile dobra. Ovdje je potrebno dati malo pozadine. Univerzum poznat ljudima je samo mali univerzum među nebrojenim univerzumima, i mi ga radi jednostavnosti zovemo „univerzumom“. Poslije dugog vremenskog perioda, događa se kataklizma kozmičkih razmjera, koja uništava sve u njemu, uključujući planete i sav život. Kretanje univerzuma slijedi određeni obrazac, a u sadašnjem ciklusu nije se samo čovječanstvo iskvarilo. Mnogi životi su zapazili da se u ovoj dimenziji univerzuma, nekad davno dogodila masivna eksplozija. Astronomi danas ne mogu vidjeti posljednju eksploziju jer ono što se danas može vidjeti najmoćnijim teleskopima su događaji koji su udaljeni 150.000 svjetlosnih godina. Prije nego što protekne jednaka količina svjetlosnih godina, promjene koje se sada događaju u univerzumu neće biti vidljive ovdje.

Do sada je cjelokupan univerzum prošao kroz ogromne promjene. Prethodne promjene ovog opsega uvijek su donosile potpuno uništenje svog života širom univerzuma. Svaki put kad se to dogodilo, sva svojstva univerzuma i materijalni elementi trebali su biti zbrisani eksplozijom, tako da ništa ne preostane, i tako da sav život iščezne. Međutim, ta eksplozija nijednom nije bila totalna. Svaki put kad bi božanstva iz iznimno visokih domena iznova sačinila univerzum, neka bića već bi bila prisutna u univerzumu, kao ostatak prošlosti. Ta viša božanstva bi pristupila ponovnom stvaranju univerzuma u skladu s njihovim vlastitim osobinama i kriterijima, drugačijim od onih iz prošlosti.

Bića koja nisu iščezla u toj eksploziji donijela bi sa sobom u novi univerzum svojstva i načine funkcioniranja koje su poznavala u prethodnom. Međutim, novostvorenim univerzumom vladaju svojstva i načela novog univerzuma. I tako bi bića koja su ostala od ranije služila kao zlo koje ometa funkcioniranje novog univerzuma. Takva bića, međutim, nisu sasvim zla, jer ona jednostavno utjelovljuju svojstva prethodnog univerzuma. Ona su poznata kao mračne sile. Ona ne predstavljaju prijetnju regularnim ljudima i svakako im ne bi naudila; jedino što se čvrsto drže starih načina. Ovo je nešto što je običnim ljudima ranije bilo zabranjeno

znati. Ja bih rekao da ta bića zbilja nisu ništa posebno, da su ništa u usporedbi s mnogim božanskim bićima na nebu daleko iznad. Starenje, bolest i smrt su također jedna vrsta mračnih bića, iako ona postoje da bi podržala prirodu univerzuma.

Budistička učenja o transmigraciji duše spominju nešto pod nazivom *asura*. *Asura* su zapravo samo stvorenja iz druge dimenzije, koja nemaju urođenu prirodu kakvu čovjek ima. Ona su iznimno niske razine i nemoćna su u očima većih božanskih bića, ali će običnim ljudima izgledati strašno. Ona nose izvjesnu količinu energije i ljude smatraju životinjama, pa se uživaju hraniti njima. Posljednjih godina, neka od njih su izašla podučavati energetske praksama. No ona su ništa, i čak nemaju ljudski izgled. Ona izgledaju jezivo. Kad osoba nauči njihove stvari, ona neizbježno prelazi tamo gdje su ona i postaje jedna od njih. Kad se neki ljudi bave energetskom praksom, njihove misli nisu kako treba, i ta bića bi mogla, ako im se misli slažu s njihovim, prijeći ovamo podučavati te pojedince. Ali kao što je rečeno: „Božanska sila je daleko jača od zla.“ Nitko te neće dirati ako nemaš loše motive. No ako gajiš loše namjere, ona će ti doći pomoći, i mogao bi završiti na putu ka mračnoj strani.

Još jedan fenomen je ono što je poznato kao nesvjesno prakticiranje zla, i odnosi se na slučajeve kad ljudi prakticiraju na zao način, ne shvaćajući da to čine. Ovo je nešto sasvim uobičajeno i rasprostranjeno. Ima veze s onim što sam prije neki dan spomenuo kako mnogi ljudi za vrijeme vježbi imaju misli kakve ne bi trebali. Možete vidjeti nekog tko naizgled naporno vježba, održavajući neki poseban položaj dok mu ruke i noge drhte od umora, ali njegove misli su negdje drugdje. Ta osoba možda nestrpljivo razmišlja o tome kako treba obaviti kupovinu prije nego što nešto poskupi, na primjer. Ili možda brine hoće li dobiti jednu od stambenih jedinica koje se dodjeljuju u firmi, budući da predsjednik komisije ima osobnih nesuglasica s njim. I kako dalje misli o tome, on se samo još više upliće, vjerujući da sve to neće ispasti dobro, pa bi čak mogao početi kalkulirati kako se suprotstaviti tom čovjeku. Misli bi mogle otići bilo gdje, od obiteljskih pitanja do nacionalne politike, a neke stvari će čak pobuditi bijes.

U svakoj energetskoj praksi, vrlina treba biti prioritet. Ako nemaš dobre misli dok vježbaš, barem nemoj imati loših. Najbolje je nemati nikakvih misli, jer se u početnim fazama prakse moraju postaviti temelji, koji će nadalje igrati kritičnu ulogu, a um čovjeka zbilja ima izvjestan učinak. Ako dok vježbaš ubacuješ stvari u svoju

energiju, može li ono što razvijaš biti dobro? Neće li to biti mračno? Mali broj ljudi je imun na ovaj problem. Većina nikad neće stati i razmisliti zašto nema dobro zdravlje, čak i poslije dugog perioda vježbe. U drugim slučajevima, ljudi možda nemaju loših misli dok vježbaju, kako sam opisao, ali oni vječno žele dobiti psihičke moći, ili druge stvari, oni imaju jake žudnje i pogrešan način razmišljanja. To se zapravo smatra nesvjesnim vježbanjem na zlom putu. No ako im na to ukažeš, oni neće htjeti čuti, uvjereni da je sve u redu, budući da su učili kod ovog ili onog majstora. On im je možda rekao koliko je važno biti vrlo osoba, a ovi to nisu ozbiljno uzeli. Zato, ako stalno budu dodavali loše misli, od prakse će biti malo koristi. To će se smatrati nesvjesnim vježbanjem na zlom putu. Ovo je nešto sasvim često.

Tantričke prakse u zajednici

Postoje metode *tantričke* prakse koje se nazivaju „praksama u zajednici“. Možda ste na statuama ili slikama iz tibetskog budizma, vidjeli prizor muške i ženske figure sjedinjene u svrhu prakse. U nekim slučajevima, muška figura ima izgled bude i drži u zagrljaju голу ženu; u drugim slučajevima to su transformacije buda, poput ratničkog božanstva s glavom vola ili konja, koje na sličan način grli žensku figuru. Da bismo ovo shvatili, najprije je potrebno razmotriti nekoliko stvari. Stoljećima unazad, u drevnoj prošlosti, ljudske moralne vrijednosti širom svijeta su bile manje-više jednake; konzervativne vrijednosti koje su postojale u Kini nisu bile samo rezultat utjecaja konfucijanizma. Ovo sugerira da prakse *tantričke* zajednice zapravo ne potječu sa Zemlje, već da dolaze s drugog planeta. Ta metoda, međutim, zaista može poslužiti kao komponenta prakse. Kad je ta metoda u jednom trenutku širena u Kini, ljudi je nisu mogli prihvatiti zbog toga što su se muškarac i žena sjedinjavali u praksi, i što je imala tajne komponente. Zato je zabranjena u doba Huičanga iz Tang dinastije. Bilo je zabranjeno prenositi je u unutrašnjosti Kine. U to doba se ta metoda zvala Tang ezoterija. Ipak, sve od tada se prenosi u jedinstvenom okruženju Tibeta. Možda se pitate kako to onda služi duhovnoj praksi? Prakse *tantričke* zajednice idu na dostizanje balansa *jina* i *janga*, sakupljanjem *janga* da bi se pridodao *jinu* i obratno, kroz dopunjavanje i oplemenjivanje.

Kao što možda znate, i budistička i taoistička misao drže da ljudsko tijelo

prirodno sadrži i *jin* i *jang*. Prisustvo *jina* i *janga* u tijelu vam omogućava razvitak viših moći, anđeosko tijelo, kerubine, duhovna tijela i druga natprirodna bića. U duhovnoj praksi, to omogućavaju *jin* i *jang*; ovo važi kako za muško, tako i za žensko tijelo. Ova natprirodna bića mogu se stvoriti u energetskom centru tijela oba spola. Zato budističko i taoističko viđenje *jina* i *janga* imaju puno smisla. Taoistička praksa često smatra da je gornja polovina tijela *jang*, a donja *jin*; neki smatraju stražnju stranu tijela za *jang*, a prednju za *jin*, a drugi smatraju lijevu stranu tijela za *jang*, a desnu za *jin*. Odatle potječe kineska izreka „muško lijevo, žensko desno“ i ona ima smisla. Pošto ljudsko tijelo prirodno sadrži *jin* i *jang*, interakcijom između *jina* i *janga* ono može dostići stanje balansa *jina* i *janga* i stvoriti obilje natprirodnih bića.

Ovo nam onda govori da bez usvajanja praksi *tantričke* zajednice možemo napredovati do velikih duhovnih visina. Što više, upotrebljavajući ih, rizik je da se postane plijenom zla i upadne u mračnu praksu, u slučaju da se ne vladamo kako treba. Ove prakse normalno koristi monah ili lama na vrlo visokoj razini prakse Ezoteričnog budizma, i on je duhovno napredan; njega će u praksi voditi njegov učitelj. Pošto je um takve osobe pun vrline, on će biti postojan i moći će se dobro vladati, a da ne podlegne zlu. S druge strane, netko tko nije duhovno razvijen ne treba ovo koristiti, jer će zasigurno pasti kao plijen zla. Njegov karakter nije dovoljno visok. On će i dalje imati zemaljske, požudne misli zajedno sa seksualnim nagonom, i to će biti ravan na kojoj on boravi. Zato će sigurno postati zao. Stoga vjerujem da je neispravno ako se ovakvim stvarima uče oni koji nisu dospjeli daleko u svojoj praksi.

Jedan broj učitelja energetskih praksi posljednjih godina podučava *tantričkoj* zajednici. Čudno je što se viđa i u taoističkoj praksi, također; a to nije nešto što se događa samo u novije vrijeme, već ide puno stoljeća unazad, sve do Tang dinastije. U taoističkoj praksi nema smisla ulaziti u *tantričku* zajednicu. Taoistička teorija *taičija* smatra da je tijelo mikrokozmos univerzuma i da prirodno sadrži i *jin* i *jang*. Svaka prava duhovna praksa koja se autentično prenosi je donesena iz dalekih vremena. Svako samovoljno mijenjanje bilo čega, ili bilo što uneseno u praksu po vlastitoj volji, će ugroziti praksu, pa cilj duhovne prakse više neće biti ostvariv. Zato, ni pod kakvim okolnostima ne trebate se baviti praksama *tantričke* zajednice ako to ne postoji u disciplini koju slijedite. U suprotnom vas to može skrenuti s puta i proizvesti probleme. Ovo se posebno odnosi na svakog tko vježba Falun Dafa. Mi nemamo prakse *tantričke* zajednice, niti bilo što slično. Sada znate naš stav o tome.

Praksa uma i tijela

Već sam dotaknuo pitanje prakse za um i tijelo. Događa se onda kad duhovna praksa kojom se bavite radi istovremeno na vašem umu, kao i na fizičkom tijelu, tako da se tijelo mijenja iz svoje srži. U ovom procesu, vaše stanice će postupno biti zamijenjene visokoenergetskom materijom, a starenje će se usporiti. Vaše tijelo će pokazati znakove promjena i postupnog povratka u mladalačko stanje, dok na kraju materija u vašem tijelu ne bude potpuno zamijenjena visokoenergetskom materijom, kad vaše tijelo više nije sačinjeno od iste materije kao ranije. To će biti tijelo kakvo sam ranije opisivao, tijelo koje je nadišlo pet elemenata i oslobođeno je istih. To će biti tijelo koje je istinski besmrtno.

Praksa koja se obavlja u okruženju budističkog samostana bavi se samo umom i ne koristi fizičke tehnike, ne radi na tijelu. Umjesto ovog, u fokusu je pristup kojem je učio Buda, nazvan *nirvana*. Njegova praksa je zapravo bila jezgrovita, i on je bio sasvim sposoban transformirati svoje urođeno tijelo u visokoenergetsku materiju i poslije smrti ga ponijeti sa sobom. No kao primjer drugima, opredijelio se ući u *nirvanu*, u kojoj se tijelo ostavlja ovdje. Za takav pristup se opredijelio da bi pomogao ljudima da do krajnje mjere napuste vezanosti, odričući se svega – na kraju i vlastitog tijela. Sve vezanosti je trebalo odbaciti. Zato je on izabrao *nirvanu*, da bi pomogao sljedbenicima da se što prije oslobode vezanosti, pa su naredne generacije njegovih sljedbenika išle istim putem *nirvane*. U *nirvani*, fizičko tijelo monaha se odbacuje, dok se njegova duša uzdiže i odnosi sa sobom njegovu energiju.

U taoističkoj praksi, naglasak je na razvoju tijela. Oni su selektivni povodom izbora učenika i ne trude se spasiti sve živote, pa su oni kojima se bave iznimne osobe, i mogu se naučiti magičnim vještinama i kako duhovno transformirati tijelo. U budističkoj praksi, s druge strane, ovakav pristup se generalno ne može usvojiti. Ovo posebno važi za budističku religiju. Iako ovo nije slučaj u svim budističkim praksama. Jedan broj jezgrovitih, sjajnih budističkih praksi to koristi. Naša disciplina je jedan primjer. U Falun Dafa, potrebno je kako urođeno tijelo tako i anđeosko tijelo, a to su dvije različite stvari. Ovo drugo je također fizičko tijelo, sačinjeno od visokoenergetske materije, iako nije nešto što se može lako razotkriti u ovoj

dimenziji. Ako u ovoj dimenziji želite zadržati normalan ljudski izgled, neophodno je imati urođeno tijelo, kao što mi imamo. Zato, kad vam se promijeni urođeno tijelo, i dalje ćete izgledati otprilike isto kao regularna osoba, budući da vaše molekulske konfiguracije ostaju iste; samo što vaše stanice bivaju zamijenjene visokoenergetskom materijom. No tijelo će vam biti drugačije od tijela regularne osobe, jer će moći prelaziti u druge dimenzije.

Kroz praksu uma i tijela dobit ćete mladalački izgled i izgledat ćete puno mlađi od svojih vršnjaka. Jednom mi je prišla jedna praktikantica, zatraživši mi da pogodim koliko ima godina. Pomislio sam da je u četrdesetim, kad je ispalo da ima skoro sedamdeset. Bez bora, kože sjajne i rumene, teško da je izgledala kao netko tko se bliži sedamdesetj. Kad se vježba Falun Dafa, vrlo je vjerojatno da će se dogoditi ovakve promjene. Ako vas malo mogu zadirkivati, rekao bih da će mlade žene prirodno dobiti lijepu kožu kakvu oduvijek žele, pod uvjetom da se ozbiljno bave praksom uma i tijela – bez potrebe da rade stvari koje su ranije radile. Toliko bih rekao. Ljudi su me ranije smatrali mladim, jer su u Kini većina radnih ljudi bili stariji. Sada stvari bolje stoje, s više mladih profesionalaca. Zapravo ni ja više nisam mlad. Imam 43 i brzo napredujem prema 50.

Duhovna tijela

Jeste li se ikad upitali kako to da neke ikone iz religija zrače energiju. Malo ljudi to može objasniti. Neki nude objašnjenje da ona potječe od monaha koji pred njima mantraju sveto pismo, ili drugim riječima, od toga što se pred tim ikonama bave duhovnom praksom. No kad monah ili bilo tko drugi vježba, emitirana energija se rasipa, umjesto da bude usmjerena u jednu točku. Jednaka količina trebala bi postojati na podu, plafonu i zidovima tog mjesta obožavanja. Tako to ne objašnjava činjenicu da samo ikone emitiraju tako snažnu energiju. Još manje objašnjava zašto mnoge statue iz religija koje se nalaze duboko u planinama, u nekim pećinama, ili su uklesane u prirodne strukture, emitiraju energiju. Ovim povodom se nude mnoga tumačenja, ali nitko to nije jasno objasnio. Razlog zašto na tim statuama postoji energija je prisustvo duhovnog tijela božanskog bića. Te statue imaju energiju zahvaljujući prisustvu duhovnog tijela.

Kako nastaju duhovna tijela možemo početi shvaćati ako zastanemo i pomislimo da su poznate svete ličnosti, ili božanska bića, jednom i sama morala biti regularni praktikanti. Ona bi ih oformila, kako to ljudi čine, onda kad bi njihov duhovni razvoj dostigao odgovarajuću razinu izvan ljudske domene. Duhovna tijela se generiraju u energetskom centru tijela i formira ih Put, kao i viša energija. Ona se materijaliziraju u drugim dimenzijama. Duhovno tijelo posjeduje moći dane osobe, ali njenu svijest ili misli diktira glavno tijelo osobe. Duhovno tijelo je zapravo kompletno, nezavisno, stvaran život, pa sve može samostalno uraditi. Njegove radnje će biti u skladu, ili čak identične onom što svjesni um te osobe želi uraditi. Duhovna tijela će raditi stvari onako kako sama osoba želi da budu urađene. To je ono što podrazumijevamo pod duhovnim tijelom. Sve što ja želim da bude urađeno – poput podešavanja tijela iskrenim praktikantima – će obaviti moja duhovna tijela. Pošto nisu opremljena regularnim ljudski tijelom, ovakva tijela se moraju materijalizirati u drugim dimenzijama. Ta natprirodna bića nisu fiksna i nepromjenjiva, već se mogu povećavati i smanjivati. U nekim slučajevima jedno od njih bi moglo postati toliko veliko da mu se ne vidi cijela glava, dok u drugim trenucima može postati toliko malo da je manje od stanice.

Posvećivanje svetih ikona

Religijska statua koja je upravo izašla iz tvornice je samo zanatsko djelo. Zato se svete ikone često formalno posvećuju s ciljem da se prizove duhovno tijelo božanstva koje predstavljaju, da se naseli u njih. Na dalje te statue mogu služiti kao opipljivi predstavnik tog bića, kojeg će ljudi obožavati. Duhovno tijelo će osigurati zaštitu iskrenim vjernicima koji obožavaju te statue i vodit će računa o njima dok se bave praksom. To je ono što se treba postići posvećenjem ikona. No obred koji je uključen će postići svoje samo pod uvjetom da sudionici imaju vrle misli; da su uključena božanstva s viših ravni; ili da to radi netko tko je duhovno napredan i ima moći da to čini.

U budističkim hramovima se obično smatra da statua bude neće imati moć ako najprije ne prođe kroz ovu proceduru, koja se u Aziji naziva „posvećenjem ikone“. Danas je malo živih monaha koji poznaju budistička učenja. Poslije kineske Kulturne

revolucije i destrukcije koju je donijela, mlađi svećenici koji nikad nisu sasvim bili upućeni u učenja, postali su starješine samostana. Puno od onog što je nekad prenošeno je izgubljeno. Ako ih upitaš što je posvećenje, oni će reći da će statua poslije toga imati moć, ali oni ne mogu uistinu objasniti što to konkretno znači. Zato oni u tom slučaju samo održe ceremoniju, a ono što nazivaju posvećenjem se svodi na to da uzmu statuu i stave u njenu unutrašnjost kratak sveti tekst, zatvore je papirom i onda joj mantraju. No služi li ovo svrsi koju posvećenje treba imati? Zavisi od toga kako mantraju. Buda je učio o „svjesnoj pažnji” i da se sveti spisi moraju recitirati fokusirano, bez odvratanja pažnje, i tek tada će riječi biti u rezonanci s rajem povezanim s tom praksom. To je ono što je potrebno da bi se prizvalo božansko biće. Cilj posvećenja neće biti postignut ako jedno od njegovih duhovnih tijela ne uđe u statuu.

Dok recitiraju sveto pismo na ceremoniji posvećenja, neki svećenici ili religijski pojedinci sasvim su obuzeti mislima, misleći koliko će im poslije biti plaćeno. Ili možda razmišljaju kako je netko nepravedan prema njima, jer sada u samostanima ima i sukobljavanja. Nema sumnje da se danas, u ovim poznim danima, događaju takve stvari. Moj cilj ovdje nije da kritiziram religije, već da kažem da neka religijska okruženja u ovo doba jednostavno nisu čista. Kao što možda pretpostavljate, ceremonija posvećenja neće postići svoj cilj ako je um onih koji su uključeni obuzet svjetovnim, nepriličnim mislima, i to je ono što oni projektiraju; to neće uspješno prizvati božansko biće. Ipak i dalje ima nekih dobrih samostana i religijskih okruženja, iako je to rijetkost.

U jednom gradu sam zapazio budističkog svećenika koji je obavljao proceduru posvećenja, a čije su ruke bile crne poput ugljena. Gurnuo bi *sutru* u šuplju unutrašnjost statue, zatvorio je, promrmljao par riječi, a onda bi objavio da je posvećenje obavljeno. Zatim bi dograbio sljedeću statuu i naplatio još 40 dolara za naredno posvećenje. Monasi čak danas tretiraju ovo kao neku vrstu poduzeća, bogateći se posvećivanjem ikona. No ja jednim pogledom mogu vidjeti da procedura nije postigla predviđeno, jer taj monah nije imao potrebne moći. Monasi danas rade takve stvari. Vidio sam i druge iznenađujuće stvari. U jednom budističkom hramu sam vidio čovjeka koji je izgledao kao budist laik. Tvrđio je da vrši posvećenje budine statue. U ruci je imao ogledalce i naginjao ga je da bi reflektirao sunčevu svjetlost na statuu. Tvrđio je da na taj način vrši posvećenje.* Došlo se do točke kad

stvari postaju apsurdne. U budizmu kakav je danas, ovakve stvari su sasvim raširene.

Na otok Lantau, u Hong Kongu, je postavljena divovska statua Bude, proizvedena u gradu Nanjingu. To je ogromna statua. Povodom njene inauguracije okupio se velik broj svećenika iz cijelog svijeta, da sudjeluju u posvećenju. Ponovo sam vidio nekog tko je držao ogledalo naspram sunca i pokušavao reflektirati svijetlost na lice statue, misleći da će je na taj način posvetiti. Tragično je bilo vidjeti ovako nešto u tako svečanoj prilici. No Buda jeste rekao da će u poznim danima čak i monasima biti teško spasiti same sebe, a kamo li spasiti druge. Sada su stvari u kaosu, a mnogi svećenici tumače *sutre* iz svoje vlastite ograničene perspektive, dok su put do hramova pronašli tekstovi koji nisu iz budizma. Treba napomenuti, naravno, da ima svećenika koji su iskreni u vezi duhovne prakse i koji su sasvim dobri. Posvećenje, znači, na kraju služi da se prizove duhovno tijelo božanskog bića da naseli ikonu, i kad se to dogodi posvećenje je uspješno obavljeno.

Religijsku statuu koja nije uspješno posvećena ne treba obožavati, jer bi to moglo proizvesti ozbiljne posljedice. Nedavna istraživanja nam mogu pomoći da shvatimo zašto. Istraživači su otkrili da ljudske misli, ili ideje u njegovom mozgu, mogu generirati nešto materijalno. I mi nalazimo da misli imaju materijalnu formu kad ih sagledamo s viših ravni, iako formu na koju mi mislimo ne treba miješati s „moždanim valovima“ otkrivenim u tom istraživanju - ova materija preuzima oblik cjelokupnog ljudskog mozga. Normalno, svaka materija u obliku mozga, koju regularna osoba zrači dok misli, će se rasuti nedugo poslije toga, jer njene misli nemaju energiju iza sebe. Ali u slučaju praktikanata, ta materija će mnogo duže opstati, zahvaljujući njihovoj energiji. Znači, ako se vratimo natrag na temu religijskih statua, ne treba očekivati da u trenutku kad su proizvedene imaju sposobnost misliti. Statua neće to imati ako nije prošla proceduru posvećenja, i pri tom uspješnu – čak i ako se nalazi u religioznom okruženju. Ako proceduru vrši lažni majstor ili netko uključen u mračne vještine, onda je to gore [nego da nije obavljeno nikakvo posvećenje], i opasno je, jer bi lisica ili lasica mogla ući u statuu.

To znači da obožavanje neposvećenih ikona predstavlja ozbiljnu opasnost. Dat ću vam nagovještaj koliko to može biti opasno. Naznačio sam koliko se čovječanstvo srozalo u novije vrijeme, i sve u vezi ovog svijeta, kao i univerzuma, zauzvrat se srozava. Ljudi žanju ono što su sijali. Istinske, vrle prakse je teško pronaći. One koji ih pokušaju pronaći, čekaju prepreke svih vrsta. Čak i molitva vlastitom bogu može

poći po lošem, jer ljudi nemaju pojma je li božanstvo kojem se mole to koje oni žele. Sada su stvari zbilja komplicirane. Svakome tko ima sumnje mogu objasniti zašto. Stvari brzo idu nizbrdo kad se ljudi počnu moliti neposvećenoj statui, jer malo njih to danas radi u cilju spasenja vlastite duše. Većina to čini s ciljem da umanjí nevolje u životu, ili radi novčanog blagostanja. No u svetom pismu nema duhovnih osnova za takve molitve i žudnje.

Kad netko traži novčanu pomoć i klanja se pred likom Bude, svog boga ili nekog svetog bića, kad se moli za novčanu podršku, formira se i odašilje kompletna misao. Ona će dospjeti ravno do statue, budući da se odašilje u tom pravcu. Forma statue u drugim dimenzijama može se povećavati i smanjivati. Zato kad misli osobe dospiju na statuu, ona će dobiti mozak i sposobnost da misli, iako još uvijek neće imati tijelo. Molitve drugih koje slijede daju joj izvjesnu količinu energije. Ako ovo rade praktikanti, opasnost je još veća, jer će ona od samog početka dobivati njihovu energiju i oformit će opipljivo tijelo u drugoj dimenziji. To tijelo će boraviti u drugoj dimenziji i do neke mjere će znati principe univerzuma. Tako će imati moć da čini stvari koje pomažu ljudima, i može razviti nešto energije. No ono što čini ljudima dolazi pod uvjetima i ima svoju cijenu. Slobodno se kreće u drugoj dimenziji i može kontrolirati obične ljude. No njegova vanjšina će biti ista kao vanjšina statue božanstva iz kojeg je izašla. Iako ono što vidite možda izgleda kao sveto biće, možda izgleda baš kao ikona kojoj si se molio, to će biti lažni entitet i proizvod ljudskog obožavanja ili molitvi. Um lažnih božanstava poput ovih bit će, međutim, loš i mislit će samo o novcu. Ali neće pokušati učiniti ništa puno loše; budući da su rođeni u drugoj dimenziji, imaju sposobnost da misle i do neke mjere znaju kako univerzum funkcionira. Međutim, oni se hoće usuditi da u manjoj mjeri čine loše stvari. Ponekad će i pomoći ljudima, jer ako ne bi činili takve stvari, bili bi sasvim zli i bili bi ubijeni. No samo pomislite kakvu vrstu pomoći oni nude. Recimo da se netko moli pred svetom ikonom, preklinjući to božanstvo da izliječi bolesnog člana njegove obitelji. Vrlo dobro, onda – to loše biće će pružiti pomoć. Navest će te da ubaciš novac u kutiju za priloge koja leži pored njega, jer njemu je novac na umu. I što više novca priložiš, član obitelji će brže ozdraviti. Iz druge dimenzije, ono može djelovati na običnu osobu koristeći energiju koju posjeduje. Ako se netko s višom energijom moli tom biću, rizik je mnogo veći. Naravno, podrazumijeva se da se netko posvećen duhovnoj praksi ne bi trebao moliti da dobije stvari, a kamo li tražiti novac. A neki to

ipak čine. Čak i molitva za blagostanje tvoje obitelji se smatra emocionalnom vezanošću za istu. Koliko god želio pozitivno utjecati na nečiji život, moraš razumjeti da svatko ima svoju sudbinu. Ako se moliš lažnom entitetu i tražiš novčane blagoslove, on će ti pomoći. On jedva čeka da te vidi kako tražiš novac. U tom slučaju će za uzvrat moći više uzeti od tebe. To je poštena trgovina. Tako će ti dati da dobiješ malo novca koji su ljudi ubacili u kutiju za priloge, budući da je puna. Možda će prirediti da naiđeš na novčanik ili žensku torbicu dok ideš ulicom, ili ćeš na poslu dobiti bonus. Isprobat će razne načine da ti osigura novac. No to dolazi po cijeni. Ništa se ne može dobiti besplatno, na kraju. Tako će ti uzeti dio grozda energije, ako je to ono što tvoja praksa generira, ili tvoju energiju, pošto joj to nedostaje i ona to želi.

Ovakvi lažni entiteti mogu biti vrlo opasni. Mnogi koji su uključeni u duhovnu praksu, a imaju otvoreno unutrašnje oko, vjeruju da su vidjeli viša bića. Neki tvrde da su vidjeli grupu njih kako dolazi u njihov hram, dok je taj-i-taj vodio grupu. Oni su opisali da često imaju njihove posjete, kako jedna grupa dođe danas, sutra druga, itd. Što se tu događa? Oni pripadaju kategoriji koju opisujem. To nisu prava sveta bića, već lažna. Dobar broj spada u ovu kategoriju.

Još je opasnije ako se ovo što sam opisao dogodi u religijskoj zajednici, jer će taj entitet preuzeti kontrolu nad monasima koji ga obožavaju. On će za to imati osnove, jer monasi se očito njemu mole. Zato će on paziti na njih i nadalje će usmjeravati njihovu praksu. No gdje bi ti monasi otišli čak i kad bi uspjeli okončati svoje duhovno putovanje? Nijedno božanstvo gore ne bi ih smatralo dobrodošlim, budući da ih vodi taj niži entitet i oni mu pripadaju. Tako će trud monaha biti uzaludan. Ljudima je danas jako teško steći božanski status kroz duhovnu praksu. Pojava koju sam opisao je sasvim uobičajena. Dok su mnogi od naših praktikanata mislili da su u poznatim planinama i dolinama rijeka vidjeli božansku svjetlost, većinom je dolazila od ovih lažnih entiteta, jer oni imaju energiju i mogu se ukazati. Prava božanska bića, s druge strane, neće se tako spremno razotkriti.

Svojevremeno je bilo manje tih lažnih entiteta, dok ih sada ima puno. Ako bilo što loše urade, posljedica će biti njihova smrt, jer će ih oni gore ubiti. No možda će uspjeti izmaknuti kazni pronalazeći utočište u ikoni. Bez dobrog razloga, viša božanstva uglavnom neće intervenirati u zemaljskim stvarima. Što je viša domena jednog bića, manja je vjerojatnost da će se umiješati u stvari sekularnog svijeta i sve u

svemu će pokušati izbjeći bilo kakvo nametanje. Znači da oni generalno neće učiniti ništa tako radikalno, kao na primjer da munjom unište statuu u kojoj se nalazi takav entitet, već će to ignorirati. Ti entiteti mogu pobjeći kad im se bliži smaknuće. To znači da se ne može reći je li ukazanje koje je netko vidio stvarno.

Kod mnogih od vas ovo može pokrenuti pitanje što učiniti s religijskim statuama koje držite kod kuće. Mnogi su možda pomišljali da zatraže pomoć od mene. Želim pomoći svakom tko uči našu praksu, pa možete učiniti ovako. Držeći moju knjigu (pošto ona sadrži moju fotografiju), ili moju fotografiju, uzmite statuu i napravite mudru poznatu kao veliki lotos.* Onda, kao da sam osobno prisutan, jednostavno zatražite da je posvetim za vas, i to će za par sekundi biti obavljeno. No moram dodati da ovo funkcionira samo s našim praktikantima. Neće ići ako to pokušate u ime svojih prijatelja ili obitelji, jer ja vodim računa samo o našim praktikantima. Neki ljudi tvrde da za prijatelje ili obitelj možete odagnati zlo ako im u kući postavite moju sliku, ali ja to neću uraditi za one koji nisu praktikanti. Činiti ovako nešto je najveće nepoštovanje vašeg učitelja.

Kad govorimo o lažnim ukazanjima, još nešto treba dodati. U drevnoj Kini, mnogi ljudi su se bavili duhovnom praksom duboko u planinama ili šumama, iako se čini kao da je malo takvih ostalo. No to nije slučaj. Radi se o tome da se oni čuvaju pogleda regularnih ljudi; njihov broj se uopće nije smanjio. Oni imaju više moći, koje ih mogu zaštititi da ne budu viđeni. Ne radi se o tome da njih više nema. Oni su i dalje tu. Danas ih u svijetu ima na tisuće, a u Kini relativno više. Njihova populacija je veća u poznatim planinama i dolinama, a također se mogu naći i na nekim od najviših vrhova. Oni koriste svoje moći da zatvore ulaz u svoju pećinu, tako da ih nitko ne može vidjeti. Njihova praksa je vrlo spora, a metode su im pomalo neefikasne, pošto nisu shvatili što je ključno za duhovni razvoj. S druge strane, mi se direktno fokusiramo na um i zasnivamo našu praksu na najvišoj prirodi, ili putu univerzuma. Zato se naša energija prirodno vrlo brzo razvija. Metode duhovne prakse mogu se zamisliti u obliku piramide, a samo centralna os je glavni put. Onima koji vježbaju na sporednim, ili nižim putevima, mogu biti oslobođene sve moći, iako im karakter ne mora nužno biti toliko visok, niti su toliko napredni u duhovnoj praksi. No takvi pristupi su mnogo inferiorniji u odnosu na glavni put istinske prakse.

Učitelji nižih puteva također prenose svoja učenja i imaju učenike. Postoji ograničenje povodom toga koliko daleko netko može dospjeti u tim disciplinama, ili

do kojeg stupnja one mogu promijeniti nečiji karakter, pa je duhovni razvoj njihovih sljedbenika po pravilu ograničen. Što je ta zemaljska, niža praksa dalje od glavnog puta, njene teorije će biti detaljnije, a njihove metode kompliciranije, pošto nije spoznala ključ za duhovni razvoj. Oni nisu shvatili da je um ono što je važno, i umjesto toga vjeruju da se napredak može ostvariti samo izdržavanjem poteškoća. Zato su im potrebne godine prakse, ili čak stotine ili tisuće godina, da steknu barem malo više energije. No plod njihove prakse zapravo nije rezultat teškoća. On je posljedica trošenja njihovih vezanosti tijekom svih tih napornih godina, slično onom kako mladalačke strasti prirodno blijede sa starenjem i gubitkom snova. I dok sljedbenici nižih puteva možda nalaze da se viša energija može razviti putem meditacije, koncentracije i teškoća tijekom napredovanja u praksi, ono što oni ne shvaćaju je da to dolazi od *uklanjanja vlastitih vezanosti*. A to je nešto što se događa sporo, trošenjem istih tijekom mnogih, dugih godina napora.

Naša praksa ima jasno definiran fokus. Ona zaista čini vaše vezanosti očitim i brine se da one budu uklonjene. Ovo ubrzava vaš duhovni napredak. Putujući, često sam nailazio na ljude poput ovih, koji vježbaju puno godina. Rekli bi mi da nitko ne shvaća da su oni tu, i da se neće miješati, niti pokušavati omesti ono što ja radim. Oni se mogu smatrati relativno dobrim.

Bilo je i loših, međutim, s kojima sam se morao pozabaviti. Jedan primjer se dogodio kad sam prvi put išao u provinciju Guizhou predavati praksu. Netko mi je prišao u sred predavanja s riječima da je on učenik nekog tko uči kod tog-i-tog velikog majstora, i kako je taj majstor vježbao puno godina i želi me vidjeti. Pogledao sam i vidio da taj čovjek nosi groznu *jin* energiju, uslijed čega je blijed. Odbio sam ovaj zahtjev riječima da nemam vremena sresti se s tim majstorom. Ovo je iznerviralo majstora, pa mi je počeo smetati, svakodnevno mi praveći probleme. Nadmetanje s drugima me nimalo ne zanima, i za tim nije bilo potrebe. Svaki put kad bi mi poslao loše stvari, ja bih ih jednostavno počistio i vratio se svom predavanju.

Prije nekoliko stoljeća, tijekom Ming dinastije, bio je jedan čovjek kojeg je tijekom njegove prakse opsjela zmija. Na kraju je umro, ne uspjevši u svojoj praksi. Tada je zmija prisvojila njegovo tijelo i preuzela ljudsko obličje. A taj „majstor“ koji me želio vidjeti je bio nitko drugi do ta zmija u ljudskom obličju. Pošto je u suštini i dalje bio isto stvorenje, on se ponovo pretvorio u veliku zmiju i počeo se petljati sa mnom. To je zbilja predaleko otišlo, pa sam ga uhvatio u ruku i upotrijebio ekstremno

moćnu vrstu energije, pod nazivom „rastvarajuća energija“, da rastvorim njegov donji dio tijela u vodu. Poslije toga je njegovo tijelo odgmizalo natrag kući.

Jednog dana, volonterku koja je vodila Falun Dafa centar u Guizhou potražio je netko čiji je učitelj također učio kod te zmije, tvrdeći da je njihov učitelj želi vidjeti. Ona je otišla. Sve je bilo crno kad je ušla u pećinu u kojoj je njihov učitelj živio. Mogla je vidjeti samo siluetu koja je unutra sjedila, dok je zelena svjetlost zračila iz para očiju. Pećina bi se osvijetlila u trenu kad bi se oči otvorile, da bi ponovo postalo mračno kad se zatvore. Mračna figura je rekla lokalnim dijalektom: „Li Hongzhi će se vraćati. Sljedeći put nitko od nas neće činiti stvari koje smo činili. To nije bilo u redu. Li Hongzhi je došao spašavati ljude.“ Sljedbenik njegovog učenika je uskočio: „Veliki Učitelju, možete ustati? Što vam se dogodilo s nogama?“ Odgovorio je: „Više ne mogu stajati jer su mi noge povrijeđene.“ Upitan što mu se dogodilo, on se prisjetio kako nam je pravio probleme, i posljedica koje su uslijedile. Ali naredne godine, 1993., na Azijskom Sajmu zdravlja u Pekingu, ponovo mi je počeo praviti probleme. Tada sam sasvim uništio tu zmiju budući da je uvijek činila zlo i pokušavala omesti moje predavanje Dafa. Kad sam to učinio, ljudi iz te iste discipline, stariji i mlađi, muškarci, kao i žene, htjeli su pokrenuti akciju protiv mene. Tada sam im rekao nekoliko riječi, koje su ih zapanjile i zastrašile. Saznavši što se događalo, odustali su od svojih osvetničkih planova. Iako su dugo vježbali, neki od njih nisu bili drugačiji od zemaljskih, običnih ljudi. Samo sam vam htio ispričati o nekoliko incidenata dok smo kod teme posvećenja.

Okultno iscjeliteljstvo

Okultno iscjeliteljstvo je nešto čemu mnogi duhovni učitelji uče svoje učenike, smatrajući to duhovnom vještinom. No to ne treba vidjeti kao dio duhovne prakse. Srodnije je nekoj vrsti tajnog trika, čaranja ili tehnike koja se prenosi. Oblici koje preuzima, poput pravljenja amajlija, paljenja tamjana, sagorijevanja papirnatih figura, ili čaranja čarolijama, imaju sposobnost liječiti i njihov pristup liječenju je sasvim jedinstven. Pogledajmo kako oni liječe čir na licu, na primjer. Praktikant ove vještine će umočiti kist u cinober tintu i nacrtati krug na zemlji, a zatim će unutar kruga povući liniju. Osobi sa čirom će biti rečeno da stane unutar kruga, dok praktikant

počinje čarati. Zatim će ponovo umočiti četkicu u cinober mastilo, i ovaj put nacrtati krug na licu osobe. On čara dok crta, i ovako nastavlja sve dok konačno ne napravi točku na čiru. U tom trenu čaranje je završeno, i on će objaviti da je čir iscjeljen. Kad osoba dotakne lice da to provjeri, zaista će otkriti da se čir smanjio i da više ne boli. Znači da funkcionira. Mogu se tretirati manja oboljenja, ali ne i veća. Drugi primjer bi mogao biti liječenje bolne ruke. Okultistički praktikant će početi čarati i zatražit će da osoba pruži ruku. Zatim će puhnuti u akupunkturnu točku *hegu* na pruženoj ruci, i izvesti zrak iz tijela kroz *hegu* točku druge ruke. Ona će osjetiti kako dašak prolazi kroz nju, a zatim će naći da ta ruka manje nego ranije boli na dodir. Ostale metode uključuju paljenje papirnatih figura, pravljenje amajlija i stavljanje zaštitnih čini.

Niže taoističke prakse sekularnog svijeta ne uče o duhovnom razvoju tijela. One se bave isključivo stvarima poput predskazivanja, *feng shuia*, zaštite od zla i iscjeljivanja. Okultno iscjeliteljstvo im je svima zajedničko. Iako okultne tehnike mogu iscjeljivati, metode koje se koriste nikako nisu dobre. No ja vam neću točno opisati način kako oni iscjeljuju. Sljedbenici Falun Dafa ne trebaju koristiti te tehnike, jer uključena energija je koliko niska, toliko i loša. U drevnoj Kini, metode liječenja su se razvrstavale u različite kategorije, poput kiropraktike, akupunkture, masaže, naprapatije, akupresure, liječenja energijom, herbalne medicine itd. - puno je bilo kategorija. Svaka metoda liječenja je nazivana „predmetom“. Okultno iscjeliteljstvo o kojem govorimo je kategorizirano kao trinaesti predmet, pa je njegov pun naziv bio „okultno iscjeliteljstvo, trinaesti predmet“. Okultno iscjeliteljstvo ne pripada našoj duhovnoj praksi. Njegove moći ne dolaze od energije nastale u duhovnoj praksi, već putem magijskih čini.

PREDAVANJE 6

Strah od skretanja u praksi

U Kini postoji zabluda koja utječe na mnoge ljude, kako duhovne tako i one druge: da energetska praksa može poći po lošem i odvesti vas na mračnu stranu, ili u ludilo. Neki su to toliko napuhali da ljude odvraća od prakse, pošto im zvuči kao nešto strašno. No ja mogu reći da taj problem jednostavno ne postoji.

Najprije ću reći da su mnogi ljudi, uključeni u energetske prakse, svojim lošim namjerama privukli entitete na sebe. Osoba poput ove ne kontrolira svoj um, a svoje nenormalno stanje će ipak možda pripisati stanju „moćne energije“. No ono što se događa je da je njeno tijelo obuzelo strano biće, pa ona nije svoja dok vježba, ona se možda tetura, viče i vrišti. Ljudi se uplaše kad vide da se netko ovako ponaša. Svoje nenormalno stanje mnogi pojedinci pripisuju posjedovanju snažne energije. No ako to rade, teško da imaju pravu energiju. Promijenjena stanja koja oni doživljavaju su niže vrste, i u najboljem slučaju donose samo fizičke koristi. I opasna su. Ako se netko navikne da bude ovakav, stalno bez kontrole nad svojim svjesnim umom, moguće je da će mu tijelo kontrolirati podsvijest, strana energija, entiteti koji se kače, ili druge stvari. To bi ga čak moglo navesti da radi opasne stvari. Ove epizode zbilja čine lošu uslugu energetskim praksama uopće. Ovakvi problemi proizlaze iz toga što osoba ima nečiste namjere i pogoni je vezanost za pokazivanjem. Nije istina da te prakse čine ljude nenormalnim. Moglo bi biti ljudi koji su nekako prisvojili titulu „majstora“ ove ili one vrste, i koji vjeruju u tu ideju, ali činjenica je da energetska praksa *ne* čini ljude ludim. Ljudi koji imaju takvu ideju često je dobiju iz beletristike poput borilačkih romana, ili iz filmova. Nećete je naći nigdje u klasičnim djelima ili religijskim štivima, ako osjetite poriv da to provjerite. To nije nešto što će vam se ikad dogoditi.

Zapravo postoji nekoliko pojava koje zbunjuju ljude, a ono što sam opisao je

jedna vrsta. Osoba bi mogla skrenuti s puta i navući entitet na sebe, ili se htjeti pokazati korištenjem navodno višeg „energetskog stanja“, a oba uključuju nečisto stanje uma. Neki ljudi se dok vježbaju čak fokusiraju na dobivanje psihičkih moći, ili se bave praksama koje nisu legitimne, i naviknu da im um za vrijeme vježbanja ode tko zna gdje. Oni gube svijest o sebi i predaju svoje tijelo drugim bićima ili silama poput njihove podsvijesti, ili stranim energijama, što ih nagoni da se ponašaju na bizaran način. Oni bi mogli skočiti kroz prozor ili se baciti u jezero ako se to od njih zatraži. Oni gube želju za životom i prepuštaju svoje tijelo drugima. Ovo, međutim, nije krivica prakse koju ti ljudi vježbaju; radi se o tome da su oni skrenuli s nje. Započeli su samovoljno čineći te stvari, i to je na kraju preraslo u krupniji problem. Mnogi ljudi pogrešno shvaćaju stanje nalik transu kao oblik prakticiranja, kad to zapravo nije to, i donijet će ozbiljne posljedice. Znači da za mnoge probleme koji će uslijediti ne treba kriviti samu praksu, već vezanosti i namjere koji su se umiješali.

Postoji još jedan scenarij koji zbunjuje ljude koji se bave energetskom praksom. To je kad se zaglavi energija ili ne može proći kroz neko mjesto, poput vrha glave, što uplaši čovjeka. Veća je vjerojatnost da se ovo dogodi u taoističkoj praksi, gdje ljudsko tijelo vide kao mikro univerzum, i učenik radi na tome da energija prođe kroz „prolaze“. On se može suočiti s pitanjem stagnacije energije, i ako ova energija ne uspije proći kroz prolaz, ona će se tu početi gomilati. Ovo važi za razne dijelove tijela, a ne samo za glavu; samo se radi o tome da je vrh glave najosjetljivija točka na tijelu. Znači, ako se energija popne do vrha glave i spremna je jurnuti na dole, a osoba se ne može probiti kroz prolaz, tada će osjećati težinu ili nadutost u glavi, kao da je omotana debelim omotačem energije, ili bi mogla doživjeti neke druge slične stvari. No bazična vrsta energije koja je uključena, pod nazivom *č'i*, nema pravog djelovanja, niti može napraviti prave probleme ljudima; ona ih svakako neće razboljeti. Znači da je problem kad ljudi koji ne shvaćaju što se zaista zbiva iznose o ovom neodgovorne primjedbe s mističnim prizvukom, zbunjujući ljude. Ljudi onda počnu vjerovati da bi mogli poludjeti ili imati problem u slučaju da se energija zaglavi na vrhu glave, i to ih uplaši.

Ako se energija zaista zakoči, to je samo privremeno stanje. Moglo bi, međutim, u nekim slučajevima potrajati do šest mjeseci. Tada osoba može potražiti pravog instruktora koji će joj pomoći povesti energiju da se spusti. No svatko tko ne može proći kroz prolaz, čija energija ne može sići, trebao bi preispitati svoj karakter i

pronaći uzrok, razmislivši je li se predugo zadržao u nekoj fazi i je li unutrašnji, duhovni rad obavio kako je trebalo. Kad budu učinili potreban napredak, shvatit će da im je energija lako sišla. Ako se fokusirate na promjenu energije svog tijela, a ne na svoj karakter, neće se dogoditi značajne promjene; najprije morate napredovati na duhovnom planu. Energija koja se ne kreće kako bi trebalo neće proizvesti velik problem. Problemi koji se događaju obično su proizvod psiholoških faktora same osobe, plus straha, koji će nastati kad netko čuje obmanjujuće tvrdnje o problemima koji ga očekuju. Jednom kad se osoba uplaši, to je vezanost – strah – s kojim se onda treba izboriti. I što je strah veći, više će izgledati kao da je ušla u nekakvo stanje. Ona jednostavno treba ukloniti vezanost, naučiti lekciju i na osnovu nje postići duhovni napredak, oslobađajući se svojih strahova.

Ni duhovni rad koji vas, kao praktikante čeka, neće biti lagan. U tijelu će se razviti mnogi oblici više energije, i sve to će biti moćne stvari koje se kreću tamo-ovamo unutar vas, što može proizvesti neugodan osjećaj. Glavni razlog za to je što neprestano brinete da vaše tijelo ima ovu ili onu bolest. U stvari, unutar vas se događaju moćne stvari; ono što je vaše tijelo razvilo su energije, moći i mnoga natprirodna bića. Ako se bilo što od toga kreće, tijelo bi moglo osjećati svrab, bol ili nešto neugodno; budući da su periferni živci osjetljivi, moguće su svakojake pojave. Ali ovo su dobre stvari, i sve dok tijelo ne bude obnovljeno visokoenergetskom materijom, vi ćete to doživljavati. No ako stalno smatrate sebe običnim čovjekom i poistovjećujete takve stvari s bolesnim stanjima, bit će vam teško vježbati. Kad se susretnete s izazovima u svojoj praksi, ako sebe i dalje smatrate običnom osobom, onda vam je karakter pao na ljudsku razinu, barem u tim slučajevima.

Pravi praktikant će sagledavati stvari s više ravni, a ne očima čovjeka. Ako vjeruješ da si bolestan, zbilja bi se mogao razboljeti. Jer kad misliš da je bolest, tvoje misli nisu nimalo iznad ovog svijeta. Ni energetska praksa, ni prava duhovna disciplina, neće donijeti zdravstvene probleme, a posebno ne ona vrsta koju sam opisao, u kojoj se energija negdje zakoči. Poznato je da je bolest zapravo 70% psihološka, a 30% fiziološka. Kad se poremeti zdravlje osobe, ona se obično najprije slomi na mentalnom planu, od stresa, i teško se snalazi u toj situaciji. Dat ću vam primjer. Jednom je bio jedan čovjek kojeg su vezali na krevet. Podigli su mu ruku i rekli mu da će mu porezati vene. Zatim su mu na oči stavili povez. Onda su mu zagrebalu ručni zglobovi (nisu ga raskrvarili) i odvrnuli slavinu tako da on čuje kako

voda kaplje. Mislio je da to njegova krv kaplje, i uskoro je bio mrtav. No nije izgubio ni kap krvi; voda iz slavine je kapala. Smrt je prouzrokovao njegov um. Ako često mislite da imate zdravstvene probleme, zbilja biste ih mogli dobiti. Jer vaše misli su potonule do početne točke obične osobe, koja, prirodno, obolijeva.

Ako praktikant stalno misli da ima bolest, on je zapravo priziva – traži da se razboli. Tada ta bolest može probiti svoj put do njega. Ravan razmišljanja praktikanta treba biti visoka. Ne treba neprestano brinuti da imate neku bolest, jer strah je vezanost i donijet će vam probleme, baš kao i ostale vezanosti. U duhovnoj praksi morate eliminirati karmu, što je bolno. Viša energija poput gonga definitivno nije nešto što se dobiva na ugodan i lak način. Bez muka, neće biti načina da slomite svoje vezanosti. Ispričat ću vam priču iz budizma. Jednom je postojao čovjek koji je uložio puno duhovnog napora i bio na ivici da postane sveto biće, s božanskim statusom. Kako ne biti sretan – napustit će tri domene i napokon dobiti vječni život! No radost je vezanost i značila je da se on uzбудio. Sveto biće treba biti sasvim bez vezanosti, bez da ga išta može poremetiti. Tako je on pao i njegov trud je bio uzalud. Morao je krenuti ispočetka i ponovo se uzdići. Nakon ogromnih napora, uspio se vratiti na raniju dostignutu razinu. No ovaj put je bio zabrinut i morao je reći sebi da se ne smije uzbuđivati, inače će ponovo pasti. S tim strahom, ponovo je pao, jer i to je bila vezanost.

Još jedan scenarij koji zbunjuje ljude nastaje kad se netko tko ima duševnu bolest bavi energetsom ili duhovnom praksom. Ima i onih koji žele da im ja izliječim bolest. Ali kako ja to vidim, duševni poremećaj nije bolest, niti imam vremena baviti se njima. Nije bolest, jer mentalno poremećeni nije pod utjecajem nikakvog virusa; tijelo mu nema nikakvih patoloških promjena, kao na primjer kad se stvori čir. Zato po mom mišljenju to nije bolest. Mentalni poremećaj je jednostavno kad svjesni um osobe postane vrlo slab. Toliko slab, zapravo, da ne kontrolira vlastito tijelo. To je kao da njegova duša nema želju upravljati tijelom, pa osoba nikad nije mentalno prisutna - „nije svoja“. Kad se to dogodi, mogli bi se umiješati podsvjesni um i strane energije. U svakoj dimenziji ima tako puno ravni, i informacije iz bilo koje od njih mogle bi ga pokušati uznemiriti. Također je moguće da je njegova duša u prošlosti činila loše stvari, pa će biti vjerovnika koji bi mu htjeli nauditi. Svašta bi se moglo dogoditi. Ovako shvaćamo pravi duševni poremećaj i njegov uzrok. Sada bi trebalo biti jasno zašto ja ljudima ne mogu pomoći da se izliječe. Povodom toga što vi sami

možete, mogli biste pokušati educirati osobu u vezi s tim i probati joj pomoći da postane mentalno prisutnija. No to nije lako. Ako gledate što se događa kad se liječnik u psihijatrijskoj ustanovi, s elektrodama u rukama priprema primijeniti terapiju elektro-šokovima, vidjet ćete da pacijent zanijemi od straha. Ono što se događa je da strah od šoka čini njegovu dušu ponovo budnom.

Ljudima koji pokušaju s duhovnom praksom, obično se sviđa i žele nastaviti s njom; svatko ima božansko u sebi, na kraju krajeva, i na nekoj razini on želi duhovni rast. Tako praksa postane životni cilj za mnoge koji se okušaju u tome. Oni imaju duhovne aspiracije i možda će redovno vježbati, čak i ako kroz svoju praksu nikad nisu naučili Put, ili ako nemaju velik duhovni napredak. Ljudi u njihovoj okolini, poput kolega na poslu, susjeda i zajednice možda znaju da oni vježbaju. No imajte na umu da je prije nešto godina u energetskim praksama bilo malo ljudi koji su imali istinski duhovni napredak – što im *jeste* moglo promijeniti život. Znači da su i dalje bili obični ljudi koji od svoje prakse imaju samo zdravstvena poboljšanja; nitko im ne bi preuredio životni put. Pošto su i dalje regularni ljudi, mogli bi neočekivano dobiti neku bolest, mentalni poremećaj ili doživjeti neki drugi problem, ili čak umrijeti. Tako idu stvari za obične ljude. Iako su ih drugi možda vidjeli u javnosti kako rade energetske vježbe, tu nije bilo istinskog duhovnog razvitka. Pa čak i ako su imali istinske duhovne ciljeve, oni nisu učili pravo učenje i nisu puno dobili. Usprkos njihovim duhovnim stremljenjima, i dalje su bili zaglavljani u osnovnim stadijima prakse i život im nije bio preuređen. Ovo znači da ne mogu izmaknuti bolesti. Samo život pun vrline može vas osloboditi bolesti. Sama energetska praksa to ne može postići.

Da bi se izliječila, osoba se mora baviti istinski duhovnom praksom i fokusirati se na svoj karakter. To je zbog toga što se te prakse razlikuju od fizičkih vježbi po tome što nadilaze ovaj svijet. Da bi postigli cilj prakse, učenici moraju živjeti u skladu s višim principima i standardima. No mnogi ljudi to ne čine i ostaju obični ljudi. Zato će se razboljeti onda kad za to bude došlo vrijeme. Jednog dana mogli bi iznenada imati moždani udar ili nešto drugo, ili doživjeti mentalni poremećaj. Ostali, kojima je poznato da oni vježbaju, mogli bi za to okriviti praksu. No ja mislim da ćete se složiti da to nije nužno tako. Oni izvan energetskih praksi čine to samo zato što ne znaju što se zapravo dogodilo; vjerojatno ne znaju čak ni oni unutar. Manji je problem ako se napad mentalne bolesti dogodi dok je čovjek kod

kuće, u privatnosti, iako bi drugi i tada mogli okriviti praksu. Ali vrlo je ozbiljno ako se dogodi dok netko vježba u javnosti, jer tada će ljudi to pripisati praksi. Bit će teško promijeniti mišljenje ljudi o tome. Čak bi se moglo pojaviti u medijima kako je praksa proizvela da taj čovjek izgubi razum. Neki ljudi u energetskim praksama nalaze samo loše stvari, pa u ovakvim scenarijima ističu činjenicu da je taj čovjek do nedavno, prije nego što je počeo vježbati, bio dobro. No činjenica je da je osoba koja doživi takve probleme obična osoba, koja se i dalje mora suočiti s onim što je u životu čeka. Besmisleno je kriviti praksu za sve njene bolesti i probleme. Jednom kad netko postane liječnik, nitko ne očekuje da se više nikad neće razboljeti, pa zašto bi se to očekivalo od energetske prakse? Takvo očekivanje nije na mjestu.

Na osnovu neodgovornih stvari koje su izrečene o energetskim praksama, mi možemo reći da mnogi ljudi ne shvaćaju njihovu realnost, niti kako prakse funkcioniraju. Uvijek kad nastane problem, oni će pohrliti i staviti negativnu etiketu. Prakse poput *čigonga* nisu dugo poznate u javnosti, i dobar broj ljudi je vrlo zatvoren prema njima; oni ih nikad ne vide kao validne i neprestano ih otpisuju i izbjegavaju. Nemoguće je ne zapitati se što ti ljudi misle u svojoj glavi kad ih to toliko nervira, iako nema nikakve veze s njima. Oni brzo otpišu energetske prakse kao nešto izmišljeno. No ove prakse su znanost, viša znanost. Samo što kritičari to ne mogu shvatiti, jer su ograničeni i znaju tako malo o tome.

Još jedan scenarij koji zbunjuje ljude uključuje ono što se naziva „*čigong* sindromom“. Odnosi se na situaciju kad se uđe u nekakvo hipnotičko stanje. Ipak se ne radi o tome da je u nečijoj praksi nešto pošlo po zlu, ili da je taj prešao na mračnu stranu. Ta osoba će i dalje biti racionalna. Objasnit ću o čemu se radi. Kao što znamo, u *čigongu* je važan urođeni temelj. Zajedničko uvjerenje religioznih ljudi bilo gdje, što uključuje budiste i taoiste u našoj zemlji u posljednjih tisuću godina, je da se dobro nagrađuje, a zlo se kažnjava. No neki ljudi u ovo više ne vjeruju. To je posebno važno u Kini u eri Kulturne revolucije, kad su tradicionalna vjerovanja javno odbacivana i označavana kao „praznovjerje“. Bilo je i ljudi koji su smatrali da nije validno ništa što nije objašnjivo, o čemu oni nisu čitali, ili što nije poznato suvremenoj znanosti i zvanično priznato. Ipak, takav način razmišljanja danas nije toliko dominantan, jer u svijetu su se dogodile mnoge neobjašnjive stvari - iako neki ljudi radije neće misliti o njima - i mnogi ljudi su svjedoci čuda *čigonga*, ili su čuli za ista.

Neki ljudi su toliko ograničeni da se nasmiju u sebi uvijek kad netko spomene *čigong*. Oni smatraju da je ta osoba pala na praznovjerje i da je to smiješno. Ako pokušaš pričati o nekim pojavama u njemu, oni misle da si velika neznalica. Iako su ti ljudi ograničeni, njihov urođeni temelj možda nije loš, i stoga bi mogli doživjeti paranormalne moći ako ikad probaju *čigong*, ili imati dramatične vizije unutrašnjim okom. No sve dok istinski ne probaju *čigong*, oni u njega neće vjerovati. Nitko nije imun na bolesti. Zato je prirodno da će netko ovakav kad se razboli otići kod liječnika. Ako mu zapadna medicina ne bude mogla pomoći, mogao bi dati šansu kineskoj medicini. Ako to ne bude djelovalo, ako ni narodni lijekovi ne budu pomogli, misli te osobe bi se mogle okrenuti *čigongu*. Nakon malo razmišljanja, on bi mogao odlučiti okušati sreću s tim. Tako će doći s rezervom. No zahvaljujući svojoj dobroj urođenoj osnovi, on će od samog starta dobro napredovati. Moguće je da će učitelj iz druge dimenzije, ili više biće, odlučiti da ga uzme za učenika i pružiti mu pomoć. Tada bi se unutrašnje oko tog čovjeka moglo otvoriti i on bi mogao postati djelomično prosvijetljen. U tom slučaju je vjerojatno da će mu se oko otvoriti na visokoj ravni i omogućiti mu da baci pogled na pravu sliku univerzuma. I neke moći će mu doći. Kao što možete pretpostaviti, umu kakav sam opisao ovo će biti teško podnijeti. Samo zamislite koliko će to biti teško po njegovu psihi. Upravo ono što je oduvijek smatrao izmišljenim i jednostavno nemogućim, do te mjere da se tome podsmjehivao, sad mu se odvija pred očima, on se s tim suočava. Toliki stres bit će previše teško izdržati. Iako je njegovo rezoniranje možda logično, njegova zapažanja povodom onog što vidi i doživljava neće dobro proći kod drugih; on neće moći pomiriti te dvije dimenzije koje vidi. Otkrio je da je ono kako ljudi rade stvari pogrešno, dok je ono što ljudi rade u drugim dimenzijama često ispravno. No ako se bude vladao po onom što vidi tamo, ljudi će reći da on griješi. Oni sve ovo neće razumjeti i mogli bi pomisliti da ga je *čigong* doveo do ludila.

No ne radi se o tome da je on skrenuo uslijed prakse, i velika većina nas nikad neće doživjeti ono što je doživjela osoba iz primjera. To bi se moglo dogoditi samo onima koji su posebno ograničeni. Mnogima od vas je otvoreno unutrašnje oko, i vi ste zaista vidjeli druge svjetove. To je bilo ugodno iskustvo, a ne šokantno, i nije vas potreslo ni na koji način ili vas dovelo do bilo koje vrste tzv. „*čigong* sindroma“. Ljudi koji ovo dožive su zapravo sasvim racionalni, a ono što budu rekli će naginjati ka visokoj filozofiji; logika iza njihovih primjedbi je zbilja dobra. Problem je

jednostavno u tome što ne-praktikanti ne mogu vjerovati u ono što oni kažu. Oni bi mogli zapanjiti ljude ispričavši im da su vidjeli tog i tog pokojnika, koji je od njih zatražio da učine to i to. To nije nešto u što bi većina ljudi povjerovala. Onima koji ovo dožive, kasnije će postati jasno da to treba zadržati za sebe. Jednom kad nauče pomiriti dvije dimenzije koje vide, sve će biti u redu. Ljudi kakve sam opisao često imaju psihičke moći. Ponovo, njima se nije dogodilo ništa mračno ili izopačeno.

Još jedan izvor konfuzije je nešto što je na višim duhovnim razinama poznato kao „istinska poremećenost“. To je nešto iznimno rijetko. No ne radi se o istinskom ludilu, već o *vježbanju onog što je istinito*. Mogu vam objasniti. U duhovnoj areni to je toliko rijetko da možda postoji jedan slučaj na stotinu tisuća. To nije nešto rašireno, što ima utjecaja na svijet.

Obično za istinsku poremećenost postoje dva preduvjeta: odlična urođena osnova i poodmakle godine starosti. Starost tih ljudi znači da neće imati dovoljno vremena prolaziti kroz čitav proces duhovnog razvoja. Oni s odličnim urođenim osnovama često dolaze ovamo po zadatku i stižu s viših domena. Perspektiva dolaska na ljudski svijet je svima strašna, jer to biće ništa neće znati jednom kad dođe ovamo, budući da mu je sjećanje izbrisano. Svijet i njegovi stanovnici kvare ljude, pa oni koji dođu ovamo, nauče cijeniti svjetovne stvari poput statusa, novca i utjecaja. Na kraju bi takva osoba mogla pasti, bez nade u bijeg. Zato je ovo okruženje strašno za viša bića, i svi su užasnuti perspektivom dolaska ovamo. No neki dođu, kao ona vrsta koju sam opisao. Oni se, međutim, u ovom svijetu smrtnika zbilja ne ponašaju baš dobro. Tijekom svog života učine mnoge loše stvari i zbilja završe na ivici pada na nižu ravan. Boreći se da napreduje u životu, čovjek čini mnoge pogrešne stvari i gomila mnogo dugova. Kad vidi ovo, njegov učitelj u drugoj dimenziji neće samo stajati po strani i pasivno dopustiti pad tog bića - jer ono je nekad bilo božanstvo. No dok nestrpljivo traga za rješenjem, njegov učitelj će biti sve zabrinutiji; najvjerojatnije je da neće moći navesti tu osobu da uđe u duhovnu praksu, jer sve su šanse da neće biti istinskih učitelja na raspolaganju. Zato će povratak u nebeski dom biti skoro nemoguć za tu osobu. Problem je utoliko veći što je ona dosta stara i nema dovoljno vremena da okonča praksu, čak i ako pronađe pravu vrstu prakse uma i tijela.

Pristup u kojem se osoba iz duhovnog razloga učini poremećenom neće biti primijenjen osim u slučaju da osoba ima odličan temelj, a okolnosti su zbilja posebne. Primjenjuje se samo onda kad više nema nade za tu osobu, i nema šanse da se ona

vрати nazad svojim vlastitim sredstvima. I tako, u tim rijetkim slučajevima, inducira se poremećenost tako što se neki dijelovi mozga deaktiviraju. Na primjer, mogao bi se deaktivirati dio koji čini da ljudi ne vole hladnoću ili prljavštinu, što će rezultirati psihološkim problemima i ta osoba će se početi vladati kao da je sasvim van sebe. Ali netko takav obično neće činiti ništa loše. On neće ulaziti u prepirke s ljudima, i čak bi s vremena na vrijeme mogao činiti dobra djela. No prema sebi će se grozno ponašati. Takva osoba mogla bi izlaziti bosonoga na snijeg, nesvjesna hladnoće, noseći samo tanak sloj odjeće, s raspuknutom kožom na nogama, raskrvarenom od hladnoće. Čak bi mogla jesti izmet ili piti mokraću, budući da je nesvjesna prljavštine. Jednom sam poznao čovjeka koji je glodao smrznuti konjski izmet, tvrd kao kamen, uživajući u tome; on je bio sposoban mučiti se preko onog što bi razuman čovjek mogao. Samo možemo zamisliti koliko se mučio uslijed poremećenosti. Tipično je da takvi ljudi, često starije žene, imaju psihičke moći. Mnogi iz starije generacije su prošli kroz vezivanje stopala, a ja znam za jednu takvu ženu koja je lako mogla preskočiti zid visine dva metra, ili viši. U jednom trenutku, njena obitelj je odlučila zaključavati je u kući da više ne bi bježala, jer je luda. No kad bi njena obitelj izašla, ona bi otključala bravu samo upirući prstom na nju i otišla. Tako su odlučili koristiti lance. Ipak njoj je bilo dovoljno da ih malo protrese da bi spali. Nisu je mogli obuzdati. U tom stanju je silno patila. No upravo zato što se puno mučila, i što je bilo toliko intenzivno, ona je brzo otplatila loše stvari koje je dugovala. Za ljude poput nje obično nije potrebno više od tri godine, a obično su dovoljne jedna ili dvije strašno bolne godine. Razum bi joj bio vraćen natrag čim bi se cijela epizoda okončala. U tom trenu, mnoge moći koje je razvila postale bi joj dostupne, pošto je okončala svoju praksu. Slučajevi poput ovog su iznimno rijetki, ali ih je bilo. Za nekog prosječnog, ova pojava nikako ne bi bila moguća. Možda su vam poznate priče o ludim budističkim monasima i taoistima. U povijesti je zaista bilo takvih ljudi, i postoje zapisi o njima. Puno je aluzija na takve pojedince, poput poludjelih taoista i ludog svećenika koji je meo prašinu u oči zlom ministru po imenu Qin Hui.

Pouzdana možemo reći da zbog duhovne prakse nitko neće izgubiti razum, ili „rigati vatru“*. Pored toga, kad bi netko zbilja mogao „rigati vatru“, pa to bi bilo nešto impresivno. Pustiti vatru iz usta ili iz dlanova, ili paliti stvari samo vrhovima prstiju bi značilo da imate natprirodne moći!

Kako vježbanje izaziva zlo

Reći da vježbanje „izaziva zlo“ znači da će mnogi od vas vjerojatno doživjeti smetnje u praksi jednom kad je započnu, pa ova tema zahtjeva objašnjenje. Jednom kad odlučite vježbati, uslijedit će ogromne teškoće. Bez zaštite mojih duhovnih tijela ne biste se mogli baviti ovom praksom. Bez njih, život bi vam trenutno bio ugrožen. Ako je duša besmrtna, kako smo rekli, onda je moguće da su vam iz prethodnog života ostali dugovi prema drugima, da ste maltretirali druge ili činili loše stvari, a ti kojima dugujete će htjeti nadoknadu. U budizmu se smatra da je život jednostavno odrađivanje karme. Tako će bića kojima dugujete doći da im se plati; ako im previše platite, sljedeći put će oni biti ti koji plaćaju vama. Ako dijete nema poštovanja ili ne sluša roditelje, u narednom životu bi se uloge mogle preokrenuti. Tako se okreće kotač karme. Međutim, mi smo zapravo sagledali da su na djelu također zla bića koja pokušavaju omesti i zaustaviti vašu praksu. No za to postoje dublji razlozi. Da nemaju osnove, ne bi im bilo dopušteno da se miješaju.

Počet ću opisom najuobičajenije forme zla na koju se nailazi u praksi. Jednom kad počnete učiti, puni ste entuzijazma za praksu, ali u trenu kad sjednete meditirati, odjednom više nema mira i tišine, kao inače. Možda je to zbog automobila i autobusa koji trube sirenama, odjeka koraka u hodniku, ljudi koji pričaju i lupaju vratima, ili čak radija koji se čuje izvana. Nema više mira. Kad ne vježbate, vaše okruženje možda je jako ugodno, ali u trenu kad počnete, postaje glasno i kaotično. Ljudi rijetko shvaćaju o čemu se zapravo radi. Većini je to čudno i bivaju obeshrabreni činjenicom koliko je teško vježbati. Te nenormalne pojave možda će vas na kraju blokirati. No ono što se zapravo zbiva je da vas zla bića ometaju; ona upravljaju ljudima da vas ometu. Ovo je jedan od najosnovnijih oblika koji smetnja uzima, i služi da vas odvrati od prakse. Oni to čine jer ne mogu podnijeti misao da ćete se prosvijetliti i biti razriješeni svih nenaplaćenih dugovanja prema njima. Napominjem da se ovo događa samo u izvjesnoj fazi prakse; kad se prođe neka točka, više neće biti dozvoljeno da postoji. Jednom kad se dugovi razriješe, nijednom biću neće biti dopušteno da vas posjećuje i uznemirava. Uz Falun Dafa možete dostići tu točku, jer naši učenici brzo napreduju i prolaze kroz različite faze prakse.

Postoji još jedna vrsta zla koja bi vas mogla ometati. Kao što znate, vaše unutrašnje oko moglo bi se otvoriti zahvaljujući praksi, i dok vježbate kod kuće

moglo bi se dogoditi da ugledate strašne prizore, ili monstruoza lica. Mogli bi se pojaviti likovi raščupane kose, a neki od njih bi vas mogli pojuriti i pokušati vas ubiti, ili bi vas mogli divljački napasti; u nekim slučajevima mogli bi piljiti u vas kroz prozor. Naprosto užasno. Sve ove stvari mogu se objasniti kao djela zlih bića, ali u Falun Dafa je to vrlo rijetko. Možda će jedan od stotinu doživjeti ovo; velika većina neće. Zlim bićima je generalno zabranjeno koristiti takav pristup prema nama, budući da to u našoj praksi nema konstruktivnu ulogu. No u konvencionalnim duhovnim praksama ovo je uobičajeno, i čak bi moglo potrajati neko vrijeme. Oni bi mogli biti toliko strašni da neki ljudi odustanu od prakse. Možete samo zamisliti kako je to; netko odluči vježbati noću, dok je sve mirno i tiho, a onda odjednom dok vježba, pred njim se ukaže neko biće demonskog izgleda, koje izgleda tako neljudski. Dovoljno da te strah odvraća od prakse. Generalno, ovo se neće dogoditi u našem Falun Dafa, iako u nekolicini iznimnih slučajeva hoće. Okolnosti nekih ljudi su sasvim jedinstvene.

Još jedna vrsta zla koja nasrće na neke ljude je specifična za prakse koje istovremeno uključuju borilačke vještine i energetske vježbe. Uglavnom su to taoističke metode. Opisat ću kako ova vrsta zla tipično izgleda. No zapamtite da ovo nisu stvari koje se sreću u većini praksi; one nastaju samo u praksama borilačkih vještina s energetsom komponentom. Ono što se događa je da će netko potražiti učenika s kojim će se nadmetati u borilačkim vještinama. Pošto na svijetu ima puno taoista, dobar broj njih uz duhovnu praksu vježba i borilačke vještine. Oni koji to čine imaju potencijal za razvijanje više energije. Oni to mogu razviti ako su u stanju otrgnuti se od stvari kao što su status i bogatstvo. No teže je osloboditi se borbenosti, i to zahtjeva više vremena, pa kad se nađu u izvjesnoj fazi prakse, iako im se može dogoditi da započnu borbu dok spavaju ili meditiraju; svijest će im možda biti zamučena za vrijeme spavanja ili meditacije, ali ipak svjesna da neka druga osoba vježba, i tako duša napušta tijelo da bi potražila tu osobu i izazvala je. Ove stvari se zbivaju u drugim dimenzijama. Moglo bi biti i drugih koji će njih potražiti radi borbe, koji će ih zbilja pokušati ubiti ako se ne budu branili. I tako se između dvije strane pokrene žestok dvoboj. Činjenica da se ovo događa isključivo dok su u snu znači da će im noćni odmor biti narušen. To označava da je vrijeme da prestanu biti borbeni. No ako to ne mogu i nastave se ponašati na ovaj način, stvari bi se mogle razvlačiti, možda godinama, dok oni ostaju zakočeni u toj fazi. Sva ta noćna borba će ih iscrpiti i uzeti im puno energije, pa će fizički biti previše umorni da bi se bavili duhovnom

praksom. Čak bi im to moglo upropastiti tijelo, ako ne riješe stvar kako treba. Ovo je nešto što se događa u praksama u kojima istovremeno postoje energetske vježbe i borilačke vještine, i sasvim je uobičajeno. Ne sreće se u praksama čisto duhovne prirode jer u tim slučajevima nije dozvoljeno da se dogodi. Teškoće kakve sam do sad opisivao su relativno uobičajene.

Postoji još jedna vrsta zla s kojim ćete se suočiti, i s tim ćete se svi, bez izuzetka, susresti. To je demon požude, nešto vrlo ozbiljno. Normalno je da supružnici imaju bračne odnose, jer to osigurava produžetak vrste. Omogućava ljudskoj rasi da se nastavi, pa su osjećaji osnovna stvar ovog svijeta. Za obične ljude, takvo ponašanje u braku je savršeno prirodno. Među osjećaje koje ljudi imaju ubrajaju se ljutnja i sreća, ljubav i mržnja, sviđanje kao i nesviđanje, divljenje i omalovažavanje, kao i naklonost i odbojnost. Obični ljudi jednostavno žive za osjećaje. Onda, kao praktikanti koji streme duhovnim vrijednostima, mi ne smijemo dopustiti da osjećaji utječu na to kako vidimo stvari. Moramo ih se osloboditi. Sve vezanosti koje proizlaze iz njih ne bi nas trebale puno doticati, da bismo ih na kraju sasvim odbacili. Seksualni nagon i privlačnost se smatraju ljudskim vezanostima, i trebaju nestati.

Od vas koji živite i vježbate u sekularnom svijetu mi ne tražimo da postanete kvazi monasi i monahinje. Mladi ljudi i dalje trebaju zasnivati obitelji, kao inače. Što je onda s opasnostima seksualnog nagona, mogli biste se zapitati? Kao što sam objasnio, naša praksa cilja direktno na ljudske vezanosti i ne preuzima pristup lišavanja bilo čega materijalnog. Upravo obratno, mi vam čeličimo volju baš ovdje u ovom materijalističkom svijetu, i to zbilja služi za popravljavanje vašeg karaktera. Ako ste u stanju mentalno slomiti vezanost, onda se možete osloboditi te konkretne stvari, koja god bila; a tada biste mogli odreći je se fizički, ako biste morali. No ako ne možete slomiti vezanost mentalno, onda nećete moći otpustiti konkretnu stvar za koju ste vezani. Cilj istinske prakse je ukloniti vezanosti u pozadini. U praksi u samostanu, ljudi se primoravaju da se fizički liše stvari, a cilj je isti - eliminirati vezanost u pozadini stvari. To se radi pod prisilom, tjeranjem ljudi da raskinu sve vezanosti za stvari i oslobode se čak i misli o njima. I dok oni preuzimaju taj pristup, mi to ne radimo. Umjesto toga tražimo da malo marite za materijalne stvari oko vas, pa je rezultat koji mi dobivamo najsolidniji. Mi od svih vas ne tražimo da preuzmete zavjet siromaštva i čednosti, kako se radi u samostanu. Stvarno bi bio problem kad bi u

budućnosti, kad se naša praksa bude daleko proširila, svi postali nekakvi kvazi-monasi – jer naša praksa se izvodi u svijetu. Svima u našoj praksi kažem da je problem ako se zbog vaše prakse, vaš brak s nepraktikantom, okonča razvodom. Mi od vas jednostavno tražimo da manje marite za intimnost u braku; samo nemojte tome pridavati previše značaja, kako to ljudi obično čine. To je posebno važno danas, u jeku seksualne revolucije; opscene i vulgarne stvari zbilja djeluju na ljude. Neki ljudi zbilja padaju na te stvari, ali one ne bi trebale previše privlačiti naše praktikante.

Gledano s više ravni, ljudi kao da borave na ovom svijetu zaronjeni u blato; oni se valjaju u njemu, nesvjesni prljavštine. U našoj praksi, na temelju ovog ne biste trebali biti uzrok velikog problema s vašim partnerom. Na vašoj sadašnjoj razini, u redu je jednostavno manje mariti za te stvari i biti intiman kao inače, kao prije. Kad kasnije budete uznapredovali do višeg stadija, doživjet ćete stanje jedinstveno za tu fazu, ali za sada neka bude tako kako je, dovoljno je raditi kako vas učim. No podrazumijeva se da ne smijete podleći onoj vrsti žalosnog ponašanja kakvom se ljudi danas prepuštaju.

Još jedan faktor igra ulogu. Kao što znamo, tijela praktikanata nose energiju. Poslije ovog seminara, 80-90% nas ne samo da će biti oslobođeno bolesti, već će također razviti višu energiju. Znači da će energija koju vaše tijelo ima biti moćna. U početku će energija koju nosite biti neproporcionalna kvaliteti vašeg karaktera; vaša energija će biti viša, pošto je mi rapidno povećavamo. Uslijedit će razvoj vašeg karaktera. U vremenu koje slijedi, vaš karakter će sustići, polako ali sigurno. Zato smo vam mi unaprijed pojačali energiju. To znači da sada nosite znatnu količinu. Ovdje vlada atmosfera spokoja i samilosti, jer energija koja proizlazi iz istinskog učenja je čista i milostiva. To su osobine koje sam ja razvio svojevremeno dok sam imao duhovni odgoj, pa to nosim sa sobom. Dok sjedite na mom predavanju, osjećate se harmonično, a u vašem umu nema loših misli; pušači među nama neće ni pomisliti na pušenje. Energija koju ćete razviti u vremenu koje slijedi imat će iste osobine kao moja, jer vi slijedite naš Dafa. Moć vaše energije će nastaviti rasti, i vaše tijelo će početi emitirati iznimno snažnu energiju. Čak i kad ne bi bila toliko snažna, ipak bi bila više nego dovoljna da utječe na tipičnu osobu u vašem prisustvu, ili možda u vašem domu. Znači da će vaši članovi obitelji vjerojatno biti pod njenim pozitivnim utjecajem, pod kontrolom vaše energije. Kako to? Ljudima će prirodno biti teško pomisliti da urade nešto loše u vašem društvu, jer vaše prisustvo zrači čistoćom,

uzvišenošću i milošću – jer vi odašiljete valjane misli. Možete očekivati da se to dogodi.

Jučer sam spomenuo izreku: „Obasjani božanskom svjetlošću, djela i misli postanu ispravni,“ a ideja je da energija koju emitira vaše tijelo ima moć da ispravlja stvari. Pa slijedi da kad vi nemate požudnih misli, energija kojom zračite će obuzdavati želju vašeg partnera. Ako nemate takvih misli – a ja mislim da kao praktikanti nećete – ni vaš partner ih neće imati. No to ne mora uvijek biti slučaj. U današnje doba lako je uzbuditi se. Stvari poput televizije vas od trena kad počnete gledati izlažu svakojakim neprikladnim prizorima. Znači da ćete barem pod *normalnim* okolnostima moći djelovati na opisani način. U nastavku, kad vaša praksa bude uznapredovala do viših faza, sami ćete znati što trebate raditi, bez da vam ja moram reći. Tada ćete doživjeti drugačije stanje, ali takvo koje omogućava harmoničan brak. Zato ne trebate gledati na bračne odnose kao na nešto teško. Previše brige, zapravo, također predstavlja vezanost. Znači, iako bračni parovi više ne trebaju brinuti o požudi, i dalje bi mogao postojati seksualni nagon. Jednostavno mu ne pridajte previše značaja, održavajte balansiranu perspektivu i to će biti dovoljno dobro.

U kojim biste onda oblicima mogli sresti demona požude? Mogao bi vas posjetiti dok meditirate ili, ako vaša razina mirnoće nije dovoljno duboka, možda u snu. Odjednom ćete shvatiti da se pred vama nalazi prelijepa žena, ili muškarac iz vaših snova, ako ste žensko. U oba slučaja će biti goli. Ako se na bilo koji način uzbudite, mogli biste doživjeti orgazam, i san će postati stvarnost. No sjetite se da u našoj praksi koristimo najvitalniju tjelesnu energiju i esencije da vam promijenimo tijelo i produžimo vam život. Regularno doživljavanje orgazma će trošiti te dragocjene supstance. A to će značiti da još niste prošli test seksualnog nagona, što predstavlja problem. Zato vam dajem do znanja da će se svatko od vas suočiti s ovim testom. Dok ovdje predajem, u mozak vam šaljem snažnu energiju. Možda se kasnije nećete sjećati detalja onog što sam pričao, ali ako i kad se suočite s izazovom seksualnog nagona, trebali biste biti u stanju sjetiti se ovog što sam predavao. Ako sebe budete smatrali praktikantima, trebali biste se moći sjetiti što sam predavao o ovom, moći se kontrolirati i proći test. Ako prvi put padnete na testu, sljedeći put će biti teže. Ali ako se iskreno pokajete kad se probudite nakon prvog pada na testu, to bi na vas moglo ostaviti dublji utisak i povećati vjerojatnost da ćete se naredni put bolje

kontrolirati i proći test. Svakom tko se ne zabrine kad prvi put padne na testu, bit će mnogo teže kontrolirati se u budućim testovima.

Epizode poput ovih mogle bi biti djela zlih bića koja vas pokušavaju uznemiriti, ili test od vašeg učitelja, koji je dočarao ono što ste vidjeli. Obe mogućnosti postoje, jer svatko mora proći ovaj test. Ovo je prvi korak kad započnete kultivaciju i dok ste još uvijek pomalo zemaljski ljudi, i nitko neće biti izuzetak. Jedan primjer bi bio što je jedan mladić, koji je tada imao 30 godina, doživio dok sam držao seminar u gradu Wuhanu. Pošto me je čuo kako predajem ovo što sam vam sada objasnio, otišao je kući i meditirao je. Začas je ušao u stanje duboke mirnoće. Onda je ugledao budu Amitabu kako mu se ukazuje s jedne strane, i taoističkog mudraca Laocea na drugoj; ovo je prenio u svom pisanom iskustvu iz prakse. Dvojica su ga pogledali, ali ni riječ nisu izustili. Onda su nestali s vidika, a pojavila se bodisatva Avalokitešvara s vazom u ruci. Bijeli dim je izašao iz vaze. Bio je sretan što za vrijeme meditacije sve ovo pred sobom vidi tako živopisno. Zatim se dim iznenada pretvorio u zapanjujuće lijepe djevojke, anđeoskog lika. Zaplesale su pred njim, a njihovi delikatni pokreti su bili prizor za pamćenje. Pomislio je da su te nebeske ljepotice bodisatvina nagrada za njegov trud. Bio je oduševljen tom pomisli. No one su odjednom postale gole i počele ga zavoditi, grleći ga i milujući. Karakter ovog mladića je znatno napredovao na našem seminaru, pa mu se brzo povratila prisebnost. Sljedeća misao koju je imao bila je: „Ja nisam bilo tko. Ja sam praktikant. Ne trebate se tako ponašati prema meni, jer ja vježbam Falun Dafa.“ Poslije ove pomisli, cijeli prizor je u trenu iščeznuo. To je bila iluzija, kako se ispostavilo. Ponovo su se ukazali Amitaba i Laoce. Laoce je rukom pokazao prema mladiću i rekao Amitabi s osmijehom: „Ovaj momak se da naučiti.“ To je značilo da odobrava mladiću i da ga smatra dostojnim duhovne pouke.

Stupanj do kojeg netko ima seksualni nagon ili zanimanje, tradicionalno je bio, a i dalje je to u višim dimenzijama, kritičan faktor koji određuje ima li netko ono što je potrebno za duhovnu praksu. Zato je vrlo važno da malo marimo za te stvari. No pošto se naša praksa odvija u regularnom svijetu, ne trebate potpuno apstinirati – barem ne u ovoj fazi prakse. Tim stvarima trebate pridavati manje značaja i promijeniti se u odnosu na ono kakvi ste ranije možda bili, postajući pravi praktikanti. Svaki put kad doživite smetnje bilo koje vrste, trebate proaktivno razmisliti što je dovelo do toga i čega se još trebate osloboditi.

Kako um može dovesti do zastranjenja

Želim objasniti kako um može dovesti do zastranjivanja. Puno je dimenzija koje su u vezi s tijelom osobe - svaka je fizička i stvarna - a u jednoj posebnoj dimenziji sve što postoji u univerzumu se može odraziti kao u ogledalu. Iako je to samo odraz, ipak ima fizičko postojanje. Sve što postoji u toj dimenziji i u vezi je s tvojim tijelom je pod kontrolom tvojih misli. To znači da kad nešto promatraš svojim unutrašnjim okom bez ikakvih misli, dok ti je um miran, vizija će biti stvarna. No ako dodaš i najmanju misao, vizija će biti lažna, i na taj način možeš biti zaveden; ta pojava je nešto što se naziva „transformacijom mislima“. Događa se kad ljudi ne uspijevaju vladati se kao praktikanti, tj. ne suzbijaju svoje žudnje. Oni bi mogli žudjeti za psihičkim moćima ili biti vezani za beznačajne magijske vještine, ili čak za stvari koje im se jave u drugim dimenzijama. Takvi pojedinci su najpodložniji mogućnosti da ih um zavede i da padnu. Bez obzira koju je duhovnu visinu netko dostigao, on će oštro pasti i brzo će propasti ako se ovo dogodi. To je strašno ozbiljan problem. Nije kao drugi problemi, poput neuspjeha da se prođe jedan test karaktera; u tim slučajevima uvijek možeš ustati poslije pada i nastaviti praksu. Međutim, netko tko dopusti da ga njegov um zavede je u ozbiljnom problemu, i to bi ga moglo upropastiti. Ovaj problem posebno se može dogoditi onima kojima se otvori unutrašnje oko kad dostignu neki stadij prakse. Druga osjetljiva grupa su oni čiju svijest ometaju strane poruke, energije, ili slike, a oni im vjeruju. Kad se unutrašnje oko otvori, neki od nas će biti podložni ovakvim smetnjama iz mnogih izvora.

Pogledajmo neke primjere. Dok smo još svježi u praksi, teško je ne pokolebati se pred ovakvim stvarima. Recimo da ne možeš baš dobro vidjeti svog učitelja u drugoj dimenziji, ali onda odjednom, jednog dana ugledaš kako ti prilazi jako visoka, božanska figura. Ova upečatljiva figura mogla bi ti udijeliti nekoliko komplimenata, a onda ti pokušati dati neke upute. Ovo bi te moglo oduševiti i možda ćeš ga prihvatiti za svog učitelja, nastavljajući učiti od njega. No ako prihvatiš upute takvog bića, poremetit ćeš svoju energiju. Onda je tu činjenica da ni on sam nije stekao istinski božanski rang; jedino što je u dimenziji u kojoj boravi moguće mijenjati obličje. Ako dopustiš sebi da se uzbudiš na prizor te imponantne figure pred sobom, mala je šansa

da ćeš odbiti njegove upute. No da bismo ga mogli spasiti, praktikant mora biti u stanju ostati priseban: ako u tome ne uspije, to će ga vjerojatno upropastiti. Životi u višim dimenzijama unutar tri domene su nebeska bića, ali ni oni sami nisu stekli istinski božanski rang i nisu oslobođeni ciklusa reinkarnacije. Koliko vas daleko onda može odvesti ta božanska prilika, koju ste tako impulzivno prihvatili za svog učitelja? Vaši napori u duhovnoj praksi će biti uzaludni, jer bića poput ovih nisu sasvim božanska, i ako učite od njih, to će vam poremetiti energiju. Teško je održati prisebnost u ovakvim scenarijima. Želim da shvatite da je ovo zbilja ozbiljan problem, jer mnogi od nas bi se u nekom trenutku mogli suočiti sa sličnom epizodom. Ja sam vam sasvim jasno objasnio; na vama je da to sprovedete u praksi. Ovo što sam ispričao je jedan primjer. Također trebate ostati prisebni ako ugledate više biće iz druge škole; morate ostati vjerni jednoj disciplini. Ako možete ne obazirati se na bilo kojeg navodnog budu, taoističko božanstvo, boga ili demona koji vas pokušava iskušati, vaša praksa će imati dobre šanse za uspjeh.

Ima i drugih slučajeva u kojima vas um može zavesti. Možda ćete ugledati pokojnog člana obitelji koji će navaliti na vas jecajući i preklinjući vas da uradite neke stvari koje ne bi trebali. Sve je moguće. Pitanje je hoćete li im dopustiti da vas pokolebaju? Samo zamislite koliko bi teško bilo kad bi vas dijete ili roditelj kojeg ste jako voljeli, ali koji je umro, posjetili iz groba i zamolili vas da učinite stvari koje bi za vas značile propast. Duhovna praksa nije laka. Ono što posebno zbunjuje je što sada, u situaciji dok je budizam „u kaosu“, kako neki ljudi kažu, vidite da se u njemu uče ne-budističke doktrine iz konfucijanizma, poput poštovanja roditelja i ljubavi prema djeci. Ali što je problem? Ono što zaista čini vaš život je vaša duša, pa se samo majka koja je dala život vašoj duši smatra vašom pravom majkom. Tijekom svojih reinkarnacija, imali ste nebrojene „majke“, koje jesu ili nisu bile ljudi. Isto bi se moglo reći za to koliko ste djece imali u svojim životima. Ni majka ni dijete ne prepoznaju jedno drugo u narednom životu, i svaki karmički dug koji ostane između ovo dvoje morat će se podmiriti kao svaki drugi. Međutim, ljudi ne mogu vidjeti ove stvari, pa često ne mogu nadići svoje osjećaje. Neki ljudi se neutješno žaloste zbog smrti voljenog djeteta ili majke i čeznu za njima ostatak života. No njima nikad ne padne na pamet da te teškoće imaju za cilj da ih istroše, da su namijenjene da im zagorčaju život.

Prosječnoj osobi će možda biti teško shvatiti da biti vezan za ove stvari može

onemogućiti duhovnu praksu, ali to jeste slučaj, i zbog toga se u budizmu ne uče stvari poput poštovanja roditelja i veza s djecom. Prava duhovna praksa podrazumijeva da se oslobađate ljudskih osjećaja. Naravno, mi se bavimo našom praksom u sekularnom svijetu, pa i dalje trebamo biti posvećeni svojim roditeljima i poštovati ih, kao i voditi računa o svojoj djeci; u kojem god okruženju, trebamo biti dobri prema drugima, a da ne spominjemo našu obitelj - prema svima trebamo biti dobri. Sve trebamo tretirati jednako dobro, uključujući roditelje i djecu, naravno, i u svakom trenutku najprije trebamo pomisliti na druge. Tada vam srce neće biti sebično, već puno ljubavi, dobrote i samilosti. Obične ljude, s druge strane, pokreću isključivo osjećaji.

Mnogi ljudi nemaju dobru samo-kontrolu i to donosi probleme u njihovom duhovnom životu. Na primjer, neki će biti sretni i prihvatit će ako im nebesko biće osobno otkrije nešto „što će im pomoći“. No ja vam mogu reći da svaki put kad vam se otkrije nešto što vam može donijeti zemaljsku korist, bilo da ste upozoreni na nedaću, ili vam se kaže da iskušate sreću na lotu i otkrije vam se pobjednički broj - to je djelo zlih bića. Jedini izuzetak su slučajevi kad vam je život ugrožen i saopći vam se kako sačuvati glavu. Ako zahvaljujući toj „pomoći“ dobro prođete u ljudskom smislu, onda nećete morati prebroditi test koji smo vam mi priredili i nećete moći napredovati kako je trebalo. Ako su vam dani ispunjeni zemaljskim užicima i lakoćom postojanja, duhovni rast je malo vjerojatan. Kako možete transformirati svoju karmu? Ne biste imali okolnosti neophodne za razvoj vašeg karaktera i iskupljenje svojih grijeha. Zato gledajte da ovo imate na umu. Zla bića bi čak mogla pribjeći laskanju, pričajući vam koliku ste visinu dostigli, ili koliko ste poseban, posvećen čovjek. No sve to će biti lažno. Za istinski duhovni napredak se morate osloboditi svih vezanosti. Zato se na svaki način čuvajte ako se susretnete s bilo kojim od iskušenja koje sam opisao!

S otvorenim unutrašnjim okom za vrijeme prakse dolaze jedinstveni izazovi, kao što ima izazova kad vam je ono zatvoreno. Ni u jednom od slučajeva, duhovna praksa nije laka. S otvorenim unutrašnjim okom možda će vam zbilja biti teško sačuvati se od svih informacija iz drugih dimenzija kojima ćete možda biti izloženi, a koje će vas pokušavati omesti. Sve što ugledate u drugim dimenzijama moglo bi biti praznik za oči, nevjerojatno divno i ugodno, i to bi vas moglo uzbuditi. Jednom kad se to dogodi, mogla bi naići smetnja, i vaša energija bi mogla biti poremećena.

Uzbuđenje je često okidač. Kod ljudi koji griješe i dopuštaju da ih zavede vlastiti um, mogli bi uslijediti i drugi problemi, također. Oni bi mogli imati pogrešne misli, koje bi se mogle ispostaviti kao opasne. Recimo da vam se jednog dana otvori unutrašnje oko i da imate lucidne vizije. Mogli biste pomisliti, na primjer, da ste jedini na vježbalištu kome se oko dobro otvorilo, zbog čega ćete pomisliti da ste posebni i da ste jako dobro naučili Falun Dafa, još bolje od drugih – što znači da ste ispred njih. Ali nije ispravno čak ni pomisliti tako nešto. Ako vam um ode dalje, mogli biste čak pomisliti da ste neka vrsta božanskog bića, poput bude. Ako tada pogledate sebe unutrašnjim okom, možda ćete sebi zaista izgledati takvi. Ovo se može dogoditi jer, kao što sam spomenuo, sva materija u dimenziji povezanoj s tijelom će se transformirati, bit će „promijenjena“ prema mislima osobe.

Svaki odraz koji dođe iz univerzuma će biti oblikovan vašim mislima, jer sve što postoji u dimenziji povezanoj s vašim tijelom je pod vašom komandom, a odrazi nisu izuzetak; i oni imaju fizičko postojanje. Zato u scenariju koji sam upravo opisao, ako se osoba upita je li također odjevena kao buda, vidjet će da zaista jeste. Bit će oduševljena, misleći da zbilja *jeste* buda. Ako se upita je li možda veliki buda i ponovo pogleda, onda će to i vidjeti. Ako se upita je li možda viša od mene, i to će vidjeti kad bude pogledala. U drugim slučajevima, ta osoba bi mogla čuti glasove. Zlo biće bi se moglo umiješati i reći joj da je „viša od Li Hongzhija“, i ona će u to povjerovati. To znači da je zaboravila kako je stigla do svog mjesta u praksi i tko ju je učio, i da ne razmišlja što će dalje biti. Bez obzira, svaki pravi buda ili božanstvo koje dođe na ovaj svijet mora započeti duhovnu praksu od nule i ništa od njegove ranije energije mu neće biti na raspolaganju; jedina razlika je u tome što će ovaj put malo brže napredovati u praksi. Iz problema koji sam opisao je zbilja teško izvući se, uslijed vezanosti koje će možda isplivati. Te vezanosti bi čak mogle ohrabriti nekog da tvrdi da je buda, i da samo njega treba slijediti, jer ih on, kao buda, može voditi.

To se zbilja i dogodilo u gradu Changchunu. Bio je netko tko je učio našu praksu i u početku je bio vrlo dobar, ali je završio u kaosu kakav sam upravo opisao. Mislio je da je buda i završio je vjerujući da je iznad svih drugih. To se dogodilo zato što je izgubio oslonac i dopustio da ga vezanosti savladaju. Pogledajmo zašto se to događa. Budizam uči da treba odbaciti sve doživljene vizije, jer takve stvari su iluzija; sav fokus treba usmjeriti na duhovni napredak kroz trans u meditaciji. Razlog zbog kojeg ne ohrabruju vizije i ne žele da se ljudi vezuju za te stvari je bojazan da bi im se

mogle dogoditi ove stvari. U religijskoj budističkoj praksi nema nikakvih posebnih metoda da se ojača obrana protiv ovih stvari i budističko sveto pismo ne nudi upute kako se izvući iz ovakvih zamki. U svom učenju, Buda nije govorio o tome, nadajući se da se njegovi učenici neće morati boriti s ovim problemom zastranjivanja uma, naime da misli mijenjaju stvarnost, budući da oni svaku viziju koju dožive smatraju iluzijom. On je znao da prisustvo svake vezanosti može pretvoriti viziju u nešto obmanjujuće, čemu je teško oduprijeti se. Ako se ne iščupa iz toga, to bi čovjeka moglo poslati na put na kojem će biti upropašten, na mračnu stranu. Nazvati sebe budom znači da se već uputio tim putem, i čak bi mogao navući na sebe posjedujuće entitete i druge stvari, i na kraju sasvim propasti. Sa svim ovim, njegovo srce će postati zlo, i njegov pad će biti grozan. Bilo je takvih slučajeva. Čak i na ovom seminaru ima ljudi koji imaju visoko mišljenje o sebi i koji dižu nos dok govore. Zato se čak ni u budizmu ne gleda dobro na nastojanje da se otkrije dokle si napredovao u svojoj praksi. Epizoda iz Changchuna koju sam spomenuo je primjer nekog koga je zaveo vlastiti um, tko je zbilja zastranio uslijed vlastitih misli. Bilo je i učenika u Pekingju i drugim mjestima koji su ovo doživjeli, i to je jako omelo druge praktikante.

Ljudi su me pitali zašto jednostavno ne raščistim ovakve stvari. No pomislite koliko bi teško bilo napredovati na duhovnom planu kad bismo razriješili sve izazove s kojima se susrećete. Upravo kad se zlo umiješa u tvoj život, možeš pokazati svoju duhovnu odlučnost, svoju razboritost, svoju sposobnost da ostaneš na putu, i svoju odanost jednoj praksi. Duhovno putovanje iskušava dušu čovjeka i samo oni najposvećeniji će uspjeti. Ja bih rekao da bi vaše putovanje bilo previše lako bez teškoća kakve sam sada opisao. Božanskim bićima iz viših domena ovo bi bilo još teže prihvatiti i pitali bi što to radim; to se ne bi uklopilo u njihov koncept spašavanja. Kad bi vaš put bio bez prepreka i kad bi svatko mogao uspjeti, njima to ne bi nalikovalo na duhovnu praksu. Dok napredujete, kad bi stvari samo postajale lakše i išle glatko, oni bi smatrali da je to problem. Znači, ovo je bila dilema s kojom sam bio suočen, i morao sam razmisliti. U startu sam počistio puno zla ove vrste. No čak ni iz moje perspektive ne bi bilo dobro činiti to sve vrijeme. Drugi su imali primjedbu da sam vam „previše olakšao duhovnu praksu“, jer „imate samo manje teškoće i međusobne stvari za riješiti“, dok „mnoge vaše vezanosti ostaju netaknute“. Oni se pitaju možete li „ostati vjerni Dafa kad postane teško i konfuzno“. Zato će u svjetlu ovoga svakako biti testova i teškoća. Ovo što sam opisao je jedna konkretna vrsta zla.

Ljude je jako teško istinski spasiti, a lako ih je upropastiti. Ako ti razmišljanje skrene, nevolje su pred tobom.

Značaj snažnog uma

Pogrešne stvari koje su ljudi činili tijekom svojih mnogobrojnih života rezultiraju nedaćama, a onima koji su na duhovnom putu donose ono što se naziva karmičkim preprekama. Zbog ovog se ljudi rađaju, prolaze kroz starenje, boluju i umiru. To su normalni oblici karme. Također postoji moćna karma koja ima velik utjecaj na one koji vode duhovni život, pod nazivom misaona karma. Razmišljanje je prirodan dio postojanja. Međutim pošto se ljudi gube u sekularnom svijetu, oni često imaju misli koje se vrte oko stvari poput slave, bogatstva, požude ili gordosti, i vremenom se ovo oblikuje u moćni oblik karme, poznat kao misaona karma. U drugim dimenzijama sve je živo, a karma nije izuzetak. U svakoj istinskoj praksi mora se eliminirati karma. Eliminirati karmu znači uništiti je, transformirati. Prirodno, karma će se odupirati, pa ćete nailaziti na nedaće i prepreke. Misaona karma može direktno omesti um i navesti vas da u sebi psujete mene ili Dafa, ili da u umu imate pokvarene misli, ili čujete uvrjednije riječi. Neki praktikanti tom prilikom ne shvaćaju što se događa, pa čak poistovjećuju te misli sa svojim vlastitim. Neki misle da im se prikačio entitet, iako nije. To je zapravo rezultat misaone karme koja izlazi na površinu mozga. Neki ljudi ne kontroliraju sasvim svoj um, pa je slijede i čine loše stvari, što je šteta za njih i prouzrokovat će njihov pad. Većina ljudi, međutim, može je odagnati i poreći je svojim jakim, samosvjesnim mislima. Ovo pokazuje da ih je moguće spasiti i da su sposobni razlikovati dobro i loše; to znači da im je vjera jaka. Moja duhovna tijela će im tada pomoći da eliminiraju velik dio svoje misaone karme. Ovo što sam opisao je sasvim uobičajeno. Ako se dogodi, to je test da se vidi možete li nadjačati svoje loše misli. Ostanite čvrsti i karma će vam biti eliminirana.

Razmišljanje vam mora biti ispravno

Kad se osoba ne uspijeva redovno vladati kao praktikant, to znači da njeno razmišljanje nije ispravno. U svojoj duhovnoj praksi, praktikanti se susreću s nedaćama. Ta nedaća može uzeti bilo koji oblik, od sukoba s drugim ljudima, do toga da ljudi prave spletke protiv vas. To će često direktno testirati vaš karakter. No događat će se i druge stvari. Vaše tijelo se iznenada može osjetiti loše, jer to je jedan od mnogih načina kako se može otplatiti karma. Ili u nekom trenutku možete biti navedeni da sumnjate jesu li učenja prava, imate li energiju, jeste li sposobni za duhovnu praksu i možete li napredovati u njoj, ili je li zbilja postoje viša bića. U budućnosti biste mogli biti navedeni da prođete kroz ovo i steknete lažni utisak, koji vas dovodi do toga da se pitate i sumnjate u sve ovo. Ovo se događa da bi se vidjelo možete li ostati posvećeni. Ako se čvrsto možete držati misli: „Moram ostati čvrst i ne smijem se kolebati“, s tom odlučnošću ćete zaista biti takvi dok prolazite kroz ovu vrstu testa, i prirodno ćete biti dobri, jer vaš karakter se popravio. No ako bi vam se ovakva teškoća nametnula na samom početku, vi je ne biste mogli razumjeti i to bi za vas bio kraj prakse, jer ne biste bili čvrsti. Zato se ne može reći koji oblik će imati vaše teškoće.

Ovakve teškoće su neophodan dio vaše duhovne prakse i ono što omogućuje napredak. Neki od vas greškom miješaju nelagodne osjećaje u svom tijelu s bolestima, pa često ne uspijevaju smatrati sebe praktikantima; vi te stvari smatrate zdravstvenim problemima i pitate se zašto toliko morate trpjeti. Ja vam mogu reći da su uklonjene mnoge teškoće kroz koje biste inače morali proći, i da su nevolje koje doživljavate znatno umanjene. Da to nismo uradili za vas, te teškoće bi vam možda odnijele život, ili vas ostavile vezane za krevet. Dok možda smatrate da su manje poteškoće koje trpite teške za izdržati, to je nešto što se može očekivati; otkad se duhovni napredak ostvaruje u udobnosti i s lakoćom? Ima jedna priča u vezi s ovim. Kad sam držao seminar u gradu Changchunu, bio je jedan čovjek koji je imao odličnu osnovu i zbilja je bio kao stvoren za duhovnu praksu. Polagao sam puno nade u njega. Moj plan je bio da mu malo pojačam ispaštanja, kako bi što prije mogao otplatiti dugove i prosvijetliti se. Jednog dana, iznenada kao da je dobio moždani udar. Pao je na zemlju i nije se mogao pomaknuti, bez ikakvog osjećaja u udovima. Odveden je na odjel hitne medicine. No nedugo poslije toga, ponovo je bio na nogama. Da je zaista

doživio moždani udar, sigurno se ne bi tako brzo vratio na noge i ponovo kontrolirao svoje ruke i noge. Ipak je za ovu nezgodu okrivio Falun Dafa. Nije mu palo na pamet da se poslije moždanog udara ljudi obično ne oporave tako brzo. Da nije učio Falun Dafa, poslije pravog moždanog udara mogao je umrijeti tamo na ulici nakon pada, ili bi mogao ostati paraliziran ostatak života.

Ovo sugerira koliko je teško spasiti osobu. Toliko toga je za njega učinjeno, a on ipak nije uspio shvatiti, i čak je nas okrivio za svoj problem. Zatim ima ljudi koji već neko vrijeme uče, ali koji mi i dalje govore da im se cijelo tijelo ne osjeća dobro i kako su išli kod liječnika da dobiju injekciju ili lijek, ali bez uspjeha. Čak ih nije sramota to mi saopćiti. Ne treba ni očekivati da će te stvari pomoći, budući da se ne radi o bolesti. Možeš otići na pregled, ali ništa ti neće naći; samo se radi o tome da se ne osjećaš dobro. Jedan praktikant koji je otišao kod liječnika otkrio je da igla injekcije ne može prodrijeti kroz njegovu kožu, i da se u tim pokušajima čak nekoliko igli savilo; sadržaj posljednje šprice je istisnut vani ne probivši kožu. Onda mu je sinulo da je praktikant i da nema razloga primati injekcije. Tek tada mu je to palo na pamet. Znači, neka ovo bude podsjetnik da trebate imati širu perspektivu kad naiđete na nevolje. Neki ljudi imaju dojam da im ja jednostavno zabranjujem da idu liječniku, pa su smislili da odu na iscjeljenje kod bioenergetičara. Oni i dalje misle da je to bolest i nadaju se da će im netko pomoći. No slaba je šansa da će pronaći istinskog iscjelitelja. Ako posjete lažnog, bit će upropašteni na licu mjesta.

Mi smatramo da vi nemate načina za razlikovanje je li navodni iscjelitelj kojeg ste posjetili pravi. Mnogi navodni majstori su samoimenovani. Ja sam verificiran i u mom dosjeu stoji da su me ispitale znanstvene institucije koje se bave istraživanjima te vrste. Mnogi majstori su ipak lažni, i sami su sebi dodijelili titule; previše je onih koji se razmeću i varaju ljude. Lažni majstori mogu vršiti iscjeljenja, ali treba se zapitati što im to omogućuje. To je moguće jer im se nakačio entitet. Inače to ne bi mogli raditi. Entitet koji se nakačio može emitirati iscjeliteljsku energiju, jer on sam predstavlja oblik energije i lako može savladati prosječnu osobu. No malo ljudi shvaća što je to što on prenosi na ljude dok ih iscjeljuje. Daleko ispod, u domeni koju ljudsko oko ne može opaziti, sve što on emitira je u njegovom liku, i jednom kad ti prenese na tijelo te stvari, malo što ćeš tim povodom moći poduzeti. „Duhove je lakše prizvati nego odagnati,“ kaže stara izreka. Da ste samo regularni ljudi koji ne vježbaju, mi ništa ne bismo rekli, budući da vas zanima normalan život i kako pronaći

trenutno olakšanje. Ali ti si praktikant i želiš neprestano pročišćavati svoje tijelo, zar ne? Nemaš predodžbu koliko će vremena trebati da se očisti to što ti duhovi stavljaju u tebe; njihove stvari imaju energiju, na kraju krajeva. Neki od vas bi se mogli zapitati zašto vas *falun*, ili moja duhovna tijela, ne zašтите. Međutim, kako univerzum funkcionira, nitko ti se neće naći na putu ako svojom voljom žudiš za nečim ili nešto pokušavaš dobiti. Moja duhovna tijela će te pokušati zaustaviti i dat će ti znakove, ali će odustati ako vide da inzistiraš. Ako vas je potrebno gurati da se kultivate u našoj praksi, onda to ne važi. Nitko se ne može primoravati, tjerati na duhovnu praksu. Istinski rast može doći samo od tebe samog; nitko ne može pomoći ako ti sam ne želiš rasti. Ja sam vam iznio učenje i govorim o tome kako ono funkcionira. Pa ako i dalje ne želiš napredovati, to je onda tvoj izbor i nikog za to ne možeš kriviti. Ti si taj koji odlučuje što želi, i možeš biti siguran da ni *falun*, ni moja duhovna tijela, neće pokušati promijeniti tvoju volju. Neki ljudi idu slušati druge učitelje energetskih praksi, a onda im poslije toga nije dobro, kako se dalo očekivati. Možda ćete se pitati zašto moja duhovna tijela nisu zaštitila te ljude. Pa, zbog čega su uopće išli kod njih? Mora da su se nadali da će nešto izvući iz toga, inače ne bi ni išli. Što god da im je ušlo u tijelo i proizvelo da se ne osjećaju dobro je nešto što su sami sebi donijeli, budući da su ga svojevolumno prihvatili, putem svojih ušiju. Neki ljudi se ponašaju nesmotreno i na taj način povrijede *falun*, deformiraju ga, što se nikad ne bi trebalo dogoditi; *falun* je više biće i vredniji je od vašeg života. Danas su na sceni lažni majstori, a neki od njih uživaju veliku slavu. Jednom sam spomenuo predsjedniku Kineskog društva za istraživanje *čigonga* kako je konkubina po imenu Da Ji u drevnim vremenima napravila kaos na carskom dvoru, i koliko je taj duh lisice bio strašan. Zatim sam mu rekao da šteta koju je ona napravila nije ništa u odnosu na to što su lažni majstori napravili. Oni su pošast za ovu zemlju i nudili su mnoštvu ljudi. Možda se ne čini da im išta fali, ali vi ne možete pojmiti koliko njih ima te loše entitete na svojim tijelima. Ako lažni majstor emitira svoju energiju na vas, te stvari će vam se nakačiti na tijelo. Stvari su sada van kontrole. Prosječna osoba ne može vidjeti kakve su stvari zaista.

Nakon pohađanja mojih predavanja, čuvši ono što imam saopćiti, neki ljudi bi mogli biti istinski impresionirani jezgrovitom *čigonga*, pa planiraju slušati sljedećeg učitelja koji bude stigao u njihov grad. No ja apeliram na vas da to ne radite. Loše stvari koje budete čuli će u vas ući preko ušiju. Teško je spasiti osobu i donijeti

promjene njenom umu i tijelu. Puno je lažnih učitelja. Čak i oni koji su pravi i prošli su kroz pravu poduku, možda nisu sasvim čisti. Neki životinjski duhovi su vrlo opasni i iako ih može spriječiti od dolaska na njegovo tijelo, učitelj možda nema moć da ih otjera; on nema moć da ih odagna na široj osnovi. To se pokazuje na njegovim učenicima. Svakojake loše stvari mogle bi se umiješati i biti prisutne među njima, jer oni nisu tako otporni kao on. Možda na tijelu nose razne entitete.

Ako ste ozbiljni povodom vježbanja Falun Dafa, nemojte ići na druga duhovna, ili predavanja koja uključuju energije. Naravno, ako ne želite vježbati Falun Dafa, već biste jednostavno isprobali sve što se nudi, onda ste slobodni to učiniti. Pošto to znači da niste pripadnik Falun Dafa, onda je to vaša stvar. Zato nemojte kriviti Falun Dafa ako u tom slučaju nešto pođe po lošem. Pravi praktikant Falun Dafa je netko tko svoje ponašanje ravna prema našim učenjima o karakteru i primjenjuje u praksi ono čemu mi učimo. Pitali su me je li u redu da se družimo s ljudima iz drugih praksi. Moj odgovor bi bio da vi vježbate Veliki Put, što daleko premašuje ono što oni rade, a kad završite pohađanje ovog seminara, vaša dostignuta razina će biti daleko veća; generacije su bile potrebne da se oformi *falun* koji imate i njegova moć je nezamisliva. Prirodno je, stoga, da neće biti velik problem ako imate interakciju s ljudima iz drugih praksi, pod uvjetom da ništa njihovo ne primite i ništa njihovo ne poželite, jednostavno ostajući im normalni prijatelji. No ako ta osoba zaista nosi nešto, to bi moglo biti nešto vrlo loše, a u tom slučaju je najbolje izbjegavati interakciju. No mislim da nema razloga za brigu u slučaju kad vaš bračni partner vježba drugu praksu. Trebate znati nešto, a to je da drugi imaju koristi od toga što vi vježbate, jer to što vi vježbate je istinski Put. Ako vaš bračni partner vježba drugu praksu i ima loše stvari na svom tijelu, njegovo će tijelo također biti očišćeno, radi vaše sigurnosti. Sve će za vas biti očišćeno u drugim dimenzijama, uključujući vaš dom. Kad se to okruženje ne bi očistilo i kad bi tu vrebale svakojake stvari, ometajući vas, bilo bi jako teško vježbati.

Postoji scenarij, međutim, u kojem moja duhovna tijela neće pomoći da se stvari očiste. Jednog dana, netko tko je učio našu praksu je ugledao moje duhovno tijelo kako mu dolazi kući. Bio je oduševljen i pozvao ga je da uđe. Ali moje tijelo je odgovorilo da je unutra neuredno i da ima previše stvari. Izrekavši ovo, otišlo je. Uopćeno govoreći, moja duhovna tijela će za vas počistiti sve entitete u drugim dimenzijama, koliko god da ih ima. Međutim, u ovom slučaju, kuća te osobe je bila

puna raznih *čigong* knjiga. On je to shvatio i spakirao ih, da bi kasnije neke prodao, a ostatak spalio. Moje duhovno tijelo se poslije toga vratilo. To mi je ta osoba ispričala.

Zatim ima ljudi koji odlaze vračarama. Neke ljude jako zanimaju stvari poput *Knjige promjene* i proricanja, i žele znati je li u redu da to i dalje koriste, sad kad vježbaju Falun Dafa. Evo kako ja to vidim. Ako imate znatnu količinu energije, riječi koje izgovorite će imati učinak. Ako se zbog toga što ste nešto rekli dogodi ono što se nije trebalo dogoditi, onda ste učinili lošu stvar. Ne-praktikanti su vrlo slabi. Energije i informacije u njihovom tijelu nisu toliko stabilne, podložne su promjenama. Ako nekome predvidite nesreću, onda bi se to zaista moglo dogoditi. Pretpostavimo da je nečija karma velika i treba se otplatiti, a vi mu stalno govorite da ga čekaju dobre stvari, što ga sprječava da otplati svoju karmu. To je problem. Zar mu na taj način nećete nanijeti štetu? Neki ljudi su previše vezani za te stvari da bi se istih mogli odreći, njima je jako stalo do tih stvari. Ali trebalo bi biti očito da je to vezanost. Pored toga, čak i ako zaista znaš budućnost, ne možeš tek tako odavati božje planove regularnoj osobi; praktikanti trebaju biti suzdržani. Zato je to problem. Kad ljudi pokušavaju predskazati stvari na osnovi *Knjige promjene*, na primjer, proricanje će biti mješavina točnog i netočnog, jer nešto od onog u knjizi više ne važi. Zato je u redu da na ovom svijetu postoje stvari poput proricanja. No pravi praktikant, koji zapravo ima višu energiju, imat će želju držati se višeg standarda. Neki praktikanti ipak odlaze drugima da čuju kakva im je sudbina. Oni traže da im se očita sudbina da bi vidjeli kako napreduju u svojoj praksi i kakve im nevolje predstoje. Oni zbilja jure ljude da im predkažu ove stvari. Međutim, kako možeš napredovati, ako ti se nevolje unaprijed predvide? Tvoj život je promijenjen u trenu kad si postao praktikant, pa i informacije koje nosi tvoje očitavanje dlana, tvoje facijalne karakteristike, tvoj horoskop, i tvoje tijelo, promijenjeni su i više nisu ono što su prvobitno bili. Sama činjenica da od nekog tražiš da ti proriče stvari pokazuje da mu vjeruješ, inače ne bi pitao. Ono što ti oni mogu razotkriti su samo stvari na površini, i to na osnovu onog što je ranije važilo. Ali zapravo su se stvari od tada promijenile. Ako ideš kod njih, onda ih sigurno slušaš i vjeruješ im, pa ćeš na taj način sebi stvoriti psihološko breme. To samonametnuto breme će vas opterećivati, što je vezanost, naravno, i iziskivat će dodatni trud da se ukloni. Znači da si sebi bespotrebno otežao stvari. Neće li nova vezanost zahtijevati dodatne muke da se ista odstrani? Svaki test i teškoća su potencijalna prilika da napreduješ ili nazaduješ u svom duhovnom razvoju. Duhovna

praksa je ionako dovoljno teška. Ako sam sebi dodatno otežao stvari, onda ideš ka neuspjehu. Znači da ćeš sebi možda nametnuti dodatne teškoće i probleme. Nitko ne može sagledati tvoj promijenjeni životni put. Ako ti se kaže što te u budućnosti očekuje, bit će ti teško da se unaprijediš u praksi, pa drugima nije dozvoljeno to vidjeti. Ovo važi kako za tvoje kolege praktikante, tako i za one iz drugih praksi. Sve što bi oni mogli predvidjeti neće biti točno, jer tvoj život je promijenjen – to je život namijenjen duhovnoj praksi.

Ponekad me pitaju je li u redu čitati knjige iz drugih religija ili praksi. Naše je mišljenje da religijska djela uče ljude o razvijanju svog karaktera, a budistički tekstovi posebno ističu um. Naša praksa je iz Buda-škole, pa u principu nema problema. No istovremeno, mnogi dijelovi svetih tekstova su netočno prevedeni, i mnogi komentari su dani na osnovu različitih stupnjeva razumijevanja i neosnovanih tumačenja – a sve to podriva učenja. Oni koji su neodgovorno tumačili sveto pismo su daleko od Budine domene osviještenosti, oni ne znaju što ti tekstovi istinski znače. Zbog toga ima puno tumačenja. Nije lako doći do potpunog razumijevanja tih tekstova, posebno samostalno. Možda nalazite da vas baš intrigiraju. Međutim, ako stalno čačkate po učenjima ili tekstovima iz druge prakse, onda zapravo upražnjavate tu praksu. Problem je u tome što je u religijske tekstove utisnuta energija specifična za tu praksu, i učiti bilo što iz takvog teksta je jednako kao učiti tu praksu. Ako se dogodi da se zaista udubite u taj tekst, onda ste zapravo preuzeli tu disciplinu i više ne pripadate našoj. Duhovna praksa je oduvijek zahtijevala posvećenost jednom pristupu. Ako se želiš baviti našom praksom, onda trebaš čitati samo naše knjige.

Ako se želiš baviti našom praksom, onda ne trebaš toliko gledati druge duhovne, ili knjige o energijama. Naročito treba izbjegavati knjige koje se danas objavljuju. Pa i starija djela treba izbjegavati, kao što su *Klasika Žutog cara o unutrašnjoj medicini*, *Principi prakse uma i tijela*, i *Taoistički kanon*. Iako one ne sadrže loše stvari kao suvremene knjige, svejedno u sebi nose energije s drugih ravni. Svako od tih djela smatra se vidom duhovne prakse, pa njihovo čitanje dodaje stvari na ono što imaš, i utječe na tebe. Kad pronadeš rečenicu s kojom se slažeš, te stvari će biti dodane na tvoje. Unijet ćeš nešto strano, što ne mora nužno biti loše. No dodati barem malo nečeg drugog će potkopati tvoju praksu i proizvesti probleme. Dat ću vam ilustraciju, samo pomislite kako bi se televizija trenutno pokvarila ako biste u nju ubacili samo jedan dodatni elektronski dio iz nečeg drugog. Osim toga, mnoge

današnje duhovne knjige ne mogu vas voditi i nose vrlo nečiste stvari. Jednom smo imali učenika koji je prelistavao jednu takvu knjigu, kad je iz nje odjednom iskočila velika zmija, ali detalje vam neću iznositi. Ovakvi slučajevi uvijek su posljedica nevolje u koju upadnu praktikanti koji nisu dobro postupali; ili drugim riječima, oni su sami, svojim neispravnim razmišljanjem, prizvali nevolje. Na ove stvari vam skrećemo pažnju radi vašeg dobra. To vam treba pomoći da sagledate stvari u pravom svijetlu i da znate kako postupati s njima. Nadam se da će vas to u budućnosti poštediti problema. Jako je važno imati na umu ovo što sam vam sada rekao, čak i ako vam nije zvučalo toliko ozbiljno. Znajte da je ovo što sam opisao česta zamka. Duhovna praksa je jako zahtjevna i ozbiljna. Čak i mala nepažnja može vas spotaknuti i začas vas uništiti. Zato je imperativno razmišljati na ispravan način.

Borilačke vještine s energetsom komponentom

Dok su neke energetske prakse čisto duhovne po svojoj prirodi, ima nekih drugih koje pripadaju borilačkim vještinama, a koje se ponekad nazivaju „borilački *čigong*“. Prije nego što zađemo u detalje, najprije vam želim nešto reći o nazivima i terminima koji su sada u opticaju u Kini, a koji u sebi imaju riječ „*čigong*“.

Ljudi koriste izraz „*čigong*“ da opišu svakojake navodne prakse, od „likovnog *čigonga*“ do „glazbenog *čigonga*“, od „kaligrafskog *čigonga*“ do „plesnog *čigonga*“. Ali treba se zapitati je li to zaista *čigong*. Meni te stvari djeluju bizarno. Rekao bih da oni zbilja mute vodu, ako čak i ne uništavaju *čigong*. Nema osnove za to što oni rade. Oni impliciraju da je dovoljno ući u stanje transa poput „*čigong* stanja“, a onda slikati, pjevati, plesati ili pisati kaligrafije - pa će se to onda smatrati *čigongom*. No to nije slučaj. Mislim da će se svatko složiti da to umanjuje značaj *čigonga*. *Čigong* je dalekosežno, jezgrovito znanje o fizičkoj transformaciji. Ipak ga ljudi danas svode na neku vrstu hipnotičkog stanja. Da je tako jednostavno, zar se *čigongom* ne bi smatralo čak i kad netko u takvom stanju ode u toalet? To podcjenjuje *čigong*. Prije nekoliko godina, na Azijskom sajmu zdravlja, našlo se nešto pod nazivom „kaligrafski *čigong*“. Prišao sam njihovom štandu da vidim o čemu se radi. Osoba tamo je uzela svoje kaligrafsko pero i napisala nekoliko riječi, poslije čega je rukom projektirala energiju na te riječi. No sva ta energija je bila mračna, za razliku od onog kakva viša energija

treba biti. On, zapravo, nije ni imao nikakvu višu energiju, jer njegov um je bio obuzet novcem i statusom. Zato je njegova energija morala biti loša. On je čak prodavao izložene kaligrafije po visokoj cijeni, iako su ih kupovali isključivo stranci. Svatko tko je to kupio i odnio kući, rekao bih da neće imati sreće, jer mračna energija ni za koga nije dobra. Čak i lice tog čovjeka je bilo mračno. Novac mu je bio na umu i on ga je bio gladan. On nikako ne bi mogao imati višu vrstu energije. Ipak je vizit-kartica tog čovjeka bila puna titula poput „Međunarodni *čigong* kaligraf“. Ovakvi trikovi teško zaslužuju nazivati se *čigongom*.

Trebate znati da nekih 80 do 90% vas, koji ste danas ovdje, ne samo da će poslije našeg seminara biti slobodni od bolesti, već će oformiti pravu višu energiju. Tijelo će vam nositi izuzetne stvari, daleko od bilo čega što biste sami mogli oformiti – čak i poslije cijelog života u praksi. Čak ni oni koji su mladi ne bi mogli razviti ono što vam ja dajem ni ako cijeli život vježbaju - i to pod pretpostavkom da ste pronašli pravog učitelja da vas vodi. Trebalo nam je puno generacija da oformimo *falun* i mehanizme koje koristimo, a oni vam se na samom početku postavljaju u tijelo. Zato vam trebam reći: ne dopustite da vam to izmakne samo zato što ste ga prelako stekli. Te stvari su nevjerovatno vrijedne, jednostavno neprocjenjive. Ono što ćete poslije ovog seminara nositi je pravi *gong* – jedna vrsta visokoenergetske materije. Ako se vratite kući i napišete par riječi, iako niste kaligraf, one će nositi *gong*. Ali naravno da to ne znači da će svatko od vas ponijeti titulu „majstora“ i postati neka vrsta „majstora kaligrafskog *čigonga*“. To nije ideja. Jednostavno je činjenica da će svatko tko zaista posjeduje energiju poput *gonga* ostavljati njene tragove na svemu što dotakne, sjajne i blistave, čak je ne emitirajući svjesno.

Jednom sam u nekom časopisu vidio članak o predstojećem satu kaligrafskog *čigonga*. Pogledao sam čemu će učiti. Članak je opisivao kako se uči tehnika disanja, a onda se 15 – 30 minuta meditira na ideju *čija* u energetske centru. Onda upotrijebiš um da uzdigneš energiju iz svog energetske centra do podlaktice, prije nego što uzmeš pero i umočiš ga u tintu. Onda te uče kako pomjeriti energiju na vrh pera i počinješ s pisanjem, nakon što tvoj fokus stigne na vrh pera. Ali ovo je obmana, zar ne? Nije to tako jednostavno – samo pomjeriti energiju negdje, i odmah je to nova vrsta *čigonga*. U skladu s tim, prije obroka bismo malo mogli meditirati, onda uzeti pribor za jelo, pomjeriti energiju na njegov vrh prije nego što počnemo jesti - i to bismo mogli nazvati „gastronomskim *čigongom*“, pretpostavljam. Po toj logici, ono

što se jede bit će energija. *Čigong* se degradira kad se predstavlja kao nešto tako površno, i to ne treba činiti.

S druge strane, vrste *čigonga* koje se daju naći u nekim borilačkim vještinama *jesu* same po sebi istinska tradicija. To kažem pošto se one prenose tisuću godina i imaju široko razvijenu duhovnu potporu, kao i kompletan sustav prakse. Znači da su nešto sveobuhvatno. Ipak je ova vrsta energetskih praksi na nižoj razini u odnosu na metode koje se koriste u isključivoj duhovnoj praksi. Evo jednog slučaja koji govori tome u prilog, a koji uključuje tzv. „tvrđi *čigong*“ - jednu vrstu borilačke prakse, u kojoj se fizički nagomilava jedna vrsta energije namijenjena isključivo borbi. U Pekingu je bio jedan novi učenik naše prakse, koji je nakon našeg predavanja ustanovio da ništa ne smije pritisnuti rukama. Kad je otišao kupiti dječja kolica i pritisnuo ih rukom da provjeri njihovu čvrstoću, ona su se slomila uz glasan prasak. Njemu je to bilo čudno. Druga epizoda se dogodila dok je bio kod kuće i krenuo sjesti. Kad je rukom pritisnuo stolicu, ona je pukla. Upitao me je što se zbiva. Nisam mu ponudio objašnjenje, jer nisam želio da se veže za to. Samo sam mu rekao da je takvo nešto prirodno i da treba dopustiti prirodan tok, ne misleći puno o tome, jer sve je u redu. Sa snagom koju je imao, on bi prstima mogao zdrobiti kamen i pretvoriti ga u prah, kad bi imao dobru kontrolu nad ovim. To se onda definitivno smatra za tvrđi *čigong*, a on ga nije vježbao. Zapravo je uobičajeno dobiti moći poput ovih kad se rade meditativne prakse; jedino što obično nisu na raspolaganju, jer bi ljudima bilo teško koristiti ih kako treba. Ovo posebno važi u ranim fazama prakse, kad umu tek predstoji da se uzdigne; svaka moć koja se tada razvije definitivno neće biti na raspolaganju. Te moći mu neće nužno biti pružene kad kasnije dospije do napredne faze prakse, jer tada ničemu neće služiti.

Pogledajmo primjer kako energetska praksa može biti dio borilačkih vještina. Pokretanje tjelesne *či* energije može igrati veliku ulogu. Ta energija se u početku ne pokreće tako lako, i možda neće htjeti ići gdje želimo. Da bi se ovo riješilo, osoba mora vježbati svoje ruke, grudi, stopala, noge, ruke, kao i dlanove. Ovaj trening bi mogao uključiti udaranje debela drveta rukama ili dlanovima, ili neprekidno udaranje površine kamena. Samo zamislite koliko je bolno kad kosti na taj način udare u kamen; čak i slab dodir može izazvati krvarenje. A to ipak nije dovoljno da se pokrene tjelesni *či*. Zato osoba mora mahati rukom, tako da se krv slije u ruku i prouzrokuje da ruka i dlan oteknu. Oni će zaista malo oteći, a kad sljedeći put bude

udario kamen, kosti će imati postavu. Budući da kosti nisu u direktnom kontaktu s kamenom, neće toliko puno boljeti. Dok nastavlja vježbati na ovaj način, njegov učitelj će mu davati daljnje upute i on će vremenom naučiti pokretati energiju. No to samo po sebi nije dovoljno, jer u stvarnom životu protivnik te neće čekati da pokreneš energiju. Do trena kad je nauči pokretati, on će steći sposobnost blokiranja udaraca, kao što se da očekivati; možda neće osjećati bol ni kad ga udare motkom, jer će *či* koji je pokrenut osigurati neku vrstu postave. Ali *či* je samo bazična stvar, koja pripada početnoj fazi prakse; vremenom, uz stalne napore, on će se transformirati u visokoenergetsku materiju. Postupno će oformiti gustu masu energije. Energetska masa poput ove će imati vlastitu inteligenciju. Zato je to također masa natprirodnih sposobnosti, ili vrsta moći. No ova moć će biti dobra samo za stvari poput napada i obrane od udaraca; neće se moći koristiti za iscjeljenje. Ovaj visokoenergetski entitet je u drugoj dimenziji i ne putuje kroz ovu našu dimenziju, pa njegovo vrijeme protječe brže od našeg. Zato ako nekog udariš, potrebna energija će se skupiti na relevantnom dijelu tijela, bez potrebe da je usmjeriš tamo, ili da je kontroliraš na bilo koji način. Ako te netko pokuša udariti, a ti učiniš potez da blokiraš udarac, energija će dospjeti u taj dio tijela prije nego što mrdneš. Koliko god da si brz, ona ide brže od tebe, uslijed vremenskih razlika u dvije dimenzije. Zato se vježbanjem energetske prakse u sklopu borilačkih vještina mogu razviti izuzetne sposobnosti, poput Ruku željeznog pijeska, Cinabaritnog dlana, Vađrine noge i Arhatovog stopala – a sve ovo zapravo mogu razviti regularni ljudi treniranjem.

Najveća razlika između energetske prakse u sklopu borilačke vještine i čisto duhovne, ili „unutrašnje“ prakse je ova: u borilačkoj vještini se vježba u pokretu, pa tvoj *či* putuje ispod kože. Zbog svih tih pokreta nećeš moći ući u stanje mirnoće, tj. *či* neće moći otići u tvoj energetski centar; on će umjesto toga putovati ispod kože, samo prolazeći kroz mišiće i tkiva. Zato ove prakse ne vrše energetsku transformaciju tijela, niti se razvijaju više moći. Energetske prakse čisto duhovne vrste, s druge strane, zahtijevaju tjelesno mirovanje. Tipično, u njima *či* ulazi u energetski centar tijela, ili donji abdomen, i oni ističu vježbanje u mirnoći i energetsku transformaciju tijela. Mogu produžiti životni vijek i dovesti do viših stadija duhovnog dostignuća.

Možda ste čitajući borilačke romane naišli na neke *kung fu* moći, koje zvuče izuzetno, poput Zlatnog zvona, Željezne košulje i nevjerojatnog gađanja strijelom. Neka djela opisuju ljude sposobne da postanu bestežinski, koji na velikim visinama

lete tamo-ovamo, a neki čak mogu prelaziti u druge dimenzije. Postoje li takve moći? Postoje. Jedino što ih nećete vidjeti u posjedu regularnih ljudi. Netko tko je zaista razvio napredne moći poput tih neće ih tek tako razotkriti. Takve izuzetne moći ne nastaju jednostavnim treniranjem borilačkih vještina; da bi se razvile, potrebna je unutrašnja praksa. Potrebno je paziti na um i karakter, i nemati zanimanje za materijalne stvari. Pa čak i ako netko zaista kroz praksu stekne više moći, neće mu biti dopušteno da ih slobodno koristi u okruženju regularnih ljudi; samo kad nema nikog u blizini, bit će u redu koristiti ih. Onda, kad se vratimo na borilačke romane, nešto tu ne štima. Sami ti ljudi koje oni opisuju kako se bore i ubijaju radi zemaljskih stvari poput mačevalačkog priručnika, blaga, ili neke dame, uvijek imaju fantastične moći, dolaze i odlaze poput sjene. Međutim, takve moći se mogu steći isključivo kroz duhovnu praksu. Da bi stekla takve moći, osoba mora raditi na svom karakteru i postati indiferentna prema statusu, bogatstvu i zemaljskim stvarima. Ubijanje i žudnja za novcem su nešto sasvim suprotno. Kad vidite natprirodne heroje s tim odlikama, to je proizvod umjetničke slobode pisca; oni znaju da čitatelji žele sve ono što ih stimulira i da neće imati primjedbi. Pisci često koriste ovu činjenicu i čine sve što mogu da zadovolje potražnju. A što je priča nevjerojatnija, više će se svidjeti čitateljima, tj. gledateljima. Znači da se kod ovih stvari zapravo radi o umjetničkoj slobodi pisca. Svatko tko zaista ima moći poput onih u borilačkim djelima, nikad se neće ponašati kao ti likovi, a još manje će demonstrirati svoje moći.

Hvalisavost

Usljed činjenice da vježbaju u sekularnom svijetu, jednom broju naših praktikanata teško je slomiti mnoge vezanosti, koje su im postale druga priroda i prestali su ih zapažati. Tendencija da se pohvalimo može biti dio mnogih radnji, uključujući tu i dobra djela. Uobičajeno je da ljudi u svom svakodnevnom životu veličaju sebe i malo se hvale, u nadi da će na taj način steći ugled ili imati materijalnu korist. Oni žele da ljudi vide koliko su oni sposobni, da misle da su oni bolji od drugih. I mi sagledavamo nešto takvo, kao na primjer kad nekome vježbe bolje idu, kad ima lucidne vizije, ili izvodi pokrete malo gracioznije – a to dovodi do hvalisavosti.

Neki ljudi okupe publiku oko sebe tvrdeći da su nešto čuli od mene, ali ono što kažu ljudima je kombinacija rekla-kazala i njihovih vlastitih ideja. Ono što ih navodi na to je želja da se pokažu. Onda ima ljudi koji šire tračeve, vrlo uzbuđeni i zadovoljni sobom, pošto se osjećaju kao insajderi. Njima se sviđa kad misle da su bolje informirani od drugih praktikanata, da nitko ne zna koliko oni znaju. Ova osobina im je postala druga priroda, i oni toga možda nisu svjesni. Ono što je na djelu na podsvjesnom planu je želja da se pokažu, inače ne bi imali motiv za tračanje. Neki ljudi šire glasine o tome kako ću ja prestati predavati i kako ću se tog i tog datuma „vratiti u osamu“. No ja nisam došao iz „osame“, pa je to besmisleno. Onda ima nekih koji tvrde da sam tog i tog dana otkrio neke stvari ovoj ili onoj osobi i dao joj personalizirane upute. No takvo tračanje nema smisla osim da razotkrije njihovu vezanost - želju da se pokažu.

Drugi žele moj autogram. Cilj? To je i dalje zbog zemaljskih stvari, čak i ako ga misle sačuvati za uspomenu. No autogram nema svrhe ako se istinski ne kultiviraš. Čemu autogram kad svaka pojedina riječ u našim knjigama sadrži moj lik i *falun* u pozadini, a svaka rečenica je došla od mene? Neki ljudi misle da će ih moje energije zaštititi ako imaju moj autogram. Oni i dalje razmišljaju o „energijama“, iako to nisu stvari kojima se mi bavimo. Ova knjiga sama je neizmjerljivo vrijedna. Što bi više htio? Nada da ćeš dobiti moj autogram zapravo odražava vezanost. Također treba spomenuti da neki ljudi oponašaju praktikante koje vide sa mnom, ne pomislivši prethodno je li to u redu raditi. Ne trebate tražiti uzore. Nitko nije zamjena za učenje; samo te Dafa može voditi. Oni koji su u mojoj pratnji ne dobivaju nikakve personalizirane upute, a tretman prema njima je isti kao prema ostalima. Oni su samo osoblje naše Asocijacije, i na njih se ne treba fiksirati. Biti ovako vezan škodi našoj praksi, iako vi to niste namjerno učinili. Možda izmišljate stvari da bi zvučalo dramatičnije, što na kraju stvara podjele, ili bi moglo isprovocirati vezanosti kod drugih praktikanata, koje će ih navesti da mi se pokušaju približiti da i sami dobiju posebne instrukcije, i slično. Trebalo bi biti očito da sve ovo vraća natrag na isti problem.

Problemi s hvalisavošću tipično dosežu dalje od onog što sam sada opisao. Već dvije godine predajem Falun Dafa i moguće je da će dio vas koji ste stari praktikanti uskoro otkriti da su vam sve vaše moći postale raspoložive; druga grupa će možda otkriti da odjednom prolazi kroz postupno prosvjetljenje. Ova viša stanja nisu

vam ranije bila na raspolaganju jer ste i dalje imali puno vezanosti, pa vas nisam odjednom mogao pogurati na takve visine. Vaš karakter se zaista puno unaprijedio, ali su ostale mnoge vezanosti, pa ne bi bilo dobro kad biste na raspolaganju imali više moći. One koji su prošli početnu fazu i postali postojani čeka postupno prosvjetljenje. S postupnim prosvjetljenjem, unutrašnje oko će se otvoriti na visokoj razini i pojavit će se mnoge natprirodne moći. Mogu vam reći da u pravoj duhovnoj praksi, zapravo od samog starta, razvijate mnoge moći. Neki od vas do sada su dostigli vrlo napredne faze prakse i imaju brojne moći. Mnogi od vas su možda nedavno počeli doživljavati ovo što sam opisao. Također će biti nekih kojima će, iako nisu toliko napredni, sve moći biti oslobođene i koji će postati prosvjetljeni – u potpunosti – na niskoj dostignutoj razini. To će se dogoditi jer je ono što tijela tih učenika nose povezano s njihovom sposobnosti da podnesu teškoće, i to se neće promijeniti, budući da je predodređeno.

Ovo iznosim da bih vam saopćio da zbilja ne treba smatrati izuzetnim nekog tko doživi ove stvari, smatrati ga za prosvjetljeno biće. Ulozi su visoki za vaš duhovni razvoj, jer vas jedino sam Dafa može voditi kako treba. Ne počinjite slijediti nekog, ili mu biti publika, zbog toga što ima posebne moći ili vizije. Naudit ćete ne samo sebi nego ćete i njemu nanijeti štetu; on bi mogao postati pun sebe i na kraju izgubiti sve što je imao, njegove moći bi mu mogle biti oduzete, mogao bi pasti. Čak i oni koji su prosvjetljeni i koji upravljaju čudotvornim moćima mogli bi pasti ako ne upražnjavaju čvrstu samokontrolu. Ovo važi čak i za bude, a kamo li za ljude poput vas, koji vježbate na ovom svijetu. Zato je vrlo važno upražnjavati samokontrolu, koliko god velike bile vaše moći, koliko god ih imali. Nedavno je u publici bio netko tko je imao sposobnost da odjednom nestane, i ponovo se ukaže za tren kasnije. Postoje ovakve moći, kao i neke mnogo veće. Zato biste se trebali upitati kako bi vama bilo da imate te moći. Kao praktikanti, učenici Falun Dafa, ne biste trebali veličati nekog s moćima poput ovih, pa ni sebe same, niti trebate žudjeti za takvim stvarima. Ako te stvari pokrenu žudnju u vama, brzo ćete naići na probleme i razina će vam opasti. Moguće je da osoba čijim se moćima divite, za kojima čeznete, nije napredovala do razine na kojoj ste vi, jedino što vama vaše moći nisu na raspolaganju. Divljenjem i žudnjom za nečijim moćima, barem po ovom pitanju, vi ste se okliznuli i pali. Htio bih da svi pripaze na ovo. Ovo ozbiljno iznosim jer bi se opisane promjene uskoro mogle dogoditi, a ako se ne budete vladali kako treba, to bi moglo biti štetno

po vas.

Kad praktikant razvije višu energiju, kad mu se oslobode moći, ili kad postane potpuno prosvjetljen, on i dalje ne treba smatrati sebe posebnim; vizije koje on ima su ograničene njegovom dostignutom razinom. Samo se radi o tome da je on dostigao tu točku u duhovnom razvoju, i znači da ima jednaku razinu vjere, kvalitete misli i količine mudrosti. Moguće je da on neće vjerovati da postoje još viša bića ili stvari, budući da smatra da je sagledao krajnju stvarnost i da ništa osim toga ne postoji. No to je daleko od istine, jer njegova dostignuta razina je ograničena.

Pošto su dostigli svoj limit u duhovnoj praksi, neki ljudi će u sadašnjoj fazi dobiti sve svoje moći; ograničenja će biti uklonjena i oni će doživjeti prosvjetljenje na postojećoj razini, jer ništa dalje nije moguće. Neki koji budu završili svoju praksu u vremenu koje slijedi će doživjeti prosvjetljenje na nižoj razini unutar ovog svijeta; neki bi to mogli doživjeti na višoj razini; a neki će dostići pun božanski status. Vrhuncem se smatra samo prosvjetljenje s punim božanskim statusom, i samo takav netko će moći vidjeti, i stvoriti se, na svim ravnima. Čak i s prosvjetljenjem i moćima otvorenim na najnižoj razini unutar ovog svijeta, osoba će moći vidjeti neke dimenzije i viša bića, pa čak i komunicirati s njima. No ako i kad se to dogodi vama, ne smijete biti sretni zbog toga, jer zasigurno niste stekli božanski status. Što onda slijedi? Oni se samo mogu nadati da će održati svoju postojeću dostignutu razinu i da će jednog dana vježbati do viših stadija. No to je stvar budućnosti. Znači da nema smisla sprječavati takvog nekog da iskusi svoje moći, budući da je dostigao najvišu točku. Svako nastojanje da se dalje napreduje će biti bez ploda, pa će mu moći biti oslobođene zahvaljujući tome što je dostigao kraj svog duhovnog putovanja. To će biti slučaj s mnogim ljudima. Znači, što god da se dogodi, da bi stvari zaista bile kako treba, morate sačuvati prisebnost praktikanta i temeljiti svoje postupke na Dafa. Imajte na umu da ako dobijete bilo koju konkretnu moć, ili ako vam se oslobode sve moći, to dolazi od vaše prakse Dafa. Ako svoje moći stavite iznad Dafa, ili ako mislite da su uvidi koje ste stekli prosvjetljenjem ispravni, i da ste veći od Dafa, onda bih rekao da ste već počeli padati, da ste u opasnosti i da će biti sve gore. U tom slučaju ste zbilja u problemu i sav vaš duhovni trud mogao bi biti uzaludan. Ako se u ovim stvarima ne budete ponašali kako treba, to bi moglo dovesti do vašeg pada i upropastiti vašu praksu.

Treba spomenuti da ova knjiga kombinira moja predavanja s nekoliko

seminara i svaka rečenica je od mene došla. Naši učenici, praktikanti, pažljivo su napravili transkript svake riječi s audio snimka, a ja sam osobno uredio tekst više puta. Sve u ovoj knjizi je moje učenje, i samo to je Put koji sam ja postavio.

PREDAVANJE 7

Oduzimanje života

Predmet oduzimanja života dotiče mnoge ljude koji brinu kakve to posljedice oni snose. Za praktikante, pravilo je strogo: život se ne smije oduzeti. Svaka prava duhovna praksa ili tradicija – bilo da je iz Buda-škole, Tao-škole, *Čimen* škole ili koje god – će vrlo isključivo gledati na ovo i zabranjivati ubijanje. Jamčim to. Posljedice oduzimanja života su tolike da ovo treba bolje objasniti. Kad je izraz „ubijanje“ korišten u ranom budizmu, on se uglavnom odnosio na uzimanje ljudskog života, što je najozbiljniji oblik. Kasnije je ubijanje velikih stvorenja, poput stoke i dugih krupnih životinja također postalo nešto ozbiljno. Razmislimo zašto se u vjerskim zajednicama ubijanje oduvijek smatralo tako ozbiljnim. Postoji budističko vjerovanje da život koji se okonča prije vremena postaje izgubljena duša ili „divlji duh“, pa su tradicionalno služene službe da se ovakvi životi izbave iz čistilišta. Po vjerovanju, ako se ne izbave iz čistilišta, oni će morati opstati bez hrane i vode, i ostat će zarobljeni u velikoj neprilici.

Mi smatramo da kad osoba nekome učini nešto loše, ona mu kao naknadu daje znatnu količinu vrline. Ovo se odnosi na regularne prijestupe. Međutim, odjednom okončati život, bilo da je to životinja ili neko drugo stvorenje, predstavlja krupan grijeh i generira puno karme. Zabrana oduzimanja života uglavnom se odnosila na ljudski život, budući da je karma koja se na taj način generira velika. No oduzeti život regularnom stvorenju rezultira znatnom karmom, i nije sitnica. Znatna je zbog toga što se za svaku fazu vašeg duhovnog putovanja izdvaja određena količina teškoća, a to su vaše vlastite tegobe, koje proizlaze iz vaše vlastite karme, i one se tu postavljaju da posluže vašem napretku. U svakom slučaju, ako radite na svom karakteru, možete prebroditi teškoću. Onda samo zamislite koliko bi teže bilo prebroditi je kad bi se

dodala sva karma koja nastaje ubijanjem. Vaš karakter ne bi bio dovoljno visok da to nadidete. To bi mogao biti kraj vaše duhovne prakse.

Mi nalazimo da kad se osoba inkarnira, u određenom kozmičkom rasponu istovremeno se inkarnira puno njih; oni izgledaju isto kao on, preuzimaju isto ime i bave se manje-više istim stvarima. Zato je u redu smatrati ih dijelom njegovog većeg bića. Kad bilo koji život (uključujući život krupnijih životinja) prijevremeno umre, njegova *ja* u drugim dimenzijama i dalje trebaju okončati svoj predodređeni životni vijek, a možda im preostaje puno godina života. Život koji prerano ode bit će suočen s problemom da nigdje ne pripada, i ostat će ploviti u prostoru univerzuma. Ovo je ono što su ljudi u prošlosti smatrali izgubljenim dušama i divljim duhovima, koji nemaju što jesti i piti, i koji se strašno muče. Tu su možda bili u pravu. Ono što mi zasigurno možemo reći je da su ti životi zapeli u strahovitoj neprilici. Oni moraju sačekati dok sve njihove verzije, u svakoj dimenziji, ne završe svoj život, i tek onda zajedno mogu otići na svoje naredno odredište. Što duže čekanje traje, veće su muke. S većim mukama, više karme se gomila na tijelu ubojice, pošto je on prouzrokovao ovu bol. Samo zamislite koliko karme će ubojica dobiti. Ovo je ono što smo sagledali višom vizijom.

Također sagledavamo da kad se osoba inkarnira na ovom svijetu, cijeli njen životni tijek već postoji u drugoj, specifičnoj dimenziji, i sve što joj se u životu treba dogoditi već postoji tamo. Prirodno, sve ovo su isplanirala viša bića. Zahvaljujući njima, kad se netko rodi na ovom svijetu, on pripada određenoj obitelji, pohađa određenu školu, a kad odraste, radi na nekom radnom mjestu, i na taj način postaje višestruko povezan s društvom. Iz ovoga možemo shvatiti da je ovaj svijet, na krupnijoj skali, zapravo precizno zacrtan. Kad se život prerano okonča, međutim, i više ne slijedi ono što je prvobitno bilo zacrtano, to znači da se događa promjena. Viša bića koja prave aranžmane neće oprostiti onom tko je poremetio stvari. Kao osobe s vjerom, vi svi želite dostići više domene, ali ako vam viša bića ne oprostite, kako vas vaši duhovni napori mogu tamo odvesti? U nekim slučajevima, učitelj osobe koja je oduzela život će također biti u neprilici, budući da njegova razina nije nadvisila razinu višeg bića [koje je isplaniralo život prerano preminulog]. Zato će on zajedno s ubojicom biti poslan dole. Kao što vidite, ovo je vrlo ozbiljno. Za nekog tko oduzme život, duhovna praksa je jako teška.

Moguće je da su se neki od vas koji učite Falun Dafa borili u ratu. Ti ratovi su

stanja stvari koja su donijeli krupniji, kozmički događaji, a vi ste samo sićušan dio tih događanja. Da bi se dogodili kozmički događaji, moraju postojati ljudi koji sprovode stvari i donose određena stanja stvari. Pošto te stvari imaju vezu s krupnijim promjenama, nije sasvim vaša krivnja ako ste u ratu možda oduzeli život. Karma koja nas zanima je ona koja proizlazi iz namjernog činjenja loših stvari iz sebičnih pobuda, radi vlastite koristi, ili zaštitite svojih vlastitih stvari. Nećete se smatrati odgovornim za stvari učinjene uslijed promjena u većoj dimenziji, ili promjena u krupnijim planovima za društvo.

Uzimanje života generira veliku količinu karme. Neki ljudi možda se pitaju kako će u tom slučaju osigurati hranu, budući da im sada nije dopušteno oduzeti život životinje. Međutim, ja nisam ovdje da bih se bavio ovakvim sitnicama. Tu sam da bih praktikantima predavao Put i neću davati uputstva drugima kako da žive svoj život. Možete se poslužiti našim učenjima da procijenite stvari, i postupajte kako god mislite da je ispravno. Oni koji nisu praktikanti su slobodni činiti što im je volja, jer to je njihova stvar; ne može se svatko baviti duhovnom praksom. Međutim, praktikanti se trebaju pridržavati viših standarda. Znači da uvjeti koje ovdje iznosim važe samo za ljude koji su u praksi.

Životinje i biljke se ubrajaju u živote, baš kao ljudi; u drugim dimenzijama sve je živo. Kad vaše unutrašnje oko dostigne razinu *darma* vida, mogli biste otkriti da vam se kamenje, zidovi ili bilo koji predmet obraća i pozdravlja vas. Neke ljude možda uznemirava pomisao da su žitarice i povrće koje konzumiraju živi, i da sad pasivno moraju dopustiti svakoj muhi ili komarcu koji im uđe u kuću da ih ugriže, ili im zagadi hranu. Dok ja kažem da ne možemo bezrazložno, iz hira, nauditi živim bićima, ja od vas ne tražim da postanete dobričine koje će brinuti i lupati glavu oko svake sitnice, do te mjere da će dok hodaju skakutati naokolo pazeći da ne zgaze mrava. Čini mi se da bi ovakav život bio prenaporan, i to bi bila nova vezanost. Osim toga, dok skakućete naokolo možda ćete zgaziti puno mikroorganizama, poput gljivica i bakterija, i nenamjerno ih ubiti. Kad se ode u takve ekstreme, život postaje nemoguć. Mi ne želimo da budete takvi. U tom slučaju, duhovni život bi bio neizvediv. Trebate se fokusirati na krupne stvari i vježbati samopouzdanje i uravnoteženo.

Kao ljudska bića, mi imamo pravo održavati svoj život, pa naše materijalno okruženje treba odgovarati našim životnim potrebama. Iako ne smijemo nauditi

nijednom životu namjerno, također ne bi trebali biti pretjerano sitničavi. Na primjer, ne trebamo prestati jesti povrće i žitarice zbog toga što su živi. S takvim pristupom životu, duhovna praksa bi bila nemoguća. Zato trebamo imati malo šira shvaćanja. Na primjer, ne treba previše brinuti ako slučajno, dok hodamo, zgazimo mrava ili neki drugi insekt. Pošto to nisi namjerno učinio, možda im je bilo vrijeme da nestanu. U životinjskom carstvu treba se održavati ravnoteža, jer bi njen poremećaj doveo do pretjeranog širenja bilo koje vrste. Imajući to na umu, možemo se baviti našom praksom samopouzdanom i uravnoteženo. Komarce ili muhe koji vam uđu u kuću možete istjerati, ili postaviti mrežu da ih spriječite da uđu. No ako ih ne možete istjerati i morate ih pljusnuti, neka bude tako; ne treba stajati i dopuštati im da grizu i možda naude vašim ukućanima. Zahvaljujući praksi, vi imate jak imunitet i ne trebate brinuti za zarazu. No možda vaši ukućani ne vježbaju i rizik je dobivanje zaraznih bolesti. Zato ne treba pasivno gledati insekte kako vam idu po licu djeteta.

Ispričat ću vam priču iz ranih godina Bude. Jednog dana Buda se htio okupati u šumi, i rekao je učeniku da mu očisti korito koje je koristio za to. Učenik je otišao to učiniti, ali je našao insekte koji unutra gmižu; kad bi ga očistio, oni bi uginuli. Učenik se vratio i obavijestio Budu da je korito puno insekata. Buda ga nije pogledao, već je još jednom izrekao rečenicu: „Idi i očisti korito.“ No kad je učenik ponovo došao do korita, nije znao odakle krenuti, jer što god da učini, ubio bi insekte. Na čas je razmislio i vratio se Budi. Rekao mu je: „Cijenjeni učitelju, korito je prepuno insekata. Ako ga očistim, oni će uginuti.“ Buda je okrenuo pogled ka njemu i rekao: „Zamolio sam te da očistiš korito.“ Učenik je konačno shvatio i odmah otišao očistiti korito. Ova priča ima pouku, a to je da se ne možemo prestati kupati zbog insekata, početi tražiti novi dom zbog komaraca, ili stegnuti omču oko vrata i prestati jesti i piti - jer sve što se jede je živo. Naš pristup nije takav. Trebamo održavati stvari u perspektivi i baviti se našom praksom dostojanstveno i samopouzdanom. Sve je u redu dok namjerno ne naudimo životu. Kao ljudsko biće, ti imaš prava na svoj životni prostor i zadovoljavanje svojih dnevnih potreba, i to je u redu osigurati. Kao svi drugi, vi morate održavati svoj život, i trebate imati mogućnost da živite normalno.

Neki lažni učitelji tvrde da je ubijanje dozvoljeno prvog i petnaestog u lunarnom mjesecu. Neki su čak rekli da je ubijanje dvonožnih životinja u redu, kao da ta stvorenja nisu živa bića. Apсурдно je misliti da uzimanje života tim danima ne predstavlja ubijanje. Oni pokušavaju umanjiti značaj onog što rade. Neki tzv. učitelji

su lažni, a iz njihovih riječi i djela se može naslutiti što su naumili i koja im je namjera. Vrlo često, oni koji opraštaju ubijanje, imaju entitet nakačen na sebe. Ovo je očito iz onog kako neki lažni učitelji, koji su opsjednuti, jedu piletinu: oni je proždiru tako da ni kosti ne bi ostavili.

Uzimanje života ne samo da generira ogromnu količinu karme, već također pokreće pitanje milosti. Pošto se bavimo duhovnom praksom, u svom srcu bi trebali imati milost. Dok se vaša milost bude razvijala, doći ćete do saznanja da je život bolan za sva živa bića. To će se dogoditi.

Ishrana mesom

Ishrana mesom je još jedno pitanje koje može biti osjetljivo. Ipak, ishrana mesom nije isto što i uzimanje života. Mi od vas ne tražimo da se odreknete ishrane mesom, čak i ako ste dugo u našoj praksi. S druge strane, mnogi koji predaju energetske prakse će vam već prvog dana reći da se meso ne smije jesti, što ljude ostavlja zatečene. Previše se od njih traži, jer kod kuće je za večeru možda jelo s ukusnom dinstanom piletinom, ili pečenom ribom, a sada se toga morate odreći. I u nekim religijskim redovima, također, zahtijeva se apstinencija od mesa. Budističke prakse generalno imaju ovaj pristup, kao i taoističke. Mi to ne tražimo od vas, iako i mi imamo svoj pristup. Da biste razumjeli naš pristup, morate imati na umu da u našoj praksi Put „radi na vama“, kako mi to kažemo. U ovakvoj vrsti prakse, viša energija koju imate, ili Put, će dovesti do izvjesnih tjelesnih stanja. Različita stanja će nastajati dok budete dostizali različite stadije u svojoj praksi. Tako bi jednog dana, ili čak danas, poslije ovog predavanja, neki od vas mogli naći da više ne mogu jesti meso. Njegov miris vam neće biti ugodan, a ako ga pojedete bit će vam muka. Ovo je onda apstinencija koja vam nije nametnuta, niti je nešto na što ste sami sebe primorali. Dolazi iznutra. Viša energija koju imate je proizvela da vam meso bude neukusno, i to se događa jer ste dostigli taj stadij. I to je toliko stvarno, da ćete zaista povratiti ako pojedete meso.

Oni od vas koji su se neko vrijeme bavili ovom praksom znaju iz prve ruke da tjelesna stanja koja opisujem zaista dolaze s praksom Falun Dafa, i da se u različitim fazama događaju različita stanja. Neki učenici imaju vrlo jaku žudnju za mesom i vrlo

su vezani za njega; oni tipično mogu dosta pojesti. Njih uopće ne odbija meso koje drugima loše miriše ili ima loš ukus, pa ga i dalje jedu. Zato se ovo radi da bi se slomila vezanost. Jednom kad bude pojela meso, tu osobu će zaboljeti želudac, a ako izostavi meso, neće boljeti. To stanje pokazuje da je vrijeme da se ostavi meso. Neće do kraja života biti ovako, ako se to pitate. Što se onda događa? Njegova nemogućnost da jede meso mora istinski doći iznutra. Razmislite o svrsi. Pravila protiv ishrane mesom u samostanima su slična našem induciranom stanju, u kojem fizički ne možete jesti meso, po tome što oba idu na to da uklone želju, ili vezanost za meso.

Zahvaljujući svojim jakim ljudskim žudnjama, neki ljudi teško mogu zamisliti obrok bez mesa. Jednog jutra sam prolazio pored sporednog ulaza u Park pobjede u Changchunu, kad su trojica izašli iz parka, glasno pričajući. Jedan reče: „Kakva je ovo praksa? Ne daju da se jede meso. Prije bih se odrekao deset godina života nego mesa.“ Koliko je ta želja snažna. Svaka želja te jačine se svakako mora odbaciti. Duhovna praksa ima za cilj da se oslobodite svih ljudskih žudnji i vezanosti. Onda, ako se niste oslobodili svoje želje za mesom, nije li onda ta vezanost ostala? Možete li u tom slučaju dostići duhovno savršenstvo? Moja poanta je da se svaka vezanost mora odbaciti. No to ne znači da vam je od sada zabranjeno jesti meso. Poanta nije samo u tome da budete spriječeni jesti meso. Vezanost je ono što treba spriječiti. Ako u vrijeme kad imate odbojnost prema mesu možete slomiti vezanost, kasnije ćete ga ponovo moći jesti. Tada vam više neće loše mirisati, niti će vam biti nelagodno jesti ga. U tom slučaju je u redu jesti meso.

Kad vam meso ponovo postane jestivo, to znači da je vaša vezanost za njega nestala. Dogodila se značajna promjena. Doživjet ćete drugačije stanje u kojem meso neće biti toliko ukusno dok ga budete jeli; kad ga iznesu na stol, moći ćete ga jesti zajedno sa svojom obitelji, ali vam inače neće nedostajati. Kad ga budete jeli, neće imati naročit okus. No kultivacija u sekularnom svijetu je složena. Ako se kod vas meso redovno sprema, možda će vam ponovo postati ukusno, i cijeli taj proces će se obnoviti. Tijekom vašeg duhovnog putovanja, ovaj ciklus bi se mogao ponoviti nekoliko puta. Iznenada, iz čista mira, možda ga ponovo nećete moći jesti. Ako se to dogodi, onda ga jednostavno nemojte jesti. Zaista ga nećete moći jesti, a ako ga pojedete, mogli biste povratiti. Sačekajte dok ga ponovo ne budete mogli jesti. Prihvaćajte stvari redom kako budu nailazile. Na kraju nije stvar u tome jesti meso ili

ne – ključ je u uklanjanju vezanosti.

U Falun Dafa, ljudi brzo napreduju. Dok god radite na svom karakteru, brzo ćete prolaziti kroz stadije prakse. Neki ljudi ionako nisu mnogo vezani za meso, i ono im mnogo ne znači. Za njih će opisano stanje potrajati samo tjedan dana ili više, pošto je malo vremena potrebno da im se ukloni vezanost. Nekim ljudima treba nekoliko mjeseci, ili čak dobar dio godine; rijetko više od godine. Proces zahtijeva neko vrijeme, pošto je meso sada glavni sastojak ljudske ishrane. No oni koji vježbaju u samostanu, gdje se ono zabranjuje, ne trebaju jesti meso.

Pogledajmo kako se u budizmu gleda na ishranu mesom. Najraniji oblik budizma nije zabranjivao meso. Buda i njegovi učenici su živjeli vrlo skromnim životom i nisu izbjegavali meso. U doba kad je on prenosio svoje učenje, civilizacija je bila u povoju, i mnoge regije nisu imale razvijenu poljoprivredu. Čak i one koje jesu, imale su ograničene obradive površine, dok su mnoga područja bila pod gustom šumom. Žitarice su bile rijetke. Na toj civilizacijskoj razini, ljudi su prirodno zavisili od lova, i na mnogim mjestima meso je bilo glavna hrana. Svojim učenicima Buda nije dopuštao posjedovanje novca i stvari, i vodio ih je da prose hranu da bi ih natjerao da do najveće mjere slome svoje vezanosti. Oni bi jeli što god im se udijeli i nisu mogli biti izbirljivi, pošto su živjeli sveti život. Hrana koja im je udjeljivana je mogla uključivati meso.

Rani budizam je zaista neke vrste hrane proglasio za tabu. Danas budisti smatraju da je meso tabu, dok su inicijalno, u ranom budizmu, to bile namirnice poput luka, češnjaka i đumbira. Danas je malo budističkih monaha koji mogu reći zašto su te namirnice bile tabu, budući da većina njih nije prošla inicijaciju u istinsku duhovnu praksu i puno je onog što ne znaju. Buda je učio zapovijedi, koncentraciju, mudrost. „Zapovijedi” su bile u vezi s raskidanjem svih želja kroz moralnu disciplinu, dok je „koncentracija“ bila u vezi s vježbanjem meditacije i dostizanjem potpune mirnoće. Sve što bi nekog spriječilo da to doživi, ili što bi to ugrozilo, smatralo se ozbiljnom smetnjom. Onaj tko pojede luk, češnjak ili đumbir imat će jak zadah. U to doba, monasi su meditirali u šumama ili pećinama, u krugovima od sedam ili osam ljudi. Svatko tko bi prethodno jeo te stvari bi imao jak zadah, što bi ugrozilo sposobnost ljudi da meditiraju i koncentriraju se. Znači da je to zbilja utjecalo na praksu. I tako su neke vrste hrane bile proglašene za tabu i zabranjene su za uporabu. Također treba reći da njihov jak miris smeta mnogim natprirodnim bićima koja se rađaju u tijelu

praktikanta. Luk, češnjak i đumbir također mogu dovesti do još veće žudnje za tom hranom, i redovna uporaba može izazvati ovisnost o istoj. Zato su smatrani za tabu.

Kroz vjekove, mnogi monasi koji su napredovali do viših faza prakse, i doživjeli su puno ili djelomično prosvjetljenje, shvatili su da zabrane nisu toliko važne. Ako se osoba može osloboditi neke vezanosti, ta materijalna stvar za koju je bila vezana više neće imati utjecaja, jer je vezanost ono što zbilja utječe na tebe. I zato napredni monasi kroz povijest nikad nisu smatrali da je pitanje mesa toliko bitno. Oni su sagledali da ključ leži u oslobađanju od vezanosti; može se jesti sve što će utažiti glad, dok god ne postoji vezanost za to. Međutim, u današnje vrijeme, mnogi monasi su navikli živjeti bez mesa; u mnogim religijskim redovima ovo se dugo upražnjava. To više nije jednostavna zabrana, već dio šireg samostanskog kodeksa. Tako su mnogi monasi navikli na to da je ishrana mesom strogo zabranjena. No onda razmislite o slučaju „ludog monaha“ Jigonga. Pošto nije mario za pravila i jeo je meso, njegov lik se pojavljuje u mnogim književnim djelima. Njegova priča je senzacionalizirana. Realnost je da je, nakon što je izgnan iz hrama Lingjin, hrana postala goruće pitanje za njega. Suočen s glađu, jeo je sve što mu je bilo na raspolaganju. Istini za volju, zbilja nije bilo bitno što jede dok god se mogao napuniti i to nije činio uslijed vezanosti za konkretnu hranu. On je napredovao do točke kad je postao svjestan ovog principa. I kako ispada, on je tek povremeno jeo meso, možda samo jednom ili dvaput. Međutim, jednom kad se pročulo da budistički monah jede meso, pisci su se uzбудili. Što je šokantnije, na kraju krajeva, čitatelji će to prije čitati; od književnih djela se očekuje da budu „veća od života“, kako se kaže. Zato su od onog što je Jigong radio napravili cirkus. U stvarnosti, u redu je jesti bilo što, dok god niste vezani za to i dok se to čini da se utaži glad.

U jugoistočnoj Aziji i južnoj Kini, a to uključuje dvije provincije, Guangxi i Guangdong, neki budisti laici radije kažu da su „vegetarijanci“, umjesto da otvoreno kažu da su budisti – kao da tako nešto nije u modi. Oni poistovjećuju vegetarijanstvo s budizmom, kao da je to tako jednostavno. No samo slijediti vegetarijanski životni stil teško može dovesti do prosvjetljenja. Kako smo ustanovili, meso je samo jedna ljudska vezanost, jedna želja, i odricanje od istog znači samo to da je jedna vezanost uklonjena. Također postoje vezanost za zavist, borbenost, ushićenje i hvalisavost, između ostalog, a sve to mora otići ako želite dostići duhovno savršenstvo. Ljudi griješe kad misle da uklanjanjem vezanosti za ishranu mesom omogućuju

prosvjetljenje.

Meso ne mora biti jedina hrana koja nas se tiče. Vezanost za bilo koju hranu je problematična; ova rasprava se odnosi i na druge vrste hrane. Kad netko kaže da voli neku hranu, to se smatra željom. Kad napreduje do određene razine, praktikant neće imati takvu vezanost. Naša učenja su, naravno, vrlo napredna, i ona obuhvaćaju različite stadije prakse; nije izvedivo i od vas se ne očekuje da preko noći sasvim prestanete biti vezani. Kad zaista budete napredovali do točke kad treba otpustiti vezanost za hranu, vi nećete moći jesti tu hranu, koliko god je voljeli. Ako je budete pojeli, neće imati pravi okus, onaj koji očekujete. Svojevremeno kad sam radio u poduzeću, kantina je konstantno imala problema s rentabilnošću, pa je na kraju zatvorena. Poslije su svi morali sami donositi ručak na posao. Ujutro, dok se žuri na posao, teško je sebi skuhati ručak, pa bih ponekad ponio dva parena peciva i tofu u soja umaku. U teoriji, takav lagan obrok ne bi trebao biti problem. No jesti ga previše često ipak predstavlja problem, jer trebalo je osloboditi se svega što mi se sviđa. I tako, samo kad bih ugledao tofu, bilo bi mi muka i nisam ga mogao jesti. Ovo je trebalo osigurati da ne postanem vezan. Naravno, vi nećete doživjeti epizode poput mojih, osim ako ne napredujete do te točke. One se neće dogoditi na početku.

Budističke prakse ne dopuštaju konzumaciju alkohola. Možete li zamisliti Budu s bocom pića u ruci? Kad sam pričao o nemogućnosti da se jede meso, objasnio sam da je u redu ako ga oni koji su izvan samostana ponovo počnu jesti, jednom kad se oslobode te vezanosti. Alkohol, međutim, ne treba ponovo piti jednom kad se s tim raščisti. Tijelo svakog praktikanta ima višu energiju, naravno, koja preuzima različite oblike. Neke moći izlaze na površinu vašeg tijela i vrlo su čiste. Ako popijete alkohol, one će u trenu napustiti vaše tijelo, jer ne mogu podnijeti taj miris. Kako je to jedno kad ljudi postanu ovisni o alkoholu, jer to im remeti razum. U taoističkim praksama u kojima se pije alkohol, to se radi jer oni ne kultiviraju svoju istinsku dušu, oni je žele umrtviti.

Ima ljudi koji zbilja posežu za bocom i imaju veliki afinitet prema alkoholu. Ima nekih koji piju do točke alkoholizma i jednostavno bez njega ne mogu; oni bez pića ne mogu ni objedovati. Praktikant ne treba biti takav. Alkohol definitivno izaziva ovisnost, a želja za njim je vezanost. Ona stimulira nervne završetke koji su u vezi s ovisnošću, i što ga više netko konzumira, ovisnost je jača. Praktikant treba biti slobodan od takvih vezanosti, kao što pretpostavljate. Zato ona mora otići. Neki ljudi

možda misle da to nije moguće jer su na poslu odgovorni za animiranje klijenata, ili često imaju poslovne sastanke, pa misle da posao neće ići glatko ako se zajedno ne popije nekoliko pića. No to ne mora biti istina. Generalno, kad se ljudi sastanu pričati o poslu, nitko te neće tjerati da piješ alkohol, i možeš piti koliko želiš i što izabereš, bilo da je to bezalkoholno piće, mineralna voda ili pivo. To posebno važi kad se radi posao, ili se druži s ljudima izvan Kine. Još manje je problem u drugim kontekstima i kad smo u kulturnom društvu. Barem je to generalno slučaj.

Pušenje je još jedna vezanost. Neki ljudi vjeruju da ih pušenje podiže, ali ja bih rekao da se zavaravaju. Ponekad ljudi naprave puš-pauzu dok su na poslu, ili dok pišu nešto i umore se. Poslije cigarete osjećaju više energije u sebi. No to nije zbog cigarete. Taj osjećaj je došao od toga što ste se relaksirali. Um može stvoriti lažni utisak i dati pogrešnu ideju; vremenom se zaista može oformiti u predodžbu ili lažni utisak koji dovodi do toga da ljudi povjeruju da ih pušenje podiže, kad to nije tako. Pušenje ne daje tijelu ništa dobro. Zapravo, autopsijom je ustanovljeno da su dušnik i pluća dugogodišnjih pušača crni.

Kao netko tko se bavi duhovnom praksom, zar ne trebaš umjesto toga pročistiti svoje tijelo? Mi želimo da nam se tijelo konstantno pročičava i da se neprekidno duhovno uzdižemo. Pušenje zagađuje tijelo i čini upravo suprotno od onog što mi želimo; a uključena je i jaka žudnja. Ako si netko tko zna da je to loše za tebe, i pokušao si prestati, ali nisi uspio, neka te utješi saznanje da je teško prestati ako te ne vode ispravne misli. Ipak, sad kad se baviš duhovnom praksom, možeš pokušati, već od danas, to smatrati za vezanost koju treba slomiti, i vidi možeš li prestati. Ako iskreno želiš vježbati, ja apeliram na tebe da danas prestaneš s pušenjem, i jamčim da je to izvedivo. Tijekom mog predavanja, nikome ne pada na pamet zapaliti cigaretu, i ja te uvjeravam da možeš prestati ako to želiš. Dok god imaš tu namjeru, čak i ako ponovo budeš pušio, cigareta će imati grozan okus. Čitanje ovog poglavlja u knjizi će imati jednak učinak kao kad uživo slušate moje predavanje. Naravno, ako se ne želiš baviti duhovnom praksom, mi te nećemo sprječavati da pušiš. Ali ako želiš, onda treba prestati. Dat ću vam analogiju koju sam ranije koristio: jeste li ikad vidjeli statuu iz religije s cigaretom u ustima? To bi bilo apsurdno. Znači da zbilja trebaš prestati pušiti, uzimajući u obzir čemu mi stremimo. Ako želiš duhovni napredak, ja bih rekao da je bolje da prestaneš. Pušenje škodi tijelu i predstavlja želju. Sasvim je suprotno od onog što mi radimo.

Zavist

U svojim predavanjima često iznosim pitanje zavisti. Zavist se jako ističe u Kini i toliko je utkana u sve da je ljudima postala druga priroda, i sami je ne zapažaju. Ovaj problem intenzivne zavisti ima svoje korijene, naravno. U jednom trenutku, konfucijanizam je imao dubok utjecaj na ljude u Kini, njegujući introvertan karakter. Kinezi ne otkrivaju svoje osjećaje, već ističu samokontrolu i strpljivost. Ovo im je postala navika, pa Kinezi u cjelini danas imaju vrlo introvertnu narav. Naravno da ovo ima svoje dobre strane, poput skromnosti. No također ima lošu stranu, i može dovesti do nekih osobina koje nisu dobre. Negativne osobine se danas posebno ističu, i one dalje pogoršavaju problem zavisti. Kad netko podijeli dobre vijesti, ljudi su danas jako ljubomorni. Kad nekoga pohvale na poslu, ili mu se dogodi nešto dobro, on ni riječ o tome neće reći kad se vrati za svoj radni stol, jer drugi bi se mogli uzrujati ako saznaju. Ljudi na Zapadu ponekad iznose primjedbe o zavisti koju Azijati imaju. Utjecaj konfucijanizma na azijsku regiju zadire duboko, i azijske zemlje su više ili manje oblikovane njime. Međutim samo u Kini zavist tako snažno utječe na ljude.

Uzrok je djelomično doktrina totalne jednakosti, koja je ne tako davno propagirana u Kini. Po toj logici, svi smo mi zajedno u tome pa imamo jednaka prava, svima se plaća treba jednako povisiti itd. Ovakva logika ima svoju privlačnost, naravno, jer svi izgledaju jednaki. Ipak, ona jednostavno ne važi. Ljudi rade različite vrste poslova, i također se razlikuje koliko dobro ih rade. U skladu s voljom univerzuma, ljude treba i adekvatno nagraditi. I to je čak zdravorazumski, jer ljudi normalno vjeruju da onaj tko više radi treba više zaraditi, a onaj tko manje radi treba manje zaraditi. Ipak, doktrina totalne jednakosti se ne slaže s ovim, i tvrdi da su svi rođeni jednaki i da su sve razlike među ljudima samo proizvod životnih okolnosti. Ja bih rekao da se na taj način ide predaleko, a sve što je tako ekstremno mora biti pogrešno. Također ne uzima u obzir da se neki rađaju kao muškarci, a neki kao žene. Ili da ljudi različito izgledaju, i da su neki od rođenja drugačiji uslijed urođenih bolesti ili deformiteta. Iz viših domena možemo vidjeti da čitav život osobe leži u drugim dimenzijama, pa je prirodno da životi ljudi na ovom svijetu nisu jednaki. Dok ljudi možda žele jednakost, to nije moguće ako vam ona u životu ne sljeduje. Životi

Ljudi se razlikuju.

Na Zapadu su ljudi po prirodi ekstrovertniji, i odmah se zna što osjećaju. Dok ovo ima svoje dobre strane, također ima mane, poput nedostatka samoobuzdavanja. Različiti karakteri koje imaju Zapadnjaci i Azijati odražavaju različite načine razmišljanja i nose drugačije posljedice. Ljudima u Kini nije po volji kad se nekome na poslu oda priznanje, ili ako ima poseban tretman. Svatko tko dobije malo veću plaću zna da je treba brzo strpati u džep i o tome ne izustiti ni riječ. Ovih dana čak i uzorni radnici imaju probleme jer ljudi od njih očekuju da ranije dolaze na posao i ostaju poslije radnog vremena; ili im se kolege možda podsmjehuju, iznoseći primjedbe kako su ti ljudi „sjajni“, dok im pokušavaju prebaciti vlastita zaduženja. Danas je teško biti dobra osoba.

Izvan Kine je sasvim drugačija priča. Recimo da nekome daju veću plaću kad njegov šef vidi koliko je dobro obavio posao. Kad je primi, on će biti presretan, i možda će čak pred drugima pogledati svoj platni list i naglas prokomentirati koliko je dobio. On sretno može svima saopćiti iznos, bez bojazni. S druge strane, kad bi u Kini netko dobio veću plaću, šef bi toj osobi rekao da brzo sakrije novac da ga netko ne bi vidio. Na Zapadu, ako dijete dobije peticu u školi, ono će razdragano trčati do kuće, vičući: „Danas sam dobio peticu, dobio sam peticu!“ Susjed će možda otvoriti vrata i povikati: „Hej, Tome, bravo! To je moj dečko!“ Netko drugi će možda otvoriti prozor i povikati: „Hej, Jack, svaka čast!“ No ako bi se to dogodilo u Kini, on bi bio u problemu. Dok trči kući vičući: „Danas sam dobio peticu! Dobio sam peticu!“ ljudi ga počinjju grditi iz svoje kuće, brže nego što stignu otvoriti vrata. „Što je tu tako naročito, to je samo jedna petica!“ dobacit će. „Pa što? Tko nije dobio peticu?“ Različiti mentaliteti dvije kulture dovode do različitih reakcija. U Kini, to može dovesti do ljubomore i zamjermanja. Ljudima je nelagodno uslijed tuđe sreće, umjesto da se raduju zbog njih. Takvi problemi postoje.

Doktrina totalne jednakosti koja je do nedavno forsirana u Kini zbilja je zbunila ljude. Dat ću vam primjer. Recimo da postoji netko tko misli da nitko na poslu nije tako dobar kao on; on je u svemu odličan i zbilja smatra da je izuzetan. Sebe vidi kao jednako dobrog na mjestu menadžera u kompaniji, ili čak na višem položaju; za njega je čak izvedivo da postane šef države. I njegov nadređeni možda misli da je on vrlo sposoban i da sve radi dobro. Njegove kolege možda će reći isto, hvaleći njegov talent i stručnost. Međutim, u njegovom timu, ili uredu, postoji netko

tko sve zabrlja i nikad mu ništa ne uspijeva. Ipak, jednog dana, ta nesposobna osoba umjesto njega biva unaprijeđena na menadžersku poziciju, i čak postaje njegov nadređeni. To je za njega strašno iskušenje. On ide okolo žaleći se svima, uzrujan i izjedjen ljubomorom.

Ovdje je na djelu princip kojeg prosječna osoba nije svjesna: ako nije dio tvog predodređenog života, nećeš to dobiti koliko god mislio da zaslužuješ; dok će netko drugi tko je nesposoban možda dobiti, ako to *jeste* dio njegovog predodređenog života. Ljudi mogu imati svoje vlastito mišljenje o ovome, ali njihova perspektiva nije duhovna. Kako to viša bića vide, stvari na ovom svijetu se odvijaju prema višim aranžmanima. Zato ono što će neka osoba dobiti da radi u svom životu ne ovisi o njenom talentu. Budistička doktrina karmičke nagrade i kazne smatra da se život aranžira prema vašoj karmi. Ako nema dovoljno vrline, čak i netko tko je iznimno talentiran mogao bi skončati bez ičeg u životu. A osoba koja izgleda nesposobna, možda ima puno vrline i stoga će imati utjecajan položaj, ili biti vrlo bogata. Obični ljudi ne mogu sagledati sve ovo, pa neprestano misle da trebaju dobiti položaj ili ulogu za koju su sposobni. Zbog toga provedu život natječući se s drugima i završe povrijeđeni, vjerujući da je život bolan i zamoran; oni nikad ne spoznaju mir i zadovoljstvo. Ovakvi ljudi su toliko uzrujani da zbog toga preskaču obroke i gube san, oni se osjećaju neuravnoteženo. Kad ostare, zdravlje im je već upropašteno i patit će od svakojakih bolesti.

Kao ljudi koji se bave duhovnom praksom, mi imamo još više razloga da ne budemo ovakvi. Mi vjerujemo u prirodan tijek stvari. Znamo da nećemo biti lišeni onog što nam s pravom pripada, i ne trebamo se truditi dobiti ono što nam ne pripada. Međutim, naravno da nije sve uklesano u kamen. I to je ono što omogućava da se čine pogrešne stvari – sama činjenica da su neke stvari podložne promjenama. Ti, međutim, slijediš Dafa, pa ne trebaš brinuti da će ti ljudi oduzeti ono što ti s pravom pripada, jer moja duhovna tijela će u normalnom slijedu događaja voditi računa o tebi. Znači da mi vjerujemo u to da stvari treba pustiti da se prirodno dogode. Možda će biti slučajeva kad se čini da je nešto tvoje, ljudi možda kažu isto, i ti vjeruješ da je tvoje - kad zapravo nije i na kraju to pripadne nekom drugom. Na osnovu ovog će se vidjeti možeš li se toga lišiti. Ako ne možeš, znači da imaš vezanost. Ovaj pristup mi koristimo da se oslobodiš svojih zemaljskih htjenja, jer *to* je ono najvažnije. Običnim ljudima nedostaje ova perspektiva, pa se oni natječu za stvari.

Dok se zavist može snažno odraziti među regularnim ljudima, u duhovnoj sferi ona je također oduvijek bila istaknuta. Različite grupe često pokazuju malo međusobnog poštovanja i fokusiraju se na tuđe greške. No ove borbene ljude i njihove prakse često zanima samo zdravlje i one su u kaosu, jer su nastale kao rezultat kačenja entiteta; malo njih pridaje značaj karakteru. U nekim slučajevima, ljudi koji čak ni poslije desetljeća prakse nisu iskusili nikakve posebne sposobnosti, uzbude se kad vide da ih netko nov nadmaši. Zato oni to neće priznati. Čak bi ih to moglo ljutiti, pa će tvrditi da je to vražji posao, ili da je ta osoba poludjela. Također ima ljudi koji odbacuju učenje druge osobe, i oni sebe uvjeravaju da taj nije ništa posebno i da ga ne vrijedi slušati. Istina je da taj ne zna govoriti tako impresivno, ali to je zbog toga što on priča isključivo o onom što postoji u njegovoj praksi. Ti kontraši, s druge strane, mogli bi biti ljudi koji sve uče i mogu pokazati hrpu certifikata. Oni prisustvuju svakom seminaru i znaju puno – možda više nego taj koji je na sceni. Ali koje dobro od toga imaju? Svo to znanje energetskih praksi koje imaju se svodi na najosnovniju, fizičku razinu. Oni sebi samo dodatno pogoršaju stvari prihvaćajući nova učenja i komplicirajući svoju energiju. Ovo umanjuje vjerojatnost njihovog duhovnog napretka. Oni ne shvaćaju da se trebaš posvetiti jednoj praksi ako želiš izbjeći probleme. Pa čak i među ljudima koji *jesu* ozbiljni u vezi duhovne prakse, ponekad vidimo da ljudi međusobno iskazuju nepoštovanje. Ako si i dalje borben, ljubomora će se lako ušunjati.

Ima jedna epizoda u romanu *Imenovanje bogova*, koja ovo ilustrira. U jednoj sceni, Časno božanstvo iskona odlučuje tko će imati čast da ustoliči nove bogove. On izabire jednog od svojih učenika, po imenu Jiang Ziya, na razočaranje drugog po imenu Shen Gongbao. Shen ne može vjerovati, jer smatra da je Jiang star i nemoćan, dok je on sam toliko moćan da bi mogao sebi odsjeći glavu i vratiti je na ramena. Ljubomora ga toliko izjeda da neprekidno pravi probleme Jiangu.

Natrag u vremenu Bude, čudotvorne moći su bile dio ranog budizma. Danas skoro nitko u budizmu ne govori o njima, jer se boji da će ga smatrati ludim. Ljudi se klone ove teme. Ovo se događa zato što današnji svećenici imaju slab uvid u moći. No to nije uvijek bio slučaj. Među deset glavnih učenika Bude, jedan svećenik po imenu Maudgalyajana je bio poznat po tome što je imao moći veće nego drugi. Među njegovim učenicama, isto se može reći za ženu po imenu Upalavana. Sličnih ljudi je bilo nakon što je budizam stigao u Kinu, gdje je bilo više generacija „eminentnih

monaha“, kako su ih nazivali. O samom Bodidarmi je rečeno da je na čudesan način prešao rijeku Yang Tze, leteći na stabljici trske. No s prolaskom vremena, odbačena je ideja o ovakvim moćima. Glavni razlog je to što ljudi na pozicijama u religijskoj hijerarhiji, poput priora, opata itd., nisu nužno osobe visoke urođene kvalitete. Rang koji zauzimaju su samo titule na ovom svijetu. Oni se i dalje duhovno razvijaju, kao svi ostali, jedino što je praksa za njih profesija. Vi s druge strane, vježbate u vanjskom svijetu, u svoje slobodno vrijeme. Hoće li nečija praksa doći do ispunjenja, zavisi od toga koliko srca se uloži u nju; ovo važi za sve, i nema prečica. Kod mlađeg svećenika koji kuha ili loži u samostanu nema ničeg izvorno inferiornog, i njegove muke čine vjerojatnijom mogućnost da će doći do duhovnog prosvjetljenja. Starijim svećenicima, s druge strane, će ovo biti teže dostići, budući da uživaju udobnost i lakoću, i čine manje stvari koje transformiraju karmu. Mlađi svećenik vodi težak, zamoran život, koji mu omogućuje da otplati svoju karmu i brže se prosvijetli. Takvom svećeniku bi jednog dana neočekivano moglo doći prosvjetljenje, a s njime, čak i ako to nije potpuno prosvjetljenje, doći će velike duhovne moći. Njegova braća u samostanu će dolaziti kod njega da se posavjetuju i tretirat će ga s puno poštovanja. No za vrhovnog svećenika, zabrinutog da bi netko ovakav mogao ugroziti njegov autoritet, ovo bi moglo biti previše. Zato će on po pitanju prosvjetljenja te osobe biti skeptičan, i otpisat će to kao samo-obmanu, pa će je čak možda pokušati ukloniti. To bi čak mogao uspjeti. Vremenom se dospjelo do situacije kad u kineskom budizmu skoro više nitko otvoreno ne govori o duhovnim moćima. Samo pomislite što se dogodilo izvanrednom svećeniku Jigongu. Njegove moći su mu omogućile da na čudesan način transportira cjepanice s planine Emei do bunara u samostanu Lingjin, a onda da ih izvuče iz bunara, jednu po jednu. Ipak je na kraju izgnan iz samostana.

Zavist je ozbiljan problem, jer direktno utječe na to može li osoba doći do duhovnog savršenstva. Ako se ne možeš osloboditi zavisti, ona će potkopati sve što si uradio na svom karakteru. Postoji pravilo: nitko tko se u praksi ne oslobodi zavisti ne može steći božanski status. Bez izuzetka. Možda ste u nekom trenutku čuli da buda Amitaba dopušta ljudima da se u njegovom raju ponovo rode s karmom. Ipak, to se neće dogoditi u slučaju zavisti. Onima koji podbacuju u nekoj manje važnoj stvari može se dozvoliti da nastave s duhovnom praksom nakon što se tamo ponovo rode s karmom, ali to ne važi za one koji imaju zavist. Sad kad sam ovo objasnio vama koji ste praktikanti, zbilja trebate prestati s tim besmislicama. Ako želite dospjeti na nebo,

morate biti bez zavisti. To je razlog zašto sam ovo izdvojio.

Iscjeliteljstvo

Iznošenjem ove teme, ne sugeriram da ću vas učiti da iscjeljujete ljude. Nijedan pravi praktikant Falun Dafa ne treba liječiti druge. Kad biste to uradili, moja duhovna tijela bi vam istog trenutka oduzela sve stvari koje je vaše tijelo dobilo od Falun Dafa. Razlog zašto tako ozbiljno gledamo na ovu stvar je to što ona narušava Dafa i škodi vašem tijelu. Jednom kad obave iscjeljenje, neki ljudi jednostavno čeznu još iscjeljivati i žele ugrabiti priliku da se pokažu. Jasno je da je to vezanost koja će ozbiljno omesti duhovni razvoj.

Mnogi lažni majstori zloupotrebljavaju tendenciju ljudi koji žele liječiti bolesti jednom kad nauče energetske prakse, pa ih uče kako to raditi. Oni iznose čudnovate tvrdnje poput toga da je moguće liječiti emitiranjem energije. Međutim, nije logično pomisliti da jedna osoba može izliječiti drugu samo emitiranjem energije, kad i ta druga osoba ima energiju u svom tijelu. Tko zna, možda će na kraju njegova energija liječiti tebe. Obična energija jedne osobe ne može imati djelovanja na drugu. Osoba na naprednijim stadijima prakse razvija višu energiju, i ono što ona tada emitira je visokoenergetska materija. To je nešto što može liječiti i potisnuti bolest, i ima kontrolirajući utjecaj. No ne može iskorijeniti bolest. Da bi se istinski i do kraja izliječila bolest, potrebne su izvjesne moći. Postoji specifična natprirodna moć za liječenje svake postojeće bolesti. Mogu vam reći da postoji više od tisuću takvih moći – onoliko koliko ima bolesti. Bez tih moći, liječenje se jednostavno ne može izvesti, bez obzira koliki će šou program neki ljudi od toga napraviti.

Među onima koji naginju spiritualnosti, posljednjih godina neki ljudi su proizveli puno konfuzije u vezi s liječenjem. Ranije, u doba kad su istinski pioniri, učitelji energetskih praksi poput *čigonga* i *taičija* promovirali liječenje i održavanje zdravlja, nitko od njih nije davao upute kako liječiti bolesti. Oni su vas sami liječili, ili su vas učili kako prakticirati da biste mogli popraviti svoje zdravlje vježbanjem. Kasnije su se pojavili lažni majstori i zbilja stvorili konfuziju. Svatko tko želi raditi iscjeljenja završit će s entitetom zakačenim na svoje tijelo. Iako je bilo legitimnih majstora koji su se bavili iscjeljenjem, oni su to činili samo da bi bili u skladu s

krupnijim kozmičkim aranžmanima. Oni nisu koristili sredstva običnih ljudi, i to nije vječno moglo trajati. To je bio rezultat događanja kozmičkih pomaka, i proizvod tog vremena. Znači da je pogrešno što su ljudi kasnije počeli učiti iscjeljivanje. Nijedna regularna osoba ne može dobiti sposobnost iscjeljivanja poslije samo nekoliko dana pohađanja predavanja. Mogu vam reći da je svatko tko tvrdi da može liječiti sve vrste bolesti, zapravo pod utjecajem entiteta, samo nije svjestan da mu se nešto zakačilo na leđa. Ipak, nešto jeste. Zato on pogrešno misli da je moćan i da je dobro što može iscjeljivati.

Prije nego što stekne sposobnost iscjeljivanja, pravi učitelj mora proći kroz mnoge godine naporne duhovne discipline. Neki od vas vrše iscjeljenja bez da ste ikad stali i razmislili imate li moći neophodne da ljude oslobodite njihove karme, ili kako je to moguće izvesti bez da se dobiju autentične upute koje su za to potrebne. Vi mislite da možete iscjeljivati poslije samo nekoliko dana učenja, koristeći svoje obične ruke. Lažni majstori koriste ovu vrstu vezanosti i pogrešnog razmišljanja. Ta žudnja da se iscjeljuje predstavlja vezanost, zar ne? I tako su oni sretni ponuditi satove o iscjeljenju, s profinjenim procedurama i sofisticiranim nazivima za to što rade, od „energetske igle“ do „svjetlosne metode“, ili „izbacivanja“ i „dodavanja“ i „pritiskanja vitalnih točaka“ i „metode hvatanja rukom“. U svakom slučaju, njihov motiv je da zarade na vama.

Pričajmo o onom što se zove „metoda hvatanja rukom“, na primjer. Kako mi to vidimo, dublji razlog što se ljudi razbolijevaju ili što imaju neku drugu teškoću jeste karma – polje crne materije. To je nešto negativno, nešto loše. Zli entiteti su *jīn* po svojoj prirodi, oni su crni i mogu ući u tijelo osobe kad im uvjeti odgovaraju. To je uzrok u korijenu bolesti koje ljudi imaju, glavni izvor bolesti. No postoje još dva načina kako bolest nastaje. Jedan uključuje ekstremno sićušne, negativne entitete koji su visoke gustoće i liče na grozdove karme. Drugi, koji je manje uobičajen, ali postoji, je nešto što se prosljeđuje od predaka.

Pogledajmo neke uobičajenije probleme, kao što su tumor, upala i koštana izraslina. U drugoj dimenziji, dubljoj od ove, na mjestu gdje se nalazi bolest postoji negativan entitet. Međutim, ne može se detektirati tipičnim nadosjetilnim moćima većine učitelja; oni mogu vidjeti samo mračnu energiju u tijelu. I dok su u pravu u vezi bolesti koja postoji na mjestu gdje oni vide mračnu energiju, ta energija sama nije osnovni uzrok bolesti. Uzrok je negativan entitet u drugoj, dubljoj dimenziji;

mračna energija je samo polje koje on emitira. Ljudi ponekad tvrde da mogu izbaciti i očistiti lošu energiju, ali čak i ako to mogu, tamno polje će se ubrzo poslije toga regenerirati. U nekim slučajevima, taj entitet je moćan, i čim se polje očisti, on će ga ponovo povući nazad. On ima sposobnost povući energiju nazad. Zato neće uspjeti tretmani koji su isključivo površinski.

Bolest, viđena nadosjetilnim moćima, postoji tamo gdje je prisutna mračna energija. Kako to vidi kineska medicina, energetski kanali, ili „meridijani“, su blokirani na tom mjestu, pa energija i krv ne mogu proći; što će reći da su kanali začepljeni. Kako to vidi zapadna medicina, to mjesto predstavlja čir, tumor, koštanu izraslinu, upalu itd., i to su oblici koje ono preuzima u ovoj dimenziji. Ako netko uspije istjerati negativan entitet koji je odgovoran za ovakvo stanje, tijelo u ovoj dimenziji više neće imati problem. Bolest će istog trena iščeznuti jednom kad se taj entitet izbací i polje očisti, bez obzira koji je problem bio u pitanju – uključujući iskliznuće diska ili koštanu izraslinu. Rendgenski snimak će potvrditi da je to razriješeno. Uzrok u korijenu je taj entitet i ono što on čini.

Neki tvrde da se može liječiti poslije samo nekoliko dana obuke, i nude vam upute za stvari poput „metode hvatanja rukom“. Ja u to nisam baš uvjeren. Ljudsko biće je vrlo slabo u usporedbi s tim strašnim, negativnim entitetom. Takav entitet može vam kontrolirati um, može vas lako obmanuti, i čak vam lako može uzeti život. Smiješno je misliti da ga možete uhvatiti. Vaše ljudske ruke ga ne mogu ni dotaknuti. Možeš mlatarati rukama posvuda, pokušavajući ga uhvatiti, a ono će te samo ignorirati, ili ti se čak podsmjehivati. Tvoje nasumično hvatanje će mu biti smiješno. Čak i kad bi ga zaista uhvatio, možda bi ti ruke ostale povrijeđene, i to ozbiljno. Vidio sam ljude čije su ruke bile ozlijeđene, iako liječnici nisu našli da im išta fali. Ipak su im ruke samo visjele, beživotne. Sretao sam takve ljude. Ono što se dogodilo je da su njihova tijela u drugim dimenzijama bila ozlijeđena, što je ovdje rezultiralo istinskom paralizom. Povreda na tim tijelima zaista rezultira paralizom, kao što možete zamisliti. Neki ljudi, koji su prošli proceduru sterilizacije, ili im je nešto kirurški odstranjeno, pitali su me mogu li i dalje vježbati ovu praksu. Ja sam ih uvjerio da to nema posljedica, budući da vaša tijela u drugim dimenzijama nisu prošla tu proceduru, a ta tijela su ono što je uključeno dok vježbamo. Vratit ću se na ono što sam rekao, taj negativni entitet neće mariti ako ne možeš doprijeti do njega; ali ako možeš, on bi ti mogao povrijediti ruke.

Radi podrške aktivnostima u vezi s energetsom praksom, na nacionalnoj razini, dvaput sam na Azijski sajam zdravlja u Pekingu sa sobom poveo praktikante. Oba puta, naša grupa se zbilja istaknula. Na prvom sajmu, naš Falun Dafa je proglašen za „Zvijezdu *čigong* škola“. Na drugom nas je posjetilo toliko ljudi da se nismo mogli snaći. Za razliku od drugih, naš štand je bio prepun ljudi. Čekalo se u tri reda. Prvi je bio za prijavu za jutarnja iscjeljenja. U drugom se čekalo na prijavu za popodneva iscjeljenja. U posljednjem se čekalo na moj autogram. Možda se pitate zašto smo se bavili iscjeljivanjem, budući da to inače ne radimo. Sudjelovali smo na sajmu i to smo radili s ciljem da podržimo veliki, nacionalni događaj u vezi s energetskim praksama, i damo svoj doprinos.

Dio svog gonga sam dodijelio svakom od mojih učenika, koji su sa mnom došli na sajam; svaki je dobio grozd energije sačinjen od preko stotinu moći. Iako sam im zaštitio ruke, nekima su ipak bile izgrizene, s plikovima i krvarenjem, i ovo se redovno događalo. Toliko su svirepa ta stvorenja. *Želiš li ih zaista uhvatiti svojim ljudskim rukama? Čak i ako bi pokušao, bez neophodnih moći ih ne bi uspio uhvatiti.* Jer ona u drugoj dimenziji znaju što ti misliš i pobjeći će čak prije nego što napraviš potez, da bi se vratila nazad pošto završiš s iscjeljenjem. I tako se bolest vraća. Da bi se izašlo na kraj s nečim takvim, potrebna je specifična moć, poput toga da ga u trenu kad pružiš ruku prikuješ na mjestu. Potom je potrebna druga moć, vrlo snažna, poznata pod nazivom „veliki način vađenja duše“, da se duša tog bića izvadi iz tijela i imobilizira se. Ova moć služi za specifične ciljeve, i to je ono što smo koristili na sajmu. Možda vam je poznata priča o tome kako je Buda, naciljavši ga zdjelom, smanjio Kralja majmuna, koji je bio normalne veličine. Ta moć to može. Svaki entitet, velik ili mali, će se smanjiti u trenu kad se uhvati u ruku.

Druga stvar je da se ne može zavući ruka u fizičko tijelo bolesnika i nešto izvaditi iz njega. Kad bi to vidjeli, ljudi bi bili previše šokirani, pa je zabranjeno, čak i kad bi bilo moguće. Kad se koristi metoda hvatanja rukom, u tijelo bolesnika pruža se ruka u drugoj dimenziji. Recimo da netko ima srčanu bolest. Kad se krene prema srcu da se uhvati taj problematični entitet, ono što prodire je ruka u drugoj dimenziji. U trenu, izuzetnom brzinom, negativni entitet je uhvaćen. Kad ga uhvati ruka u vanjskoj dimenziji, dvije ruke [u dvije dimenzije] se spajaju, i entitet je uhvaćen. No te stvari su svirepe, i ponekad će se koprcati pošto su uhvaćene i ukopat će se u ruku, grizući ili vrišteći. Koliko god bilo malo u ruci, povratit će svoju veličinu ako se pusti. To

nije nešto što bilo tko može dotaknuti; ništa od ovog nije moguće bez potrebne moći. Ovakvo iscjeliteljstvo nikako nije jednostavno kako to ljudi možda zamišljaju.

Naravno, moglo bi biti dopušteno da ovaj oblik liječenja postoji u budućnosti, kao što je postojao u prošlosti. No postoje ograničenja. Osoba koja to koristi mora biti na duhovnom putu i to mora raditi iz milosrđa. Pri tom se to može iskoristiti samo za nekoliko dobrih ljudi. Međutim, onaj tko to koristi, neće moći do kraja rastvoriti karmu koja je uključena, jer njegove duhovne moći nisu dovoljno jake. I tako će onog koji je iscjeljen i dalje čekati teškoća - samo što je fizička bolest nestala. Tipičan, mali energetska iscjelitelj nije baš netko tko je dostigao božanstvenost, i sve što on može je odgoditi bolesti ljudima, ili ih pretvoriti u druge oblike teškoća. Čak možda neće ni shvatiti da je to učinio, jer sasvim je vjerojatno da je to učinila njegova podsvijest. Mnogi poznati duhovnjaci ili učitelji nemaju višu energiju, jer je ona otišla u tijelo njihove sporedne duše. Jedini razlog zašto tijekom svog života mogu iscjeljivati je to što oni godinama, ili čak desetljećima, skoro nemaju nikakvog duhovnog napretka. Njima je dopušteno raditi iscjeljenja jer im se praksa zadržava na niskom, ograničenom stadiju. Onima koji vježbaju Falun Dafa, međutim, strogo je zabranjeno iscjeljivati. Ako želite, bolesniku možete čitati ovu knjigu, a ako ju je sposoban prihvatiti, mogao bi biti izliječen. Međutim, rezultati će varirati ovisno o tome koliko karme ta osoba ima.

Suvremena medicina i energetska iscjeljenje

Promotrimo paralelno dva načina liječenja: onaj koji koristi suvremena medicina, i energetska iscjeljenje. Većina liječnika zapadne medicine ne priznaje energetska iscjeljenje. Oni kažu, ako je istina ono što se govori – da ljudi na čudesan način koriste gole ruke za liječenje, umjesto da se pribjegava injekcijama, lijekovima i hospitalizaciji - onda bi bolnice trebalo zamijeniti centrima za energetska iscjeljenje. No ovaj argument se bazira na pogrešnom shvaćanju energetskog iscjeljenja, i ne drži se. Činjenica je da energetska liječenje neće naličiti na normalne načine liječenja, pošto nije običan način. To je viši način. Kao što možete zamisliti, višim stvarima nije dozvoljeno da upadaju u sekularni svijet u većoj mjeri. To je slično tome zašto božanska bića ne uklone sve bolesti čovječanstva, kad im je dovoljno mahnuti rukom,

kad je to sasvim izvedivo. Mislili biste da bi barem jedno to htjelo učiniti, jednostavno iz suosjećanja, s obzirom na broj takvih bića. Ipak to ne čine. Ljudsko stanje je takvo kakvo je, i rađanje, starenje, bolest i smrt su jednostavno životne činjenice. Postoje karmički razlozi u pozadini svake od ovih; dugovi koje su ljudi napravili se moraju otplatiti.

Kad biste nekog izliječili, to bi bilo isto kao prekršiti zakon. Tada biste toj osobi dopustili da izmakne bez plaćanja za svoja loša djela, što je problem. Duhovnim učenicima bi moglo biti dozvoljeno raditi bazična iscjeljenja, ako ih na to navodi milosrđe, iako njihove moći ne mogu sasvim riješiti problem. To *mora* biti na osnovu milosrđa. Pa čak i onima koji zaista imaju moć riješiti problem osobe, neće biti dozvoljeno da to urade za veći broj ljudi. To bi znatno poremetilo ljudsko stanje, pa nije dozvoljeno. Znači da mi sagledavamo razlog zašto energetska iscjeljenja nikad neće moći zamijeniti regularne bolničke metode; to je nešto više.

Neki ljudi u Kini možda zamišljaju osnivanje nečeg poput bolnice specijalizirane za energetska iscjeljenja, s vrsnim iscjeliteljima. Međutim, to se nikad neće moći dogoditi, čak i kad bi logistički bilo izvedivo, jer viša bića će uvijek osigurati da se ljudsko stanje ne poremeti. Pa čak i kad bi se osnovale bolnice za energetska iscjeljenja, klinike za energetska iscjeljenja, čak i kad bi se osnovali centri, učinak iscjeljenja bi značajno opao. Kako djeluju u sekularnom svijetu, njihov učinak ne bi bio veći od onog koje imaju regularni tretmani; moralo bi biti u skladu s ljudskim stanjem. Učinkovitost bi morala biti jednaka onoj koju imaju bolnički tretmani. Ovo je razlog zašto uporaba energetskog liječenja ne bi išla baš najbolje, i bilo bi potrebno više ciklusa terapije.

No i pored toga što nije izvedivo osnivati bolnice za energetska iscjeljenja, ne može se poreći da energetske prakse mogu izliječiti osobu. Energetske prakse poput *čigonga* su godinama popularne u Kini, i velik broj ljudi je zbilja uspio ozdraviti pomoću njih. Bolesti *jesu* nestale, čak i ako ih je iscjelitelj samo odgodio, ili što god. Ne može se poreći da energetska iscjeljenja ima učinak. Mnogi ljudi koji idu iscjeliteljima imaju komplicirana, teška stanja, koja konvencionalna medicina ne može izliječiti. Zato oni potraže priznatog iscjelitelja da okušaju sreću, i na njihovo iznenađenje, problem bude riješen. Kad bi to mogli riješiti konvencionalnim sredstvima, ljudi generalno ne bi išli energetskim iscjeliteljima. Iscjelitelji su posljednje utočište. No i dalje važi da energetska iscjeljenja može dati rezultat.

Razlika je u tome što se ne može koristiti na isti način kao konvencionalni pristupi. Zabranjeno je da imaju širi utjecaj na društvo. Mogu se koristiti samo u manjoj mjeri, bez velikog utjecaja, u tišini. Iako zbilja djeluju, budite uvjereni da to nije liječenje na dubljoj razini. Najbolji način da se oslobodite bolesti je da se sami posvetite energetskej praksi.

Neki energetski iscjelitelji tvrde da konvencionalna medicina ne vrijedi mnogo i da ima ograničen učinak. Ovo je složeno pitanje. Ako mene pitate, puno je razloga zašto bi ovo mogao biti slučaj. Kako ja to vidim, glavni je pad ljudskih moralnih vrijednosti. To je dovelo do pojave raznih neobičnih bolesti, koje se ne mogu tretirati medicinskim sredstvima i na koje lijekovi ne djeluju, a također i do širenja lažnih lijekova – što nikako nije od pomoći. Ovi problemi odražavaju užasno stanje današnjeg svijeta, za koje su ljudi sami odgovorni. Svatko je imao udio u tome, pa ne bi trebalo kriviti druge. I zato će svatko tko se pokuša baviti duhovnom praksom naići na teškoće.

U nekim slučajevima, liječnici ne mogu otkriti što s nekim nije u redu, iako je osoba zbilja bolesna. U drugim slučajevima bi mogli otkriti što nije u redu, ali ne znaju kako to nazvati, jer bolest je sve u svemu nova. Medicinska struka ove svrstava u „moderne bolesti“. Ovo, naravno, ne znači da konvencionalna medicina nije u stanju izliječiti bolest. Jeste u stanju. Inače bi ljudi izgubili povjerenje u nju i izbjegavali bi je. Znači da može liječiti. Jedino što su njene metode liječenja na ljudskoj razini, dok ljudske bolesti idu dalje od toga – a neke su vrlo ozbiljne. I zato liječnici ističu ranu dijagnostiku; jednom kad bolest previše napreduje, ne može se tretirati. Visoke doze lijekova mogu biti toksične. Razina današnjih medicinskih tretmana je ista kao razina moderne tehnologije, jer obje su na ljudskoj ravni. Zato je njihov učinak ograničen. Nešto treba razjasniti, a to je da uobičajene metode energetskog liječenja i medicinskih tretmana služe samo da odgode teškoću, koja je u korijenu nečijih muka. Odgađa se do nekog kasnijeg trenutka u životu osobe, ili čak dalje od toga, dok se karma ni na koji način ne dotiče.

Vratimo se temi kineske medicine. Kineska medicina je slična energetskom iscjeljenju. U drevnoj Kini, mnogi liječnici, kao što su Sun Simiao, Hua Tuo, Li Shizhen, ili Bian Que, su imali nadosjetilne moći. Medicinski anali svjedoče o moćima koje su imali ovi izuzetni medicinski znanstvenici. Ipak se na te njihove moći, koje su bile nešto najbolje u praksi, često gleda s cinizmom. Kineska medicina

je iz prošlosti naslijedila samo travarske recepture i klinička iskustva. Svojevremeno je u drevnoj Kini bila vrlo napredna – naprednija od današnje medicinske znanosti. Neki ljudi pričaju o tome koliko je napredna današnja medicina, s CT skenerima koji mogu vidjeti unutrašnjost tijela, ultrazvukom, snimanjem i rentgenom. I zaista, današnja oprema je posljednja riječ tehnologije. No po mom mišljenju, to i dalje nije u ravni s medicinskom znanosti drevne Kine.

Sjetite se kako je liječnik Hua Tuo vidio tumor na mozgu ministra po imenu Cao Cao, pa mu je htio otvoriti lubanju i operirati ga. Cao je ovo pogrešno protumačio kao zavjeru da mu se oduzme život, i naredio je da se Hua Tuo zatvori u tamnicu, gdje je ovaj na kraju umro. Cao je kasnije zaista dobio simptome tumora i poslao je po Hua, ali je bilo prekasno – Hua je tada već bio mrtav. Na kraju je ta bolest oduzela život Caou. Znači da je ono što je Hua vidio bilo stvarno. On je imao nadosjetilnu moć koja nije dostupna ljudima, a koju su veliki liječnici iz starina imali na raspolaganju. Svojim moćnim vidom, oni su s jedne strane mogli sagledati sve četiri strane ljudskog tijela, gledajući sprijeda mogli su vidjeti straga, s lijeva i s desna. Čak su mogli vidjeti tijelo sloj po sloj, dio po dio, vidjeti izvan ove dimenzije i sagledati korijenski uzrok bolesti. Suvremena medicina je daleko od ovog; trebat će joj još tisuću godina. CT skeneri, ultrazvuk i rentgen mogu vidjeti unutar tijela, ali oprema je glomazna i vrlo nezgrapna. I ne radi bez struje. Unutrašnje oko, s druge strane, ide svuda s vama i ne zavisi od električne energije. Ne mogu se uspoređivati.

Neki ljudi veličaju vrline suvremenih lijekova, ali to ne mora značiti da su oni bolji. Herbalna medicina drevne Kine je bila vrlo učinkovita. Iako su mnoge formule izgubljene kroz stoljeća, dobar broj nije, pa su i dalje u uporabi. Kad sam držao seminar u gradu Qiqiharu, na sjeveroistoku Kine, sjećam se da sam zapazio štand na ulici i čovjeka koji je nudio vađenje zuba. Na prvi pogled sam mogao vidjeti da je sa juga, jer nije bio odjeven kao sjeveroistočnjak. Nikoga ne bi odbio, i vadio je zub svakom tko bi mu prišao. Imao je tamo cijelu gomilu izvađenih zuba. Njegov cilj nije bio vađenje zuba, već prodaja njegove herbalne tinkture, koja je ispuštala tešku, žutu paru. Kad bi htio izvaditi zub, on bi skinuo čep s bočice i stavio je čovjeku pored obraza, na mjesto gdje je kvaran zub, rekavši mu da nekoliko puta usisa žuta isparenja tinkture. U tom procesu se trošilo malo tinkture. Onda bi začepio bočicu i odložio je. Zatim bi iz džepa uzeo šibicu, i dok je hvalio svoj lijek, šibicom bi gurnuo kvaran zub i ovaj bi ispao van. Nije boljelo i našlo bi se jedva nekoliko kapi krvi, bez krvarenja.

Samo zamislite: vadio je zub nečim tako krhkim kao što je šibica.

Ja bih rekao da se precizni instrumenti zapadne medicine ne mogu ravnati s nekim od narodnih lijekova koji su postojali u Kini. Samo usporedite rezultate. Na jednoj strani imamo čovjeka koji šibicom može izvaditi zub. U zapadnoj medicini, s druge strane, najprije injekcijom moraš dati anesteziju, što možda jako zaboli. Zatim se mora sačekati dok anestezija proradi, a onda je vrijeme za kliješta. Zubar mora puno čupati, a ako nešto pođe po lošem, korijen zuba će ostati ukopan u desni. Onda će morati uzeti čekić i dlijeto da ga iskopa, a taj proces je dovoljan da se premre od straha. Onda uzima precizni instrument kojim će bušiti, i to toliko boli da se možda treseš. Puno krvariš i nekoliko puta moraš ispljunuti krv. I što kažete, koji pristup je bolji? Koji je napredniji? Ne treba cijeniti na osnovu vanjštine – na osnovu alata u ova dva scenarija. Treba gledati rezultat. Medicina drevne Kine je bila vrlo napredna, i zapadna medicina je vjerojatno skoro neće stići.

Znanost drevne Kine je bila drugačija od moderne znanosti, koja stiže sa zapada. Išla je drugačijim pravcem i donijela je sasvim drugačiji način života. Nije u redu ako se na osnovu današnjeg načina gledanja na stvari sudi o kineskoj drevnoj znanosti i tehnologiji, jer znanost drevne Kine je išla drugačijim putem, fokusirajući se na to kako tijelo, život i univerzum skupa funkcioniraju. Meditacija i dobar tjelesni stav su bili dio obrazovanja, a kad su pisali, ljudi su pazili na svoje disanje i usmjeravali su energiju u različite dijelove tijela. U svakoj sferi i profesiji ljudi su se trudili isprazniti um i pravilno disati. Jednostavno, takve su bile stvari svugdje u društvu.

Ljudi se pitaju, da smo slijedili znanost drevne Kine, bi li uživali u automobilima i vlakovima koje danas imamo; oni vjeruju da u tom slučaju modernizacija ne bi bila moguća. Moj odgovor je da se o drugačijem načinu života ne može suditi na osnovu postojećih okolnosti; tome bi se moglo pristupiti samo kad bi se drastično promijenio način razmišljanja i koncepti. U svijetu bez televizora, možda biste imali nezamislive moći, poput toga da sve što poželite možete vidjeti kroz svoje vlastito čelo. U svijetu bez vlakova i automobila, možda biste imali sposobnost levitacije, bez potrebe za prijevoznim sredstvima. Drugačiji znanstveni pristup bi donio drugačiji svijet, možda sasvim različit od svijeta oko nas. NLO vanzemaljskih bića mogu putovati nezamislivim brzinama i mogu se smanjivati i povećavati. Pravac koji su oni zauzeli je još radikalnije drugačiji, budući da uključuje sve u svemu

drugačiji pristup znanosti.

PREDAVANJE 8

Post*

Pitali su me o temi [totalnog] posta (*bigu*), tj. „života bez hrane i pića“. Nešto takvo zbilja postoji, i nije jedinstveno za one koji vode religiozan život, ili su posvećeni *čigongu*. Dosta ljudi širom svijeta je ovo iskusilo, a neki od njih godinama ili desetljećima ne jedu i ne piju, a ništa im ne fali. Puno je rečeno o ovom fenomenu, počevši od toga da je to indikator duhovnog napretka ili tjelesnog pročišćenja, do toga da je to dio napredne prakse.

Zapravo nije ništa od navedenog. Post je jednostavno posebna metoda, koja se usvaja pod posebnim okolnostima. Ovo zahtijeva objašnjenje. U drevnoj Kini, mnogi od onih koji su se odrekli svijeta, bavili su se duhovnom praksom u tajnosti ili izolirani; ovo je bilo u danima prije nastanka vjerskih institucija. Oni bi zašli duboko u šumu, ili bi pronašli pećinu, i na taj način bi se izdvojili iz svijeta. Tako je izvor hrane prirodno predstavljao problem. Bez posta, oni se ne bi mogli baviti svojom praksom, i suočili bi se sa smrću od gladi ili žeđi. I dalje se sjećam kad sam vidio pećine koje su korištene u tu svrhu, dok sam putovao istočno, rijekom Yang Tze, od Chongqinga do Wuhana držati predavanja; pećine su se nalazile na pola puta do vrha litice, u području Tri klisure. Mnoge od najpoznatijih kineskih planina imaju slične pećine. Ljudi bi se pomoću užeta spustili do pećine, a onda bi ga presjekli, posvećujući se praksi unutra. Ako ne bi uspjeli, čekala ih je smrt. Znači da je ovaj poseban pristup posta korišten samo u izuzetnim okolnostima, kad nije bilo hrane i vode.

Mnoge prakse su prenesene iz tih vremena i sadrže elemente posta, ali mnoge ne sadrže. Ovo drugo važi za mnoge prakse koje se sada javno predaju. Mi vjerujemo da se treba posvetiti jednoj praksi, umjesto da radimo sve što nam padne na pamet.

Ako ste netko tko ima visoko mišljenje o postu i nadate se da ćete iskusiti to stanje, onda je najbolje da preispitate svoj motiv. Na djelu bi moglo biti raznih motiva, od divljenja prema ovome, iskušenja uslijed radoznalosti, do toga da ga želite jer bi vam to dalo osjećaj da ste nešto postigli, kao i razlog da se pohvalite. Čak i ako bi se koristio u vašoj praksi, i dalje biste za održavanje morali trošiti vlastitu energiju, što se ne isplati. I naravno da u ovoj eri organiziranih religija to nije neophodno; sada postoje ljudi koji će vam osigurati hranu i piće dok boravite u duhovnoj osami, ili vježbate u samostanu ili hramu. Onima od nas koji vježbamo u regularnom svijetu, ishrana je još manje problem. Potreba za postom jednostavno ne postoji. Osim toga, ljudi ga ne bi trebali po svojoj volji dodavati svojoj praksi, ako to već nije njen dio. No ako ga zaista želite doživjeti, onda samo naprijed, potražite praksu koja to uključuje. Koliko je meni poznato, osoba pribjegava postu onda kad je autentično vodi učitelj u više stadije prakse, i kad je on dio naslijeđa te prakse. No to neće biti nešto što se može podijeliti u javnosti. Post se obično događa onda kad se učenik povuče u osamu, i kad ga podučavaju u tajnosti.

Danas, kad duhovne osobe uče postu u širem društvu, možda ćete se zapitati je li ikome uspjelo. Na kraju nije nikome – nikome. Iz onog što je meni poznato, mnogi su završili u bolnici, ugroženog života. Možda ovo zbunjuje, jer sam maloprije objasnio da post postoji. Međutim, morate imati na umu da se ljudski uvjeti ne mogu podrivati, niti kvariti. Zamislite kad svi zdravstveni entuzijasti širom zemlje, ili barem samo oni u vašem gradu, više ne bi morali jesti i piti zahvaljujući postu. To bi definitivno učinilo život lakšim! Nitko se ne bi morao mučiti pripremajući obroke, i nitko ne bi morao obrađivati zemlju; ljudi bi se jednostavno bavili svojim stvarima, bez potrebe da se hrane. No to bi bilo pogrešno, jer bi promijenilo lice svijeta. To se nikad ne bi moglo dopustiti. Ništa što drastično remeti svijet nije dozvoljeno.

Mnogi ljudi su ugroženi kad izvjesni pojedinci uče postu. Problemi nastaju kad neki to žele isprobati, ali su i dalje vezani za hranu i mnoge druge stvari. Jednom kad započnu post, bit će im teško kad ugledaju ukusnu hranu koja im budi apetit, ali je ne mogu jesti. Oni će biti nervozni i poželjet će jesti. Ako ne budu jeli, bit će gladni. No ako pokušaju jesti, povratit će i shvatiti da se ništa ne zadržava u njima. To je strašno i uznemirujuće. Mnogi ljudi su na taj način završili u bolnici, i život im je zaista bio ugrožen. Bilo je ljudi koji su mi dolazili u nadi da ću za njih srediti taj kaos, ali ja se ne želim miješati. Nitko ne želi pospremati kaos koji su neki nesmotreni učitelji proizveli.

Ljudi također trebaju znati da su problemi na koje nailaze u postu zapravo njihova vlastita krivica. Mi vjerujemo da post zaista postoji, ali to nikako nije neka vrsta višeg duhovnog stanja koje nastupa u naprednim stadijima prakse, ili pokazatelj napretka. To je samo posebna metoda koja se usvaja pod posebnim okolnostima, i to nije nešto za popularizaciju. No mnogi ljudi ga žele doživjeti, i čak se vjeruje da postoje različite vrste posta, poput „potpunog“ i „djelomičnog“ posta. Tako ima ljudi koji će vam reći da oni piju tekućinu ili jedu voće dok poste. No to se ne smatra pravim postom, i vremenom će se takvi pristupi pokazati neodrživim. Slučajevi pravog posta su se događali kad bi se ljudi duboko predani svojoj vjeri ili praksi nastanili na izoliranom mjestu, poput pećine u planini, i potpuno se odrekli hrane i vode.

Krađa energije

Kad čuju glasine koje prate *čigong* prakse, mnogi ljudi se toliko uznemire da na dalje ne žele imati ništa s njima; njih plaši pomisao da bi im netko mogao ukrasti energiju, ili da bi čak mogli poludjeti. Da nema tih glasina, možda bi više ljudi vježbalo. Ono što je djelomično učinilo stvari toliko zbunjujućim i mutnim je postojanje učitelja energetskih praksi sa slabim karakterom, koji uče ljude stvarima poput krađe tuđe energije. No to nije toliko strašno koliko izgleda. Kako mi to vidimo, ona vrsta energije koju oni uzimaju, pod nazivom *či*, ne vrijedi mnogo, iako joj ljudi daju specijalne nazive poput „iskonske energije“. Svatko tko u svom tijelu i dalje ima *či* je tek u stadiju vježbanja radi zdravlja, i pravi duhovni napredak tek mu predstoji. Prisustvo *čija* označava da ta osoba nije dostigla visok stupanj tjelesne čistoće, pa će i dalje imati bolesnu energiju. Oni koji krađu *či* od ljudi su na razini *čija*, i svatko tko zna što oni rade nikad ne bi uzeo nečistu energiju druge osobe. *Či* ljudi koji ne vježbaju je mutan i nečist, i jedini način da učine svoju energiju svjetlijom i čišćom i isprave stvari je da vježbaju energetsku praksu poput *čigonga*. Jednom kad energija postane bistrija, bit će evidentno da u njihovom tijelu postoje velike, guste mase tamne energije, na onom mjestu gdje se nalazi oboljenje. Vježba na regularnoj bazi će postupno pretvoriti *či* u suptilnu nijansu žute, dok tijelo postaje istinski zdravo i jako. S daljom praksom, više neće biti *čija* u tijelu i osoba će istinski biti bez bolesti, i doživjet će ono što se naziva „mliječno-bijelim“ tijelom.

Ovo sugerira da dok god imate *či*, nećete biti bez bolesti. Nama *či* ničemu ne

služi pošto se mi bavimo pravom duhovnom praksom i potrebno je da pročistimo svoje tijelo. Pokušavati da se uzme tuđi, nečist *či*, ne bi imalo nikakvog smisla. Svatko tko želi *či* je na razini *čija*, i nema sposobnost da razlikuje dobru od loše energije. Niti oni imaju moć da uklone istinsku iskonsku energiju prisutnu u energetskom centru vašeg tijela, jer to može samo netko s izuzetnim moćima. Onda, ako vam netko želi ukrasti nečisti *či* iz tijela, možete mu to dopustiti. Tu nema ničeg sjajnog. Svojevremeno dok sam vježbao, otkrio sam da *či* zbilja nije ništa posebno, jer jedna misao mi je bila dovoljna da njim napunim svoj abdomen.

Taoistička praksa često uključuje stvari poput održavanja posebnih položaja, dok se u budističkim često koriste ruke da se *či* kanalizira u glavu. Dovoljno je *čija* u univerzumu da ga netko po cijeli dan može kanalizirati, a to je moguće kad su otvorene akupunkturne točke *laogong* i *baihui*. Fokusirajući se na tjelesni energetski centar, osoba može upotrijebiti svoje ruke da kanalizira *či*, i začas će se napuniti. No time se i dalje ništa ne postiže, koliko god se sakupi. Ne vidim ništa impresivno u pričama o ljudima koji sakupe toliko *čija* da osjećaju kako su im jagodice na prstima, ili tijelo, naduti od toga – čak i ako se drugi ljudi zadive kad osjete *či* kako zrači iz njih, budući da se to smatra nekakvim uspjehom. No ti ljudi nemaju nimalo više energije. Njihova praksa je i dalje na razini obične energije, i kolika god količina, to nije zamjena za višu energiju pod nazivom *gong*. Cilj vježbanja s *čijem* je da se pročisti tijelo, tako što ćemo *či* unutar tijela zamijeniti boljim *čijem* izvan. Jednostavno ga sakupljati i čuvati nije ništa. Na *či* razini prakse, osoba i dalje mora proći fundamentalne promjene, pa tu nije uključena nikakva viša energija. Osoba može ukrasti koliko god hoće *čija*, ali i dalje neće biti ništa više od velike vreća *čija*. Zato je to besmisleno. *Či* se, na kraju krajeva, ne pretvara u visokoenergetsku materiju. Ovo znači da se ne trebate plašiti i brinuti se da će vam ukrasti energiju.

Imajte na umu da dok god vaše tijelo ima *či*, ono će imati bolesti. Pa ako netko od vas ukrade *či*, on će u tom procesu uzeti bolesnu energiju. On nema način da razlikuje ove dvije, jer onaj koji želi *či* je na razini obične energije i nije tako moćan; da ima višu energiju, svakako ga ne bi zanimao *či*. Ako postoji imalo sumnje, jednostavan eksperiment će potvrditi. Ono što trebate uraditi je da jednostavno dopustite da vam onaj koji to želi ukrade *či*. Možete mu dopustiti da stane iza vas i krade vam *či*, dok jednostavno vizualizirate kako vam se tijelo puni *čijem* iz univerzuma. Ovo će za vas biti sjajno, jer će ta druga osoba samo ubrzati pročišćenje vašeg tijela i poštediti vas nevolje da morate pomicati ruke gore-dole da biste istjerali

či iz tijela. Pošto su loše namjere ono što je nagoni da vam krađe *či*, i to što radi predstavlja krađu – iako krađe nešto loše – to će je koštati vrline, koju ćete vi dobiti. Kad bi znao što se događa, nitko ne bi pomišljao da radi tako nešto: da vam u drugoj dimenziji daje svoju vrlinu, dok ovdje uzima *či*, stvarajući povratnu spregu između vas dvoje.

Lica tih ljudi koji krađu *či* ne izgledaju dobro. Ovo se da očekivati, s obzirom na loše fizičko zdravlje onih koji su im meta, a koji tipično izlaze u javnost da iz zdravstvenih razloga vježbaju prakse poput *čigonga* ili *taičija*. Oni koji krađu *či* ne shvaćaju da bolesna energija treba biti izbačena iz tijela da bi tijelo postalo zdravo. Ono što oni rade je punjenje tijela nezdravim čijem koji su ukrali, što čak i unutrašnjost njihovog tijela čini strašno tamnim. Ako potrate dovoljno svoje vrline, potamnit će i izvana. Dok im se vrlina smanjuje, karmičko polje se širi, čineći im tijelo tamnim izvana i iznutra. Ljudi ne bi krali *či* kad bi shvaćali što na taj način čine svom tijelu, tj. da na taj način budalasto daju svoju vrlinu.

Neke od tvrdnji koje se iznose o čiju nisu baš pouzdane. Na primjer, tvrdi se da *či* može putovati kroz zidove i da se odavde može projektirati sve do Amerike. Međutim, čak i ako neki pojedinci, koji su osjetljivi, mogu reći da im je energija došla iz daleka, to ne znači puno. Ta energija putuje drugom dimenzijom, a ne ovom, i možda do tamo nema nikakvih prepreka. Na isti način, ovo objašnjava zašto neki ljudi ne osjećaju ništa kad im se pošalje *či* na otvorenom prostoru: jer u tom slučaju, u drugoj dimenziji postoji prepreka. Ovo sugerira da prodiruća moć regularne energije nije tako velika kako ljudi ponekad tvrde.

Ono što je moćno je viša energija. Oni koji mogu emitirati višu energiju više nemaju *či*; ono što oni emitiraju je jedna vrsta visokoenergetske materije. Viđeno unutrašnjim okom, izgleda kao svjetlost. Kad se pošalje na tijelo, donosi osjećaj topline, i može suzbiti bolesti regularne osobe. Bez viših moći, međutim, ona ne može potpuno izliječiti čovjeka, jer svaka bolest zahtijeva specifičnu moć za liječenje; viša energija je može samo suzbiti. Međutim, na dubljem, mikro nivou, svaka njena čestica preuzima lik njenog domaćina. Živa je, ima inteligenciju i može razlikovati jednu osobu od druge, budući da predstavlja oblik više energije. Pa ako vam je netko želi ukrasti, to mu neće uspjeti; energija pripada vama, i neće surađivati s njim. Osim toga, pravi učenik duhovne prakse koji ima višu energiju će imati učitelja koji brine o njemu, a taj učitelj nikad neće dopustiti da netko na taj način ovom oduzme energiju.

Sakupljanje čija

Krađa čija i sakupljanje čija nisu teme u koje bih normalno zalazio dok predajem naprednu praksu. Raspravljam o njima jer želim pomoći da se obnovi ugled energetskih praksi i učiniti nešto dobro ukazivanjem na te nezdrave stvari, što do sada nitko nije učinio. Moja nada je da kad ih razotkrijem, ljudi će prestati raditi te grozne stvari, a one koji nisu informirani neće otjerati strah.

Puno je čija u univerzumu, bilo da je to „pozitivan nebeski (*jang*) čí“, kako se naziva, ili „negativan zemaljski (*jin*) čí“. Ljudi su na svaki način dio ovog univerzuma i dobrodošli su uzeti njegov *čí* kad god im je volja. No neki ljudi to ne rade, već stalno uče ljude da uzimaju *čí* biljaka, dijeleći svoje takozvane nalaze, poput toga kako je *čí* topole bijel, dok je *čí* bora žut, i kako i kada ga uzeti iz njih. Netko se jednom hvalio time da se drvo ispred njegove kuće osušilo pošto je on iz njega izvukao *čí*. Po čemu je to nešto čime se treba razmetati? Nije li on učinio nešto loše? Kako smo ustanovili, u pravoj praksi želimo pozitivne stvari i sjediniti se s osobinama univerzuma. Onda logično slijedi da se treba potruditi i biti dobri i milostivi (*shan*). Ako se želite sjediniti s osobinama univerzuma *zhen, shan, ren*, ovo morate upražnjavati. Zato ljudi koji često čine pogrešne stvari nikad ne razviju višu energiju, niti povrate zdravlje. Svatko tko kroz ovakvu praksu ubija drveće je nešto suprotno od pravog praktikanta. To je uzimanje života i loš postupak, na kraju krajeva. Možda vam izgleda kao da preuveličavam kad kažem da se sječa drveća ili oduzimanje života jednog bića smatra za ubijanje, ali to je istina. Samo pomislite na budistička učenja o reinkarnaciji, u kojima se smatra da biljka može biti reinkarnacija ljudskog bića. Iako ovdje nećemo zalaziti u takve stvari, ipak možemo reći da je drveće živo, i da čak ima napredne kognitivne sposobnosti.

O tome govori slučaj američkog istraživača poligrafom, koji je podučavao uporabi detektora laži. Jednog dana mu je palo na pamet da poveže dvije elektrode poligrafa na jednu dracenu. Pošto je to učinio, on je zalio biljku. Poslije ovog je zapazio da je pisaljka detektora laži brzo iscrtala krivulju – upravo onakvu kakva nastaje kad ljudski mozak osjeća uzbuđenje, ili radost. Bio je zapanjen, misleći: „Može li biti da biljke imaju osjećaje?“ Skoro je poželio povikati na ulici: „Biljke imaju osjećaje!“ Ova epizoda ga je inspirirala da se upusti u istraživanja u ovoj grani i izvede mnoge eksperimente.

Jednom prilikom je stavio dvije biljke jednu pored druge i rekao svom

studentu da zgazi jednu biljku i uništi je pred drugom. Onda je ovu drugu biljku odnio u drugu prostoriju i priključio je na detektor. Zatim je zatražio da u prostoriju uđe pet studenata, jedan po jedan. Kad su ušli prvih četvero studenata, biljka nije imala reakciju. No kad je ušao peti student, onaj koji je zgazio biljku, čak i prije nego što će prići biljci, pisaljka detektora trenutno je opisala oblik krivulje kakav se kod ljudi povezuje sa strahom. To je bilo veliko iznenađenje za ovog istraživača, koje je pokrenulo jezgrovita pitanja, budući da je oduvijek smatrano da su samo napredni oblici života poput ljudskog sposobni prepoznati i razlikovati stvari, jer imaju osjetilne organe i zahvaljujući mozgu sposobna su za analizu. Svojevremeno, kad su ljudi tvrdili da biljke imaju osjetila, misli i osjećaje, ili da mogu prepoznati ljude, optuživani su za šarlatanstvo. Ovdje imamo biljku koja prepoznaje ljude i razlikuje ih, što sugerira da biljke zbilja imaju osjetila. Bilo je i drugih otkrića, još nevjerojatnijih, koja impliciraju da biljke u izvjesnim stvarima čak premašuju suvremene ljude.

Jednog dana je taj istraživač povezao biljku na detektor laži, pitajući se: „Koji ću sad eksperiment izvesti? Znam, spalit ću joj listove da vidim reakciju.“ Samo poslije ove pomisli, bez da je išta zapalio, detektor je počeo iscrtavati krivulju – onakvu kakvu ljudi daju kad su pod stresom i mole za pomoć. Ova vrsta nadosjetilne sposobnosti, poznata kao telepatija, je skrivena ljudska funkcija, koja je izgubljena dok se čovječanstvo srozavalo. Sada je to nešto što osoba može imati tek pošto kroz duhovnu praksu povrati svoju izvornu čistoću. A eto, biljka ima ove moći. Iako možda zvuči teško za povjerovati, ovakvi nalazi nastaju na osnovu vjerodostojnih znanstvenih eksperimenata. Osoba koju sam opisao izvela je čitav niz eksperimenata, pa i neke koji uključuju telekinezu. Kad su njegovi nalazi objavljeni, oni su odjeknuli u međunarodnoj zajednici.

Botaničari širom svijeta, kao i u našoj zemlji, od tada vrše istraživanja u ovoj grani, i takve ideje se više ne smatraju pseudo-znanošću. Kao što sam naznačio, ono što su ljudi otkrili, zapazili i izumili je dovoljan temelj da se standardna znanstvena literatura napiše ispočetka. Međutim, stara vjerovanja je teško ukloniti, pa postoji otpor da se priznaju takve stvari, i nitko ih nije pokušao sustavno spojiti.

U parku na sjeveroistoku Kine, jednom sam vidio drvored mrtvih borova. Grupa ljudi je tu vježbala nekakav *čigong*, pa su se valjali po zemlji, a zatim su koristili ruke i noge da sakupe *či*, da bi uskoro borovi uvenuli i osušili se. To što su učinili se ne bi moglo nazvati dobrim. Pravi praktikant bi to smatrao ubijanjem. Ako si praktikant, potrebno je da promijeniš svoje loše osobine i postaneš dobra osoba,

koja se trudi živjeti u skladu s osobinama univerzuma. Čak i u očima onih koji nisu praktikanti, ono što su ti ljudi uradili u parku ne može se smatrati dobrim. To je šteta na javnom dobru, uništavanje zelenih površina i ekološki štetno. Ni po kojem mjerilu nije dobro. Umjesto toga su se mogli poslužiti obiljem *čija* iz univerzuma. Kad neki ljudi dostignu određenu fazu u svojoj praksi, oni će možda imati moć da jednim potezom ruke sakupe *či* s velike površine pod žbunjem ili drvećem. No sve što će dobiti je *či*, i koliko god da ga ima, neće im puno značiti. Neki ljudi idu u park samo da bi sakupili *či*, i smatraju da nema potrebe da se bave bilo kakvim sustavnim energetske vježbama, budući da mogu dobiti *či* mašući rukama u šetnji. Oni su zadovoljni čijem jer ga greškom smatraju za nešto što on nije – viša energija. U prisustvu nekog tko se ovim bavi možete osjetiti hladnoću, pošto sakupljeni *či* biljaka ima negativan (*jin*) naboj. Oni koji se bave energetske praksom normalno žele tjelesni balans između negativne (*jin*) energije i pozitivne (*jang*), dok ljudi koje sam opisao misle da je dobro to što rade čak i ako na kraju mirišu na borovu smolu.

Onaj tko vježba dobiva

Postoji jedna jako važna osobina duhovne prakse koju želim razotkriti: onaj tko vježba je taj koji dobiva. Ovo je još jedna stvar po kojoj je Falun Dafa jedinstven, između ostalih. Prva je, kao što sam već spomenuo, to da je naša praksa uspjela smanjiti vrijeme potrebno za izvođenje vježbi i ublažila svaki mogući nedostatak vremena; ovo se postiže time što energetske mehanizmi rade na vama. Druga je to da naše fizičko tijelo prolazi kroz dramatične promjene, pošto je naša praksa autentična praksa uma i tijela. Zatim postoji najvažnija osobina Falun Dafa, koju tek sada, po prvi put ikada, otkrivamo. Nisam je ranije razotkrio jer uključuje nešto vrlo važno i datira daleko unazad kroz povijest i ima znatan utjecaj na one koji su uključeni u religiozni život ili duhovnu disciplinu. Nitko je nikad nije razotkrio, niti je to bilo dopušteno. Ja, ipak, nemam alternativu osim da vam je saopćim.

Neki moji učenici osjećaju da im u skoro svakoj rečenici otkrivam velike misterije života. Međutim, ja vam ne odajem stvari tek tako. Ono čime se mi bavimo spašava ljude s ovog svijeta odvođeći ih na veće duhovne visine, a to uključuje preuzeti odgovornosti za njih, što ja mogu. Proizvoljno otkrivanje tajni života bi se, naravno, smatralo odavanjem istih. Ono što danas želim razjasniti je ovo: duhovno dostignuće pripada onom koji vježba. Kako ja to vidim, sve metode praksi do sada

poznate u povijesti, bez obzira kojoj tradiciji ili redu pripadale, radile su na sporednoj duši (podsvjesnom umu), i plodovi duhovnog napora su po pravilu pripadali isključivo njoj. S druge strane, ono što mi nazivamo „pravom“ dušom odnosi se na vaš svjesni um – um pomoću kojeg ste svjesni onog što mislite ili radite. To je um koji vas predstavlja. Ono što vaša sporedna duša radi, za vas ostaje nepoznanica. Iako je rođena istovremeno kad i vi, upravlja istim tijelom i izgleda kao vi, u strogom smislu to niste vi.

Postoji princip u univerzumu da onaj koji ulaže trud treba biti taj koji će požnjati rezultate, i ovo važi u duhovnoj praksi. Vjekovima se učilo da tijekom meditacije ili duhovne kontemplacije treba odbaciti svaku svijest o vlastitoj okolini, otupiti svaku misao i postati sveukupno izgubljen u stanju transa ili zanosa. Dok meditiraju ili se bave kontemplacijom, za neke ljude tri sata prođu kao ništa, i mnogi im se možda dive na njihovom fokusu. Ali nitko, pa ni oni sami, nikada nisu shvatili da zapravo ne vježbaju oni. Dobar primjer je iz taoističkih disciplina, gdje se uči da „znajuća duša“ treba umrijeti, a roditi „izvorna duša“. Međutim, to što oni podrazumijevaju pod „znajućom dušom“ je ono što mi nazivamo glavnom dušom, dok je njihova „izvorna duša“ kod nas sporedna duša. Kad bi vaša „znajuća duša“ zaista umrla, vi biste zapravo nestali, jer bi vam duša bila mrtva. Netko iz jedne druge prakse mi je jednom rekao da kad vježba, on dopušta svom umu da ode, do te mjere da više ne prepoznaje ni svoje članove obitelji. Druga osoba mi je rekla da ona ne mora vježbati tako naporno kao drugi, u zoru ili kasno navečer, jer da bi vježbala, kad se vrati kući dovoljno je da legne na kauč i izađe iz svog tijela; dok tu leži, ona jednostavno može promatrati sebe u vježbi. Pomalo mi ga je bilo žao.

No zašto bi drugi spašavali sporednu dušu? Taoistički svetac Lu Dongbin je jednom izjavio: „Radije bih spasio životinjsku dušu, nego ljudsku.“ Zaista je teško navesti ljude da se duhovno probude, jer prosječna osoba je pod činima neznanja i teško joj je ne biti sebična. Vjerovali ili ne, čim se ovo predavanje završi i nađu se u vanjskom svijetu, neki ljudi će ponovo postati obični ljudi i možda neće moći izdržati ako ih netko isprovocira ili im stane na žulj. Vremenom će prestati smatrati sebe praktikantima. Mnoge duhovne osobe iz prošlosti su shvatile da je čovjeka teško spasiti, jer mu je duša strašno izgubljena. Neki ljudi su ipak sposobni razlikovati stvari, pa će prepoznati mudrost u onome što bi netko mogao reći. A drugi, bez obzira kako im se objasne duhovne stvari, i dalje ne vjeruju i misle da izmišljaš. Ljudi poput ovih se poslije našeg predavanja vrata svojim starim načinima, usprkos našim

maksimalnim naporima da ih navedemo da rade na svom karakteru. Zemaljske stvari im se čine vrlo stvarne, opipljive i dostižne, i oni ih ne mogu napustiti. Zato im je teško slijediti moje učenje, iako ga odobravaju. Glavnu dušu je zaista jako teško spasiti, u usporedbi sa sporednom dušom, koja može vidjeti druge dimenzije. Ovo je navelo ljude da zaključe da nema puno svrhe pokušavati spasiti glavnu dušu osobe kad, na kraju krajeva, sporedna duša dijeli identitet osobe, pa će ishod naizgled biti jednak. Ne bi se reklo da je važno kome će pripasti duhovno dostignuće, dok god ga dobiva jedna od duša, jer to znači da ga ti dobivaš.

Konkretnije ću vam objasniti kako su funkcionirali raniji pristupi praksi. Netko tko je vidovit, možda će vidjeti sljedeći prizor. Dok meditira i kad uđe u stanje zanosu ili transa, u tom trenutku identična verzija njega napušta njegovo tijelo. Ako pokuša shvatiti koji od te dvojice je zaista on, naslutit će da je to onaj koji ostaje sjediti. Kad napusti tijelo, druga verzija biva odvedena u drugu dimenziju koju je sačinio učitelj. Ta dimenzija može imati oblik ranijeg društva, suvremenog društva, ili društva iz paralelnog svijeta. Tamo, u vremenu koje se ovdje svodi na sat ili dva dnevno, njega vode u praksi i on podnosi velike teškoće. Potom osoba ovdje izlazi iz transa, i tada druga njena verzija završi i vrati se nazad. Onima koji imaju vizionarske moći, toliko je dopušteno znati.

Još je tužnije za one koji ne mogu sagledati što se događa. Kad povrate svijest, poslije možda dva sata sjedenja u transu ili zanosu, oni neće znati ništa o onom što se zbivalo. Ima i onih koji spavaju dva ili tri sata, i na taj način vježbaju, sve predajući onom drugom. To su pristupi koji uključuju inkrementalnu praksu, gdje se meditacija ili kontemplacija rade svaki dan na izvjesno vrijeme. Ima i pristupa u kojima se sve obavlja u jednom mahu. Na primjer, tu je slučaj Bodidarme koji je meditirao pred zidom devet godina, što vam je možda poznato. Bilo je puno svećenika koji su sjedili desetljećima, a najduže zabilježeno vrijeme je devedeset godina; neki su sjedili i duže. Oni bi ostali sjediti, nepomični, čak i kad bi se na njihovim kopcima nakupio debeli sloj prašine. Ova metoda se koristi i u nekim taoističkim praksama. Neke prakse Mističnih puteva su poznate po tome što se kod njih vježba u snu, sa sesijama meditacije koje traju desetljećima, bez da se osoba i jednom probudi. No tko je vježbao u tim slučajevima? Sporedna duša osobe. Oni s moćima koje im omogućavaju vidjeti zapažaju da [tijekom dugotrajne meditacije te osobe] učitelj vodi njenu sporednu dušu da vježba. Učitelj joj daje upute kako će naporno vježbati i sačekati ga dok se ne vrati nazad, a onda odlazi i ne pojavljuje se sve dok se ne odrade veliki

karmički dugovi koje je ona možda nakupila, a koje učitelj ne može do kraja razriješiti.

Ovakav učitelj mora postupiti na sljedeći način, iako je svjestan što će se dogoditi kad on bude otišao. On odlazi, a stižu demoni koji pokušavaju zastrašiti sporednu dušu, ili će se pretvoriti u lijepu ženu koja će ga pokušati zavesti, na primjer. Ipak, oni će vidjeti da nju nije lako obmanuti, budući da sporednoj duši duhovna praksa pada dosta lako, pa može prozrijeti ovakva lukavstva. Demonci će se onda razbjesniti i pokušat će mu se osvetiti oduzimanjem života. Možda će to zaista i učiniti – okončati mu život. Ali kad umre, njegovi karmički dugovi su otplaćeni. Tako se duša oslobađa i uzdiže se poput dima, i lebdi u zraku. Zatim se reinkarnira, možda u siromašnoj obitelji, gdje će imati težak život. Onda, kad to dijete bude odraslo dovoljno da shvati stvari, učitelj će se ponovo pojaviti, iako ga ono neće odmah prepoznati. Učitelj onda koristi svoje moći da oslobodi blokirani dio memorije. Ovo omogućuje duši da se sjeti prošlosti i prepozna svog učitelja. Učitelj joj zatim saopćava da je sazrelo vrijeme za vježbanje. I tako konačno, nakon mnogo godina, učitelj uči sporednu dušu.

Poslije toga, učitelj će možda obavijestiti sporednu dušu da i dalje ima previše vezanosti i da je potrebno da jedno vrijeme luta svijetom. Puno je teškoća uključeno u lutanje svijetom, pošto to znači da se stalno mora biti na putu i prositi hrana, i možda će ga svakojaki ljudi ismijavati, vrijeđati, ili ga maltretirati. Svašta se može dogoditi. No sporedna duša će se u svakom trenutku vladati kao praktikant i savladavat će se u interakciji s drugima, pazeći i usavršavajući svoj karakter, nikad ne padajući na mnoga zemaljska iskušenja s kojima se bude susretala. Tek nakon puno godina lutanja, ona se vraća kući. Njen učitelj će reći da je dostigla prosvjetljenje i da se duhovno usavršila, i da je došao trenutak da se vrati nazad [u fizičko tijelo odakle je pošla] i spremi se za svoj konačni odlazak, budući da je praksa okončana; reći će joj da se pobrine za sve što je preostalo da se obavi u ljudskom svijetu. I tako se sporedna duša vraća poslije godina odsustva. Kad se to dogodi, duša osobe na ovom svijetu izlazi iz hipnotičkog stanja, budi se iz drijemanja.

Međutim, osoba koja tu sjedi nije ona koja se bavila praksom, već je to činila njena sporedna duša, pa dostignuće, viša energija, pripada sporednoj duši. Međutim, glavna duša je puno toga prošla. Na kraju krajeva, najvažniji dio života joj je protekao u sjedenju, i dobar dio životnog vijeka je već prošao. Zato ta osoba dobiva odgovarajuću naknadu. Kad izađe iz hipnotičkog stanja, otkrit će da ima višu energiju

i paranormalne moći, i shvatit će da može vršiti iscjeljenja i sve što pokuša. No to je zato što joj sporedna duša ispunjava želje – za razliku od glavne duše, koja upravlja tijelom. Razlog zašto joj ispunjava želje je to što je ta osoba sjedila tu puno godina, i njen život je prošao. No kad ta osoba konačno umre, svatko odlazi na svoju stranu; sporedna duša je napušta. U budističkom učenju bi se reklo da je, u tom scenariju, ta osoba i dalje podložna reinkarnaciji. Ali u slučajevima poput ovog, tijelo osobe jeste omogućilo uspon višeg bića, i zasluge su velike. Zato će u narednom životu ta osoba možda uživati veliko bogatstvo, ili poziciju moći i utjecaja. I to je sve što se može. Znači da su duhovni naponi osobe na kraju bili uzalud.

Morali smo svašta proći da dobijemo pristanak da ovo iznesemo. Razotkrio sam misteriju koja je postojala vjekovima, nešto što je smatrano tajnom nad tajnama koja se nikad, ni pod kojim okolnostima nije smjela odati; iznio sam osnovu nebrojenih duhovnih praksi kroz vjekove. Sada znate zašto sam rekao da ovo pitanje doseže daleko u prošlost. Teško ćete moći imenovati barem jednu školu ili disciplinu koja nije preuzela taj pristup. A to je tragično, zar ne? – nakon svog tog truda uloženog u praksu, ta osoba nema višu energiju, ili istinsko dostignuće. Istovremeno se za to nitko ne može kriviti. Ljudsko stanje je neznanje i puno je onog što ljudi ne uspijevaju shvatiti, čak i ako im se daju nagovještaji. Viša učenja će ljudima izgledati kao nešto nemoguće, a ona koja su bazičnija i pristupačnija ih neće daleko odvesti. Ima čak i onih koji se nadaju da ću im izliječiti bolesti, usprkos svemu što sam rekao. Zbilja ne znam što bih im rekao. Mi učimo duhovnoj praksi i možemo voditi računa samo o onima koji streme nadilaženju ovog ljudskog svijeta.

U našoj praksi, dostignuće pripada tvojoj glavnoj duši, i ta duša će dobiti višu energiju. No to nije nešto što će se dogoditi samo ako tako odlučimo. Moraju se ispuniti određeni uvjeti. Sjetite se da naša praksa ne pokušava izbjeći sekularni svijet, ne trebate pokušavati izmaknuti se ili bježati od njegovih izazova. Trebate vježbati dok ste dio ovog svijeta i paziti na sve zamke oko sebe; svjesno biti uskraćeni za stvari i biti indiferentni prema tome; ne boriti se s ljudima kad vam pokušaju oduzeti nešto što vam pripada; sačuvati prisebnost kad ljudi čine stvari koje vas iskušavaju; i u ovom neprijateljskom okruženju jačati svoju volju, usavršiti svoj karakter i uzdići se iznad svih loših, zemaljskih načina razmišljanja kojima ste izloženi.

Onda si definitivno ti, glavna duša, taj koji svjesno podnosi neugodne stvari, čini žrtve i oslobađa se zemaljskih stvari. Zato duhovno dostignuće treba pripasti tebi, jer onaj koji plaća cijenu treba ubirati plodove. I to je ono zašto naša praksa ne

uključuje izolaciju od ovog složenog, sekularnog svijeta. Mi želimo vježbati boraveći u njemu i suočeni sa svim njegovim problemima, jer mi sami želimo biti na duhovnom dobitku. Čak i kad jednog dana među nama bude zaređenih svećenika, oni će i dalje morati lutati u sekularnom svijetu.

Pitali su me zbog čega i u drugim energetske prakse, koje se vježbaju u svijetu, nije ponovo glavna duša ta koja dobiva duhovno dostignuće. To su prakse za liječenje i održavanje zdravlja. Autentične energetske prakse koje vode na više razine tradicionalno su prenošene samo jednom učeniku, a ne javnosti. Oni su svoje učenike odvodili negdje da vježbaju i učili su ih izdvojeni iz svijeta. Svih godina, nitko te stvari nije predavao široj javnosti. Mi to činimo jer to je upravo način kako mi vježbamo praksu i kako razvijamo višu energiju, naše duhovno dostignuće. Mi poduzimamo dodatni korak time što na vašu glavnu dušu postavljamo brojne stvari, tako da ti sam budeš onaj koji istinski dobiva duhovne plodove. Usuđujem se reći da ja činim nešto bez presedana time što sam ovu praksu učinio ovako raspoloživom. I ne pretjerujem, kao što ste možda shvatili. Dok je razumljivo da bi neke od mojih riječi mogle zvučati grandiozno, istina je da ja generalno razotkrivam samo malen dio onog što znam. Ono što sam razotkrio je samo mali dio onog što bi se moglo izreći. Ja vam u ovom trenu ne mogu razotkriti više i jezgrovitije aspekte Dafa, jer bi mogli biti previše napredni.

Preuzimajući ovakav pristup praksi, naša disciplina omogućava duhovno dostignuće vašem pravom ja. To je zbilja prvi put. U cijeloj povijesti nećete pronaći nešto slično. I dok to ima prednost jer plodovi duhovnog rada pristižu vama, istovremeno donosi izazove. Jako je teško uzdići se iznad kompliciranog, svjetovnog okruženja poput ovog, koje testira vaš karakter interpersonalnim stvarima. Težak dio je to što vas ne smije pogađati kad se svjesno odričete vlastitih interesa, kad su ugrožene stvari koje vam puno znače, kad se ljudi oko vas nadmeću za stvari, ili kad pate oni koje volite. Morate naučiti sagledavati te stvari u pravom svjetlu. Biti praktikant nikako nije lako. Jednom mi je netko rekao: „Gospodine Li, nije li dovoljno biti dobar čovjek na uobičajeni način? Teško je zamisliti da se u praksi može otići puno dalje od toga.“ Zbilja sam se rastužio kad sam to čuo, i ništa nisam odgovorio. Od osobe do osobe karakter jako varira, i svatko će otići onoliko koliko ga odvede njegova sposobnost vjerovanja. Koliko vjere imate, tolika će biti nagrada.

Taoistički mudrac Laoce je jednom napisao: „O Putu se može pričati, ali to nije uobičajeni put.“ Put ne bi bio dragocjen kad bi to bilo nešto toliko široko

dostupno da se može pronaći na ulici, gdje ga bilo tko može podići sa zemlje i uspjeti u tome. U našoj disciplini, ti si taj koji stječe duhovno probijajući se kroz izazove, i slijedi da se što više moramo uklapati u društvo običnih ljudi. Zato nema potrebe da budete jadni i siromašni. Vaš zadatak je da razvijete karakter dok ste dio materijalnog svijeta. U ovom smislu, praksa je pogodna – najpogodnija moguća, zapravo – jer možete vježbati među regularnim ljudima, bez potrebe da se zaredite. No to je ujedno ono najteže – što se naša praksa odvija u strašno kompliciranom sekularnom svijetu. Istovremeno je to i najveća vrlina naše prakse, jer ovaj pristup omogućuje uspjeh vašem pravom biću. To je najvažniji aspekt naše prakse, koji sam danas otkrio. Kad vaša glavna duša dobiva ovo duhovno dostignuće, tu višu energiju, naravno da će je dobiti i sporedna duša. Podrazumijeva se da će i ona dobiti višu energiju, kad je razvijaju svi drugi aspekti vašeg tijela, kao i njegova inteligentna bića i stanice. Međutim, energija sporedne duše nikako ne može biti visoka kao tvoja, jer ti si glavno biće, dok je ona biće koje je zaštitnik.

Na kraju bih nešto s vama podijelio. Brojni ljudi koji se bave duhovnom praksom uvijek su žudjeli za napretkom do viših stadija. Oni su posvuda putovali i potrošili puno novca, u nadi da će im neki poznati učitelj možda pokazati put, ali bez rezultata; reputacija neke osobe nije jamstvo da ona stvarno poznaje stvari. Zato su njihova putovanja bila beskorisna, usprkos svim troškovima i uloženom trudu. Ovdje vam nudimo jednu predivnu praksu, koju smo učinili raspoloživom svima, doslovno vam je stavljajući na kućni prag. Jedino preostaje pitanje možete li to iskoristiti. One koji mogu čeka duhovni napredak, a onima koji ne mogu najbolje je zaboraviti na duhovnu praksu; na dalje vas mogu učiti samo varljiva bića, pa vas ja moram obeshrabriti u takvim pokušajima. Ako vas ja ne mogu spasiti, nitko ne može. Istina je da je sada iznimno teško pronaći autentičnog učitelja istinske prakse koji će vas podučavati, jer to više nitko ne radi. Čak i više domene sada su u poznim danima, ili „krajnjem vremenu“ i tamošnja bića se teško mogu baviti regularnim ljudima. Naša praksa nije samo najpristupačnija, već je također usklađena upravo s osobinama koje su temelj svekolikog postojanja. Omogućava vam najbrži i najučinkovitiji napredak, jer to je praksa srca i uma.

Kozmička orbita

Htio bih objasniti ono što je u taoističkoj praksi poznato pod nazivom

„kozmička orbita“, bilo da je „velika“ ili „mala“. Ovaj izraz ljudi obično koriste kad misle na spajanje dva energetska kanala u tijelu – *ren* kanala prednje strane i *du* kanala stražnje strane. Ova vrsta kozmičke orbite je, međutim, vrlo površinska, i ne vrijedi puno; jedina svrha su zdravstvene dobrobiti. To je ono što se naziva „malom“ kozmičkom orbitom. Postoji još jedan oblik kozmičke orbite, koja se ne smatra ni malom ni velikom, a koja se događa dok se vježba u meditaciji. Počinje u unutrašnjosti tijela, prolazi kroz *nivan* palaču, a onda nastavlja na dole, putuje unutar tijela do energetskog centra, prolazi kroz njega, a onda ponovo kreće na gore. To je unutrašnje kolo i prava kozmička orbita, koja se oformljuje fokusiranom meditacijom. Jednom kad se oformi, ovo kolo postaje moćan energetski tok, koji pokreće sve energetske kanale u tijelu. Taoističke prakse koriste kozmičke orbite, za razliku od budističkih. Onda biste mogli biti radoznali što se u budizmu koristi. U svojim predavanjima, Buda nije spominjao višu energiju poput *gonga*, ali budističke prakse imaju svoje načine transformacije tijela kroz duhovnu praksu. U tim praksama postoji energetski provodnik koji ide od potpuno otvorene *baihui* točke na kruni glave, po spirali se spušta na dole, a to na kraju aktivira sve tjelesne kanale.

Ezoterični budizam postiže ovo preko onog što zovu „centralni provodnik“. Neki se možda pitaju kako mogu imati ovaj provodnik, budući da to nije nešto što se normalno nalazi u ljudskom tijelu. Pogledajmo kako ga oni razvijaju. Kad se sve zbroji, tijelo sadrži preko 10.000 energetskih kanala, i oni se križaju kao žile, čak premašujući njihov broj. Dok između unutrašnjih organa nema žila, ima energetskih kanala. Mreža kanala prostire se širom tijela, od krune glave na dole, križajući se cik-cak horizontalno i vertikalno. Kad se kanali prvi put povezuju [u tim budističkim praksama], oni ne formiraju odmah pravi provodnik, pa je možda potrebno poraditi da se energija potisne kroz njih. Vremenom se postupno proširuju i spajaju se, oformljujući pravi vertikalni kanal. Ovaj provodnik onda služi kao osovina, oko koje rotiraju *čakre* tijela, kad um pogoni više horizontalnih *čakri* koje prolaze kroz tijelo. Cilj ovoga je da se sasvim otvore svi tjelesni kanali.

Falun Dafa ne koristi pristup jednog provodnika kojim se aktiviraju svi kanali u tijelu. Naša praksa diktira da se od samog početka povežu i cirkuliraju svi energetski kanali. Mi započinjemo našu praksu iz napredne faze, premošćujući one osnovne. U pristupu koji drugi imaju, gdje se jedan provodnik koristi da se pokrenu svi tjelesni kanali, možda ni cijeli život neće biti dovoljan da se do kraja otvore; mogla bi biti potrebna desetljeća naporne prakse. Zbog toga brojne prakse smatraju da jedan životni

vijek nije dovoljan da se okonča duhovno putovanje. To je ono zbog čega mnoge od naprednijih, zahtjevnijih praksi pokušavaju produžiti ljudski život, i to iskuse mnogi sljedbenici: život osobe se produži da bi ona mogla nastaviti praksu u dužem vremenskom periodu.

„Male” kozmičke orbite su u osnovi za zdravlje, dok „velike“ služe za istinsku duhovnu praksu. Velika kozmička orbita o kojoj se govori u taoističkoj praksi ne liči na našu, koja dolazi velikom silinom i aktivira sve energetske kanale tijela kako bi zajedno cirkulirali. Njihova uključuje kruženje energije kroz nekoliko kanala, poput tri *jin* i tri *jang* kanala, koji cirkuliraju unutar tijela, od ruku do podnožja stopala, zatim kroz noge na gore, do kose na vrhu glave. Kod njih se ovo smatra cirkulacijom energije kroz veliku kozmičku orbitu. Neki *čigong* majstori ne nude upute o velikoj kozmičkoj orbiti, jer kad se ona oformi slijedi viša praksa; oni svoje učenje ograničavaju na domeni zdravlja. Zatim ima nekih koji zaista pokušavaju predavati o njoj, ali svojim sljedbenicima ne povjeravaju ništa od onog što je potrebno za to. Pošto se tim učenicima ne daje ono što im je potrebno, oni nemaju šanse za uspjeh; oni bi mogli pokušati upotrijebiti vlastite mentalne moći da ga oforme, ali to nije moguće. Ništa vjerojatnije nego kad biste na primjer, išli u teretanu. Zapamtite da vi trebate samo obavljati svoj dio vježbajući, dok će učitelj obaviti ostalo. Velika kozmička orbita počet će nastajati tek kad su u vas postavljeni svi potrebni unutrašnji mehanizmi.

Taoisti su oduvijek smatrali ljudsko tijelo mikrokozmosom i drže da je ovaj unutrašnji univerzum velik kao vanjski i vjerno ga odražava. Ta ideja možda izgleda pomalo nategnuta i teška za shvatiti; ne bi se reklo da ima osnove da se ljudsko tijelo uspoređuje sa univerzumom, s obzirom na veličinu ovog drugog. Ali tu postoji logika koja se može objasniti. Suvremena fizika se bavi istraživanjem sastava materije, i napredovala je od molekula do atoma, elektrona, protona i kvarkova, sve do neutrina. Na ovim razinama, mikroskop nema moć da vidi što tu postoji, ili spozna koje čestice postoje dalje od toga; istraživači ne znaju što postoji na mikroskopskim ravnima. Današnja fizika nije ni blizu dopiranja do najmanjih čestica u univerzumu. Bez obzira, netko tko je otišao dalje od normalne fizičke forme, u skladu sa svojom razinom duhovnog dostignuća možda će moći opaziti nevidljive, minijaturne domene tih čestica, jer on će vidjeti, pod uvećanjem, subatomske svjetove koji su još veći.

Buda je opisao nepreglednost univerzuma nakon što ga je doživio na svojoj dostignutoj razini. Njegovo učenje je govorilo o tome da u galaksiji Mliječni put

postoje druga bića, s fizičkim tijelima sličnim našim, ili kako se u samo jednom zrnju pijeska može pronaći puno velikih svjetova. Ovo se slaže sa suvremenom fizikom, jer se orbitiranje elektrona oko jezgre zbilja ne razlikuje puno od orbitiranja Zemlje oko Sunca. Zato je Buda učio da se u manjim, nevidljivim domenama, samo u jednom zrnju pijeska može vidjeti puno svjetova; što znači da je zrnje pijeska slično univerzumu u kojem postoji život i obilje stvari. Pod pretpostavkom da je ovo točno, unutar svjetova unutar jednog zrna pijeska vjerojatno će ponovo postojati pijesak. A unutar tog pijeska, očekivali bismo da ćemo pronaći još svjetova. Onda u tim svjetovima unutar pijeska, očekivali bismo da ćemo ponovo pronaći još pijeska. To može ići u beskraj. I zato je Buda, na svojoj razini duhovnog probuđenja, zaključio da je univerzum istovremeno „beskrajno velik i beskrajno mali”. Ovo sugerira da je toliko velik da mu se ne može sagledati kraj, i toliko mali da on nije mogao odrediti koja je to najmanja elementarna čestica koja leži u porijeklu materije.

Ima učitelja koji su rekli da se u jednoj porijeci kože može vidjeti grad, sve sa automobilima i vlakovima koji se kreću unutra. Dok bi ovo u startu moglo zvučati neshvatljivo, ima smisla ako se promatra u znanstvenom duhu i s iskrenom namjerom da se shvati. Dok sam govorio o otvaranju unutrašnjeg oka, spomenuo sam da su mnogi koji imaju iskustva s njim, imali vizije u kojima se kreću duž beskrajnog tunela, unutar područja svog čela. Svaki dan dok vježbaju, oni vide sebe kako se kreću naprijed, dok sa strane promiču planine i rijeke; oni prolaze kroz gradove i vide brojne ljude. Oni misle da je to plod njihove mašte. Ja mogu odagnati svaku sumnju i reći vam da to *nije* mašta; ono što su oni vidjeli je bilo sasvim jasno. Ako je svijet unutar tijela velik kao što su ga ti učitelji vidjeli svojim unutrašnjim okom, onda stvari poput ovih ne treba otpisivati kao zamišljene. Sjetite se da taoistička misao dugo smatra da je ljudsko tijelo samo po sebi univerzum. Zato se može očekivati da će daljina od čela do epifize, gdje se nalazi unutrašnje oko, u tom unutrašnjem univerzumu biti ogromna – stvarajući osjećaj da je to zbilja dug put.

Ako se tijekom prakse velika kozmička orbita sasvim otvori, to će donijeti jednu nadosjetilnu moć. No prije nego što zađemo u to, treba napomenuti da se velika kozmička orbita također naziva Orbitom meridijana, Okretanjem Neba i Zemlje i Okretanjem riječnog kanala. Kad počne teći, čak i na niskoj dostignutoj razini, orbita će pokrenuti energetske tokove. Vremenom će njegova gustoća narasti i postat će nešto što je višeg reda, pretvarajući se u vrlo gust energetske pojas koji se okreće. Ako je nečije unutrašnje oko otvoreno na nižoj ravni, on će možda vidjeti taj pojas dok se

okreće, a on ima sposobnost transportirati različite tjelesne energije s jednog mjesta na drugo. Energija srca možda će se preseliti u crijeva, na primjer, ili će se energija jetre preseliti u želudac. Oni koji mogu vidjeti mikrokozmos, mogli bi zapaziti da je ono što se kreće prilično krupno. Ako se taj energetski pojas prenese izvan tijela, nastaje ono što ljudi nazivaju telekinezom. Oni s jačim moćima mogu imati jaču telekinezu i pomicati veće predmete, dok oni sa slabijim moćima mogu imati slabiju telekinezu i pomicati manje predmete. Ovo su oblici telekineze i kako oni nastaju.

S formiranjem velike kozmičke orbite, osoba ulazi ravno u istinsku duhovnu praksu; s njom će doći i različita čudesna iskustva i manifestacije energije osobe. Ako ste čitali religijska djela poput *Životi svetaca*, *Principi prakse uma i tijela* ili *Taoistički kanon*, kao i razne alkemijske priručnike, možda vam je poznato jedno takvo iskustvo. Ova djela govore o pojedincima koji su doživjeli levitaciju, govore o ljudima koji su se „vinuli usred bijela dana“ – ili drugim riječima poletjeli u zraku naočigled svima. Ja vam mogu zajamčiti da su ljudi sposobni za to čim im se oformi velika kozmička orbita. To je jednostavna činjenica. Mnogi ljudi su oformili ovu orbitu, kao što možda slutite, poslije svih vjekova povijesti duhovne prakse. Mislim da nije pretjerano reći da se to dogodilo desecima tisuća ljudi, jer to je zapravo samo jedan od prvih razvoja u praksi.

Zašto onda nitko nije vidio sve te učenike kako lebde? Ljudsko stanje se ne može remetiti; sekularni svijet se bez valjanog razloga ne smije narušiti, ili mijenjati. Kad bi se svi ti ljudi mogli vidjeti kako lete, nastao bi problem. Ljudski svijet ne bi bio ovakav kakav je. To je osnovni razlog. Drugi je da ljudi ovog svijeta nisu tu da bi bili ljudi već da bi ponovo postali čisti i vratili se svom nebeskom prebivalištu, što zahtjeva vjeru. Kad bi vlastitim očima vidjeli ljude kako levitiraju, a pitanje vjere više ne bi postojalo, tada bi svatko poželio vježbati. Zato vam nije dozvoljeno da budete viđeni dok levitirate, ili da tu svoju moć, ako je imate, po volji prikazujete. Ljudi i dalje trebaju vježbati oslanjajući se na vjeru. I zbog toga, jednom kad vam se otvori velika kozmička orbita, vi nećete moći levitirati čak ni ako vam je zaključan samo prst ili palac na nozi.

Kad je velika nebeska orbita na ivici otvaranja, neki ljudi nađu da im se tijelo za vrijeme meditacije naginje naprijed. Ovo je zbog toga što energija dobro protječe na poledini tijela, pa su ona lagana, dok prednja strana osjeća težinu. U drugim slučajevima, ljudi se možda nagnju nazad, što znači da se na stražnjoj strani osjeća težina, dok je prednja lagana. Ako energija dobro protječe kroz cijelo tijelo, možda

ćete odskakati i osjećati kao da vas podižu sa zemlje. No to je dopušteno samo u posebnim slučajevima. Oni koji iskuse ovakve moći obično su na dvije strane spektra: vrlo mladi ili vrlo stari, posebno starije žene. Obje grupe obično imaju manje vezanosti i veća je vjerojatnost da će doživjeti moći poput levitacije i da će im biti dopušteno zadržati ih. Muškarcima, s druge strane, a posebno mladim muškarcima, bit će teško da se ne pokažu i čak bi se mogli pokušati okoristiti svojim moćima. Međutim, to je zabranjeno, pa je tipično da će moći biti zapečaćene u trenutku kad se razvijaju. Ako je čak i samo jedan dio tijela zapečaćen, oni neće moći levitirati. Ipak, nije da ljudima nikad neće biti dopušteno doživjeti levitaciju. Možda će vam biti dano da je isprobate, a nekima će biti dano da je zadrže.

Dok smo držali seminare, događali su se slučajevi levitacije. Kad sam držao predavanje u provinciji Shandong, bilo je tu i učenika iz gradova Jinana i Pekinga, a jedan od njih me je upitao: „Učitelju, znate li što mi se događa? Često počnem lebdjeti dok hodam, a isto je kad kod kuće legnem spavati – čak i kad sam prekriven dekom. Stalno se uzdižem, kao balon.“ Ima jedan sličan slučaj sa starijom ženom u provinciji Guizhou, koja je prisustvovala mom seminaru u gradu Guiyangu. Kod kuće, u njenoj sobi su stajala dva kreveta, svaki uz jedan zid. Ona je meditirala na jednom od tih kreveta i imala je osjećaj da levitira. Otvorila je oči i shvatila da je odlebdjela do drugog kreveta. Pomislila je: „Trebam se vratiti natrag,“ i poslije ovog je odlebdjela natrag do prvog kreveta.

Još jedan primjer uključuje učenika iz grada Qingdao, koji je meditirao na kauču u svom uredu; to se događalo tijekom pauze za ručak i nikog nije bilo u blizini. Za vrijeme meditacije je počeo levitirati i uzdigao se na visinu preko metra. Uzdigao se i padao, uz tup tresak, više puta. Čak je deka složena pored njega odskočila na pod. Bio je jednako uzbuđen i uplašen. Ovo se nastavilo, gore-dole, tijekom cijele pauze za ručak. Na kraju je zazvonilo zvono za početak rada i on je pomislio: „Ne smijem dopustiti da ljudi vide ovo. Oni neće znati o čemu se radi. Bolje da odmah prestanem.“ I samo tako je prestao. Vidite kako stariji ljudi imaju bolju samokontrolu. Da je to bio netko mlađi, na zvuk zvona, on bi se vjerojatno ponadao da će ga svi vidjeti dok levitira i tako zaključiti da lijepo napreduje u praksi, budući da može letjeti. Nije lako nadići iskušenje da se pokažemo. Ako prikažeš svoje moći, one će se izgubiti, jer ne služe tome. Ovakva iskustva su spominjali učenici odasvuda.

Mi želimo da se od samog starta otvore svi tjelesni energetski kanali. 80-90% vas će naći da im je tijelo postalo lagano i bez bolesti. No na ovom satu mi radimo

više nego što je dovesti vam tijelo do točke potpunog pročišćenja; mi također postavljamo mnoge stvari u vaše tijelo, tako da tijekom seminara možete razviti višu energiju. Ono što ja radim se svodi na to da vas podižem i guram daleko naprijed. Dok predajem tijekom ovog seminara, vaš karakter se mijenja. Kad se satovi završe, mnogi od vas će se osjećati kao novi ljudi. Jamčim da će vam se proširiti pogled na svijet i znat ćete što znači biti dobra osoba; više vam život neće predstavljati konfuziju. Uvjeran sam u ovo. To znači da će vaš karakter ići ukorak [s fizičkim promjenama].

U povratku na temu velikog nebeskog kola, iako vam možda neće biti dopušteno levitirati, naći ćete da vam se cijelo tijelo osjeća lagano, kao da koračate po zraku. Ako ste se ranije umarali čak i poslije malo hodanja, sada ćete bez problema moći otići koliko god daleko treba. Dok vozite bicikl, kao da vas netko gura, i nećete se umoriti koliko god stepenica se popeli. Uvjeravam vas u ovo. Oni koji ne mogu prisustvovati predavanju, ali uče praksu čitajući ovu knjigu, također će na jednak način dobiti sve što treba. Ja sam vrsta osobe koja kad nešto kaže, to mora biti istina. Ako bih izgovarao nešto što nije točno, pričao bez osnova, ili govorio proizvoljno i bez cilja dok predajem Put, tada bih poučavao zloj praksi. Ovo što radim nije lako; cijeli univerzum promatra. Ako bih vas obmanuo, to bi proizvelo posljedice.

Duhovni učenici obično ne dožive ništa više od poznate velike kozmičke orbite, koju sam opisao. No ako želite da vam se tijelo što je prije moguće zamijeni i pretvori u visokoenergetsku materiju, onda ta orbita nije dovoljna. Za ovo je potrebno postojanje još jedne vrste cirkulacije kozmičke orbite, koja pokreće sve energetske kanale u tijelu. Ovo se zove Primarna vertikalna orbita. Vrlo malo ljudi zna za nju. Ovaj naziv će povremeno isplivati u knjigama, ali ona se nigdje ne razotkriva, niti se objašnjava. Ljudi o njoj pričaju samo na razini teorije, budući da je to strogo čuvana tajna. Ali ja ću vam je ovdje odati. Ova orbita može početi u akupunkturnoj točki *nivan* na vrhu glave, ili iz *huayan*, na perineumu. Pod pretpostavkom da energija izlazi iz prve točke, ona će putovati duž granične linije između *jin* (prednje) i *jang* (stražnje) strane tijela, od uha ide na dole, preko ramena, na dole. Ide duž svakog od prstiju, a onda putuje sa strane tijela, prolazi ispod stopala, a potom unutrašnjom stranom noge. Zatim ide unutrašnjom stranom druge noge na dole, penje se drugom stranom tijela. Ide ponovo uz svaki od prstiju i završava kolo povratkom na vrh glave. To je ono što sačinjava Primarnu vertikalnu orbitu. Ovdje je imate samo u nekoliko rečenica, nije potrebna cijela knjiga, kao što se ponekad radi. Ja to ne smatram

velikom tajnom, iako je znanje o njoj strogo čuvano i predavano je samo onda kad se znanje istinski prenosi učeniku. Iako sam objasnio što je, ne bi trebali koristiti svoj um da je pokušate pokrenuti, ili tijekom vježbe primjenjivati bilo kakvu kontrolu. U Falun Dafa tako ne radimo stvari. Kad slijedite autentičnu duhovnu disciplinu koja vodi na visoke razine, nema potrebe da išta radite svojom voljom; sve što vam je potrebno bit će vam dano, spremno za uporabu. Znači da će u našem slučaju, mehanizmi unutar vas, koji neprekidno rade na vašoj transformaciji, automatski generirati orbitu. Ova orbita će spontano, sama po sebi, cirkulirati kad za to dođe trenutak. Jednog dana biste tijekom vježbi mogli ustanoviti da vam se glava njiše na jednu stranu, što znači da se Primarno vertikalno kolo okreće u tom smjeru; ili ako vam se glava njiše na drugu stranu, znači da se orbita okreće u drugom smjeru. Okreće se u oba smjera.

Jednom kad se oformi velika ili mala kozmička orbita, tijekom meditacije, glava će se možda klimati, i to označava da prolazi energija. Četvrta vježba koju vježbamo, pod nazivom Kozmička orbita *faluna*, na isti način cirkulira energiju kroz tijelo [kao te orbite]; i zapravo, čak i kad se vježbanje završi, nastavit će cirkulirati samo od sebe. Vježbanje ojačava mehanizme u pozadini orbite, koji joj omogućuju da neprekidno cirkulira. U našoj praksi Put djeluje kroz vas. Zato ćete normalno naći da vaša kozmička orbita neprestano cirkulira. Sloj energetskih mehanizama postavljenih izvan tijela je ekvivalentan velikim, vanjskim energetskim kanalima, i vodit će tijelo da automatski vrši rad – čak i kad ne vježbate. Vanjski kanali također mogu mijenjati smjer, cirkulirajući energiju u jednom ili drugom smjeru, neprestano radeći i pospješujući protok energije kroz vaše kanale.

U ovom trenu, možda ćete se zapitati koji je viši cilj formiranja kozmičkih orbite. Formiranje samo po sebi nije cilj; samo imati povezanu orbitu nije ništa naročito. Cilj, dok dalje napredujete u duhovnoj praksi, je da se putem jednog provodnika otvore svi energetski kanali, i to je ono u čemu vam kozmička orbita pomaže. Mi smo za vas već započeli ovaj posao. Dok idete dalje, ako pratite cirkulaciju svoje velike kozmičke orbite, osjetit ćete kako vam se kanali unutra šire, možda postajući debeli kao prst. Ovo se događa jer snažniji energetski tok rezultira širim, svjetlijim kanalima. No to i dalje nije nešto posebno. U svojoj praksi morate ići dalje, do točke kad vam se svi energetski kanali šire, a energija postaje jača i svjetlija, sve dok se konačno svo to mnoštvo kanala ne spoji u jednu cjelinu. U tom trenu tijelo više neće imati energetskih kanala ili akupunkturnih točaka, jer će biti spojeno u jednu cjelinu. To je krajnji cilj potpunog otvaranja vaših kanala: da vam se cijelo tijelo

transformira u visokoenergetsku materiju.

Ako ste u svojoj praksi dostigli ovaj stadij, znači da vam je tijelo u osnovi zamijenjeno visokoenergetskom materijom. To označava da ste dostigli najviši stadij prakse u ljudskoj domeni, i vaše smrtno tijelo je dostiglo vrhunac svog razvoja. Vaše tijelo će doživjeti novo stanje, koje ću uskoro objasniti. U tom trenu ćete imati znatnu količinu više energije. Do sada ste razvili sve natprirodne moći (urođene moći) koje se mogu razviti u ljudskom tijelu, radeći na svom tijelu tijekom stadija prakse u ljudskoj domeni. Ali pošto se naša praksa odvija u svijetu, većina moći će vam biti zaključana i neće vam biti na raspolaganju. Vaš stup energije je vrlo narastao i različiti oblici koje vaša energija preuzima bit će znatno ojačani vašom moćnom energijom. Sve moći koje imate u ovoj fazi će funkcionirati samo u ovoj dimenziji; one neće imati učinak u drugim dimenzijama, budući da su nastale iz smrtnog tijela. Ipak će i dalje biti znatne. Ove moći će biti dio vaših tijela u drugim dimenzijama i one su na dramatičan način doživjele metamorfozu; one će biti raznolike i obilate, i čak bi mogle biti strašne za vidjeti. Nekim ljudima cijelo tijelo prekrivaju oči, ispunjavajući svaku poru kože, kao i dimenzije u vezi s njihovim tijelima. Neki pojedinci bi svuda po tijelu mogli imati likove božanskih bića poput bodisatvi ili buda, budući da je ovo praksa Buda-škole. Viša energija koju imate mogla bi poprimiti bilo koji oblik i dati život mnogim natprirodnim bićima.

U tom trenutku ćete na vrhu glave doživjeti ono što se naziva „tri cvijeta okupljena na kruni“. To je dramatičan i upečatljiv prizor, i mogu ga vidjeti čak i oni s unutrašnjim okom koje nije na tako visokoj ravni. Povrh glave će se pojaviti tri cvijeta, a jedan od njih je lotosov cvijet – iako ne lotos iz ljudske domene. Ostala dva cvijeta na sličan način pripadaju drugim svjetovima, i svaki je jednostavno čudesan. Oni sukcesivno rotiraju povrh glave, okrećući se u pravcu kazaljke i suprotnom; cvjetovi se nezavisno okreću. Svaki cvijet će imati visoki stup, promjera kao sam cvijet, koji doseže do nebeskih visina. Ti stupovi, međutim, nisu stupovi energije. Oni samo preuzimaju taj oblik i daju jedan „onostrani“ osjećaj. Bit ćete zbilja zapanjeni ako ih ugledate. Kad vaša praksa dostigne ovaj stadij, tijelo će vam biti čisto i lijepo, a koža mekana i mladalačka. Dostigli ste najviši stadij prakse u ljudskoj domeni, ali to ne označava kraj vašeg putovanja. Morate dalje nastaviti s praksom i napredovanjem.

Ono što slijedi je prijelazna faza između one u ljudskom svijetu i one izvan njega, u kojoj ćete imati ono što se naziva „kristalno-čistim tijelom“. Iako je transformirano, u ovom trenu tijelo će vam i dalje biti smrtno, ali ono je dostiglo

najviši mogući oblik tijekom prakse u ovoj domeni. Naziva se kristalno-čistim zbog toga što je dostiglo najviši stupanj čistoće i sasvim je sačinjeno od visoko energetske materije. Ako se pogleda višim vidom, tijelo će vam biti prozirno, slično staklu, kao da tu nema ničega. To znači da vam je tijelo sada sveto, jer se sastoji od visokoenergetske materije, za razliku od tijela koje ste u startu imali. Sve moći i magične stvari razvijene u vašem tijelu tada će istog trena biti odbačene. One će biti ostavljene u dubljoj dimenziji, budući da nemaju dalju svrhu i ne mogu se ponovo prizvati. Njihova jedina svrha je što ćete jednog dana, kad se vaša praksa uspješno okonča i steknete prosvjetljenje, poželjeti da ih pregledate kad se osvrnete na svoje duhovno putovanje. Tada ostaju samo dvije stvari: vaš stup energije i vaše anđeosko tijelo, koje je do sada naraslo. Oba će postojati u dubljoj dimenziji i neće ih moći vidjeti čak ni ljudi koji imaju viši vid, pošto je njihov vid obično ograničen; vaše tijelo će im jednostavno izgledati prozirno.

S daljom praksom, napredovat ćete dalje od ove prijelazne faze u kojoj imate kristalno-čisto tijelo, i započet ćete fazu prakse izvan ljudske domene. U ovoj novoj fazi ćete dalje razvijati svoje tijelo - tijelo koje će tada već biti božansko. To će biti tijelo sačinjeno isključivo od visokoenergetske materije, a vaš karakter će biti nepokolebljiv. U ovoj fazi prakse kovat ćete nove moći koje pristaju „božanskoj“ tituli. One će biti beskrajno moćne i moći će upravljati svakom dimenzijom. Dok ustrajno budete nastavljali svoje duhovne napore, dolazit ćete do shvaćanja što je potrebno da bi se vježbalo na još višim stadijima, i što se može očekivati.

Zanos

Želim govoriti o problemima koji nastaju uslijed pretjeranog entuzijazma. Puno je ljudi, kako duhovnih tako i drugih, koji su dugo tragali za istinom i razmišljali o smislu života. S Falun Dafa, oni pronalaze odgovore na mnoga svoja pitanja na koja nikad nisu imali odgovora, i prirodno je da uslijed novih uvida koje steknu postanu uzbuđeni. Znam da će oni koji su iskreni u vezi prakse shvatiti značaj ovog učenja i da će ga cijeniti. Ipak, može nastati problem. Naime, ljudi su toliko sretni da pretjeruju, a kad su u kontaktu s drugima ispada kao da su nenormalni, ili izgledaju čudno naspram drugih. No to se ne bi trebalo događati, kako ja to vidim.

Većina vas vježba u sekularnom svijetu, pa ovu činjenicu trebate imati u vidu i ne trebate se distancirati od svijeta. Trebate imati odnose s drugima, kao inače. Jedino

po čemu se razlikujete je to što ostavljate dojam nekog tko ima odličan karakter i tko je pozitivan, tko se trudi biti bolji čovjek i raste duhovno, i tko uvijek pokušava učiniti pravu stvar. Međutim, neki od vas izgledaju nenormalno, vi djelujete apatično prema svijetu, pa ljudi ne mogu shvatiti što pričate. Ovo će navesti ljude da pogrešno zaključe da vas je Falun Dafa učinio takvima, kao da ste skrenuli. Oni neće shvatiti da ste vi jednostavno previše uzbuđeni i ne ponašate se racionalno, da ste pogrešno procijenili situaciju. Mislim da ćete se složiti da to nije ono kakvi trebate biti, da je to ekstremno – što znači da podrazumijeva vezanost. To trebate nadići i nastaviti svoj život i praksu na normalan način, u blizini ljudi. Ako budu mislili da ste opsjednuti po pitanju Falun Dafa, ljudi o vama neće dobro misliti i distancirat će se od vas. Tada više nećete dobivati prilike za usavršavanje svog karaktera. Zbilja je problem ako ljudi misle da niste normalni. Zato imajte na umu ovo što sam rekao i potrudite se ispravno prosuditi.

Naša praksa nije kao druge, gdje je praktikant nesvjestan protoka vremena, izgubljen u stanju zanosa ili transa, potpuno sluđen dok vježba. U našoj praksi, potrebno je ostati mentalno prisutan. Često čujem od ljudi da u trenu kad sklope oči da vježbaju, počinju se njihati bez svoje volje. No to se ne bi trebalo događati, kako ja to vidim. Problem je u tome što ste navikli da pustite svom svjesnom umu da luta dok su vam oči zatvorene, to je postala navika. Dok me slušate kako govorim, vi se ne njišete. To sigurno ne biste radili ni za vrijeme vježbi, samo kad biste pokušali zadržati ono mentalno stanje koje imate otvorenih očiju, i samo blago ih sklopite. Problem je u tome što mislite da je to način kako se vježba i ta ideja se ukorijenila; zato nestajete ubrzo nakon što sklopite oči, gubite se. Mi učimo da vaš svjesni um treba ostati budan i svjestan. Ove vježbe su predviđene za rad na vašem istinskom biću, i pomoću njih trebate napredovati ostajući mentalno prisutni. Naša praksa uključuje meditaciju. Koliko god bili fokusirani, u našoj meditaciji trebate ostati svjesni da vježbate, ne dopuštajući da upadnete u hipnotičko stanje u kojem ničega niste svjesni. Umjesto toga, treba očekivati da ćete dok tu sjedite doživjeti ugodan osjećaj, nešto kao da sjedite unutar ljuske jajeta; svjesni ste da vježbate, ali osjećate da su vam noge nestale i ne znate gdje su; tijelo vam je također nestalo, uključujući ruke, i kao da samo glava ostaje. Dok nastavljate, izgledat će kao da je i glava nestala, dok samo um ostaje – s tračkom preostale svijesti da tu vježbate. Dovoljno je dostići ovo stanje, jer ono osigurava optimalne uvjete za transformaciju tijela. Zato je potrebno ući u takvu mirnoću. No ne dopustite sebi da zadrijemate ili se pogubite, jer će

plodove vaših napora pokupiti netko drugi.

Iznimno je važno izbjeći da onima koji nisu praktikanti izgledamo nenormalno. Nanijet ćete štetu ugledu Falun Dafa ako pogrešno postupate i navedete ljude da misle da Falun Dafa čini ljude čudacima. Zbilja želim da ovo imate na umu. Trebate paziti da se ni na koji način ne zanosite, u bilo kojem trenutku svoje prakse. Um koji je sklon takvim krajnostima je podložan zlu.

Paziti na govor

U raznim religijskim tradicijama upražnjavala se šutnja, i to je nešto što se činilo u specifičnom segmentu vjerske zajednice, među zaređenom braćom i sestrama, koji su se odrekli svijeta i žive u samostanu. Za njih, ta praksa znači suzdržavanje od govora generalno. Oni se posvete duhovnom životu i usmjere na to da se što više izdvoje, i vjeruju da čak i jedna misao može generirati karmu, tj. da se ista smatra za grijeh. Iako ste možda čuli da se o karmi govori kao o „dobroj“ i „lošoj“, to svakako nije nešto što biste željeli imati kao netko tko stremi da postane „prazan“ od ovog svijeta, ili netko tko na neki način nema „ništa“ – kako to budistička i taoistička tradicija predstavljaju. Učenici u nekim samostanskim tradicijama su čak pokušavali suzdržavati se od svake radnje. Oni su preuzeli takav pristup nemoćni da sagledaju razloge u pozadini stvari, tj. je li nešto dobro ili loše uraditi; uvijek vreba pitanje koji su faktori uključeni. Većina učenika nije bila toliko napredna, sposobna sagledati te stvari. Zato, ako bi poduzeli radnju, morali bi brinuti hoće li ono što izgleda kao dobra stvar, možda ispasti loša stvar. Njihovo rješenje je bilo da u što većoj mjeri upražnjavaju nedjelovanje, u nadi da će suzdržavanjem od svih aktivnosti ili postupaka koji nisu neophodni, izbjeći stvaranje karme. Znali su da će svu karmu koju stvore morati odraditi na bolan način. Dan dostizanja duhovnog savršenstva vjernika je nešto što je unaprijed određeno, i svaka karma koja se usput doda samo će dodatno otežati cjelokupno putovanje. Ovo objašnjava averziju prema radnjama.

Zavjet šutnje, koji se upražnjava u budističkoj tradiciji, bazira se na ideji da svaku izgovorenu riječ diktiraju misli, a u pozadini tih misli mora postojati namjera. Kad svijest jedne osobe dovede do formiranja misli, kad da komentar, radi nešto, ili se u sekularnom svijetu koriste osjetila i udovi, sasvim je vjerojatno da je tu vezanost na djelu. Da razjasnimo ovo, pomislite na probleme koje ljudi ponekad međusobno

imaju, dok o nekome pričaju dobro, dok o nekome pričaju loše, ili komentiraju kako je netko dobro vježbao, za razliku od nekog drugog. Ovakvi komentari odražavaju probleme između ljudi. Ili da uzmemo nešto obično, na primjer da kažete da nešto želite raditi ili da nešto bude obavljeno na određeni način. Vaše riječi bi u ishodu mogle nenamjerno povrijediti nekoga. Tako bi vam vaše riječi i postupci mogli donijeti karmu, budući da su međuljudski odnosi kompleksni. Zbog toga su u nekim samostanima bili tako izričiti povodom suzdržavanja od govora. Paziti na govor, ili upražnjavati šutnju, je uvijek zauzimalo važno mjesto u religijskim tradicijama, i do sada sam objašnjavao njihov pristup.

Velika većina ljudi koji vježbaju Falun Dafa, međutim, izvodi svoju praksu u sekularnom svijetu (s izuzetkom onih koji su se ranije zavjetovali samostanu i zaredili se) pa mi neizbježno vodimo normalan život u svijetu i dio smo društva. Imamo posao i trebamo ga dobro raditi. Neke profesije zahtijevaju verbalnu komunikaciju, što možda izgleda suprotno zahtjevima za upražnjavanje šutnje. No tu nema konflikta, jer „šutnja“ koju mi upražnjavamo se sasvim razlikuje od one u prošlosti. Naša disciplina je drugačija od onih u prošlosti, pa je drugačije i ono što se od vas zahtjeva. Kad govorimo, mi jednostavno trebamo to raditi na način koji pristaje praktikantu, ne govoreći ništa loše, ili što sije razdor. Kao praktikanti, ono što namjeravamo reći treba odmjeriti naspram učenja i vidjeti je li to u redu. Ako jeste u redu, onda se može reći. Osim toga, ako bismo stalno šutjeli, bilo bi nam teško predstavljati praksu ljudima i dijeliti je s drugima. Mi jednostavno upražnjavamo suzdržanost u situacijama kad bi naše riječi mogle biti proizvod vezanosti, poput priča o gore iznesenim zemaljskim stvarima i van onog što posao zahtjeva; ćaskanja s drugim praktikantima o besmislenim stvarima; izgovaranja riječi koje veličaju nas same, prenošenja najnovijeg trača koji smo čuli; ili rasprava o zemaljskim stvarima koje nam se sviđaju i stimuliraju nas. U ovom smislu mislim da trebamo paziti što govorimo, to je naša verzija upražnjavanja šutnje. Monasi su vjerovali da čak i jedna neodgovarajuća misao može rezultirati karmom, ili grijehom, i zato su ove stvari uzimali vrlo ozbiljno. Stoga su učili o ograničavanju fizičkih, verbalnih i mentalnih aktivnosti. Fizička radnja je bila ograničavana da bi izbjegli učiniti nešto loše. Šutnja je upražnjavana da bi se ograničile sve verbalne aktivnosti. Mentalna aktivnost je ograničavana da bi se um održao praznim od misli. Ova pravila su bila centralna stvar u mnogim samostanskim zajednicama. U našoj praksi, međutim, dovoljno je imati dobar osjećaj što je u redu reći, i zadovoljiti očekivanja za vaš karakter.

PREDAVANJE 9

Energetske prakse naspram regularnih vježbi

Mnogi ljudi pogrešno smatraju da su energetske prakse, ili vježbe, u suštini oblik fizičkih vježbi. Ovakvo razmišljanje je logično, budući da se na površinskoj razini ova dva zaista mogu uspoređivati jer oba promoviraju tjelesno zdravlje. No kad se uđe u specifičnosti tehnika i pristup koji svako od ova dva zauzima, ispada da se znatno razlikuju. Fizičke vježbe imaju za cilj zdravo tijelo, pa oni koji ih rade moraju ulagati fizički napor i trenirati kroz rutine koje povećavaju tjelesnu kondiciju. Za energetske prakse vrijedi suprotno. One se vježbaju u stanju mirovanja, i svaki pokret koji postoji treba biti nježan, spor i fluidan; ponekad čak nema nikakvih pokreta. Ovo se znatno razlikuje od fizičke vježbi. Ako govorimo s više razine, energetske prakse idu dalje od jednostavnih zdravstvenih koristi i uključuju više, jezgrovitije aspekte. One uključuju više od ono malo što ljudi o njima znaju. One su nešto više, i variraju po formi ovisno o tome koliko su napredne. Ove prakse su daleko od običnog.

Fizička vježba je po svojoj prirodi sasvim različita od energetske prakse. Sportaši, posebno natjecateljski, neprekidno se moraju truditi povisiti svoju fizičku spremu na narednu razinu; da bi zadovoljili današnje fizičke natjecateljske zahtjeve i ostali u konkurenciji, oni svoje tijelo neprekidno moraju održavati u vrhunskoj kondiciji. Radi toga moraju pojačavati intenzitet treniranja i osigurati maksimalnu cirkulaciju. Ovo pojačava metabolički kapacitet sportaša i znači da on popravljajući svoju formu. Budući da im tijelo uvijek mora biti u vrhunskoj natjecateljskoj formi, sportaši se trude pojačati svoj metabolički kapacitet. Ljudsko tijelo je sačinjeno od nebrojenih stanica, a sve prolaze kroz proces koji otprilike ide ovako. Stanica nastala u diobi ima punu vitalnost i spremna je razvijati se. Kad dostigne vrhunac svog razvitka, dalje će moći samo opadati, i tako će biti dok ne dostigne donju točku, kada biva zamijenjena novom stanicom. Ovo možemo ilustrirati analogijom, koristeći obilježja za 12 sati na

ručnom satu. Stanica koja je diobom proizvedena u 6 ujutro, razvijat će se stabilno u 8, 9, i 10 sati, i sve vrijeme stvari će napredovati. No u 12 sati, stanica se više neće moći dalje razvijati, i može samo opadati. I dok stanici i dalje ostaje polovina života, ona neće odgovarati natjecateljskoj formi u kojoj sportaš mora biti.

Zato sportaši pojačavaju svoju razinu fizičkog napora, ubrzavajući cirkulaciju, a rezultat je da će nove stanice prije vremena biti generirane da zamijene stare. To, onda, znači da zamijenjene stanice ne završavaju svoj cijeli životni ciklus i zamjenjuju se na pola puta. Ovo osigurava da tijelo sportaša uvijek bude snažno i da se njegova fizička sprema popravlja. No ostaje činjenica da se stanice ne mogu beskrajno dijeliti; postoji ograničenje koliko dioba mogu imati. Recimo, na primjer, da se jedna stanica može podijeliti stotinu puta (iako pravi broj prelazi milijun) i da će pod normalnim okolnostima osoba živjeti stotinu godina. Tada će stanice sportaša, s druge strane, moći završiti samo polovinu svog životnog ciklusa, pa će netko ovakav živjeti samo pedeset godina. Ipak, budući da natjecateljska razina danas mnoge natjera da se povuku prije tridesete, ovo nema značajne posljedice za profesionalne sportaše. Tada se oni vrata u normalniju rutinu, u suštini bez previše negativnih efekata. Suština je u tome da dok vas fizički trening čini snažnim, to u principu dolazi po cijenu skraćanja života. Zato natjecateljski sportaš tinejdžer možda izgleda kao netko u dvadesetim, dok onaj u dvadesetim možda izgleda kao da je u tridesetim godinama života. Sportaši često ostavljaju utisak prerane zrelosti. Svaka radnja ima svoje posljedice i trebamo biti svjesni da stvari imaju prednosti i mane. Ovo što sam opisao su posljedice regularnih vježbi.

Energetske prakse, s druge strane, su sasvim suprotne. One ne uključuju živahne pokrete, a pokreti koji postoje su relaksirani, fluidni i spori, ponekad čak do točke mirovanja. Poznato je da tijekom meditacije tijelo može postati toliko nepomično da se usporava sva tjelesna fiziologija, poput pulsa i cirkulacije. Mnogi jogiji u Indiji mogu danima sjediti pod vodom, ili biti zakopani pod zemljom; oni sasvim umire svoje tijelo, kontrolirajući čak i puls. Ako pretpostavimo da se stanice normalno dijele jednom dnevno, onda će duhovni praktikant možda moći usporiti diobu svojih stanica tako da se dijele jednom u dva dana, jednom tjedno, jednom u dva tjedna, ili čak sporije. Znači da mu se život produžava. To je moguće samo u praksama u kojima se odgaja isključivo um, a ne i tijelo; čak i oni mogu postići dugovječnost. Ovo onda zahtjeva odgovor na pitanje kako je moguće da netko tko nije transformirao svoje tijelo produži život, kad je životni vijek nešto što je predodređeno.

Objašnjenje je da to postaje moguće kad se dostigne duhovna razina koja nadilazi tri domene. Ipak, ta osoba će izgledati jako stara.

Zatim postoje prakse koje istinski mijenjaju tijelo. Dok raste gustoća uskladištene energije, ona postupno potiskuje, i na kraju zamjenjuje, normalne ljudske stanice. Ovo će dovesti do kvalitativne promjene, poput toga da postaneš mladolik i ostaneš takav. Naravno, duhovni razvoj je dug proces koji uključuje velike žrtve. Moraju se kaliti i tijelo i um, što je vrlo teško. Na primjer, jesi li stabilan do te mjere da te nitko nikad ne nervira? Mogu li zemaljske stvari utjecati na tebe? Teško je dostići tu točku; to nije nešto što se postiže željom. Tvoj um i tvoja vrlina najprije moraju dostići određenu točku.

Ljudi dugo miješaju energetske prakse s regularnim fizičkim vježbama, kad se ta dva zapravo znatno razlikuju, i suštinski su drugačiji. Energetske prakse nalikuju regularnim vježbama samo kad se vježbaju na najosnovnijoj razini, za zdravlje i kondiciju, gdje je fokus na bazičnoj *či* energiji. Međutim, u naprednijim stadijima, energetske prakse su sve u svemu drugačije. Tjelesno pročišćavanje koje se u njima događa ima viši cilj u pozadini, i moraju se slijediti viši principi. Fizičke vježbe, s druge strane, su samo običan napor.

Misli i um

Kad ljudi raspravljaju o „mislama“, oni govore o mentalnim procesima. Ovdje želim ponuditi duhovno stajalište o mislima i mentalnom procesu koji ide s njima, i sagledati različite oblike koje ti procesi (tj. misli) preuzimaju, kao i to kako oni nastaju. Medicinske znanosti i dalje ne daju odgovor na mnoga pitanja o mozgu, jer mozak nije tako lako razumjeti kao što je slučaj s vanjskim, površinskim slojevima tijela. Misli egzistiraju na dubljim ravnima realnosti, i njihovi oblici variraju u različitim dimenzijama. No one nisu kako to zamišljaju neki učitelji energetskih praksi. Ti ljudi ne mogu ponuditi valjano objašnjenje o funkcioniranju misli, jer ih ne shvaćaju u potpunosti. Oni vjeruju da će generiranjem misli u svom mozgu moći postići određene stvari, i vjeruju da je ono što se dalje odvija nešto što radi njihov um, tj. misli. Ali to, zapravo, nije slučaj.

Započnimo s tim da pogledamo odakle misli potječu. U drevnoj Kini je postojao izraz „misliti srcem“. To je malo čudna fraza, ali u njenoj pozadini postoje razlozi. Znanost drevne Kine je bila vrlo napredna, jer su u fokusu njenih traganja bile

veze između ljudskog tijela, živih stvari i kozmosa. U to doba je bilo ljudi koji su zaista mogli osjetiti kako njihovo srce misli, dok su drugi mogli osjetiti da to čini njihov mozak. Odakle ova situacija? Oni su zapravo bili na pravom tragu. Duša regularne osobe je jako mala, a ipak ideje potječu od nje, a ne od mozga. Duša ne ostaje uvijek u glavi, u *nivan* palači, tj. epifizi, kako se to kaže u medicinskoj terminologiji. Kad je duša u *nivan* palači, osoba će možda osjećati da njen mozak misli ili šalje signale; a kad se nalazi u srcu, ona će osjećati da to zapravo radi njeno srce.

Kao što sam rekao, ljudsko tijelo je mali univerzum, a u tijelima praktikanata postoje brojna natprirodna bića, i svako od njih može mijenjati svoje mjesto. Ako tvoja duša promijeni mjesto, tako što na primjer ode u predjel želuca, onda bi zaista mogao osjećati da misliš želucom; ili ako ode u list na tvojoj nozi ili u petu, onda bi mogao osjećati da misliš svojim listom ili petom. Koliko god nevjerovatno zvučalo, ovo je sasvim moguće. To je nešto što biste mogli osjetiti čak i ako vaša praksa nije mnogo daleko odmakla. Prisustvo duše, zajedno s temperamentom, prirodom i individualnim osobinama su ono što vas čini potpunom, jedinstvenom individuom, a ne gomilom mesa. Što onda radi mozak? Mozak ove naše fizičke dimenzije smatram samo tvornicom za obradu. Misli koje imaš zapravo dolaze od tvoje duše, iako ne u formi jezika. Ono što se događa je da tvoja duša prenosi mozgu jednu vrstu kozmičkog signala, koji sa sobom nosi neku ideju. Ovaj signal, jednom kad se primi, djeluje kao informacija koju mozak prevodi u neki oblik izražavanja, poput jezika kojim govoriš, gestikulacije rukama, pogleda u očima, ili sveukupnog jezika tijela. To je uloga mozga. Informacija ili misao zapravo dolazi od duše. Ljudi obično misle da su ideje koje imaju jednostavno rezultat samostalnog funkcioniranja mozga. Istina je da je duša vrlo uključena u to, a kad se nalazi u srcu, mogao bi nastati osjećaj da se misli srcem.

Oni koji se bave istraživanjem ljudske biologije vjeruju da mozak emitira nešto poput električnih valova. Ne zalazeći u to što je to zaista, naglasit ću da oni vjeruju da to jeste fizička komponenta misli, što sugerira da ono o čemu sam govorio nije tako nezamislivo. Onda se moramo zapitati koja je uloga mozga. Različiti učitelji su tvrdili da svojim umom mogu činiti nadljudske stvari poput pomicanja fizičkih predmeta, otvaranja unutrašnjeg oka, ili iscjeljenja. Oni tako kažu jer nisu svjesni moći koje posjeduju. Oni samo znaju da se stvari dogode čim oni na to pomisle. Ono što se zapravo zbiva je da njihove *moći* djeluju po naredbi njihovih misli, koje su u

mozgu; sam um ništa ne može učiniti. Znači da su neke stvari koje praktikanti postižu rezultat moći koje posjeduju.

Natprirodne moći su urođene moći tijela, samo što su opale dok se svijet razvijao, a ljudski um je postajao sve kompliciraniji i sve više je na cijeni bilo „ovdje i sada“, a ljudi su se sve više oslanjali na najnoviju tehnologiju. Da biste obnovili svoje urođene moći, morate težiti autentičnosti kroz praksu, postati čisti kao što ste nekad bili i povratiti svoju izvornu prirodu - što taoistička tradicija naziva „povratkom izvornom, pravom sebi“. Ono što se sada smatra psihičkim ili natprirodnim moćima su zapravo urođene ljudske sposobnosti. Iako ne izgleda tako, svijet zapravo ne „napreduje“ - već nazaduje. Udaljava se od osobina univerzuma. Spominjao sam dobro poznat prizor majstora Zhang Guoa, koji jaše magarca sjedeći unatraske, što je možda teško razumjeti. No Zhang je to radio tek kad je shvatio da je ići naprijed zapravo ići nazad, i da se ljudi udaljavaju od osobina univerzuma. Uslijed krupnijih promjena u univerzumu, mnogi ljudi su postali moralno iskvareni, a ljudi u Kini, koja se okreće tržišnoj ekonomiji, su glavni primjer; oni se sve više udaljavaju od svojstava univerzuma *zhen, shan, ren*. Oni koji su uhvaćeni u te svjetovne trendove ne zapažaju koliko se stvari mijenjaju na lošije. Neki čak misle da stvari sjajno stoje. Samo oni čiji se um uzdigao kroz duhovno oplemenjivanje imaju sposobnost sagledati žalosno stanje ljudskih vrijednosti danas.

Učitelji energetske prakse tvrde da vam mogu „osloboditi“ ili „deblokirati“ psihičke moći, što je obmana. Psihičke moći neće djelovati ako se prethodno ne ojačaju vlastitom energijom. Ako se to prethodno nije dogodilo, ništa se ne može učiniti za tu osobu. Energija same osobe najprije ih mora razviti i dovesti do zrelosti. Čak i u slučajevima kad izgleda da je učitelj oslobodio nečije moći, to nije ono što se dogodilo. On je samo povezao um osobe s moćima koje je ona već razvila, tako da sada reagiraju na njene mentalne naredbe, funkcioniraju. Znači da ti učitelji nemaju osnove kad tvrde da su nekome oslobodili moći. Samo su povezali stvari, i ništa više.

Misli onih koji se bave duhovnom praksom mogu prizvati moći kad nešto treba uraditi, dok misli regularne osobe upravljaju udovima i osjetilima kad nešto treba uraditi. Ove aktivnosti su kao kad se u centrali kompanije ili uredu direktora poduzeća izdaju direktive, koje različiti sektori kompanije potom sprovode. Ili kao što glavni stožer vojske izdaje naredbe sa zapovjednog mjesta, a onda se trupe pokreću u izvršenje misije. Dok sam putovao i održavao seminare, često sam o ovoj temi pričao sa šefovima lokalnih *čigong* organizacija. Moje primjedbe su ih iznenadile, jer su oni

oduvijek pokušavali dokučiti „potencijalnu energiju” i „svjesnost“ uma; nisu shvatili da tu ne postoji ništa što bi mogli dokučiti. Njihovi naponi su se u startu bazirali na pogrešnoj pretpostavci. Istraživanjima viših funkcija ljudskog tijela puno bi doprinijela promjena u načinu razmišljanja i pristupu, jer uobičajeni načini dedukcije i analize nisu pogodni za objašnjavanje stvari na višoj razini.

Postoji nekoliko oblika koje misli mogu preuzeti, kako to označavaju svi različiti termini u uporabi, poput besvijesti, podsvijesti, inspiracije i snova. Pogledajmo temu snova. Neki duhovni učitelji nisu voljni ni pokušati objasniti kako oni funkcioniraju. Ovo su iznimno kompleksne pojave, jer u trenutku vašeg rođenja, u mnogim dimenzijama univerzuma rađaju se druge paralelne verzije vas, i one zajedno s vama oformljuju cjelokupno tijelo, povezano putem uma; također, unutar svog tijela imate glavnu dušu, sporednu dušu i širok raspon natprirodnih bića, a svako od njih ima svoj vlastiti izgled, i svaka stanica, kao i vaši unutrašnji organi, odražavaju vaš izgled i energije u drugim dimenzijama. Uvijek je postojalo pitanje odakle dolaze snovi. Medicinske znanosti to pripisuju promjenama moždanih valova, što je mjerljivi oblik koji one ovdje preuzimaju. No ti valovi su zapravo reakcija na signale iz drugih dimenzija. Što god bio slučaj, nema potrebe baviti se događajima u snovima u kojima je sve maglovito i konfuzno, jer ti snovi nisu bitni. Postoji, međutim, jedna vrsta sna koja *jeste* važna i koju ne treba smatrati „samo snom“. To su snovi u kojima vaš vlastiti um – tj. vaša glavna duša – vidi kako vam prilazi član obitelji, ili se dogodi nešto živopisno, ili ste svjedoci ili doživite nešto iz prve ruke. U tim slučajevima, vaša glavna duša je zaista doživjela nešto u drugoj dimenziji, budući da je vaš um bio lucidan i stvari su izgledale životno. Ono što ste doživjeli se zaista dogodilo, samo što se dogodilo u drugoj fizičkoj dimenziji i prostor-vremenu. Zato takve stvari ne treba otpisati kao jednostavno snove, iako je vaše tijelo, ovdje u ovom svijetu, spavalo i radilo ono što se smatra sanjanjem. Snovi su važni samo u tim slučajevima.

Vrijedi napomenuti da do izraza poput inspiracija, podsvijest i besvijest nisu došli znanstvenici već drugi intelektualci, a oni su svoje ideje zasnovali isključivo na njima poznatim, uobičajenim mentalnim pojavama. Znači da nisu vrlo znanstveni. Pogledajmo što se smatra za besvijest. Izraz se ne može lako objasniti i koncept je nedefiniran, uslijed činjenice da su energije i informacije iz drugih dimenzija koje djeluju na ljude vrlo komplicirane, pa se često miješaju s tragovima sjećanja. Podsvijest, s druge strane, je lakše objasniti. Kako je taj izraz definiran, generalno se odnosi na to kad osoba radi nešto nesvjesna toga, ili to radi „podsvjesno“ – tj.

nenamjerno. Ponekad i mi koristimo izraz „podsvjesni um“. Podsvjesni um (tj. sporedna duša) lako kontrolira misli osobe onda kad se njen svjesni um relaksira, ili ne kontrolira mozak, kao kad sanja, ili je duhom odsutan. U ovim trenucima, kad čovjek nije sasvim mentalno prisutan, podsvjesni um bi mogao stupiti na scenu. Obično stvari neće biti pogrešno obavljene, jer na kraju krajeva, podsvjesni um nije pod činima ovog svijeta. Kad se osoba probudi, ili dođe sebi, mogla bi pomisliti: „Baš sam napravio glupost“, ili: „Ne bih to uradio da sam pazio“. Ali ako nekoliko dana ili tjedana kasnije ponovo razmotri stvar, mogla bi biti ugodno iznenađena činjenicom koliko je to sjajno obavljeno. Ovo je uobičajeno. Sjajno je obavljeno jer podsvjesni um nije mislio o neposrednom kratkoročnom učinku; znao je da će na duge staze tako ispasti najbolje. U drugim slučajevima, kad nema pitanja dugoročnog učinka već je bitan samo trenutni efekt, ono što podsvijest uradi vjerojatno će biti urađeno na način koji je upravo u tom trenutku sjajan.

Zatim postoji još jedan oblik [podsvjesne], mentalne aktivnosti, koji se obično događa ljudima s odličnim urođenim osnovama. To je kad osoba radi stvari po naputcima viših bića. No to je, naravno, sasvim drugačiji scenarij, i tu nećemo zalaziti u detalje. Želim se fokusirati na oblike svijesti koji dolaze od našeg vlastitog ja.

„Inspiracija” je još jedan izraz ili koncept do kojeg su došli intelektualci. Generalno se kaže da se inspiracija događa kad znanje koje netko nakupi naiđe iznenada, poput bljeska. No u svjetlu materijalističke teorije to nema puno smisla, jer bi značilo da mozak osobe postaje sve mudriji kako osoba stječe znanja i koristi svoj mozak tijekom života, i znanje koje je nakupila uvijek bi joj trebalo biti na raspolaganju; potreba za onim što ljudi nazivaju inspiracijom uopće ne bi trebala postojati. Tipični primjeri inspiracije uključuju nekog tko mozga o nečemu dok ne bude na izmaku snaga; doživi kreativnu blokadu, ponestanu mu ideje dok komponira kompoziciju - ili se zaglavi baveći se znanstvenim radom. Ta osoba bi mogla biti mrtva umorna od mozganja, na podu leži hrpa otpadaka, a ona je pod blokadom. U napadu frustracije, najzad donosi odluku da pauzira, i obično u tom trenu nastupa inspiracija. Dok pravi pauzu, on se opusti i ostavi problem po strani, da bi potom otkrio da mu bez ikakvog napora odnekuda iz glave dolazi rješenje. [Ono što je ranije blokiralo njegove napore je to što je] njegov svjesni um zapovijedao, a što je to više slučaj, drugim entitetima će biti teže da uđu u igru. Inspiracija uglavnom dolazi pod okolnostima kakve sam sada opisao.

Pogledajmo onda zašto tada dolazi inspiracija. Kad osobom upravlja njen

racionalni, svjesni um, mala je šansa da će se podsvjesni um umiješati. Što više netko misli, čvršća je kontrola koju svjesni um nameće. Podsvjesni um je dio njegovog tijela, zajedno s njim rođen je iz maternice i on upravlja dijelom tijela. Ako osoba toliko naporno razmišlja da je boli glava, a ideja ne dolazi i to joj teško pada, njenom podsvjesnom umu će to biti jednako teško za podnijeti, pa će možda i ona imati glavobolju. No ako i kad se njen svjesni um relaksira i olabavi kontrolu, podsvijest tada može poslati mozgu one uvide koje sama ima o tom pitanju. Budući da boravi u drugoj dimenziji, ona može vidjeti stvari kakve su zaista, pa će njena pomoć omogućiti osobi da konačno shvati i završi ono čime se bavi.

Neki ljudi mogli bi uzeti da ovo znači da treba koristiti svoju podsvijest, baš kao u poruci koju mi je netko upravo poslao, s pitanjem kako stupiti u kontakt s njom. No to nije nešto što možete izvesti ako ste tek započeli praksu i moći su vam ograničene. U ovom trenu je najbolje da ne pokušavate stupiti u kontakt s njom, jer sve su šanse da je vezanost ono što vas na to motivira. Također biste mogli pomisliti da se podsvijest može iskoristiti da se doprinese čovječanstvu i svijetu. No ni to ne dolazi u obzir, jer ono što vaša podsvijest zna je i dalje ograničeno – ograničeno na dimenziju u kojoj ona postoji. Njeno znanje ne doseže dalje od njene vlastite dimenzije. Univerzum je izuzetno kompleksne strukture, s vrlo zamršenim dimenzijama i brojnim ravnima postojanja, među kojima su i vertikalne ravni, koje sadrže još puno dimenzija. Razvoj ovog svijeta je pod kontrolom viših bića koja borave u domenama iznad, a ono što se događa ovdje na Zemlji slijedi predodređene obrasce koji su tu postavljeni.

Događaji ovog ljudskog svijeta se odvijaju u skladu s povijesnim obrascima. Zato, ako možda želite potpomoći napredak u ovom ili onom obliku, ili ostvariti određeni cilj, vaše želje možda se neće podudarati s onima koje imaju bića iznad, [koja odlučuju o takvim stvarima]. Na primjer, sasvim je vjerojatno da se u drevnim svjetovima također dolazilo do ideja o modernim avionima, vlakovima i biciklima, samo što ta otkrića nisu mogla nastati jer još nije bio nastupio pravi povijesni trenutak. S druge strane, ljudi obično misle da su ograničenja znanosti u prošlosti bila razlog što se ti pronalasci nikad nisu dogodili. No istina je da korak znanstvenog razvoja slijedi povijesne aranžmane. Sve ovo znači da se stvari neće možda događati onako kako se vi nadate. Naravno da postoje slučajevi kad podsvijest zaista igra aktivnu ulogu u nečijem životu. Na primjer, postoji jedan pisac koji kaže da može napisati deset tisuća riječi na dan, a da se ne umori; riječi mu same dolaze i njegova

djela su opće prihvaćena. Kao što možda pretpostavljate, ovo je rezultat zajedničkog rada njegovog svjesnog i podsvjesnog uma, u kojem drugi nosi polovinu posla. No ovo je rijetkost. U većini slučajeva, podsvijest osobe se ni na koji način neće miješati. Svaki vaš pokušaj da se to dogodi neće dobro proći, i rezultat bi mogao ispasti suprotan očekivanom.

Čist i spokojan um

Mnogi ljudi imaju problema s umirivanjem svog uma za vrijeme meditativnih vježbi, pa idu potražiti učitelje u nadi da će shvatiti razlog tolikoj aktivnosti uma. Um im je zbilja kao uzburkano more, i svakakve stvari iskaču. Ovo ih onemogućava da se umire i usredotoče. Ne znajući razlog tome, mogli bi pomisliti da je dovoljno pronaći pravu tehniku, pa kreću pronaći učitelja koji će svoje tajne podijeliti s njima i donijeti im mirnoću za kojom čeznu. Kako ja to vidim, oni polažu nadu u druge. Istinski napredak dolazi od gledanja unutar i fokusiranja na vlastiti um. To je jedini način da se istinski napreduje i doživi spokoj za vrijeme meditacije. A to je dostignuće. Tvoja sposobnost da se usredotočiš i umiriš svoj um odražava tvoj duhovni napredak.

Samo oni s odličnim urođenim osnovama mogu po volji umiriti svoj um; za prosječnu osobu to jednostavno nije moguće. Pravi razlog zašto ne možeš umiriti svoj um nije nedostatak tehnike, ili to što nisi otkrio tajnu uspjeha, već to što tvoj um, ili ono što je u tvom srcu, nije čisto. Bit će ti teško umiriti um ako se u svom svakodnevnom životu ne slažeš s drugima i činiš sebične stvari iz emocionalnih pobuda ili uslijed sebičnih htjenja i vezanosti, i ako to ne možeš nadići, manje mariti za te stvari. Neki ljudi jednostavno pokušavaju pobijediti sve te pogrešne misli koje se javljaju za vrijeme vježbi, pokušavaju ih odagnati voljom, umjesto da vjeruju da se radi o čistoći. Međutim, to je ono na što se svodi.

Jedna primjedba bi mogla biti da neki učitelji zaista podučavaju metodama koje navodno umiruju um, poput „čuvanja jednog“, vizualizacije, fokusiranja i promatranja energetskog centra tijela, ili recitiranja imena Bude. No ovo su više nego samo metode; one također uključuju umijeće. To umijeće dolazi od oplemenjivanja uma i napredovanja do viših faza prakse; dostići mirnoću nije tako jednostavno kao uporaba ove ili one tehnike. Oni koji ne vjeruju, dobrodošli su probati ove metode i vidjeti dokle mogu dospjeti, dok su i dalje opterećeni brojnim žudnjama i jakim vezanostima kojih se nisu oslobodili. Skeptičan sam kad čujem ljude kako tvrde da

svoj um mogu umiriti samo recitiranjem imena Bude. Ako ljudi misle, na primjer, da je budizam Čiste zemlje jednostavan kao recitiranje imena bude Amitabe, sumnjam da su to probali. Ja bih rekao da je mirnoća stvar umijeća, i da nije tako laka kako ljudi tvrde. Ne dolazi lako ni u jednoj duhovnoj disciplini.

Dobro je poznato da je Buda učio praksi meditacije, ali manje je poznato što je tome prethodilo u njegovom učenju: slijediti zapovijedi, čija je svrha da nestanu čovjekove čežnje i opsesije. I tek tada, pražnjenjem sebe od svega, fokusirana meditacija postaje moguća. Znači da tu ima logike. Meditacija je pitanje umijeća. Od njegovih sljedbenika se nije očekivalo da od prvog dana ispoštuju zapovijedi. Oni su postupno odbacivali sve što je loše, a dok su to činili, rasla im je moć meditacije. Slično je kod mantranja imena Bude, po tome što zahtijeva nepodijeljenu pažnju i prazan um. Dok čovjek neprekidno mantra ime Bude, svi ostali dijelovi mozga utnu; on postaje nesvjestan svega ostalog, s jednom misli koja zamjenjuje sve druge i svako slovo u Budinom imenu se ukazuje pred okom njegovog uma. Ovo, naravno, zahtijeva umijeće. To nije nešto što se može postići u startu, kao što nije ni miran um. Svatko tko sumnja u ovo dobrodošao je probati suprotno. No oni će otkriti da im um divlja, iako usta aktivno recitiraju. Mogli bi razmišljati o tome kako ih šef na poslu loše tretira, ili kako su bili uskraćeni u najnovijoj podjeli bonusa. I dok im sve više ovakvih misli prolazi kroz glavu mogli bi se razljutiti, iako mantraju ime Bude. Onda to teško može dostići cilj prakse. To znači da čak i čin mantranja imena Bude uključuje umijeće, i neće glatko ići ako um nije čist. Još jedan primjer bi mogli biti oni koji svojim otvorenim unutrašnjim okom gledaju u energetski centar tijela u donjem abdomenu, gdje će stvari biti svijetle ako je grozd energije čist, a tamne ako nije. Ali ponovo, umiriti um nije tako jednostavno kao gledati u svoj centar. To nije stvar tehnike. Ključna stvar je je li tvoj um čist, jesu li tvoje misli čiste. Recimo da netko koristi tu metodu i zaviri u svoj energetski centar, i na svoje zadovoljstvo ugleda svjetlucavi grozd energije. No ubrzo poslije toga, možda će se njegove misli okrenuti ka novom stanu, i on počinje misliti o tome koja će soba pripasti sinu, koja kćerci, a koja njemu i ženi, te kako bi sobu u sredini mogli dijeliti kao dnevnu sobu. To ga oduševljava, pa bi čak mogao početi smišljati kako će svoj san pretvoriti u stvarnost. Međutim, ako su misli na ovaj način okupirane, teško je dostići miran um. Stavite ovo naspram sljedećeg gledišta: doći na ovaj svijet je kao odsjesti u hotelu, koji nakon kratkog boravka brzo napustimo. Neki ljudi su ipak toliko okupirani ovim mjestom da ih odlazak odavde ne zanima. Oni su zaboravili svoj pravi dom.

Prava duhovna praksa znači kultivirati um, raditi na sebi i razmišljati o svojoj ulozi u stvarima, umjesto kriviti okolnosti. Postoji škola koja uči da „Buda je u umu“, i tu ima istine. No neki ljudi to pogrešno tumače kao da si *ti* zapravo Buda, budući da je Buda u tvom umu. Međutim, oni griješe; značenje nikako ne može biti takvo. Ono što žele reći je da je um *ključ za uspješnu praksu*. Pogrešno je misliti da to znači da u tebi postoji Buda. Božanstvenost dolazi kroz duhovno oplemenjivanje.

Razlog zašto ne možeš postati mentalno miran, usredotočen, je to što ti um nije prazan i tvoja praksa još nije dovoljno uznapredovala. Koncentracija napreduje od površne ka dubokoj, i blisko je povezana s duhovnim napretkom. Kad uspiješ slomiti vezanost, tada napreduješ u svojoj praksi i tvoja mirnoća se produbljuje. Zato bih rekao da je pouzdati se u ovu ili onu metodu isto što i gledati *van*. To je upravo ono što navodi ljude da skrenu i donosi probleme. Budizam ide tako daleko da kaže da kad kriviš svoje okolnosti, tada „naginješ putu zla“. Prava praksa je rad na svom umu, i samo uzdizanjem misli ćeš biti u stanju dostići stanje čistog spokoja i nevezanosti. Samo oplemenjivanjem karaktera ćeš postati sjedinjen s osobinama univerzuma, osloboditi se loših stvari poput želja i vezanosti, odstraniti loše supstance iz tijela i napredovati na više. S ovim promjenama, osobine univerzuma te više neće zadržavati, a tvoja vrlina, koja fizički postoji, će se pretvoriti u višu energiju. Sada bi trebalo biti jasno koliko ovi idu ruku pod ruku.

Ovo što sam upravo opisao je unutrašnji razlog zašto ljudi tijekom prakse ne mogu dostići stanje mirnoće: oni sebe ne mogu natjerati da rade ono što bi jedan praktikant trebao biti sposoban raditi. Danas također postoje i vanjski faktori, koji snažno utječu na praktikante i ugrožavaju njihov napredak. U pokušaju da ojača ekonomiju, Kina je posljednjih desetljeća olabavila političke restrikcije i primijenila reforme namijenjene „otvaranju“ prema svijetu. Uvezene su mnoge nove tehnologije, a životni standard se povisio. Upitajte bilo koga, i reći će vam da je to dobra stvar. Međutim, sve ima vrline i mane, i treba sagledati obje strane. Zajedno s reformama i otvaranjem, sve vrste loših stvari također su ušle u Kinu. Da bi se potakla prodaja, knjigama i časopisima sada se dodaju seksualni sadržaji, inače će izdavač imati problem s prodajom. Filmski i TV gledatelji kao da će biti uskraćeni ako nema nikakvih scena iz spavaće sobe pa se, imajući u vidu prodaju i gledanost, takve scene snimaju. Mnogo od onog što danas prolazi kao umjetnost, ostavlja ljude da se češkaju po glavi razmišljajući kako ga svrstati u takvo što. U kineskoj tradicionalnoj umjetnosti, koja datira iz davnih vremena, svakako nije bilo ničeg sličnog. Treba

dodati da kulturna tradicija Kine nije nešto što je netko izumio ili sačinio. Kao što sam sugerirao u priči o kulturama koje datiraju iz doba prije povijesti, sve potječe iz većeg izvora. Ljudske moralne vrijednosti su se promijenile, iskvarile; promijenilo se čak i ono što važi za dobro i loše. No dok je čovječanstvo prolazilo kroz te promjene, osobine i standard univerzuma koji su isključivi kriterij za ocjenu osobe - *zhen, shan, ren* - nisu se promijenili, niti će ikad. Ako se želi uzdići iz običnog, praktikant se mora vladati po *njima*, a ne po onom što je opće prihvaćeno. Osim ovog što sam sada opisao, mogle bi vrebati i druge vanjske stvari, poput homoseksualizma, seksualnih iskušenja, droga i druge neprikladne stvari.

Sad kad se dospjelo do ove točke, može se samo zamisliti što bi se dogodilo s ovim svijetom kad bi se nastavilo istim pravcem. No to neće biti dopušteno. Ako ljudi ne isprave stvari, bogovi hoće. Kad katastrofe zadese čovječanstvo, to je uvijek u vremenima poput ovih. Na mojim predavanjima, ja se suzdržavam od priče o katastrofama. Međutim, religije uče o njima, i to je postalo nešto kao vruća tema. Samo bih postavio pitanje koliko opasna može biti tolika drastična promjena morala, i to što ljudi sada žive u tolikom neprijateljstvu. To znači da je naš duhovni napredak ozbiljno otežan našim okruženjem; čak i u javnosti se suočavate s nepristojnim prizorima.

Taoistički mudrac Laoce je napisao: „Kad superioran čovjek čuje Put, on će ga vrijedno upražnjavati.“ Superiorna osoba će shvatiti koliko je teško naići na ispravno učenje, i znat će ugrabiti priliku i početi vježbati. Kako ja to vidim, dobro je imati složeno okruženje poput današnjeg svijeta, jer to je ono što je neophodno da bi se proizveo netko zbilja izuzetan. Da biste se u ovakvim uvjetima uzdigli iznad drugih, morate biti istinski postojani u svojoj praksi.

Za nekog tko je stvarno odlučan u svojoj praksi, vjerujem da su složeni uvjeti nešto dobro. Da oko vas nema sukoba i prilika da radite na svom karakteru, ne biste ni mogli imati duhovni napredak. Kad bi se svi lijepo slagali, to ne bi bilo moguće. Laoce je također pisao o „prosječnom čovjeku koji je čuo Put“. To je samo prosječan učenik, kojem je u redu bez obzira vježba li ili ne, i kojem će na kraju biti teško uspjeti. Ovdje danas ima ljudi koji se mogu složiti s ovim što predajem, ali jednom kad se vrate u vanjski svijet, privlačnost svjetovnih stvari ponovo će prevagnuti. Koliko god te stvari izgledale stvarne, čak i milijunaši, ultra bogataši, na kraju života shvate da zapravo nemaju ništa – da se materijalna bogatstva ne mogu ponijeti sa sobom izvan ovog života, i da su na kraju prazna. S druge strane, ono zbog čega je

viša energija toliko dragocjena, je to što ona ide s vama u trenutku smrti. Nosi je duša na početak vašeg novog života. Mi vjerujemo u besmrtnost duše, i te stvari ne smatramo pogrešnim ili teorijskim. U trenutku smrti, stanice vašeg fizičkog tijela u ovoj dimenziji možda se odbacuju, ali u drugim dimenzijama, sačinjenim od komponenti sitnijih čestica, tijelo zapravo ne nestaje. Takoreći, samo se njegova ljuska odbacuje.

Sve o čemu sam govorio svodi se na karakter. I Buda i Bodidarma su rekli da je orijentalna zemlja Kina mjesto gdje se rađaju ljudi velike vrline. Ovim su se ponosile generacije kineskih stanovnika i monaha. Međutim to proizlazi iz nerazumijevanja: oni su shvatili kao da to znači da su Kinezi duhovno obdareni. Mnoge to čak čini sretnim, samozadovoljnim, oni misle da su zbilja posebni i da je Kina dom podvižnicima. Većinu, ovo, ipak zbunjuje i nisu razmislili o tome zašto bi se u *Kini* sretale takve ličnosti. Kao što je često slučaj, malo njih može shvatiti riječi duhovno osviještenih, [poput Bude i Bodidarme], jer njihova misaona domena i stanje svijesti nisu poznati ljudima. Mislim da nije neophodno da vam ja kažem što je ideja: veliki duhovni podvig moguć je samo u najsloženijim uvjetima, u okruženju najsloženijih ljudi.

Urođena osnova

Urođena osnova čovjeka određuje koliko materije poznate kao vrlina njegovo tijelo nosi u drugoj dimenziji. Onaj tko ima manje vrline i više crne materije - što znači da je u njemu prisutnija karma - ima lošu osnovu. Netko će imati dobru osnovu ako ima više vrline, i na taj način puno bijele materije; karma je manje prisutna. Znači, ljudi nose ove dvije vrste materije, crnu i bijelu, a one se mogu transformirati jedna u drugu. Sjetite se da se bijela materija može dobiti kroz teškoće, bol i muke, i kad se čine dobre stvari. Crna materija dolazi kad se rade pogrešne ili loše stvari, i poznata je kao karma. Obje su rezultat vaših postupaka. Također mogu doći iz prethodnih života. Ovo je moguće jer obje se grade tijekom cijelog života i vode porijeklo od daleko unazad, jer putuju s dušom iz jednog života u drugi. Znači, mi vjerujemo da se vremenom mogu nakupiti i karma i vrlina, kao i da se ovi mogu prenositi unutar obitelji, iz generacije u generaciju. Ponekad se sjetim kako su ljudi u drevnoj Kini, ili čak i stariji danas, pričali o tome kako su prethodne generacije u obitelji nakupile vrlinu, i podsjećali ljude da je trebaju sakupljati, ne gubeći je. Ono

što su rekli je izuzetno pronicljivo; u tome ima puno toga.

Kvaliteta urođene osnove pojedinca može opredijeliti njegovu sposobnost da vjeruje. Netko s dobrom osnovom obično ima više vjere, zahvaljujući svoj bijeloj materiji koju posjeduje. Ta materija je u harmoniji s univerzumom i osobinama *zhen, shan, ren*, i ništa je ne dijeli od njih. Ove osobine se bez prepreka mogu manifestirati u njegovom tijelu i direktno komunicirati s njim. Netko s lošom urođenom osnovom, međutim, obično će imati manje vjere. To je zato što za crnu materiju važi suprotno. Dolazi kad se čine pogrešne stvari i ide nasuprot osobinama univerzuma, pa razdvaja osobu od istih. Crna materija će svojim vlastitim poljem obložiti tijelo osobe, ako je ima dovoljno, i dok se bude širila, gustoća i debljina će rasti, podrivajući vjeru te osobe. To se događa jer je crna materija koju je sebi natovarila odvajava od kozmičkih osobina *zhen, shan, ren*. Ljudi poput ovih teško mogu povjerovati u duhovnu praksu, njihova vjera trpi uslijed toga, i za njih karma predstavlja veću prepreku. Što je bolnije, oni manje vjeruju. U ovom scenariju, duhovni napredak je težak.

Duhovna praksa je lakša onima s više bijele materije, jer njihova vrlina će se direktno pretvarati u višu energiju dok god utjelovljuju osobine univerzuma i usavršavaju svoj karakter. S druge strane, oni sa više crne materije će morati proći dodatni korak. To se može usporediti s proizvodnjom u tvornici. Dok drugi dolaze vježbati sa spremnim materijalom, ovakvi pojedinci donose sirov materijal, kojem je potreban dodatni postupak obrade. Zato se oni najprije moraju mučiti da bi umanjili karmu i pretvorili je u bijelu materiju. I tek tada, kad se doradi do materije vrline, oni kroz praksu mogu razviti višu energiju. Međutim, takvi ljudi često imaju manje vjere. Kad se moraju više pomučiti, njihova vjera samo dodatno slabi, i njima je to nepodnošljivo. Stoga je onima s više crne materije teže vježbati. I zato su učitelji taoističkih praksi i praksi koje su se prenosile na samo jednog učenika, tragali za učenicima, umjesto da bude obratno; oni su birali učenike na osnovu toga koliko karme i vrline njihovo tijelo nosi.

Iako urođena osnova generalno određuje stupanj vjere osobe, to ipak nije uvijek slučaj. Neki ljudi imaju lošu osnovu, ali kućna sredina im je duhovno bogata i mnogi članovi obitelji su religiozni, ili rade energetske vježbe i vjeruju u duhovne stvari. Ovo može odnjegovati vjeru kod te osobe, koje inače ne bi puno bilo, i ojačati joj vjeru. Znači da osim osnove postoje i drugi faktori. S druge strane, također ima i slučajeve kad je ljudima s dobrom osnovom sposobnost vjerovanja ozbiljno narušena, najčešće uslijed lošeg obrazovanja koje steknu u ovom materijalističkom svijetu; to ih

može učiniti ograničenim i sumnjičavim prema svemu van onog što se formalno uči. Ovo je u posljednje vrijeme još naglašenije u Kini, gdje školski sustav uči ljude da razmišljaju crno-bijelo.

Evo primjera. Na jednom seminaru, drugog dana sam predavao o unutrašnjem oku. Tu je bio netko s odličnim urođenim temeljom, i ja sam mu otvorio unutrašnje oko na vrlo visokoj domeni. Vidio je mnoge stvari nevidljive drugima. Sve to ga je vrlo iznenadilo i ispričao je ljudima da je vidio *falune* kako se spuštaju poput pahuljica na sve prisutne na predavanju, pričao je o tome kako izgleda moje pravo tijelo i kako se pojavila moja aura; kako *faluni* izgledaju i koliko je duhovnih tijela tu bilo prisutno. Također je vidio kako držim predavanje na više ravni istovremeno, i kako *faluni* popravljaju tijela ljudi prisutnih na satu. Čak je vidio da dok ja ovdje predajem, moja energetska tijela istovremeno predaju na mnogim ravnima, kako anđeoske vile od gore bacaju cvijeće itd. Činjenica da je toliko mogao vidjeti sugerira da je njegova osnova odlična. No kad je sve ovo opisao, završio je riječima da on u sve te stvari ne vjeruje. Međutim, nešto od tih stvari potvrdila je znanost, a i mnoge druge bi se dale objasniti onim što današnja znanost može ponuditi. Neke smo ovdje objasnili. Uvidi u energetskej praksi zapravo premašuju one u modernoj znanosti. Sada biste trebali steći sliku o tome kako se dobra osnova ne prevodi uvijek u jaku vjeru.

Prosvjetljenje

Što znači biti „prosvijetljen“? Ovaj izraz potječe iz religije. U Budizmu se dovodi u vezu s tim kako osoba shvaća učenja Bude; koristi se kako u smislu duhovnog uvida, tako i u smislu konačnog probuđenja; pa ima veze s mudrošću. No isti izraz danas se u Kini koristi u svjetovnom okruženju za ljude koji su dovitljivi i znaju kako steći naklonost svog šefa. Za takve ljude se kaže da su zbilja „prosvijetljeni“ jer mnogi ljudi misle da je to pravo značenje. No stvari često nisu onakve kakvima ih ljudi smatraju, i ovo ćete sami otkriti ako ih uspijete sagledati s malo višeg stanovišta. Kad mi koristimo izraz „prosvijetljen“, to nikako nije u svjetovnom smislu. Mi bismo nekog tko je pretjerano dovitljiv smatrali sasvim *neprosvijetljenim*, jer takva vrsta čovjeka možda će površno raditi svoj posao da bi dobila pohvale od nadređenih, pa bi na kraju mogla ostati dužna drugima – koji će morati zasukati rukave i obaviti posao koji je ona zanemarila. Njena pamet zna

pronaći načine da preuzme zasluge i prosperira, ali na račun drugih ljudi; ona nikad ne izvlači deblji kraj - što znači da ga drugi izvlače. Netko ovakav će sve više biti upetljan u zemaljske stvari i za uzvrat će postajati sve više ograničen, vjerujući da materijalne stvari ne treba propuštati. Ovo može navesti tu osobu da sebe smatra nekim tko je „praktičan“ i dovitljiv.

Zbog nečeg se ljudi tome dive. Ja bih rekao da tu nema ničeg za divljenje. Živjeti na ovaj način je zamornije nego što možete zamisliti. Netko ovakav ima loše navike u ishrani i zapostavlja spavanje; taj se vjerojatno i u snu brine da nešto ne izgubi. On je užasno sitničav povodom zemaljskih stvari. Živjeti na ovaj način mora da je zamorno. Ono što mi učimo, s druge strane, je da tešku situaciju možete promijeniti samo malenim kompromisom. Netko poput ovog, međutim, neće ustuknuti, pa je njegov život jako zamoran. On nije netko koga bi na bilo koji način trebalo uzimati za uzor. Ljudi od vjere smatraju nekog takvog izgubljenom dušom, jer on je sasvim pao na obične, zemaljske stvari. On vjerojatno neće mariti za bilo kakav dobronamjeren savjet kako treba biti vrljivi, a na ideju o duhovnoj praksi će reagirati totalnom nevjericom. On će je smatrati apsurdnom i mislit će da je to jednako mazohizmu —ili onom što bi učinio netko koga zovu „Akju“ - jer podrazumijeva da se na zlo nikad ne uzvratiti, ne odgovori, već da se čak bude zahvalan. Netko poput njega neće razumjeti ovako nešto, i vjerojatno će misliti da vi radite nešto besmisleno, da ste budale. Kao što možete zamisliti, takvom čovjeku teško je ugledati svjetlost.

Naravno da za takvu osobu ne bismo upotrijebili izraz „prosvijetljen“. Mi bismo ljude koji su „budalasti“ – da upotrijebimo njegov izraz – smatrali više prosvijetljenim od njega. Ali naravno, nema ničeg budalastog u tome kakvi smo mi. Mi samo manje marimo za zemaljske stvari bez kojih ljudi obično ne mogu i koje smatraju strašno važnim; istovremeno, mi smo vrlo mudri po drugim pitanjima. U onom što radimo, mi smo vrlo savjesni i pažljivi, bilo da je to znanstveno istraživanje ili zaduženja na poslu, i dobro ih obavljamo. Ono što olako uzimamo su trivijalne stvari poput zemaljskih dobiti, ili međuljudskih stvari. Možete biti uvjereni da nitko do čijeg mišljenja vam je stalo neće zbog ovog misliti da ste budale.

Pa čak i netko tko bi se zaista mogao smatrati „budalom“, ispada nešto sasvim suprotno kad se sagleda višom logikom. Netko s mentalnim hendikepom ne može učiniti ništa zbilja loše u zemaljskom smislu, niti je sposoban spletkariti protiv drugih; on neće raditi stvari zbog svog ega. Tako on neće potrošiti svoju vrlinu. Međutim, drugi bi mu mogli dati vlastitu vrlinu. Mogli bi ga fizički zlostavljati ili ga ismijavati,

a obje stvari će mu dati vrlinu – nešto izuzetno dragocjeno. Kao što smo ustanovili, sve što se dobije u ovom univerzumu nešto košta. Zato, ako se netko ruga hendikepiranoj osobi ili je naziva imenima, čim zine, segment vrline prelazi na nju. On gubi tu vrlinu jer se radi vlastitih, sebičnih ciljeva loše ponio prema toj osobi. Na sličan način će još jedna količina vrline biti poslana toj hendikepiranoj osobi u slučaju da je netko fizički zlostavlja. Dok je vrijeđaju ili fizički zlostavljaju, možda se ta hendikepirana osoba samo smješka, skoro kao da je sve to dobrodošlo i kao da na nekoj razini zna da dobiva vrlinu, i ne bi ni djelić vratila. Ako ovo sagledamo višom logikom, tko je pametniji od ovo dvoje? Ispada da je to mentalno hendikepirana osoba. U svemu tome, ona ne gubi nimalo vrline, dok je druga strana zasipa svojom vrlinom, koju ona ne vraća natrag već je rado svu prihvaća. Možda je „budala“ u ovom životu, ali neće biti u narednom, jer njena duša nije budala. U religiji se vjeruje da će onaj tko ima vrlinu biti blagoslovljen u narednom životu, jer blagoslovi nastaju uslijed vrline. Tu ima istine.

Mi vjerujemo da se vrlina može transformirati u višu energiju, bez potrebe za bilo kakvim među koracima. Ovo znači da je vrlina, u svom transformiranom obliku, ono što određuje razinu vašeg duhovnog dostignuća; jer postaje viša energija. Znači da vrlina, poslije transformacije, odlučuje o vašoj dostignutoj razini i vašoj duhovnoj moći. Stoga je treba cijeniti, zar ne? Pri tom vas prati iz jednog u drugi život. U Budizmu se smatra da vaš nebeski rang oslikava vašu dostignutu razinu; što znači da svjedoči o vašem trudu. U religiji postoji vjerovanje da bi oni koji su rođeni s više vrline, ili blagoslova, mogli postati bogataši ili ljudi na visokom položaju. S druge strane, oni koji je nemaju mogli bi imati malo uspjeha čak i proseći hranu, budući da nema vrline koju bi razmijenili - a ništa u životu nije besplatno, na kraju. Ono s čime se netko bez vrline suočava je istinska smrt – propast duše i tijela.

Postojao je jedan *čigong* majstor, čija je dostignuta razina bila dosta visoka u doba kad je svojevremeno izašao predavati u javnosti. Kasnije je, međutim, uhvaćen u slavu i bogatstvo, pa je njegov učitelj odveo njegovu sporednu dušu; zapravo je njegova sporedna duša izvodila praksu. Prije ovoga, dok je sporedna duša i dalje bila prisutna, ona je diktirala njegovim postupcima. Jedan primjer je kad su na njegovom radnom mjestu dodjeljivali stanove. Nadređeni je objavio da svatko kome treba stan može doći i opisati svoje okolnosti i potrebe. Dok su svi to činili, taj čovjek ništa nije rekao. Onda, kad je došlo vrijeme da se odluči, odgovorna osoba je zaključila da su njegove potrebe veće nego drugih i da stan treba dati njemu. Drugi su imali

primjedbe, inzistirajući da oni trebaju dobiti stan, ističući koliko su velike njihove potrebe. Odgovor ovog čovjeka je bio jednostavan: „Onda ga jedan od vas treba dobiti.“ Ljudi će ovakvog nekog normalno nazvati „budalom“, ali neki od prisutnih su znali da se on bavi duhovnom praksom, pa su ga upitali što bi on pobogu htio, ako ga ne privlači čak ni besplatan stan. Odgovorio je: „Uzet ću sve što drugi neće“. Ovo je rekao ne zato što je bio budala, već zato što je malo mario za zemaljske stvari i vjerovao je da se treba prepustiti toku; on je sasvim razborito razmišljao. Ljudi su tražili da im da neki primjer, jer nisu mogli zamisliti da postoji nešto što „ljudi neće“. Odgovorio je: „Uzet ću kamenje na zemlji koje šutiraju, i koje nitko neće.“ Za prosječnu osobu ovo ne bi imalo smisla; njena ravan razmišljanja, njena razina, nije dovoljna da bi se pojmla ova ideja. Naravno, ovaj čovjek ne bi krenuo skupljati kamenčiće. On je iznio princip, iako običan čovjek to ne bi shvatio: ne težiti zemaljskim stvarima. Pričajmo o kamenju. Možda vam je poznato kako sveta pisma religija opisuju sve na nebu kao zlatno – od drveća do zemlje, ptica, cvijeća i kuća, pa su čak i tijela viših bića tamo, prema nekima, sačinjena od blještavog zlata. Kamen je tamo rijetkost, pa je rečeno da se kamen kod njih koristi kao valuta. Sad, čovjek kojeg sam opisao nije planirao sa sobom ponijeti kamenje. On je ovim nagovijestio višu istinu, koja nije shvatljiva prosječnoj osobi. Praktikant svakako neće biti okupiran željama koje normalno izjedaju ljude i pridavat će malo značaja zemaljskim stvarima. Ono što će imati u svom životu, međutim, su više stvari, koje ljudi obično ne mogu imati – čak i kad bi saznali za njih i htjeli ih.

Ovo je jedno značenje izraza „prosvijetljen“, i u vezi je sa shvaćanjima do kojih ljudi dolaze tijekom svog duhovnog razvoja. U Kini se sada ovaj izraz koristi na sekularan način, suprotno od našeg značenja. Međutim, prosvjetljenje u istinskom smislu ide dalje od onog što sam opisao. U vezi je s tim koliko je čovjek od vjere sposoban, onda kad se suoči s teškoćom – koja god praksa ili vjera da je u pitanju – da se čvrsto drži uputa svog učitelja i sjeti se da je njegov život duhovan, da sagleda situaciju u pravom svijetlu, i prigrli je postupajući u njoj na način kako to zahtjeva njegov način prakse. Neki ljudi nikako ne mogu povjerovati u ove stvari i misle da se više može dobiti ako si zemaljski čovjek. Ono zbog čega im je tako teško povjerovati je to što nisu spremni otvoriti svoj um. Na primjer, neki ljudi ovdje dolaze samo zbog iscjeljenja i odbit će ih kad ja objasnim da ovo nije takva vrsta prakse, pa ostatak vremena neće moći prihvatiti što god da kažem.

U nekim slučajevima, ljudi se ne ponašaju baš prosvijetljeno, na primjer kad

pišu po mojim knjigama. Ljudi s otvorenim unutrašnjim okom su vidjeli da se ova knjiga kupa u briljantnim bojama, da isijava zlatnu svjetlost, a svaka riječ u njoj ima moje duhovno tijelo u pozadini. Možete biti uvjereni da ja ne izmišljam i ne pokušavam vas obmanuti. Sve što netko u njoj napiše je mračno. Ja mislim da ako vam je jasno što ova knjiga radi – vodi vas na više duhovne visine – onda nećete ni pomisliti da to učinite. O nekim stvarima treba više razmisliti. Zar ne trebate cijeliti knjigu koja vas može usmjeravati u praksi? A vi, s druge strane, možda gajite puno poštovanja prema slikama iz religije koje držite kod kuće, pazite da ih često ne dodirujete, i molite im se svaki dan, iako se sve to obožavanje ne smatra istinskom praksom. Ipak ste spremni oskrvniti ova jezgrovita učenja Dafa, koja imaju moć da vas istinski vode kroz duhovnu praksu.

Ispravnije upotrijebljen, izraz „prosvijetljen“ bi se trebao odnositi na to koliko dobro netko razumije stvari koje se događaju u njegovom duhovnom razvitku, ili upute koje dobiva od svog učitelja. No to ne treba smatrati *potpunim* prosvjetljenjem. Da bi netko postao potpuno prosvijetljen, on će od dana kad započne praksu morati koristiti preostale godine života da konstantno napreduje i uklanja vezanosti, potrebe i želje. Dok to čini, sve više i više će dobivati višu energiju, dok na kraju ne stigne do finalne faze prakse. U tom trenu, sva njegova materijalna vrlina će biti pretvorena u višu energiju, i on će biti na kraju puta koji je učitelj priredio za njega. Sve što je do tog časa zaključavalo njegovo tijelo, otvorit će se eksplozijom. Njegovo unutrašnje oko će dostići najvišu točku ravni na kojoj se on nalazi, i on će moći vidjeti sve dimenzije koje postoje na njegovoj razini, materiju, kao i natprirodna bića koja postoje u odgovarajućim vrijeme-prostorima, kao što će moći vidjeti Istinu univerzuma. Imat će čudesne moći na raspolaganju, i moći će vidjeti i pristupiti višim bićima u mnogim domenama. Mislim da ćete se morati složiti da u tom trenu on predstavlja „prosvijetljeno“ biće – nekog tko je doživio probuđenje putem duhovne prakse. U terminologiji drevne Indije, on je postao „buda“.

Oblik prosvjetljenja koji sam sada opisao je jedna vrsta potpunog prosvjetljenja pod nazivom „trenutno prosvjetljenje“. U slučajevima trenutnog prosvjetljenja, osoba je zaključana tijekom godina svoje prakse i ne zna koliko energije ima, niti kakva je ona. Ona fizički ništa neće osjećati, jer su joj čak i stanice zapečaćene. Sva energija koju razvije je zaključana i nije joj na raspolaganju. Ovako se nastavlja sve do posljednje faze prakse, u kojem trenu će njena energija biti otključana, a njena osjetila otvorena. Vježbati na ovaj način je izuzetno teško, i samo

netko s jakom duhovnom osnovom može uspjeti. Mora se započeti tako što ćemo jednostavno biti dobri ljudi, do nekog tko neprekidno radi na svom karakteru, muči se, čini duhovni napredak i povećava zahtjeve prema sebi—iako nikad ne može opaziti višu energiju koju dobiva na ovaj način. Njegov je put najteži, i on vježba puno godina bez ikakve ideje koliko je napredovao, pa je za to potrebna odlična duhovna osnova.

Postoji još jedan oblik prosvjetljenja, pod nazivom „postupno prosvjetljenje“. Mnogi praktikanti od starta u sebi osjećaju okretanje *faluna*, i ja svima otvaram unutrašnje oko, iako neki u početku ne mogu vidjeti; na kraju će i oni imati vizije, i vidjet će sve jasnije kako vremenom budu učili kako koristiti oko, i dok im dostignuta razina bude rasla. Kod ove grupe također će se javiti psihičke moći, dok budu usavršavali svoj karakter i uklanjali svoje vezanosti. Moći će vidjeti ili osjetiti promjene kroz koje prolaze na svom putovanju, kao i transformaciju svog tijela. Na ovaj način će napredovati do finalnog stadija, kad će dostići za njih najvišu moguću točku, i istina univerzuma na njihovoj razini će im do kraja biti razotkrivena. S ovim će se njihova urođena tijela transformirati, a moći će im znatno ojačati. Kod njih se svi ovi ciljevi postižu postupno, i otud naziv „postupno prosvjetljenje“. Nema ničeg lakog ni u ovom pristupu. Na primjer, za one koji možda i dalje njedre vezanosti, prisutno je iskušenje da se pokažu i velika je šansa da će učiniti nešto loše, s obzirom da su im moći na raspolaganju. Ako podlegnu tom iskušenju, izgubit će višu energiju do koje su došli napornim radom, i čak bi mogli propasti. Ili bi oni koji imaju vizije mogli opaziti natprirodna bića s drugih ravni, koja bi ih mogla pokušati nagovoriti da učine neke stvari, ili da postanu sljedbenici njihovih praksi. Međutim, ta bića nemaju načina da vode osobu do pravog božanskog ranga, budući da ga ni sama nisu dostigla.

Ono što predstavlja još veći izazov je to što su entiteti u višim dimenzijama u najmanju ruku polu-bogovi, sposobni da postanu ogromne veličine i prikažu impresivne moći. Ako te se ovo dojmi, mogao bi završiti slijedeći ih, što bi uništilo tvoju praksu. Čak i ako su ta bića zaista pravi bogovi, ipak bi iznova morao započeti praksu, od nule. Mnoštvo bića koja se mogu naći na nebu širom [tri domene], na kraju su samo transcendentalne figure. Oni nisu dostigli najviše razine dostignuća i ispunili krajnji cilj prakse; njima i dalje preostaje da se iskobeljaju iz tri domene. No za regularnu osobu, oni zbilja izgledaju ogromni, impozantni i svemogućí, čak i ako nemaju božanski rang. Znači da preostaje vidjeti možete li ostati nedirnuti onda kad vam dolaze signali, energije iz drugih dimenzija, ili ako vas vizije počnu mamiti. Zato

kažemo da je teško vježbati s otvorenim unutrašnjim okom. Vaš um tada trpi još veće izazove. Dobra vijest je da najvjerojatnije nećete započeti postupno prosvjetljenje i steći takve moći sve dok ne stignete do sredine svog putovanja. Iako vam ja otvaram unutrašnje oko, mnoge moći u početku nisu na raspolaganju; one se otvaraju tek kasnije, kad se karakter dovoljno razvije i um vam postane dovoljno stabilan, kad se možete savladati. Postupno prosvjetljenje će početi tek kad dođete do neke dostignute razine, a do tada biste trebali biti u stanju kontrolirati se po pitanju mnogih moći koje ste dobili. Zatim ćete na ovaj način nastaviti praksu, dok vam na kraju sve vaše moći ne budu na raspolaganju. Mnogi od vas pripadaju ovoj grupi, u kojoj na sredini puta započinje postupno prosvjetljenje. Zato ne trebate biti nestrpljivi da doživite vizije.

Možda vam je poznato kako se u *zen* budizmu pravi razlika između trenutnog i postupnog prosvjetljenja. Šesti poglavar *zena*, Huineng, je vjerovao u trenutno prosvjetljenje, dok je Šen Šiu, iz sjeverne škole *zena* vjerovao u postupno prosvjetljenje. Ova dva pristupa su dugo bila predmet rasprava među budistima. Međutim, prema mom mišljenju, ta rasprava je bespredmetna jer ono na što su oni mislili je samo stupanj uvida u učenja tijekom prakse. Neki dođu do uvida u iznenadnom bljesku, dok drugi do toga dolaze sporije, vremenom. Ipak, oba bi trebala biti u redu, jer u oba slučaja osoba se prosvjetljava u nešto. Prirodno je da je to bolje odjednom, ali u redu je i postupno; u oba slučaja osoba dolazi do novih razumijevanja. Znači da nijedan od dva pristupa nije pogrešan.

Podvižnici

Potrebno je više od same dobre urođene osnove da bi se zaslužio naziv „podvižnika“. Podvižnici su rijetki, i u povijesti ih je bilo malo, na velikim vremenskim rastojanjima. Kao što možete zamisliti, takvi za početak moraju imati puno vrline. To svakako moraju biti pojedinci koji su sposobni trpjeti preko praga normalnog, koji imaju superiornu samo-kontrolu, koji su sposobni za svaku neophodnu žrtvu, koji ne rasipaju svoju vrlinu, i koji imaju dobre duhovne spoznaje, između ostalog.

Istražimo što to znači „trpjeti preko praga normalnog“. Postoji budističko vjerovanje da su ljudska bića stvorena da pate - dok god je netko čovjek, on neizbježno mora patiti. Oni vjeruju da bića u drugim dimenzijama nemaju tijela kao ljudi, da su slobodna od svih bolesti, kao i rutinskih životnih jada - tako da ona nisu

podložna boli kao mi. Kao bića u drugim dimenzijama, mogu lebdjeti bez napora i bestežinska su, što je jednostavno čudesno. Normalna ljudska bića, opterećena tijelom koje imaju, moraju podnositi toplinu i hladnoću, žeđ i glad, kao i umor, a povrh toga postoji ciklus rađanja, starenja, bolesti i smrti. Jednom riječi, nije ugodno.

Sjećam se novinskih reportaža o razornom potresu koji je svojevremeno pogodio grad Tangshan. Izvršeno je ispitivanje na onima koji su zamalo stradali, ali su bili reanimirani, sa zahtjevom da opišu eventualna iskustva bliska smrti. Za čudo, oni koji su to učinili, dosljedno su opisali nešto izuzetno: u trenutku smrti, oni nisu imali osjećaj straha, već naprotiv - imali su osjećaj olakšanja i neku vrstu uzbuđenja. Neki su opisali kako su odjednom oslobođeni veza za svoje tijelo i kako su uživali u nevjerojatnom iskustvu slobodnog lebdenja, a čineći to, od gore su promatrali svoje tijelo. Neki su opisali da su vidjeli bića s drugog svijeta, iz drugih dimenzija, dok su neki ispričali o putovanju na mjesta van ovog svijeta. U svim slučajevima, opisali su kako su u trenutku smrti bili oslobođeni boli i kako su doživjeli osjećaj radosti uslijed slobode koju su odjednom osjetili. Ovo sugerira da je ljudsko tijelo instrument patnje, samo što mi to ne shvaćamo, budući da smo svi na isti način dospjeli na ovaj svijet.

Zato bih rekao da je ljudskim bićima najteže. Jučer sam naznačio da su vrijeme i prostor u ovom ljudskom svijetu drugačiji od onog u drugim, većim dimenzijama. Ono što je ovdje dva sata, na primjer, na nekom drugom mjestu moglo bi biti jednako cijeloj godini. Ovo znači da je izuzetan svatko tko uspije vježbati ovdje, u ovim bolnim uvjetima; to označava da u svom srcu ima Put, da se želi duhovno razvijati, i da je zbilja izniman. Čak ni ovdje, na ovom teškom mjestu, on nije izgubio urođenu božanstvenost - on i dalje ima želju učiniti sebe dostojnim neba. Zato se nekom takvom može bezuvjetno pružiti pomoć. Dok viša bića promatraju ovu osobu kako meditira cijele noći, na primjer, oni je vrlo visoko cijene. Sjetite se da je nekoliko sati ovdje možda jednako godini u drugoj domeni, pa bi jedna noć meditacije mogla biti kao šest godina na nekom drugom mjestu. Ovo su iznimni uvjeti.

Onda razmislite koliko bi moglo biti teško mučiti se preko praga onog što je normalno. Recimo da netko jednog dana ode na posao, da bi saznao da njegova firma ne stoji dobro, i da postoji višak zaposlenih. Firma se mora restrukturirati i početi angažirati vanjske suradnike, pa će višak zaposlenih dobiti otkaz. Ovaj čovjek je jedan od tih, i on odjednom shvaća da je bez posla. Možemo samo zamisliti koliko je to stresno. On više nema izvor prihoda da uzdržava obitelj, a ne zna raditi ništa drugo. I tako, sav utučen, odlazi kući. Vrativši se kući, saznaje da se njegov stari roditelj

ozbiljno razbolio. Svašta poduzima da bi posudio dovoljno novca da roditelja prime u bolnicu, i žuri ga odvesti, sav uzrujan i van sebe. Poslije toga se vraća kući da mu odnese neke stvari, da bi se malo kasnije na vratima pojavio nastavnik njegovog djeteta koji ga obavještava da je dijete u tuči povrijedilo nekog, i da je najbolje da on, kao roditelj, ode srediti stvari s roditeljima drugog djeteta. Obavivši sve to, on se vraća kući, sjeda, i tada stiže telefonski poziv od nekog tko mu saopćava da njegova žena ima ljubavnika. Sad, naravno vi ne trebate očekivati da ćete proći kroz ovo isto. Većina ljudi to ne bi mogla izdržati, i mogla bi pomisliti da nema smisla dalje nastaviti na taj način, pa bi čak u očaju pokušala sebi oduzeti život. Moja poanta je da ćete možda morati proći kroz najteže teškoće koje možete zamisliti. One bi mogle doći u bilo kojem obliku. Urote među ljudima, stvari koje vam testiraju karakter, i konkurentska priroda društva nisu ništa manje iskušenje od scenarija koji sam opisao. Neke ljude, na primjer, toliko boli poniženje - da takvi sebi oduzmu život. To znači, da bismo vježbali u ovako teškim uvjetima, potrebno je moći izdržati najteže od svih oluja i moramo imati izvanrednu samokontrolu, ili *ren*.

A kako to izgleda u praksi? Za početak, praktikant treba biti sposoban ne uzvratiti kad ga napadnu, i strpljivo sve izdržati. Svatko tko pribjegne odmazdi teško se može nazvati praktikantom. Oni koji imaju lošu narav mogli bi pomisliti da je ovo za njih previše teško. Međutim, ja mislim da oni jednostavno trebaju poraditi na svojoj naravi, jer praktikanti trebaju biti u stanju ostati staloženi. Neki ljudi izgube strpljenje odgajajući svoju djecu, i eksplodiraju. No tako ne mora biti. Ne trebate se ljutiti. Da biste na pravi način odgojili djecu, trebate biti mirni i racionalni. Mislite li da možete razviti višu energiju ako vas čak i male stvari dotiču i navode da izgubite strpljenje? Sjećam se da mi je jednom netko rekao da bi mogao podnijeti poniženje u javnosti, pod uvjetom da u blizini nema nikog poznatog da to vidi. No to nije dovoljno dobro. Jednog dana biste mogli dobiti pljusku i biti osramoćeni upravo pred onim do kojeg vam je najviše stalo da to ne vidi. Vaša reakcija će biti nešto što razotkriva i pokazuje koliko ste staloženi. Da biste zaista prošli ovaj test, morat ćete ne samo ostati staloženi, već također ne smijete dopustiti da to djeluje na vas. Sjetite se da sveto biće nikad ne bi dopustilo da bilo što utječe na njega; svjetovne stvari jednostavno nemaju mjesta u umu svete osobe. Oni će uvijek biti ljubazni i optimistični, koliko god se drugi loše ponašali prema njima. Ako istinski možeš biti takav, onda si već dostigao početni stupanj božanstvenosti, poznat pod nazivom *arhat*.

Ljudi bi mogli brinuti da ako budu pokazivali toliko suzdržanosti, ispast će

kukavice, slabići. No tu nema ničeg kukavičkog. Starija generacija i oni kulturniji upražnjavaju samoobuzdavanje i ne upuštaju se u prepirke s drugima. Zato mi, kao praktikanti, još manje trebamo biti takvi. To se teško može zvati kukavičlukom. Ja bih rekao da je to znak velike staloženosti i snage volje. Samo praktikanti mogu dosljedno upražnjavati ovu vrstu samokontrole. Postoji stara kineska izreka koja kaže: „Običan čovjek će mačem uzvratiti na uvredu“. Od tipične osobe se može očekivati samo da uzvratiti na napad. I to je ono što je čini običnom, za razliku od praktikanta. Uraditi ovo što sam opisao znači da imaš jaku snagu volje i samokontrolu.

U drevnoj Kini postojao je čovjek po imenu Han Šin, koji je bio iznimno sposoban; služio je kao vrhovni general budućem caru Liu Bangu i bio je ključan za stvaranje njegovog carstva. Treba istaknuti ono što ga je činilo posebnim. Kažu da se od rane mladosti razlikovao od drugih, i poznata je anegdota o tome kako je svojom voljom podnio poniženje puzeći nekome između nogu, na rukama i koljenima. Po toj priči, u mladosti je bio aktivan u borilačkim vještinama i nosio je mač, kao što je bio običaj. Jednom je hodao ulicom, kad mu je put prepriječio lokalni probisvijet, stojeći s podbočenim rukama. Probisvijet ga izazva riječima: „Zašto nosiš taj mač? Imaš li hrabrosti ubiti čovjeka? Odrubi mi glavu i dokaži.“ Rekavši to, on se sagnu i ispruži vrat. Međutim, Han nije vidio nikakvog smisla u tome da obezglavi čovjeka. I baš kao danas, to bi se moralo prijaviti vlasti i koštalo bi ga života, pa stoga nije nešto što treba ishitreno uraditi. Kad je probisvijet vidio da ga Han neće ubiti, reče: „Ako želiš proći, a ne usuđuješ se ubiti me, onda ćeš morati puzati na rukama i nogama.“ I on je upravo to uradio. Iz Hanove iznimne staloženosti vidimo da se razlikovao od drugih, i tu leži ključ njegovog uspjeha. Stav da se vrijedi boriti za čast je pogrešna, zemaljska predodžba. Život koji se vrti oko ponosa, kao što možete zamisliti, bit će zamoran i bolan, i ne vrijedi ga živjeti. Kao ljudi koji teže duhovnom uzdizanju, mi trebamo biti još bolji od Han Šina, koji je, na kraju krajeva, vodio običan život. Naš cilj je da se uzdignemo iznad običnog i napredujemo prema višim domenama. Iako nećemo proći kroz isto što i Han, dok vježbamo na ovom svijetu ipak ćemo se suočavati s uvredama i poniženjima, a to može biti jednako teško za podnijeti. Sukobi s drugima zbilja mogu teško pasti, i biti sasvim jednaki onom kroz što je Han prošao – ako ne i teži od toga.

Također morate biti u stanju odreći se stvari za kojima ljudi normalno žude i za koje su vezani. Da bi se ovo postiglo, potrebno je vrijeme. To nije nešto što se preko noći može postići, kao što se preko noći ne može postati svetac. Ipak ne trebate

imati relaksiran pristup samo zato što znamo da treba vremena. Ako moje riječi uzmete kao dopuštenje da budete labavi, to je problem. Slijediti sveti put zahtijeva maksimalnu posvećenost i trud.

Također je potrebno čuvati svoju vrlinu, održavati svoj integritet i suzdržavati se od impulzivnih postupaka. Ne možete jednostavno raditi što god vam se sviđa; morate uzdizati svoj karakter. U azijskoj kulturi je uobičajeno vjerovati da se dobrim djelima „stječu zasluge“. No kao praktikanti, mi se trudimo sačuvati svoje zasluge, ili vrlinu koju imamo, umjesto da pokušavamo steći dodatne. Ljudi se često trude da dobrim djelima steknu vrlinu ili blagoslove, i nadaju se da će osigurati da im naredni život bude bolji. Ali iz naše perspektive, naredni život vas se ne tiče, jer ako dostignete prosvjetljenje, bit ćete oslobođeni reinkarnacije. Drugi razlog zašto biramo *sačuvati* vrlinu je to što se dvije vrste materije koje naše tijelo nosi ne grade tijekom samo jednog života, već potječu iz mnogo života unazad. Osim toga, mogao bi pretražiti čitav grad i ne naći ni jedno jedino dobro djelo za učiniti – makar to radio svaki dan.

Ovo ima još jedan aspekt. Na izgled dobre stvari koje ljudi rade u nastojanju da steknu vrlinu mogle bi ispasti loše stvari; a na izgled loše stvari koje vidite da ljudi rade mogle bi ispasti dobre stvari. Događaji imaju razloge u pozadini, koji možda nisu očiti. Na ovom svijetu važe obični zakoni, koji reguliraju ljudske stvari, i to tako treba biti. Praktikant, međutim, je netko tko djeluje na višoj ravni. A kao više biće, ti trebaš slijediti višu logiku; ne trebaš stalno promatrati stvari kroz vizuru običnog. Ako se umiješaš, moguće je da ćeš pogrešno postupiti, budući da ne poznaješ razloge u pozadini. Zato se mi vladamo u skladu s doktrinom „nemiješanja“ i kažemo da ne možete jednostavno uskočiti na osnovu impulsa. Jednom mi je netko pokušao objasniti svoj postupak riječima da je zbilja samo želio da se „zadovolji pravda“. Moj odgovor je bio da se u tom slučaju treba zaposliti u policiji. Međutim, ja vam ne kažem da zažmirite kad ugledate situaciju u kojoj je ugrožen život. Govorim o interveniranju u borbama među ljudima, bilo da su verbalne ili fizičke, jer ako ih spriječiš, to bi moglo značiti da oni neće raščistiti dug iz prošlosti, kojeg je trebalo namiriti. U tom slučaju će morati sačekati narednu priliku, da bi kroz to ponovo prošli. Moja poanta je da ćete u takvoj situaciji lako pogriješiti i izgubiti vrlinu, budući da ne poznajete razloge u pozadini.

Kad se obični ljudi miješaju u tuđe poslove, ne možete ih kritizirati, jer oni imaju svoja pravila koja slijede. No vi trebate slijediti višu logiku i suzdržavati se od

uplitanja, osim u slučaju da naiđete na nešto poput stravičnog zločina. Ako u tim okolnostima ništa ne poduzmete, to će se loše odraziti na vaš karakter - jer dobar čovjek bi na to reagirao. Ako te ne zanima čak ni ako je posrijedi ubojstvo ili požar, što te uopće zanima? Treba napomenuti da takvi događaji kod nas imaju malo svrhe, i možda neće biti dio plana za vas, ili nešto što ćete vidjeti. Mi se trudimo sačuvati svoju vrlinu ne čineći loše stvari. U mnogim slučajevima, za vas bi bilo pogrešno uključiti se i poduzeti bilo što, makar i malo, jer to bi vas koštalo vrline. A ulozi su krupni. Gubitak vrline će značiti da je mnogo teže napredovati u praksi i postići krajnji cilj. Znači da treba donijeti ispravan sud u kojoj situaciji intervenirati, a to može proisteći iz dobre osnove, ili dobrih utjecaja.

Mislim da bi ovaj svijet bio bolje mjesto kad bi svatko radio na sebi i pazio na svoj karakter ili misli, kako bi prepoznao izvor svakog problema s kojim se sretne, a onda se potrudio da sljedeći put postupi bolje, uvijek se trudeći da misli na druge. Moral bi se popravio, ljudi bi postali civiliziraniji, a svijet bi bio sigurnije mjesto. Možda ne bi bilo potrebe za policijom; ljudi bi sami sebi bili policija, tako reći, time što bi razmišljali o svojim postupcima. Kakav bi to bio svijet. A danas, čak i u vrlo sveobuhvatnom pravosudnom sustavu, ljudi pred licem pravde i dalje postupaju loše. Zakoni ne mogu promijeniti ljudsko srce, pa kad nema nikog da ih spriječi, ljudi i dalje čine loše stvari. Kad bi svatko radio na sebi, kao što mi to činimo, vjerujem da bi svijet bio drugačiji, i nitko ne bi imao potrebu misliti o interveniranju i ispravljanju krivih stvari.

Ovo je ono dokle mogu ići u svom predavanju, jer sve što je više od ovog mora vam se ostaviti da sami kroz praksu otkrijete. Niti ne mogu ići u detalje o svim malim stvarima u životu, o kojima biste vi mogli postaviti pitanje, jer tada vam ništa ne bi ostalo za uraditi. Trebate sami vježbati, sami dolaziti do vlastitih razumijevanja. Kad bih sve izrekao, ne bi vam ništa ostalo da sami uradite. No neka vas utješi spoznaja da učenja Dafa koja sam obznanio mogu vam služiti kao kompas.

Vjerojatno ću uskoro prestati držati seminare. U očekivanju toga, plan mi je da moja istinska učenja učinim raspoloživim svima, tako da vas ona mogu voditi u praksi. Od starta sam bio motiviran osjećajem odgovornosti prema svim svojim učenicima, kao i prema svijetu u cjelini, a to je i dalje slučaj. Reakcija javnosti trebala bi biti dobar pokazatelj onog što smo uradili, pa više neću reći. Ovu praksu sam obznanio da bi, kao prvo, više ljudi imalo koristi od nje, a drugo, da bi oni koji su iskreni povodom duhovnog rasta imali učenja da ih vode. Usput sam također objasnio

što znači biti dobar čovjek i nadam se da nakon mojih uputa, radi boljitka ovog svijeta, barem to možete postići, ako već ne možete postati praktikanti. Sada u rukama imate alat da postanete bolja osoba. Vjerujem da ćete poslije predavanja to i biti.

Tijekom mog seminara, nije sve išlo glatko, jer bilo je raznih ometanja. Satovi su ipak dobro prošli, zahvaljujući velikoj podršci sponzorskih organizacija i lidera iz različitih segmenata društva, kao i trudu našeg osoblja.

Sve o čemu sam predavao treba vam pomoći da uspijete u svojoj praksi, i ja sam razotkrio stvari koje nikad ranije nisu bile objelodanjene. Ono što je jedinstveno s mojim predavanjima je to što ona, da bi stvari učinila pristupačnijim, uključuju suvremenu znanost i znanost tijela, dok su učenja istovremeno duhovno vrlo napredna. Ovo se čini prije svega u nadi da ćete vremenom istinski prigriliti učenja i negdje dospjeti u praksi. To je moj cilj. Naišli smo na puno ljudi koji nalaze da su učenja prihvatljiva, ali smatraju da je teško sprovesti ih u praksi. Međutim, ja mislim da to uistinu zavisi od same osobe. Prosječnoj osobi, koju ne zanima duhovni rast, izgledat će teško, ili nemoguće, pa ovo nije nešto u čemu će ona uspjeti. Znači da će nekom takvom, koga ne zanima duhovni razvoj, izgledati teško. Kao što je Laoce napisao: „Kad superioran čovjek čuje Put, on će ga marljivo vježbati; kad prosječan čovjek čuje Put, on će nekad vjerovati, a nekad sumnjati; kad inferioran čovjek čuje Put, on će mu se nasmijati. Ako mu se taj ne naruga, onda to i nije istinski duhovni put.“ Onima koji su iskreni u vezi prakse ovo će biti nešto sasvim izvedivo, a ne nemoguća misija. Ovo su doživjeli mnogi među nama koji su kroz praksu napredovali do velikih duhovnih visina, a neki od njih su danas ovdje prisutni. Ovo nisam razotkrio ranije, strahujući da bi oni mogli postati ponosni ili vezani, što bi utjecalo na rast njihove duhovne moći. Ova praksa nije teška dok god ste iskreni u vezi duhovnog rasta, spremni da prolazite kroz što treba, i sposobni da materijalne stvari ovog svijeta sagledavate bez vezanosti, indiferentno. Praksa izgleda teška samo onima koji se i dalje drže zemaljskih stvari. Nema ničeg samog po sebi teškog u vezi prakse ili napredovanja do viših stadija - samo što ljude zadržavaju njihove vezanosti. Teškoća leži u primamljivosti zemaljskih stvari, koje su tako opipljive i neposredne, i teško je ostaviti ih. Druga zamka u koju se može upasti je bijes koji ljudi osjete kad se dogodi konflikt, a koji ih tada može sasvim obuzeti ako ga ne uspiju suzbiti. Svojevremeno kad sam ja vježbao, više nego jednom učitelj mi je rekao: „Ništa nije istinski nepodnošljivo ili nemoguće.“ I zbilja je tako. To su izgledi od kojih možete imati samo korist. Pa kad sljedeći put budete prolazili kroz istinski test ili poteškoću,

probajte ovo imati na umu, vidite možete li izdržati. Ili kad ste suočeni s nečim što izgleda nemoguće, pa čak i drugi kažu da je tako, probajte imati ovo na umu i vidite je li zaista nemoguće. Ako za to budete sposobni, vjerujem da ćete uvijek ugledati svjetlo na kraju tunela.

Poslije svega što je rečeno, možda je teško zapamtiti sve što sam vas ovdje učio. Na kraju želim iskazati svoju najveću nadu: da ćete zaista postati praktikanti i ozbiljno se baviti duhovnom praksom; da će kako oni koji su stari u praksi, tako i oni koji su novi, jednog dana biti dovoljno duhovno usavršeni kroz Dafa; i da ćete se od danas potruditi da na najbolji način iskoristite svoje vrijeme za praksu.

POGOVOR

Zhuan Falun nije predviđen da bude književno djelo, i kao takav se ne podređuje današnjim književnim ili stilskim konvencijama, niti nužno koristi izraze na način kako su ljudi danas navikli.

Da je ovim konvencijama dan prioritet, cijena bi bila previsoka; dok bi tekst možda bio više u skladu s nekim očekivanjima, retorički elegantan, njegove poruke bi bile ograničene i svedene na površinske. Ovo je knjiga koja nudi duhovne upute višeg reda i koja se obraća brojnim stadijima u praksi, koja nudi uvide u Put na brojnim razinama. Sve ovo služi da proizvede stvarne, opsežne promjene u čitatelju – počevši od njegovog tijela, njegove energije, ili samog njegovog duhovnog stanja – a velik dio ovog ne bi bio moguć da smo ovom tekstu drugačije pristupili.

Li Hongzhi, 5. siječnja, 1996.

Primjedbe prevoditelja:

str. 2 *Dafa*: Na kineskom postoje najmanje dva glavna značenja. Jedno je u povijesnom i religijskom kontekstu, dolazi iz budističke tradicije, i znači „Veliki put“, „Veliki Zakon“, ili „Veliko Učenje“. Razne prakse se na kineskom nazivaju „Dafa“. Drugo značenje ovog izraza se odnosi na praksu Falun Dafa.

str. 2 *zhen, shan, ren*: *Zhen* se prevodi kao istinito i istinsko, pravo; *shan* je milostivo, milosrdno, suosjećajno, dobro i blago; *ren* je tolerantno, trpeljivo, strpljivo, izdržljivo, ustrajno.

str. 11 *Put ... darma*: Kineski izraz koji se ovdje koristi, *fa*, se prevodi u skladu s kontekstom, budući da ima vrlo široko značenje. U kineskoj budističkoj tradiciji, *fa* je prijevod originalnog termina iz Sanskrita – *darma*, koji se inicijalno odnosio na Budina učenja i stoga dugo predstavlja sinonim za „istinu“, „put“, ili „zakon“ (u moralnom ili duhovnom smislu). U ovoj knjizi, izraz se različito prevodi kao „Put“ „učenja“ i „duhove istine“. Treba primijetiti da se ovaj izraz, *fa*, javlja u riječi Dafa, koja je dio naziva prakse.

str. 20 *čigong*: Falun Dafa se smatra vrstom *čigonga*, ili „energetske prakse“

str. 30 *falun*: Doslovan prijevod je „kotač zakona“ ili „kotač *darme*“, i odnosi se na entitet nalik kotaču koji je ilustriran u kolor umetku na početku knjige. To je izraz koji se koristio u budističkoj tradiciji, tisućama godina unatrag.

str. 34 *unutrašnje oko*: kineski izraz (*tianmu*) također se odnosi na „treće oko“, „duhovno oko“, ili u ranijim stoljećima „oko uma“.

str. 53 *duhovna tijela*: Ovo je prijevod kineskog izraza *fašen*, koji je povijesni prijevod budističkog izraza iz Sanskrita *darmakaja*. Treba primijetiti da uporaba i značenje ovog izraza u Falun Dafa nije nužno isto kao u drugim budističkim tradicijama (gdje tumačenja znatno variraju). O izrazu se detaljno govori u Predavanju 5.

str. 67 *opća javnost*: Misli se na one praktikante koji se prije učenja Dafa nisu prethodno zamonašili, zaredili itd.

str. 109 *Mandorla*: Ovo je ukorijenjeni izraz za prsten kružnog oblika, ili često oblika badema, koji uokviruje božanske ikone u umjetnostima Azijskih religija, kao i umjetnosti Renesanse i srednjeg vijeka u Evropi. Ponekad se naziva i „aureola“. Kineski izraz (*šuanguan*), koji ima drevne korijene, doslovno znači „tajanstveni spoj“ ili „opskurni prolaz“.

str. 110 *điejini*: Ova mudra je poznatija kao *diani*, što je iz Sanskrita. Sastoji se od postavljanja prstiju jedne ruke preko prstiju druge, dok su oba dlana okrenuta na gore, a dva palca se dodiruju formirajući oval.

str. 116 *četiri strane... osam pravaca*: Za kineske čitatelje, „četiri strane“ treba razumjeti kao istok, zapad, sjever, jug, dok se „osam pravaca“ dobiva kad se dodaju sjeveroistok, sjeverozapad, jugoistok i jugozapad.

str. 127 *ceremonija posvećenja*: Možda je od pomoći napomenuti da se kineski izraz koji se ovdje koristi, *kai-guang*, sastoji od dva znaka koji doslovno znače „otvaranje svjetla“, ili „otvaranje svjetlom“. Ovo objašnjava neobične postupke nekih ljudi, koji pokušavaju „otvoriti“ oči statue „svjetlošću“. Ceremonije posvećenja ikona su uobičajene u budizmu južne i istočne Azije.

Str. 130 *veliki lotos*: Ova mudra se formira tako što se spoje donji dijelovi dlana na dvije ruke, spoje dva palca i dva mala prsta, tako da ruke liče na veliki, otvoreni cvijet. Svi prsti su upereni prema gore.

str. 188 *post*: Ovo se odnosi na dugotrajnu apstinenciju od hrane i vode, i predstavlja nešto na što se nailazilo u svim vjerskim i duhovnim tradicijama širom svijeta. 80-ih i 90-ih u Kini, „*bigu*“ je postao poznata pojava u vezi sa *čigongom*, i bio je predmet mnogih debata i istraživanja. Kod nas, ova vrsta totalnog posta se često naziva „suhi post“.

str. 260 *podvižnik*: onaj koji nastoji i ustrajava na duhovnom uzdizanju postom, molitvom, očišćenjem i kajanjem. *rus.* podvižnik: isposnik.